

نووسی: مه نو چهز مواتیعی

دوور گهی ژنه وه حشیه کان

به پیئووسی نووسه ری کتییی
شہش سال لہناو ژنه وه حشیه کان

وہر گیرانی: کامیل محمد قادر - جہبار عہدولکھریہ

چھوٹا

دوورگه‌ی ژنه وه حشیه‌کان

رؤمات

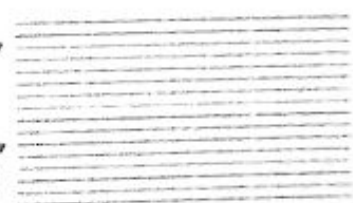

خانه کتاب و اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سایمانی سهر دتایی شه قامی مه وله وی
فهرعی سه عید ته ها کوی

۰۷۵۰۱۱۲۸۲۸۸ - ۰۷۷۰۱۵۷۵۰۶۷

Ktebzanai chwarchra

رۆمان

دوورگه‌ی ژنه وه حشیه‌کان

نووسینی: مه‌نوجهر موتیعی

نوسه‌ری کتییی شه‌ش سال له‌ناو ژنه وه حشیه‌کانی ئە‌مازۆن

وه‌رگی‌پانی: کامیل محمه‌د - جه‌بار عه‌بدولکه‌ریم

تۆبه‌تی چاپ چاپی یه‌که‌م

۲۰۲۰

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: دوورگهی ژنه وه حشییه کان

ژانر: رۆمان

نووسینی: مه نوچهر موتیعی

وهرگیرانی: کامیل محمەد - جەبار عەبدولکەریم

نۆبەتی چاپ: چاپی یەكەم ۲۰۲۰

شوینی چاپ: چاپخانهی چوارچرا

له بهرینوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره سپاردنی

(۱۳۸۲) سالی ۲۰۲۰ ی پیدراوه

پیشه‌کی

رهنگه باسه‌کانی نیو ئەم کتیبه، تهنه‌ها چیرۆکیک بی و به‌س، به‌لام
نوسه‌ر زۆر به‌قولی ده‌چیته نیو پروداوه‌کان و ده‌مانباته نیو واقیعیکی
راسته‌قینه. ئەو وردکارییه له نیو نوسینه‌کانی ئەم نوسه‌ره هه‌ست
پیده‌کریت شیایوی هه‌لوێسته کردنه، چونکه زۆر به‌وردی په‌یامی مرۆفانه‌ی
خۆی به‌خوینهر ده‌لی، پیمان ده‌لێت که‌وا مرۆف گه‌ر بیه‌وێت سوود له‌به‌ها
مرۆیه‌کانی وه‌رگری و ئامانجی خزمه‌تکردن بی‌ت، تهنانه‌ت ئەگه‌ر له‌ناو
وه‌حشی و دور له‌هه‌ر شارستانیه‌تیکیش بی‌ت جی ده‌ستی خۆی
ئهنه‌خشینی. به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ راسته، واته مرۆف گه‌ر ویستی تیکی بدات
ئه‌وا له‌هه‌ر جیگایه‌ک بی‌ت گورزی درپدانه‌ی خۆی ئەوه‌شینی.

هۆکاری هاندانی منیش بۆ وه‌رگی‌پانی ئەم پۆمانه، سه‌لیقه‌ی نوسه‌ر
بوو له‌کتیبی "شه‌ش سال له‌ناو ژنه وه‌حشیه‌کانی ئەمازۆن" چونکه ئەو
کتیبه ئەوه‌نده جوان و سه‌رنج‌کێشه مرۆف ناتوانی تهنه‌ها به‌جاریک
خویندنه‌وه‌ که‌ف و کول دلی بمی‌ت. هه‌ر چه‌نده ئەم کتیبه‌ش ده‌ست

که میکی نییه له وکتیبه‌ی پیشووی نووسهر، به لام جیاوازی په‌یام و
بووداوه‌کان جیگای سهرنجن.

بویه له سهر پیشنیاری من له‌گه‌ل برای وه‌رگیر "جه‌بار‌عه‌بدولکه‌ریم"
قۆلمان لی‌هه‌لمالی نیوه به نیوه کتیبه‌که‌مان وه‌رگیرایه سهر زمانی
شیرینی کوردی.

هیوادارم توانییتمان پیکه‌وه مافی ته‌واوی وه‌رگیرانه‌که‌مان دابیت،
دیاره هیچ کاریکیش به دلی هه‌مووان نییه.

تیبینی:

نیوه‌ی یه‌که‌می به‌نده وه‌ری گیراوه، نیوه‌ی دووه‌میش برای به‌پیزم
جه‌بار‌عه‌بدولکه‌ریم وه‌ریگیراوه.

کامیل محمد

پيشكه شه

به همو نه وانه ي کتیبیان لا پیرۆزه له به ها که ی که م

ناکه نه وه .

چەند مانگ دوای تەواوبوونی کتیبی شەش سال لەناو ژنە
وہ حشیه‌کانی ئامازۆن، یەکیک لە ئەفسەرەکانی هیزی دەریایی ئێران کە
لەو سەردەمەدا بە مەبەستی خولی پسیپۆری لە ئیتالیا بوو، نامە یەکی بۆ
نووسەر نووسی کە دوای ماوہیەک دەستاودەستکردن و دواکەوتن
بە دەستمان گەیشت.

گەشتنی نامە کە نەبوو هۆی سەرسورمانم چونکە ئێرانییەکانی
نیشتەجیی دەره‌وہی ولات زۆربە ی کات خۆشەویستی بۆ نووسەرەکانیان
دەردەبەرن، هەرچەند خەرجییه‌کانی پۆست گران و داھاتی ئەوان
سنووردارە، بەلام لە نووسینی نامە ی دوورو درێژ و تیرو تەسەل خۆیان
بە دوور ناگرن، بەلام ئەوہی بوو هۆی سەرسورمانم ئەوہ بوو، ئەو
ئەفسەرە ی پێگە ی نەدا ئامازە بە ناوہ کە ی بدەم، بە لێنیدا بوو بە شیک بۆ
ئەم کتیبە زیاد بکات.

بە چەند وشە یەکی سوپاسکردن نامە کە ی نەقیب (ع)م، وەک زۆربە ی

ئو نامانه‌ی دیکه‌ی به‌ده‌ستم ده‌گات، وه لأمدايه‌وه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌گرنگ نه‌ده‌زانی، له‌بیرم‌کرد. به‌لام به‌پيچه‌وانه‌ی بیرکردنه‌وه‌م، ده‌رکه‌وت نه‌قیب (ع) مرؤقیکی خه‌یالوی نییه و بابه‌ته‌که جدییه. ئه‌مسال هاوین له‌کاتی چله‌ی سووتینه‌ر، بانگیشتنامه‌یه‌ک له‌نه‌قیب (ع) به‌ده‌ستم گه‌یشت تا برؤمه‌ گونده‌که‌یان له‌ محه‌للات و ماوه‌یه‌ک له‌کوئستان به‌سه‌ر بیه‌م. ئه‌وه‌ی راستی بی‌ت، له‌م بانگه‌یشته‌ خو‌شحال بووم و له‌گه‌ل تۆکه‌ری نه‌قیب رۆشتمه‌ کوئستان.

نه‌قیب (ع) گه‌نجیکی بالابه‌رزی قۆز بوو، هاوشیوه‌ی هه‌موو ئه‌فسه‌رانی هیزی ده‌ریایی، جه‌سته‌یه‌کی رپک و ماسولکه‌یی هه‌بوو. باوکی عه‌قیدیکی کۆن که رۆژگاری خانه‌نشینی سه‌رقالی ملک و وه‌رزیری بوو.

شه‌ویک باوکی به‌ته‌نیا جییه‌یشتین، سه‌روان هه‌له‌که‌ی بو گفتوگۆ کردن قۆسته‌وه. له‌وه‌لامی پرسیاره‌که‌م وتی:

- راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه من پیاوی ده‌ریام و ناتوانم له‌وشکانی دل به‌شتیک بده‌م.

قسه‌که‌م پیپری و وتم:

- هه‌موو ده‌ریاوانه‌کان ئه‌و قسه‌یه ده‌که‌ن، به‌لام ده‌بینم هه‌موویان له‌وشکانی خاوه‌نی ژن و مال و مندالن.

له‌سووچی ژووره‌که قولته‌ قولتی سه‌ماوه‌ره‌که ده‌هات و ده‌نگه‌که‌ی، گه‌رمییه‌کی تایبه‌تی به‌قسه‌کانی نه‌قیب ده‌به‌خشی. له‌کاتی‌کدا چاوی بریپووه‌ کونی هه‌لمی سه‌ماوه‌ره‌که، وتی:

- منیش پیم خو‌شبوو برؤمه‌ لای (جیوانی) هاوپی میلانییه‌که‌م.

بپوانن، ئەم سه‌ماوهره به وه‌ه‌لمه‌ی ده‌یداته‌ ده‌ر، بیره‌وه‌ری که‌شتی مه‌لمی (گرگوار) که (جیوانی) به وه‌که‌شتیه زه‌ریاکانی ده‌ب‌ری، له‌مندا زیندوو ده‌کاته‌وه. ئەو کاته‌ی کتیبه‌که‌ی ئیوه‌م له‌گۆقاری ره‌ش و سپی ده‌خوینده‌وه، به‌پێچه‌وانه‌ی زۆربه‌ی ئیرانییه‌کانی نیشته‌جیی ئیتالیا که ده‌یانوت، ئەمه به‌ره‌می خه‌یالی نووسه‌ری هاوشاری خۆمانه، بپوام وابوو، ئەوه‌ی نووسیوتانه، راستیه، به‌لام ئەو به‌هه‌شته له‌قوولایی جه‌نگه‌له‌ ترسینه‌ره‌کانی به‌رازیل نییه، به‌لکو له‌سه‌ر هیلی پانزه‌ ده‌رجه‌ی، له‌باشووری زه‌ریای ئەتله‌سییه. (جیوانی) له‌سه‌رده‌می جه‌نگ، جارێک سه‌ردانی ئەو ناوچه‌یه‌ی کرد، دواتر هاته ئیتالیا و ده‌یویست له‌گه‌ل خۆی بمبات، به‌لام نه‌پۆشتم.

لی‌ره‌دا دووباره‌ قسه‌کانم پێب‌ری و وتم:

- له‌قسه‌کانتان تی‌ناگه‌م، لای ئیمه‌ی چیرۆکنووس باوه، سه‌ره‌تا پاله‌وانی چیرۆکه‌که‌مان ده‌ناسین، دواتر شوینی پوودانی پووداوه‌که دیاری ده‌که‌ین، ئەوسا له‌سه‌ره‌تاوه پووداوه‌که ده‌گیرینه‌وه و تا کۆتایی بی‌وه‌ستان به‌رده‌وام ده‌بین. ئیستا ئیوه‌یش ئەو کاره‌ بکه‌ن.

نه‌قیب پیکه‌نی و وتی:

- ئیوه‌ راست ده‌که‌ن.

چه‌ند خوله‌ک دواتر چایه‌کمان خوارده‌وه، جگه‌ره‌یه‌کمان داگیرساند و له‌کاتی‌که‌دا دووکه‌لی چ‌ری بۆ نیرگه‌ی سه‌قفی ماله‌ جووتیاریه‌که‌یان به‌رز ده‌کرده‌وه، چیرۆکه‌که‌ی به‌مشیوه‌یه ده‌ستپیکرد:

- وه‌ک ده‌زانن باوکم یه‌کیکه‌ له‌ئه‌فسه‌ره‌ کۆنه‌کانی سوپا. ئەو

دهیویست بېمه ئه فسهری پیاده یا خاوهن پله‌ی سواره‌کان، تا له کاتی
پوشتن نه قیزه‌ی زیو و شمشیره دریژه‌که م بهر یه ک بکه ون، قرچه‌ی جزمه
برقییه کانم بهرز بیته وه، تا به بینینی ئه م دیمه نه چیژ وه ربگریت. به لام
له پۆلی ئویه م بووم، خویندنه وه‌ی پۆمانیکی پر پووداوی ده‌ریایی، تۆوی
حه‌زی ده‌ریاوانی له مندا چاند، پاییزی ئه و ساله، له گه‌ل کورپی یه کیک
له پراویژکاره‌کانی باوکم له محه‌للات هه‌لاتین و پوومانکرده خورهم شه‌هر.

خویندنگه‌که مان شه‌ش مانگ له سه‌ر ده‌ریا و شه‌ش مانگ له دورگه‌ بوو
جگه له من، له ئیرانه وه یانزه که‌سی دیکه به‌شدارییان کردبوو. له ناپۆلی و
میلان و له و ماوه‌ی له سه‌ر ده‌ریا فی‌رکارییه‌کانمان وه‌رده‌گرت، بوومه
هاورپی که‌سیکی ئیتالی به‌ناوی (جییوانی). ئه‌ویش وه‌ک خۆم
ئاره‌زوومه‌ندی ده‌ریاوانی بوو.

هاورپییه‌تی نیوانمان پۆژ له‌دوای پۆژ گهرم و گورپتر ده‌بوو، تا ئه‌وه‌ی
خولی سیّ ساله‌ کۆتایی هات و هه‌ردوو کمان به‌پله‌ی نه‌قیب له‌خویندنگه
هاتینه‌ ده‌ر. برپیار بوو حه‌فته‌یه‌ک دواتر به‌که‌شتییه‌کی نیزامی به‌ره‌و
که‌ناره‌کانی پۆژئاوای ئه‌فریقا بپوات و منیش به‌که‌شتییه‌که‌ی ئیتالی
له‌گه‌ل ئییرانییه‌کانی دیکه به‌ره‌و ولاته‌که‌مان بگه‌رپینه‌وه، به‌لام ئه‌م
به‌رنامه‌یه هه‌رگیز نه‌خرایه قۆناغی جیبه‌جی‌کردنه‌وه.

که‌شتییه‌که نغرو بوو و دواتر به‌رنامه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌مان هه‌لوه‌شایه‌وه.
باسی ئه‌وه‌م نه‌کرد ئه‌م که‌شتییه و که‌شتییه‌کانی دیکه بۆ نغرو ده‌بوو؟
جهنگ تازه ده‌ستی‌کردبوو و بارودۆخی ئه‌وروپا ناسه‌قامگیر بوو. که‌س
بیری له‌که‌س نه‌ده‌کرده‌وه و من و ئییرانییه‌کانی دیکه سه‌رگه‌ردان

مابووينه وه .

سه ره تاكان په يوه ندى ئيران له گه‌ل ولاتانى هه لگيرسيڼه‌رى جهنگ باش بوو، به لام دواى ئه وهى ئيران به شدارى جهنگه‌كه‌ى كرد و ده‌روازه‌كانى بۆ ولاتانى هاوپه‌يمان كرده وه، وهك دوژمن سه‌يرى ئيمه‌يان ده‌كرد. بالويزخانه‌مان له ئيتاليا نه بوو تا سه‌ردانى بكه‌ين، به لام جيوانى فرياي من و هاوپيكانم كه‌وت و وتى بۆ ئه وهى هيچ گومانىكت له سه‌ر نه بيت، باشته بيته ناو ئه وه كه شتيايه‌ى من خزمه‌تى تيا ده‌كه‌م.

بۆ شه‌وه‌كه‌ى بابه‌ته‌كه‌م له گه‌ل هاوپيكانم باسكرد، دووان سيانتيكان پازى بوون، به لام ئه‌وانى ديكه‌ پازى نه‌بوون.

به‌هوى پيداگرى جيوانى سه‌ردانى وه‌زاره‌تى ده‌رياوانيم كرد، جلوبه‌رگى هيلى ده‌ريايى ئيتاليام پۆشى و له‌ناو كه‌شتى جهنگى ئه‌مانئويلى دووهم، بوومه به‌رپرسى ره‌شاشى دژه فرۆكه. جيوانى ليپرسراوى توپ بوو.

يه‌كه‌م ئه‌ركمان كورت و دواى چند جهنگى كورت و بچووكى ده‌ريايى له‌كه‌ناره‌كانى ئه‌فريقا، به‌بى مه‌ترسى كوټايى هات، به لام ئه‌ركى دووهم به‌جوړيک به‌رنامه‌ى بۆ داريژرا بوو كه گومانمان ده‌كرد كوټايى نايه‌ت، كه شتيايه‌كه‌مان كه فه‌رمانده‌كه‌ى يه‌كيك له به‌ناوبانگترين ده‌رياداره‌كانى ئيتاليا به‌ناوى (پۆمانو پۆگيني)، له‌پيشه‌وه‌ى كه‌شتى گه‌لى كه له‌دوانزه كه‌شتى پيكد هات، به‌رپرسى پاراستن و چاوديرى هيلى ده‌ريايى نيوان كه‌رووى ئوميد له‌باشوورى ئه‌فريقا و دوورگه‌ى كتنب فيليپيني ژير ده‌ستى ژاپون بوو.

له یه کیک له پوژه سارده کانی زستانی سالی ۱۹۴۲ به پیکه وتین. یه که م خالی مه ترسی په پینه وه له جه به ل تارق بوو که به نفرؤ کردنی سی که شتی ئینگیزی و که شتییه کی ئیتالیا یی کوتایی هات. له که ناره کانی پوژئاوای ئه فریقا گرفتاری ژیر ده ریاییه ئه مریکییه کان و که شتییه توپهاوئیره کانی ولاتانی هاوپه یمان بووین که له که ناری زیپه وه ده هاتن، به لام ئه م جه نگه ش له به رژه وه ندی ئیمه کوتایی هات.

له و پوژه وه تا چل پوژ دواتر که له خولگه ی پانزه ده رجه ی باشووری زه ریای ئه تله سی نزیك ده بووینه وه، هیچ پروداویکی گرنگ پووینه دا. روژی سی فوریه ی ۱۹۴۳، له ناکا و توپهاوئیرکی ژاپونی، له سه روو که شتی جه نگی فرمانده یی ده رکه وت (له کاتی کدا ده یزانی ژاپون و ئیتالیا هاوپه یمانن) و په یوه ندیکرد به ده ریاداری که شتییه که و هه والی پیدا که له هشت مایلی ئه و ناوچه، ژیرده ریاییه کی ژاپونی که توپی به رکه وتووه و زیانی پیگه یشتووه، هاتوته سهر ئاو و پیویسته رابکیشریت تا بگاته نزیکترین پیگه ی هیزی ده ریایی ژاپون. هه روه ها رایگه یاند ئه م کاره ئه گه ر تا شه و دریژه بکیشیت، ژیرده ریاییه که نفرؤ ده بییت.

لیره دا ده ریوان پوگینی هه له یه کی گه وره ی ئه نجامدا، به و واتایه که خوی له که شتی فرمانده یی به ناوی (فابیو ۸۰۲) که دوواین که شتی کاروانه که بوو، گواسته وه و فرمانیدا هه موو که شتی و که شتییه جه نگییه کان له بازنه یه ک به چه قی سی مایل له ده وری یه ک کوپینه وه بو ئه وه ی خوی ژیر ده ریاییه ژاپونییه که بدوزیتته وه که ته نانته نه ییده توانی په یوه ندی پادیویی به هیچ شوئینیکه وه بکات.

پیش ئه وهی ئیمه بگهین، ژیر ده ریاییه ژاپونییه که پزگاری بوو و به هوی که شتییه کی جهنگی ژاپونی که به خیرایی گه شتبووه ئه وی، له مه ترسی دوورگه وته وه، به لام ده ریادار پۆگینی پیش ئه وهی بتوانیت له سه ر که شتییه که بۆ ناوه ندی فه رمانده یی بروات، پووبه پووی به لای ئاسمانی بووه وه.

په یوه ندی فابیۆ ۸۰۲ له گه ل که شتی فه رمانده یی به قه رار بوو تا ئه وهی ده سته یه ک (ئیسپیت فایر) ئینگلیزی له ئاسمان ده رکه وتن. وه ک ده رکه وت ئینگلیزییه کان شوین پیی په یوه ندییه رادیوییه کانی ئیمه یان مه لگرتبوو و فرۆکه جه نگییه کانیان بۆ لیکۆلینه وه نارده بوو، به لام پوو به پووی نیچیری ئاماده بوونه وه و جه نگیان ده ستییکرد.

ده مه و ئیواره بوو، فابیۆ ۸۰۲ گپی گرت و نفرو بوو، ده ریادار پۆگینی خوی هه لدایه ناو به له میک. که ش و هه وای هه وری و تاریکی، بۆ پزگارکردنی ئه و له بار بوو، به لام ته مه نی به کۆتا هاتبوو، چوونکه له سیسه د مه تری که شتی فه رمانده یی، ئیسپیت فایرئیک، به له مه که ی دایه به ر په گبار و ته وای که سه کانی ناو به له مه که ی کوشت و بوونه پارووی شه پۆله کانی زه ریا.

ژماره ی نیچیره کان سات له دوی سات زیاتر ده بوو، پووناکییه کان له جیاتی ئه وهی پینیشانده ری تۆپ و په شاشه کان بن، ئامانجی فرۆکه کانیان دیاری ده کرد. له لایه ن ئه و عه قیده ی دوی ده ریادار پۆگینی، ببوه فه رمانده، فه رماندرا بۆ پزگارکردنی که شتییه جه نگییه کان، له ناو زه ریادا بلاو ببه وه. له راستیدا ده یویست ئامانجه که گه وره و به رفراوان

بکات تا توانای هیژشی تۆپهاویژه ئەمریکیه کان که م بکاته وه که ل ناوچه که نزیک بوو بوونه وه.

نه قیبیک بوو بووه فه رمانده ی که شتییه جه نگییه که ی ئیمه و بی ئه وه ی بتوانیت فه رمانه کانی دواتری فه رمانده وه ریگریت، به ره و باشووری پۆژه لات پۆشت.

تۆپهاویژه ئەمریکیه کان شوینمان که وتن. جیوانی که به هوی بهرکه وتنی تۆپه وه، تۆپه که ی له ده ستدا بوو، هاته لای من و به هاوکاری به ک، چه ند تۆپهاویژیکمان له ناو برد، به لام هه وله کانمان ئەنجامیکی ئه وتوی نه بوو، چوونکه تۆپه کان، که شتییه کان به جوریک زیانیان پیگه یشتوو، دلنیا بووین نغرو ده بن.

فرۆکه کان به رده وام پووناکییان به ئاسماندا بلاو ده کرده وه و له گه ل ئه وه ی ئاسمانی سه ر زه ریا پووناک ده بووه وه، هیژشیان ده ستپیده کرد و زیانی زۆر گه وره یان لیده داین و دووباره به رز ده بوونه وه و دور ده که وتنه وه.

کاتر میژیک دواتر هیژشه کان که مبوونه وه. ده رکه وت فرۆکه کان ته قه مه نییان پینه ماوه و گه راونه ته وه بۆ بنکه کانیاں بۆ ئه وه ی فرۆکه ی تازه بۆ هیژشکردن په وانه بکه ن. جیوانی که قاچی بریندار بوو بوو، به مه به ستی تیمارکردن پۆشت و کاتیگه رایه وه، هه والیدا که پیش هاتنی ده ستی تازه ی تۆپهاویژه ئەمریکیه کان و ئیسیپیت فایره ئینگلیسییه کان، که شتییه کمان نغرو نه بییت.

به و شیوه ی لیها ت. کاتر میژ نۆی شه و ده نگه سووتی که شتییه که به رز

بووه وه و به له مه كانيان خسته ناو ئاوه كه . كاتژمير نو و نيو ماتورخانه‌ی كه شتيه كه گري گرت . به ناچاری له گه‌ل جيوانی خو مان هه‌لدايه ناو ئاو ، به لام دواي نيو كاتژمير كاتيک نيوه گيان منيان له ئاوه كه ده رهينا ، بينيم جيوانی هاوړيم نييه .

له و ساته به دواوه گومانم ده كرد مردووه . له ناو پيرستي كوژراوه كانی هيزی ده ریايی ئیتالیا له جهنگی ده ریايی سیی فه وریه‌ی ۱۹۴۳ی زه ریايی نه‌تله‌سی ، ناوی جيوانی له ناو شه‌هیده كان ده بينرا .

ليړه دا نه قيب جگه ره‌یه کی تازه‌ی داگيرساند و له وه لامی پرسياره كه م كه پرسيم :

- چيروکيکی جوان بوو ، به لام نه مزانی په يوه ندي ئه م چيروکه له گه‌ل شه‌ش سال له ناو ژنه وه حشيبه كانی ئامازون چيه .

- په يوه ندي ئه م چيروکه له گه‌ل کتیبه‌که‌ی ئيوه ليړه وه ده‌ستپیده‌کات . نه‌گه‌ر هه‌ست به بيژاری و ماندويی‌تی ناکن ، ده‌ستپيیکه‌م ؟ وتم :

- تا ده‌که‌م ، به خوشحالييه هاتووم و هه‌سته‌کانم بزواوه تا بزاتم ئه‌م پروداوه كه باب‌ه‌تيکی جه‌نگيه ، چون له گه‌ل چيروکی کتیبیکه‌ی كه پاله‌وانه‌که‌ی له ناو جه‌نگه‌لدايه ، په يوه ندي هه‌يه .

نه‌قيب (ع) دواي ئه‌وه‌ی مژيکی قوولی له جگه‌ره‌که‌یدا ، به مشيوه‌يه به‌رده‌وام بوو :

- به‌ره‌به‌یانی ئه‌و پوژه به له مه‌که‌مان كه هه‌لگری نوزده‌که‌س بوو ، به‌هوی كه شتيه کی ئينگليزی پزگاری بوو . گرنگ نييه كه دوو مانگ دواتر

گه‌رامه‌وه بو ئیران و خۆم به‌ناوه‌ندی هیژه ده‌ریاییه‌کان ناساند و به‌پله‌ی نه‌قیبی له‌خزمه‌تکردن به‌رده‌وام بووم.

مانگ و ساله‌کان تیپه‌پین و له‌ولاته‌که‌مدا بووم، له‌گه‌ل هاولاتیانی خۆم هاتوچۆم ده‌کرد، به‌لام هه‌رگیز جه‌نگی مه‌ترسیداری سیی فه‌وریه‌ی ۱۹۴۳ و بیره‌وه‌ری جیوانی هاورپم له‌بیر نه‌ده‌کرد.

جه‌نگ کۆتایی هات و به‌یاریده‌ده‌ری که‌شتیه‌کی ئیرانی ده‌ستبه‌کار بووم وه‌ک سه‌رپه‌رشتی ده‌سته‌یه‌ک له‌خویندکاره ئیرانییه‌کان. یه‌که‌م ده‌سته‌ی خویندکارانی هیژی ده‌ریایی ئیران بوو که‌دوای جه‌نگ به‌ره‌و ئیتالیا ده‌رۆشتن.

بیرمه‌ده‌کرده‌وه و له‌راستیشدا دلنیا‌بووم جیوانی مردووه، به‌لام نازانم چی پوویدا کاتی‌ک گه‌یشتمه‌ ناپل و به‌تایبه‌ت ئه‌و پۆژه‌ی رۆشتمه‌ نار یانه‌ی ئه‌فسه‌رانی هیژی ده‌ریایی له‌نگه‌رگه‌ی ناپل، ئاره‌زووی دیداری هاورپ کۆنه‌کانم کرد. یه‌ک له‌وان کاتی‌ک منی بینی، دوای هه‌والپرسی و ماچوموچ، وتی:

- له‌کوئیت؟ جیوانی تا ئیستا سی هه‌زارجار له‌سه‌ر گۆری سه‌ربازی ون به‌یادی تو چه‌پکه‌ گۆلی داناوه.
پیکه‌نیم و وتم:

- گومانم ده‌کرد ئه‌و مردووه. ئیستا ده‌رکه‌وت خۆم مردووم و ئاگام لی نییه.

به‌خۆش‌حالییه‌وه بووم ده‌رکه‌وت جیوانی زیندووه و که‌شتیوانی که‌شتیه‌کی گواستنه‌وه‌ی که‌لوپه‌لی نیزامیه‌یه. چاوه‌پیمکرد تا

له سه‌فه‌ره‌که‌ی گه‌پایه‌وه و پوښتمه سه‌ردانی. به‌بینینی یه‌کتر خوشحال
بووین. پرسیم:

- ژنت هیئاوه؟

وه‌لامی دایه‌وه:

- بو؟ دوانزه ژنم هه‌یه و خاوه‌نی پینج کور و سی کچم که ئیستا
ده‌بیټ ته‌مه‌نیان شه‌ش بو حه‌وت سالان بیټ.

به‌و زانیاریان‌ه‌ی سه‌باره‌ت به‌هاوسه‌رگیری و ته‌لاق له‌نیوان
کاتۆلیکه‌کان هه‌مبوو، به‌سه‌رسورمانه‌وه وتم:

- جیوانی بو هه‌لیت و پلیت ده‌لیتیت؟ چون ده‌کریت دوانزه ژن و
هه‌شت مندالی هاوته‌مه‌نت هه‌بیټ. ته‌نانه‌ت ئیمه‌ی موسولمان ناتوانین
له‌یه‌ک کات زیاتر له‌چوار هاوسه‌رمان هه‌بیټ.

به‌پیچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانیم، زۆر به‌جددی وه‌لامی دایه‌وه:

- خه‌لکی ئیتالیا نین. ئەوان دانیشتووی به‌هه‌شتی زه‌ریای ئەتله‌سن

و....

قسه‌که‌م پیپری و قاقا پیکه‌نیم و وتم:

- وا دیاره چیرۆکنووسین و ئەم خه‌یالانه‌له‌سه‌ر ده‌ریا فیر بووی.
به‌گشتی ده‌ریاوانه‌کان که‌سانیکی خه‌یالایی و خورافات په‌ره‌ستن، به‌لام
وتنی هه‌لیت و پلیت له‌ئه‌فسه‌ریکی هیزی ده‌ریایی ناوه‌شیته‌وه.

هه‌رچه‌ند من زیاتر پیده‌که‌نیم، پوخساری ئەو جدیدتر و قسه‌کانی
به‌برشتتر ده‌بوو، تا ئەو جیگه‌یه‌ی ئەگه‌ر بپروام به‌قسه‌کانی نه‌ده‌کرد،
ناچار ده‌بووم گومان له‌ته‌ندروستبوونی عه‌قلی بکه‌م. سه‌رئه‌نجام وتی:

- ئەمشه وه موو شتیکت بۆ ده گێرمه وه . شه و وه ره بۆ ماله که م تا
یادگاریه کانی به هه شتت نیشان بده م .

ئهو شه وه پۆشتمه ماله که ی . ژیا نی وه ک پێبوارێکی هه ژار بوو ، ده یوت
به ئەنقسه ت هیچ ناکرێت تا کاتی پۆشتن به هۆی فررۆشتنی که لوپه لی
ماله که م دوا نه که وم . پێداگرم کرد بۆ ئەوه ی پێشه کییه که ی پێشتگۆی
بخات و راسته وخۆ بابته که م بۆ باس بکات . وتی :

- ئەو شه وه کاتیک خۆت هه لدايه ناو ئاوه که ، که میک وه ستام تا
سه ر ده ربه ییئت و دواتر خۆم هه لبده م نه کا زیانت پێبگات . ئەو کاره م
کرد ، به لام کاتیک سه د مه تر دوورتر له که شتییه که سه رم له ئاو ده ره ینا ،
جگه له چه ند جه نازه یه کی نیوه سووتاو و ئاوساو و برێک مازوت که له وانه
بوو هه ر ساتیک گر بگریت ، هیچی دیکه م نه بی نی . به هۆی تاریکیه وه
نه مه ده توانی تۆ بدۆزمه وه یا به له مه کان ببینم ، پێگه که م ونکردبوو . بۆ
ئوه ی مازوونی سه ر ئاوه که نه چیته لووت و قورپگم ، له ژێر ئاوه که مه له م
ده کرد و هه ر چه ند چرکه جارێک سه رم له ئاوه که ده رده هی نا ، هه ناسه م
وه رده گرت و دووباره ده پۆشتمه ژێر ئاوه که .

هه ولی بیهوده م ده دا . به له مه کان دوور که وتبوونه وه . مازووتی سه ر
ئاوه که گری گرت ، به لام به خۆشحالییه وه کاتیک ئه وه پوویدا ، له وی دوور
که وتبوومه وه . شه که ت و ماندوو بووم و له م کاته دا ، مه خزه نی
سووته مه نی که شتییه که ، وه ک چیا یه ک له ئاگر که له دووره وه دیار بییت ،
ته قییه وه و نیوه ی که شتییه که ی به رز کرده وه . ته قینه وه که به پاده یه ک
به هیژ بوو که به هۆی جووله ی به هیژی شه پۆله کان چه ندین جار به ده وری

خۇمدا سوورپامه وه و به هۆی شه پۆلیکی گه وره وه سی مه تر به رز بوومه وه
و دووباره که وتمه ژیر ئاوه که.

مه رکه سی دیکه بوایه، ده مرد، به لام چونکه خوا نه یده ویست، نه ته نیا
زیندو مام، به لکو ئازار و زیانی زۆرم پینه گه یشته و هه ستمکرد و له نزیك
خۆم سنووقیکی گه وره ی دارینم له سه ر ئاوه که بینی.

به هه زار به دبەختی و له گه ل ئه وه ی بازووم سڤ بوو بوو، خۆم گه یانده
سنووقه که و سه رکه وتم. ئه وکاته زانیم سنووقه که له که شتییه که ی خۆمان
جیابۆته وه، له و سنووقانه ی ته نافه کانمان تیا هه لڊگرت.

ده زانی ئه و سنووقانه چه نده به هیز و ته خته کانیا ن چه نده ئه ستوور
بوون. کاتیك پۆشتمه سه ر سنووقه که، حه وامه وه، به لام دوا ی کاتر میړیک
هه ستمکرد سنووقه که له ئاوه که دا نو قم ده بیته، زانیم ته نافی ناو سنووقه که
ته ر بووه و بۆته هۆی قورسبوونی سنووقه که.

ناتوانم باسی ئه وه بکه م چه نده هه ولمدا تا سنووقه که ئاوه ژۆ بکه م،
ده رگا که ی بکه مه وه و ته نافه کان جگه له ئالقه یه کی بخه مه ناو ئاوه که.

ئه م کاره بووه هۆی شه که ته بوونم، تا ئه و پاده ی ئه وه نده ی نه ما بوو
بیهۆش بم. ته نافه که م له که مه رم ئالاند و سه ری کیم به سنووقه که وه به ست
تا ئه گه ر بیهۆش بووم له سه ر سنووقه که نه که ومه خوار. که میك ئاسووده
بووم، چاوه کانم قورس بوو، ئیتر نه مزانی چی پوویدا.

خۆم گومان ده که م خه وم لیکه وتبی، به لام خه ویك بوو دواتر بوو به
بیهۆشی. بیهۆشییه کی قورس، چونکه ئاگام له هیچ یه ک له و پووداوانه
نه بوو که پوویندا. کاتیك هاتمه خۆ، هه ستمکرد هه تاویکی سوتیننه ر له سه ر

سه‌رمه و جه‌سته‌م له ژیر چه‌و و لمی گهرم و شی‌داری که نار ده‌ریایه. پیش
ئه‌وه‌ی چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه، بیری پابردوو که و تمه‌وه. سه‌ره‌تا بیرم له‌وه
کرده‌وه له‌وانه‌یه مردبیتم!، به‌لام جیهانی مهرگ هه‌تاو و چه‌و و لمی
نییه! که‌واته له‌کویم؟ نه‌مده‌وی‌را چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه. جگه له‌هه‌ستی
هه‌تاو و چه‌و و لمی ژیر جه‌سته‌م، ده‌نگه ده‌نگم له‌ده‌وربه‌ری خۆم
ده‌بیست، به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رسورمان بوو، ده‌نگه‌کان ده‌نگی ژن
بوون. له‌ناکاو هه‌ستمکرد ژنیک له‌ته‌نیشتم دانیشتم و به‌ده‌ستیکی نه‌رم و
ناسک سه‌رکولمه‌کانی نه‌وازش کردم.

ده‌ستیکی دیکه قژی بۆ دواوه هه‌لدامه‌وه، ده‌ستیکی دیکه ته‌نافه‌که‌ی
ده‌وری که‌مه‌رمی کرده‌وه و ده‌ستی چواره‌م ده‌یویست جلوبه‌رگه
نیزامییه‌که‌م له‌به‌ر دابکه‌نیت. له‌ناکاو ته‌کانیکم خوارد و ناله‌یه‌ک له‌قورگم
هاته‌ده‌ر و پیلوه‌کانم به‌رز کرده‌وه.

خوایه گیان، شی‌اوی بر‌وا پیکردن نه‌بوو. له‌چواره‌ورم کۆمه‌لێک ژنی
جوان دانیشتبوون و چه‌په‌ساو و سه‌رسورماو سه‌یریان ده‌کردم. بر‌وام
نه‌ده‌کرد ئه‌وه‌ی ده‌بیبینم راستی بیت. ئه‌م ژنه جوانانه کین؟ له‌کویم؟
کاتی‌ک چاوه‌کانم کرده‌وه، ئه‌وان خۆش‌حال و شادوومان ده‌ستیان‌کرد
به‌هه‌لبه‌ز و دابه‌ز.. ده‌نگی ته‌پلیکی بچووک له‌دووری چه‌ند هه‌نگاو
به‌رزبووه‌وه و چه‌ند ژنیک که‌ گۆلی سوور و سپییان له‌قژی ره‌شیان
به‌ستبوو، ده‌ستیان به‌سه‌ماکردن کرد. ته‌نیا یه‌ک له‌وان که له‌ته‌نیشتم
دانیشتبوو، مایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌هه‌ستان و دانیشتم هاوکاریم بکات.
هه‌ندی شتی ده‌وت که تینه‌ده‌گه‌یشتم، سه‌ره‌نجام به‌ ئاماژه‌کانی ده‌ستی

تیگه ی شتم که ده لیت ههسته و دانیشه. دهستی دریژ کرد، شانی گرتم و راپیکیشا. ئانیشکم له سه ر لمی گهرم و سووتینه ر بوو، هه ستام دانیشتم و سه یری چوارده ورم کرد.

لایه ک ده ریا بوو و تا چاو بری ده کرد ده ریا و شه پۆلی که فاوی زه ریا ده بینرا، لایه کی دیکه جه نگیل و داری گهرمه سیری و گولی وه حشی ره نگا و ره نگی و بو نخۆش.

ورده ورده له هه موو شتیگ گه ی شتم. ئه و ژنه جوانه ی لام دانیشتبوو، بزیه کی گرت و پوو یکرده پۆژئاوا به ئاراسته ی پشت سه ری من. هه ندی وشه ی هینایه سه ر زمان که هاوشیوه ی قسه کانی پیشوو، لیی تی نه گه ی شتم. ده رفه تی ئه وه م نه بوو ئاو پ بده مه وه و ئه و ژنه جوانه ببینم چونکه له و کاته دا ژنیکی گه نج و جوان له کاتیگدا ده فریکی سوالینی کالی ره نگی سووری به دهسته وه بوو، هاته پیش و وه ک ریژگرتن سه ری دانه واند و ده رفه که ی دا به و ژنه که پر بوو له شله مه نییه که ی سپی ره نگی.

گرنگیم به شله مه نی ناو ده رفه که نه ده دا ته نانه ت ئه گه ر ژه ه ریش بوایه، ته واوی سه رنجم له سه ر جهسته ی نیوه پووتی ئه و ژنه دلرپینه و ژنه کانی دیکه بوو.

بو سه ربازیگ که ساله کانی ته مه نی له ناو ده ریا و گوپه پانی جه نگی و دوور له ژن و عه شق و جوانی به سه ر بردیییت، چ شتیگ باشتر و سه رنجراکیشتتر له وه ی خوی له ناو کوومه لیک ژنی جوان و سه رنجراکیشت ببینییت.

ئه و ژنه جوانه نیوه پووته به په نجه ی ئیشاره ی بو چاوم کرد، به و

شيوه‌یه ده‌یویست سه‌رنجم رابکیشیت و کاتیک سه‌یرم کرد، ده‌فره‌که‌ی
هینایه پیش و تییگه‌یاندم که ده‌بیّت بیخۆمه‌وه.

نه‌مده‌زانی شله‌مه‌نی سپی په‌نگی ناو ده‌فره‌که چیه! به‌لام له‌ده‌ستم
وه‌رگرت و بی سی و دوو خواردمه‌وه.

شهره‌تییکی خه‌ست و شیرین بوو، ده‌توت سه‌هۆلیان تیکردووه، فینک
و به‌تام، هه‌رچی زیاترم ده‌خوارده‌وه، زیاتر هه‌زم له‌تام و بوئه‌که‌ی
ده‌کرد. به‌خیرایی جه‌سته‌ی ساردی گه‌رم کرده‌وه. که‌میک وزه‌م وه‌رگرت،
هه‌ستم و دانیشتم و به‌مه‌به‌ستی لی‌کۆلینه‌وه و ئاگاداربوون له‌و دۆخه‌ی
تییکه‌وتبووم، سه‌یری چوار ده‌ورم ده‌کرد.

له‌ناکاو ژنیکی جوان له‌قه‌ره‌بالغیه‌که جیا‌بووه‌وه و به‌ره‌ولام هات و
کاتیک نزیکه‌وته‌وه، وه‌ستا. به‌وردی سه‌یری کرد و له‌گه‌ل ژنی یه‌که‌م
کۆمه‌لیک قسه‌ی کرد، هیشتا نه‌مده‌زانی باسی چی ده‌که‌ن. به‌لام
له‌چۆنیه‌تی قسه‌کردن و ده‌برپینه‌کانی و لاوازی قسه‌ و جووله‌ی ده‌ستیان،
ده‌متوانی لیان تییگه‌م.

ئه‌و ژنه سه‌یری ده‌ریای کرد و به‌توره‌یی وتی:

- ئابارم روتی میر..... ئابارم روتی میر!

چه‌ند جاریک ئه‌م پرسته‌یه‌ی دووباره‌ کرده‌وه. له‌و چه‌ند چرکه‌دا توانیم
وشه‌کانیان فی‌ر بيم که به‌ته‌واوی بۆ من نامۆ و بیگانه‌ بوون.

ئه‌و ژنه‌ی لام دانیشتبوو، به‌هه‌مان توره‌یی وه‌لامیدایه‌وه و چه‌ند جاریک
وه‌لامی یه‌کیان دایه‌وه. سه‌رئه‌نجام وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و هیزی
به‌رگریکاره‌که‌م زیاتر بیّت، ده‌ستی گرتم و به‌رزی کرده‌وه و به‌ئیشاره

پینی وتم سه‌مایان له‌گه‌ل بکه‌م.

به‌داخه‌وه شاره‌زای سه‌ماکردنی ئەوان نه‌بووم و نه له‌و حاله‌دا توانای
فیربوونم هه‌بوو. ده‌مویست بزانه له‌کویم و ئەوانه کین و بو هیچ پیاویک
له‌گه‌ل ئەو هه‌موو ژنه جوانه‌دا نییه.

کاتیك سه‌مای به‌کۆمه‌لی ئەوان کۆتایی هات، ژماره‌یه‌کی زیاتری ژن و
مندالی دیکه هاتن. له‌ناویاندا کوپی ته‌مه‌ن ده‌سال ده‌بینرا، به‌لام
له‌سه‌روو ده‌سال له‌په‌گه‌زی نیر که‌سی لینه‌بوو.

ئەو شه‌ربه‌ته سپییه‌ی خواردمه‌وه، هاوشیوه‌ی کۆنیاک گه‌رم و خه‌یالی
کردم. ئەو شه‌که‌تییه‌ی هه‌ستمپیده‌کرد، کۆتایی هات و چه‌زی پۆشتن و
قه‌کردن تیامدا زیندوو بووه‌وه.

له‌م کاته‌دا ئەو ژنه میهره‌بانه جوانه ده‌ستی گرتم و به‌ده‌نگی به‌رز
له‌گه‌ل ئەوانی دیکه قسه‌ی کرد. بینیم هه‌مووان پینگه‌یه‌کی جه‌نگه‌لیان
گرته‌به‌ر و به‌پیکه‌وتن. بی ئەوه‌ی بزانه بو کوی ده‌پۆم به‌دوایاندا پۆشتم،
واته پزگارکه‌ره‌که‌م له‌گه‌ل خۆی ده‌بردم، جه‌نگه‌لیکی سه‌رنج‌پراکیش بوو،
وه‌ک ئەوه‌ی هه‌موو شوینیکی، زه‌وی و داره‌کانی ئاوپرژین کرابیت و
ته‌پوتۆزی گه‌لاکانیان گرتبیت. زه‌وی به‌گولی وه‌حشی په‌نگاو په‌نگ
داپۆشرا بوو.

دوای ماوه‌یه‌ک له‌پۆشتن، له‌چپی داره‌کان که‌مبووه‌وه و جاده‌که
فراوانتر ده‌بوو، هاوشیوه‌ی ئەوه‌ی زه‌وی جاده‌که‌یان به‌ئامیریکی قورس و
زه‌به‌لاح کوتابیت و چال و چۆلییه‌کانیان پیک و ته‌خت کردبیت.

سه‌رئه‌نجام گه‌شتینه هۆزه‌که‌یان. هۆزه‌که‌یان هاوشیوه‌ی جه‌نگه‌ل پاک

و خاوین بوو. ئەوه‌ی شکۆی ئەو شوینە‌ی زیاتر دە‌کرد، هه‌وزیکه‌ی گه‌وره‌ی ئاوی شیرین بوو که له‌ناوه‌پاستی گۆره‌پانی هۆزه‌که‌ دروستیان کردبوو، ئاوی تیدا بوو، به‌لام جوانتر و پازاوه‌تر له‌هه‌وز و ئاوه‌که، ئەو سۆنه و مراویانه بوون که له‌ناو ئاوه‌که‌دا مه‌له‌یان ده‌کرد.

له‌وی منیان پاگرت، دوو ژنی جوان و ناسک، ئەملاولایان گرتم، به‌لام پزگارکه‌ره‌که‌م به‌ره‌و لای گه‌وره‌ترین کوخی هۆزه‌که‌ پۆشت که له‌قامیش دروستکرا بوو. ئەو سه‌رۆکی هۆزه‌که‌ و ناوی (لومالو) بوو. دواتر کاتیك فیڤی زمانه‌که‌یان بووم، زانیم (لوما) به‌مانای سه‌رۆک و (لو) نازناویکی ئەشرافییه و له‌پاستیدا لومالو ناو نییه. ئەوان نه‌یانده‌زانی ناو چیه‌ و که‌سه‌کانیان به‌نیشانه‌ ده‌ناسییه‌وه و ئەم نیشانه‌یان وه‌ک ناو به‌کار ده‌هینا و هه‌رکام واتایه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو.

ژنان و مندالانی دیکه‌ی هۆزه‌که‌ جگه‌ له‌ دووانه‌ی له‌ملاولای مندا بوون، به‌رده‌وام له‌جموجۆلدا بوون و به‌رده‌وام به‌ملاولادا پرایان ده‌کرد. چیلکه‌یان هینا و له‌چوار سووچی هه‌وزه‌که‌ دایاننا. دواتر منداله‌کان به‌ده‌فری سوآله‌ت، شله‌مه‌نییه‌کی په‌ش په‌نگی هاوشیوه‌ی نه‌وتیان کرد به‌سه‌ر چیلکه‌کاندا و خۆیان بۆ سازدانی ئاهه‌نگیک ئاماده‌ ده‌کرد که‌نه‌مه‌زانی بۆ کوشتنی منه یا خوشحالی له‌دۆزینه‌وه‌ی من.

به‌بینینی ئاگره‌که‌ که‌وتمه‌ له‌رزین. له‌ناو فیلمه‌کاندا بینیبووم گه‌شتیاره‌ داماوه‌کان چۆن به‌ده‌ستی ئەم وه‌حشیانه‌ گرفتار ده‌بن و ده‌کوژرین. گومانم ده‌برد منیش ده‌کوژن. چه‌نده‌ تالبوو مروڤ به‌ده‌ستی ئەو ژنه‌ جوانانه‌ بکوژریت و گۆشته‌که‌ی له‌ژیر ددانه‌ سپییه‌کانیان بجووریت و

بخوریت. ئەم چاوه‌پوانییە نیگەرانی‌کەرە زۆری نە‌خایاند، چونکە چەند خولەک دواتر هەمووان پووین لە دە‌رگای کۆخی ئەو ژنه جوانە کرد و دوو ریزی درێژیان تا بە‌رامبەر ئەو خالە‌ی من لێی وه‌ستابووم، پیکه‌ینا. سەرئە‌نجام ئەو دوو ژنه‌ی لە‌چەپ و راستی مندا بوون، قۆلیان گرتم و بۆ پیشه‌وه‌یان بردم. لە‌بەر ئەوه‌ی هیچ ئیراده‌یه‌کەم نە‌بوو، دوو سی‌هە‌نگاو بە‌ره‌و ناوه‌راستی ریزی ژنه‌کان پامکرد و دووبارە وه‌ستام و سه‌یری دوواوه‌م کرد. هیشتا بە‌ته‌واوی ئاورم نە‌دابوو وه‌کە ژنه‌کان قۆلیان گرتم و بە‌ره‌و پیشه‌وه‌یان بردم، بە‌م شیوه‌یه‌ بە‌پاکێشان تا نیوه‌ی رێگه‌ی کوخه‌که‌یان بردم.

زانیم ده‌یان‌ه‌وێت بمبەن بۆ ناو کوخه‌که‌، لە‌بەر ئەوه‌ هیچ بە‌رگریه‌که‌م نە‌ده‌کرد.

لە‌م کاتە‌دا لومالوم بینی که‌ بە‌گۆلی سپی و په‌ری قاز خۆی پازاندبووه‌وه‌ و خەرمان خەرمان بە‌ره‌و لام ده‌هات.

هاوشیوه‌ی بووک خۆی پازاندبووه‌وه‌ و به‌بینینی به‌خیرایی ئە‌م بیروکه‌ به‌میشکما هات که‌ له‌وانه‌یه‌ بیمه‌ زاوا و خۆم ئاگادار نیم. به‌دلنیا‌یی‌ه‌وه‌ سه‌رسوره‌ینه‌رت‌ر لە‌م رووداوه‌ بۆ که‌س پووینه‌داوه‌.

گومانه‌که‌م راست بوو و به‌پێی یاساکان ده‌بوا بیمه‌ هاوسه‌ری سه‌رۆکی هۆز. شانسم هە‌بوو چونکە سه‌رۆک یه‌کیک بوو له‌جوانترین ژنه‌کانی هۆزه‌که‌. کاتی‌ک پووبه‌پووی یه‌ک وه‌ستاین، هاوشیوه‌ی مندالیک که‌ بووکه‌له‌یه‌کی جوانی به‌ده‌ست هینابیت، بیتاقه‌ت بوو. ده‌سته‌کانی به‌خیرایی له‌سه‌رسه‌ری ده‌سووراند.

ئەوانی دیکه چه پله‌یان لیدەدا و شادییان دەکرد، بەلام لەناکاو ئەو ژنه جوانە‌ی که لەکه‌نار دەریا بە‌تورپه‌ییه‌وه قسه‌ی دەکرد، هات و پووبه‌پووی لومالو وه‌ستا و دەستی به‌ره‌و لای دەریا دریژ کرد و وتی:

- ئابارم روتی میر... ئابارم روتی میر...

ئەمه ئەو پرسته‌بوو له‌به‌رم کردبوو، حه‌زم دەکرد بزانه‌ واته‌که‌ی چیه‌. لومالو، هاوسه‌ره تازه‌که‌م، وه‌لامی نه‌دایه‌وه. هاوشیوه‌ی جاری پیشوو بیدەنگ بوو، بەلام بزەیه‌کی بۆ من گرت و دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو ژنه‌ پۆشت، دەستی گرتم و به‌ئیشاره‌ پی‌ی وتم له‌گه‌لی برۆمه‌ ناو کوخه‌که‌. بەلام هه‌م برسی بووم هه‌م تینوو. ئەو شله‌مه‌نییه‌ سپییه‌ی که‌ دواتر زانیم گیراوه‌یه‌که‌ له‌شیره‌ی سپی ناو نارگیل و چه‌ندین شتی دیکه‌، تیری نه‌ده‌کردم. برسیتی ته‌نگی پی‌ هه‌لچنیه‌بووم و به‌دبه‌ختانه‌ زمانی ئەوانم نه‌ده‌زانی تا له‌مه‌به‌سته‌که‌م ئاگاداریان بکه‌مه‌وه.

به‌خوینساردی و بیهیزی که‌سه‌رچاوه‌که‌ی بۆ برسیتی ده‌گه‌رایه‌وه، له‌سه‌ر هه‌سیری عه‌ززی کوخه‌که‌ دانیشتم و ده‌ستم خسته‌ سه‌ر سک. هیشتا زانیاری وردم له‌سه‌ر ئەوان نه‌بوو، چوارده‌ورم پر بوو له‌شته نامۆکان. بەلام ته‌نیا خالی گرنگ ئەوه‌ بوو خۆم تیر بکه‌م. کاتیك ده‌ستم خسته‌ سه‌ر سک، بیرم له‌وه‌ کرده‌وه له‌زمانی نیو نه‌ته‌وه‌یی که‌لك وه‌ربگرم. ئیشاره‌ و ئاماژه‌ یه‌که‌م زمانی مرۆف بوو و منیش ده‌ستبه‌جی به‌هاوکاری ئەم ئیشارانە، بابە‌ته‌که‌م تیگه‌یاند.

سه‌ره‌تا ده‌ستم له‌سک‌دا. تینه‌گه‌شت. ئەویش سک و ناوکی نیشاندام. دواتر ده‌م کرده‌وه و له‌کاتی‌کدا به‌ده‌ستیک له‌سک‌ دەدا، به‌ده‌سته‌که‌ی

دیکه‌م نامازهم بو ده‌مم ده‌کرد. ده‌نگیش له‌قورگم ده‌هاته‌ده‌ر. له‌م کاته‌دا تیگه‌یشت و دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند خوله‌ک پیکه‌نی، ده‌رگای کوخه‌که‌ی کرده‌وه و له‌گه‌ل دوو ژنی جوان قسه‌ی کرد که له‌پشت ده‌رگا‌که وه‌ستابوون.

تا‌گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌وان خوله‌کیکی نه‌خایاند. یه‌کیان مراوییه‌کی سووره‌کراوی هی‌نا که به‌داریک له‌شیشیاندا بوو، و ئه‌وی دیکه‌یان چه‌ند جو‌ر میوه‌ی له‌به‌رده‌مم دانا. ئه‌وه‌نده برسی و بیه‌یز بووم، چاوه‌پ‌ری ساردبوونه‌وه‌ی مراوییه‌ برژاوه‌که‌م نه‌کرد که هیشتا ده‌نگی چه‌چی ده‌هات. به‌ددا‌ن گوشتی مراوییه‌که‌م لیده‌کرده‌وه، هه‌رچه‌ند خویی پیوه نه‌بوو، نیوه‌م ده‌جووو یه‌کسه‌ر قووتم ده‌دا.

لومالو له‌به‌رامبه‌رم چوارمشقی دانیشتبوو و زه‌ق زه‌ق سه‌یری ده‌کردم. ئه‌وه‌ی لای ئه‌و سه‌رنجراکیش بوو، شیوازی خواردنی من نه‌بوو، چونکه خویان به‌و شیوه وه‌حشیانه نانیا‌ن ده‌خوارد، به‌لکو ئیشتیا و تامه‌زرۆیم بو‌ خواردن بوو بووه‌ هۆی سه‌رسورپمانی ئه‌و. ئه‌و مراوییه‌ برژاوه‌ بی‌ خویییه‌ تیری کردم، بریک میوه‌م خوارد و تازه‌ ئه‌و کات شه‌وی هه‌نگوینیمان ده‌ستیپیکرد.

به‌پیچه‌وانه‌ی ولاتی خو‌مان که‌ پیاوان نازی ژنانیا‌ن ده‌کیشا، ئه‌و نازی منی هه‌لده‌گرت، ده‌ستی به‌قژمدا ده‌هینا و هاوشیوه‌ی بوکه‌له‌یه‌ک چا‌دی‌ری ده‌کردم. ده‌یویست کاریک بکات له‌خۆی و کوخه‌که‌ی پازی بم. نیوه‌شه‌و که‌ هیشتا به‌ئاگا بووین، به‌هه‌زار نامازه و ئیشاره‌ تیمگه‌یا‌ند زمانه‌که‌یا‌نم فی‌ر بکات..

پیش هر شتیك ده مویست بزانه له کویم و بو له و دوورگه قه شهنگ و
پازاوه هیچ پیاویکی لی نییه. جگه له وانه هزاران پرسپاری دیکه یش
له می شکمدا گینگلی ده خوارد که ده مویست وه لامیان بو بدۆزمه وه. داوام
لیکرد به شیک له وشه و پرسته کانی خویانم فیئر بکات و ده توانن تییگه ن،
به چ به دب ختییه که ئوم له مه به سته که م ئاگادار کردۆته وه.

دوو شه و پوژ له ناو کوخه که دا بووم، ئه وه نده کوخه که م به دل بوو
حه زم نه ده کرد برۆمه دهر، به لام پیویستم به پیاسه و ئارامکردنه وه ی
ده روون و هه لمژینی هه وای جهنگه ل هه بوو. جیاواز له وه حه زم ده کرد
له گه ل دانیشتووانی هۆزه که قسه بکه م، چونکه چهند وشه یه که فیئر بوو
بووم. دهرگا، دیوار، کوخ، خواردن، ژن، پیاو و فرمانه کانی وه که بوون،
نه بوون، خواردن، دانیشتن و هه ستان و ته نانه ت هاوسه رگیری و
عه شقبازی فیئر بوو بووم. ماچکردن و ئه ندامانی جه سته ی مرۆقم
شاره زایانه لیپرسی و فیئر بووم.

به لام لومالو پیی وتم ئه گه ر له کوخه که برۆمه دهر، یه کیك له و دوو ژنه
من بو خوی ده بات و به دژواری تییگه یاندم که ئه وان خوشکین و به پیی
یاسای ئه و هۆزه ئه گه ر پیاویک هاوسه رگیری له گه ل ژنیك کرد، به لام پیش
حه فته یه که له ماله که ی بیته دهر، ژنه کانی دیکه ده توانن ئه و پیاوه ببه نه
کوخه که یان و ئیستا خوشکه کانی لومالو که حه زیان له من ده کرد،
چاوه رپین زووتر له و کاته له کوخه که برۆمه دهر و له گه ل خویان بمبه ن.
ئه وان ده بنه ژنه کانی دواتری من.

واتای چیه؟ ژنه کانی دواتری من؟ مه گه ر چهند ژنم پیویسته؟ به گشتی

ژنه نه ده ویست. کی پی و تبوون ژنه ده ویست؟ ئه ویش نه ژنیک، نه دووان، به لکو سی ژن؟

هیچ زانیارییه که له سه ر ئه م یاسایه نه بوو. کاتیک ورده ورده زمانه که یان فیروم، تیگه یستم. به لام چونکه حزم به گه پان ده کرد، دلنه وایم کرد و له کوخه که هاتمه ده ر. یه کی که له و دوو ژنه له گه ل بینیم به ره و لام هات. منیش ده ستیم گرت، دهستی لومالویش له ده ستمدا بوو، پوشتین بو گه پان و ژنه کانی دیکه ی هوز له ده ورمان کو بوو بوونه وه و خوشحالی خو یان ده ر ده بری، به لام هه موویان به بینینی من که پانتول له پندا و کراسم له به ردابوو، سه ریان سورما بوو و پیده که نین. له وانه یه گالته یان پیکرد بیتم.

ئه وان پیان سه یر بوو چون ده کریت که سی که بی هۆ جه سته ی به م شیوه یه دا پوشتیت. ئه وان واتای سه رما و به فریان نه ده زانی. نه هه ستیان به سه رما کرد بوو، نه به فریان بینیبوو، هه وای دوورگه ی به هه شت هه میشه ۱۸ پله ی سه دی بوو.

ته نیا که سی که له بینینی من لای لومالو و له ناو ژنه کانی دیکه هه سته ی به ناره حته ی ده کرد، ئه و ژنه جوانه، واته کامینۆ بوو. ئه و تا چاوی به من و سه روکی جوانی هوز ده که وت، به تورهی یی و ناره حته ی ده یوت:

ئابارم روتی میر.... ئابارم روتی میر....

کاتژمیریک به ریگه دا پوشتین، ده رکه وت دوورگه ی به هه شت به ریلو و به رینه.

سه رئه نجام ئه و پوژه گه شتینه شوینیک که چه ندین تا فگه ی جوانی

ليبوو. ئاويكى زور كه هه‌موو شوينىكى به‌جنگه‌لى چر داپوشرا بوو، ده‌رژا و له‌سه‌ر رېگه‌كه‌ى چه‌ندين تافگه‌ى كورت و بلندي دروست ده‌كرد. خوشكه‌كانى لومالو ده‌يانويست زووتر بگه‌رپينه‌وه. هه‌نديكات كه له‌گه‌ل هه‌وسه‌ره‌كه‌م به‌ته‌نيا ده‌ماينه‌وه و قسه‌مان ده‌كرد، ده‌مبيني نه‌و دووانه له‌سه‌ر من شه‌رپانه.

هه‌ستم به‌پووداوه‌كه‌ كرد، به‌لام له‌لومالوم پرسى و وتى به‌پى ياسا نه‌گه‌ر پياويك زووتر له‌كاتى خوى له‌كوخه‌كه‌ى بيته‌ده‌ر، نيشانه‌ى نه‌وه‌يه نه‌و ژنه‌ى خوش ناويت و ژنه‌كانى ديكه ده‌توانن نه‌و پياوه بانگه‌يشتى ماله‌كه‌يان بكن.

ده‌ستبه‌جى پلانىكم دارشت و خوشكه‌كانى لومالوم بانگكرد و به‌دژوارى تيمگه‌ياندن نه‌گه‌ر بيانه‌ويت وه‌ك دوو پوژى پيشوو له‌پشت كوخه‌كه‌ بمينه‌وه، لىيان بىزار و توپه‌ ده‌بم.

ئىستا چه‌نده قورس بوو بوم تا به‌و چه‌ند وشه‌ى فيرى بوو بووم، نه‌وان له‌مه‌به‌سته‌كه‌م ئاگادار بكه‌مه‌وه، بابه‌تيكى ديكه‌يه. به‌لام نه‌وان باوه‌رپيان به‌و قسه‌يه كرد و له‌ويوه پاسته‌وخو به‌ره‌و ماله‌كانيان گه‌رانه‌وه و برپارياندا بو ماوه‌ى حه‌فته‌يه‌ك له‌ماله‌كانيان بمينه‌وه.

به‌مشيوه‌يه له‌گه‌ل لومالو له‌ئه‌رك و به‌لاى نه‌وان پرگارمان بوو و كاتى شه‌و، ئاسووده گه‌رپينه‌وه بو كوخه‌كه‌.

له‌ماوه‌ى نه‌و حه‌فته به‌شيكى زمانه‌كه‌يان فير بووم. باشيبه‌كه‌ى له‌وه‌دا بوو زوربه‌ى وشه‌كانيان يه‌ك چاوگى هه‌بوو و ته‌نيا به‌زيادكردن و كه‌مكردنه‌وه‌ى به‌شيك له‌ده‌نگه‌كان، واتاى جياوازيان به‌ده‌سته‌وه ده‌دا.

ئىستا كاتى ئەوه بوو وه لامى پرسىاره قورسه كه م ده‌ستكه وىت و وه لامى پرسىاره بى وه لامه كانم له لومالو وهر بگرم.

دوورگه كه يان پياوى نه بوو. ده يانوت دوورگه‌ى به ههشت بۆ مندالى نىرينه (توما) شوومه. توما خوايهك بوو به برواى ئەوان له گه‌ل بوونه وهرىكى ئاسمانى هاوسه‌رگيرى كرد و بووه خاوهنى كورپىك و كچىك. توما كچه كه‌ى زياتر خوشده ويست و له بهر ئەوه‌ى كور و كچه كه بهرده وام شهريان بوو، پۆژىك توپه بوو، كورپه كه‌ى هه‌لگرت و داى له شه‌قه‌ى بال و هه‌لفرى و كورپه كه‌ى له دوورگه كه‌ى ديكه دانا كه نزيكه‌ى دوو پۆژ له دوورگه‌ى به ههشته وه دووره. پى و ت ئەگه‌ر قاچى بگاته دوورگه‌ى به ههشت، گرفتارى نه خوشيبه‌كى ترسناك ده‌بىت و ده‌مرىت. به لام دواى چه‌ندىن سال كه توما پير ده‌بىت، دلته‌نگى كورپه كه‌ى ده‌بىت و پىگه‌ى پىدا له ماوه‌ى سالدا ته‌نيا يه‌ك هفته بىته به ههشت و بگه‌رپىته وه.

له و به‌رواره به دواوه پياوان له دوورگه‌ى (دويس) له سه‌د مايلى به ههشت ژيان به سه‌ر ده‌به‌ن و ژنان له و دوورگه‌يه ده‌مىننه وه. سالانه هفته يه‌ك پياوان دىنه به ههشت و هه‌رچى په‌يوه‌ندى سۆزدارى و خوشه‌ويستيبه، له و هفته يه كۆتايى دىت. دواى هفته كه پياوان دووباره ده‌گه‌رپىنه وه بۆ دويس و كورپانى ته‌مه‌ن ده سالىش له گه‌ل خۆيان ده‌به‌ن و تا سالى داها توو ژنان له به ههشت به ته‌نيا ده‌مىننه وه.

دوايىن شه‌و كه له كوڤى لومالو، هاوسه‌رى يه كه مم بووم، پىشنيارى كرد

وتى:

باشتره تو پىشكه‌شى كامىنو بگه‌م.

وتم:

- من تۆم خوشدهوئیت، جیاواز له وه مه گهر ده توانم چه ند ژنم
هه بیئت.

لومالو پیکه نی و وتی:

- لیڤه پیاو ده توانیئت لانیکه م حهوت ژن بۆ حهوت شهوی حهفته
هه لبرژیڤیئت.

به یانی ئەو پۆژه لومالو په یامی بۆ کامینۆ نارد که هاوسه ره کهت
ئامادهیه و ده بیئت به پۆرپه سمی تاییهت بیئت و بیبهی.

ئەو پۆژه تیپه پری. ههوا تاریک بوو. له م کاته دا دهنگی ته پیل
به رزبووه وه و کاتیك بۆ لیکۆلینه وه هاتمه ده ره وهی کوخه که، دیمه نیکی
سه رنجراکیشم بینی.

چوار ژن له کاتیكدا مه شخه لیان به ده سه ته وه بوو، له پیشه وهی
کۆمه لیکي زۆر به ره و مالی لومالو ده هاتن. له پشت سه ری ئەوان دوو
کوری هه شت نۆ سه له ته پلایان لیده دا.

له پشت سه ری منداله ته پیل لیده ره کان، کامینۆ له کاتیكدا جوانکاری
کردبوو و به په پری په نگا وره نگ خۆی پازاندبووه وه، به ره و لامان ده هات.
له م کاته دا لومالو هاته پیش و هاوشیوهی که سیك شیعر بخوینیته وه یا
وتار بدات، وتی:

- من هاوسه ری تۆ بووم. شه وانیکي دوورو دریژ هه ناسه ی گه رمی
تۆم له نزیک ده مم هه سه تیپکرد و هه ناسه م له سینه ی تۆدا پۆچوو.
- ئەگه ره له تۆ مندالم بوو، منداله که ده بیته مندالی تۆ. خۆر،

پاريزه‌ری من و منداله‌که‌م ده‌بييت و جه‌نگه‌ل و ده‌ريا خوارنی بۆ دابین ده‌که‌ن. ئاسووده و ئه‌رخه‌يان برۆ مالى هاوسه‌ره تازه‌که‌ت.

کامینۆ که تا ئه‌و پۆژه پيیداگری ده‌کرد له‌وه‌ی ته‌سليمی ده‌ريام بکه‌نه‌وه، ئیستا له‌تاو خو‌شحالی کلکه له‌قیی بوو.

ئه‌و وه‌فده‌ی بۆ پيش‌ه‌وایم هاتبوون، وه‌ک ئه‌وانه‌ی بۆ بردنی بووک دین، منیان برده مالى کامینۆ و پۆشتن. تا ئه‌و کاته‌ی کوخه‌که چۆل بوو و به‌ته‌نیا ماینه‌وه، به‌وردی سه‌یری ئه‌ندام و قژ و پوخساری کامینۆم ده‌کرد.

به‌پاستی جوان بوو، که‌مه‌ری باریک و بالای به‌رز و پیک. بچووکترین ئیراد له‌پوخساری نه‌ده‌بینرا و له‌سه‌یرکردنی پوخساری تیر نه‌ده‌بووم.

به‌پاستی ئه‌م دوورگه نه‌ناسراوه که ته‌نانه‌ت ناوه‌که‌یم نه‌ده‌زانی، جیگه‌یه‌کی دلگیر بوو. پۆژانه پاومان ده‌کرد. له‌گه‌ل ژنان به‌کۆمه‌ل له‌ناو چه‌وزی مراوییه‌کان مه‌له‌مان ده‌کرد، یا ده‌پۆشتینه ده‌ورو به‌ر و له‌ده‌ریاچه بچووک و گه‌وره‌کانی دوورگه‌که، پاره ماسیمان ده‌کرد.

ئه‌گه‌ر ناوی سه‌رزه‌مینه‌که‌یان به‌دوورگه‌ی ژنه وه‌حشيبه‌کان ناو ده‌به‌م، له‌به‌ر ئه‌وه نییه مرۆفخۆرن، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه له‌شارستانییه‌ت به‌دوور بوون. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته هه‌ولمدا هاوکارییان بکه‌م.

نه‌مه‌دزانی تا که‌ی له‌م سه‌رزه‌مینه ده‌میتمه‌وه، له‌وانه بوو ناچار بم سالیك یا دوو سال یا تا کۆتایی ته‌مه‌ن له‌وی بم، له‌به‌ر ئه‌وه بیرمکرده‌وه باشته‌ره له‌زانیا‌رییه‌کانم بۆ ئاسانکردنی ژيانی ئه‌وان که‌لک وه‌ربگریم.

ژيانیان زۆر سه‌ره‌تایی به‌لام خاوین بوو. چۆنیه‌تی سوورکردنه‌وه‌ی

ده فیره گلینه کانم فیترکردن. پۆژیک کوره یه کهم دروستکرد و گلی باشترم
هینا و ده فرم لی دروستکرد. ده فیره که به پاده یه که به هیز بوو بوو
که ته نانه ت کاتی که له ده ستیان ده که وته خوار، نه ده شکا.

شیوه ی سه ره تایی ده فیره کانم گوپی و گۆزه و په رداخم بۆ دروستکردن
تا له کاتی ئاو خواردنه وه سه ریان نه خه نه نا سه رچاوه و سه وزو
جوگه کان.

پیشتر وتم خواردنه کانیان به گشتی بی خوی بوو. چه ند پۆژی یه کهم
له مالی لومالو، به هوی خواردنی بیخوی، تووشی حاله تی پرشانه وه
ده بووم و بۆ ئه وه ی بتوانم خواردنه کان بخۆم، چاوه پیم ده کرد تا
برسیه تی ته نگم پی هه لچنیت. کاتی که برسیه تی ئازاری ده دام، خواردنه کهم
ده خوارد تا هه ست به بی خوویی خواردنه که نه کهم. دواتر راهاتم.
هفته یه کیش له مالی کامینۆ مامه وه. هه فته ی سییه م له مالی کچیکی
جوان بووم. ئه م کچه ناوی لوچی بوو، یه کهم هاوسه رم بوو هیشتا کچ
بوو.

لوچی زیاد له پاده خووشی ده ویستم و له کۆتایی هه فته کاتی که کامینۆ
دووباره هات تا بمباته وه بۆ کوخه که ی، که وته سه ر ده ست و پی کامینۆ
به لکو بتوانیت په شیمانی بکاته وه.

به زۆری له گه ل سی هاوسه ره کهم له پیاسه و گه پان بووم، ئه وان،
هه رچه ند ئیره ییان به یه که ده برد، هه ولیان ده دا په زامه ندیم به ده ست
بهینن.

پۆژیک له کوستان پیاسه مان ده کرد. له ناکاو چاوم به خالیکی چیاکه

کهوت که به پیچه وانه ی شوینه کانی دیکه پروته ن بوو و له ژیر تیشکی
هه تاو ده بریسکایه وه.

بۆ لیکۆلینه وه هاوسه ره کانم به برژاندنی که باب سه رقاکردن و خووم
سه رکه وتم.

وه ک هه ستم کرد ئه وی کانی خوی بوو. خویی به ردینی تازه و بریقه دار
که دنیا م له هیچ شوینیکی جیهان هاوشیوه ی ده ستنا که ویت.

پارچه یه کی گه وره خویم هه لگرت و هاتمه خوار. کاتی که گه ی شتم، لومالو
ئاگری پیکردبوو و کامینۆ ده یویست گوشتی نیچیره که برژینیت.

پیم وت چاوه ری بکه. هه رسی چاوه ری بوون.

بۆ ئه وه ی بتوانم بۆ خواردنی خوی هانیان بده م، وتم:

- ئه مه به ردیکه فریشته کانی خوا له ئاسمانه وه ده یهینن بۆ سه ر

زه وی و بۆ ئه وه یه خواردنی خو مانی پی به تام بکه ین.

- وتم چاوه ری بکه ن ئیستا کاریگه ری له سه ر خواردنه که ده بینن.

که می که له به رده که م شکاند. خسته مه سه ر ته خته به ردیک و به به ردیکی

دیکه سه رقالی کوتانی به رده خوئییه که بووم. چهند خوله ک دواتر مشتیک

خوی ورد و درشت دروست بوو. که باب به که یان له شیش دابوو و ده یانویست

بیخه نه سه ر ئاگره که. خویم به نیوه ی گوشته که وه کرد و نیوه یم بی خوی

دانا. کاتی که گوشته که برژا، سه ر هتا له بی خوی که م پیدان و دواتر که می که

له خوی لیدراوه که م پیدان که زیاد له راده به تام بوو.

چهند چرکه یه که له ناو ده مدا تامیان کرد. چاوه کانیان ده بریسکایه وه و

کاریگه ری خویم له ناو چاوه کانیان بینن. لوچی به تامه زوئییه کی که م وینه

گۆشته‌که‌ی خوارد و وتی:

- فریشته‌کانی خوا که باب‌ه‌که‌یان به تام کردین. ئەوان هه‌موو کارێک ده‌زانن و تۆیش فی‌ر ده‌که‌ن..

خوێی کوتراو و به‌رده‌ خویکه‌مان هه‌لگرت و گه‌راینه‌وه بۆ هۆزه‌که. له‌رێگه‌ بۆم پوونکردنه‌وه که خوی تاییه‌تمه‌ندی دیکه‌ی هه‌یه.

پرسییان:

- تاییه‌تمه‌ندی چی؟

وتم:

- تاییه‌تمه‌ندی خوی ئەوه‌یه هه‌موو جووره‌ گۆشتیک بۆ چه‌ندین کاتژمیر و پۆژ هه‌لده‌گریت بی ئەوه‌ی کرم تیی بدات یا بۆگه‌ن بکات. به‌مشیه‌یه گرنگی خوی بۆ هه‌موویان پوونبووه‌وه و به‌کاره‌ینانی بوو به‌شتیکی ئاسایی. منداڵه‌کان دوا‌ی ئەوه‌ی شوینی کانه‌خویکه‌ فی‌ر بوون، پۆل پۆل ده‌پۆشتن و به‌ردی خویان ده‌هینایه‌وه بۆ ناو هۆزه‌که.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک هاوسه‌ری پینجه‌م هه‌لبژارد و کاتیک ده‌مویست له‌ناو جه‌نگه‌لدا پیاسه‌یه‌ک بکه‌م، پینچ ژنی جوانی نیوه‌ پووت به‌دوامه‌وه بوون. بۆ پێگرتن له‌به‌کاربردنی زیده‌پۆیان ه و بیهده‌یی خوی و چۆنیه‌تی به‌کاربردنی دروستی، یه‌کیک له‌هاوسه‌ره‌کانم وه‌ک لیپرسراوی ئەنبار ده‌ستنیشانکرد.

رۆژیک له‌گه‌ل ژن و منداڵه‌کان، له‌قه‌دی داره‌کان ماییکمان دروستکرد و پاده‌ستی هاوسه‌ری چواره‌م کرد تا وه‌ک ئەنباری خوی که‌لکی لی وه‌ربگریت.

پوژیک که له کوستان پیاسه م ده کرد، جوړه بزنه کیویه کی به هیژ و
گوره م بیڼی. به لوچیم وت: ده مه ویت چهند دانه بزنه کیوی بگرم. نه و
رینگه ی نه م کاره ی لیگرتم و وتی:
- مه ترسیداره.

به لام به پیچه وانه ی وته کانی، له بهر نه وه ی نازه له کانی نه وی له لایه ن
مرغه کانه وه زیانیان پینه گه یشتبوو، که متر له من ده ترسان و سی پوژ
دواتر توانیم پینج بزنی نیړ و میی به به سترای بهینه وه بو مال.

شویڼیکم بو دابینکردن. چه ساریکم به دار به ده وریانا دروستکرد.

مانگیک دواتر دوان له بزنه کان کاتی زاوژیان بوو، شیریکی زوریان
پیداين. هوسه ره کانم که شیري نازه له کانیا ن خواردبوو و هه رگیز
باوهریان نه ده کرد شله مه نییه کی خوش و به تامی هوشیوه ی نه مه له ناو
جهسته ی نازه لاند هه بیټ، نه یانده توانی خوشحالی خویان بشارنه وه.
هه مو پوژیک ده هاتن و داوای شیریان ده کرد.

به لام ته نیا به وه وه نه وه ستام، هه ولما تا نه و جیگه ی ده توانم
که رهسته کانی ئاسانکاری ژیا نی نه وان ناماده و دابین بکه م.

هه رچه ند به کارهینانی خوئی ده بوو به شتیکی باو، کیشه کان زیاتر
دهرده که وتن، چونکه پیویست بوو چهند که س دابنیشن و به و بهردانه ی
ئاماده م کردبوو، خوئی بکووتن. ئەم کاره ماندووکه ر و نارپهحه تکه ر بوو،
له بهر ئەوه ی دهستی ناسکی ژنان به هۆی بهرکه وتن له گه ل خوئی و زه ختی
بهرده کان بریندار و تاوئی ورد و بچووکی دهرده دا.
بۆ ئاسانکردنی کاری کوتانی خوئی، بیرم له وه کرده وه ئاشیکی بچووک
دروست بکه م. بۆ داتاشینی بهرد و کونکردنی، پیویستم به ئامرازیک بوو.
چه کوش، بزمار و شتی دیکه م پیویست بوو که له و سه رزه مینه بهرده ست
نه ده که وت. ته نیا ئامرازی کانزایی ئەوان سه ری پم و خه نجه ر و شمشیر
بوو که زۆر به شیوه یه کی سه ره تا و له ئاسنی نه رم دروستیان کردبوو.
رۆژیک که ئاهه نگیکیان ساز کردبوو – من ته نیا پیاوی هۆزه که له ناویاندا
ده سوورامه وه و له گه ل ژنان گالته م ده کرد – بینیم کورپکی مندال پارچه
ئاسنیک به بهرد ده کوتیت و به و دهنگه ی لیی بهرز ده بووه وه، ههستی
به خو شحالی ده کرد. رۆشتمه لای و ئاسنه که م لیوه رگرت. پرسیم:

- ئەمەت لە کوی هیناوه؟

بە پەنجە کوێستانە کە ی نیشاندا.

وتم:

- دەتوانی بمبەیت بۆ ئەوی.

وتی:

- بە لێ، هەر ئیستا.

پیکه‌وه بە پیکه‌وتین. دواى دوو کاتژمێر گەشتینە چیاکە و بە و پەری
سەرسوڕمانە‌وه بینیم کانیکى ئاسنى لێیه و بەردەکانى بریکى زۆرى
ئاسنى تێدايه.

لە هەندى شوین بە هۆى کاریگەرى بورکان یا هەورە برووسکە،
بەردەکان توابوونە‌وه و ئاسنى سافى دروست بوو بوو، بە لام پێویست بوو
دوو بارە لە ناو کۆرە دا بپالێوریت.

بە خیرایى بیرم لە دروستکردنى کۆرە کردە‌وه و چەند پۆژ دواتر
کۆرەیه‌کەم دروستکرد و بە هەزار بە دبه‌ختى توانیم ئاسنى پووت دروست
بکەم. بۆ تواندنه‌وهى بۆ نمونه په‌نجا کیلو ئاسن، چەندین دارى گەورەم
دەسووتاند و بۆ ئە‌وهى گەرمى کۆرە که کۆتایى نه‌یه‌ت و لە ناو نه‌چیت،
کۆرە کهم بە شیوه‌ى دوو دیواره دروستکرد و دیوارى دەرە‌وه‌م بە و قورەى
سواله‌تمان پێدروست دەکرد، سواغدا.

لە کاتى ئەم کارانه لومالو و کامینۆ و لوچى و چوار هاوسەرە تازه‌که‌م
بوونیان هەبوو. ئیستا خاوه‌نى حەوت ژن بووم. هەر شه‌ویكى حەوتەم
لە مالێ یه‌کیکیان بە سەر دەبرد و چیتر شه‌ویک نه‌مابووه‌وه تا بتوانم

ژنیکی دیکه بهینم، به لام ژنانی هۆزه که کۆلیان نه دهدا و له سووچ و که ناره کانێ جهنگه ل به پیشکه شکردنی دیاری منیان بانگهیشتی ماله کانیاں ده کرد.

له و پارچه ئاسنانه ی به دهستم هینابوو، چه کوش و سندانیکی گه وره م دروستکرد.

له وه به دوا، دروستکردنی بزمار و سه ری پم و تیر و شته کانێ دیکه به ئاسانی ئه نجام ده درا و ههروه ها دروستکردنی به ردی ئاشیش کاریکی ئه سته م نه بوو.

له ناو ماله دارینه که، ئاشیکم دروستکرد و دووان له ژنه کانم فییر کرد چون ئاشه که به گه پ بخن.

خواردنی خه لکی دوورگه که ته نیا گوشتی بالنده کان و هه ندیکات ماسی بوو. بریارمدابوو جۆراوجۆری له خواردنه کانیاں دروست بکه م و له بهر ئه وه، دوا ی ئه وه ی ماوه یه ک به ناو جهنگه لدا سووپامه وه، بریک سه وزه و دانه ویله ی وه ک فاسۆلیا و نوکم په یدا کرد و بو زیاترکردنی، به شیکیم له زه ویدا چاند و به شیکم کولاند و سه ره تا خۆم خواردم و دواتر ده رخواردی ئه وانمدا، به لام له بنه پهت بیرم له دروستکردنی نان ده کرده وه به لام بی بوونی گه نم دژوار بوو.

جموجۆل که وته ناو هۆزه که و چیتر ژنان بیکار نه بوون له به رده م هه تاو دانیشن و گول بکه ن به په ته وه. هه رکام کاریکی ئه نجام ده دا و زۆربه یان هاوشیوه ی ئه و ماله دارینه ی بو ئه نبار دروستم کردبوو، مالیان بو خویان دروستکرد. ده یانوت ئه م ماله که له دار دروستکراوه، ده توانیت له کاتی

تۆفان بمانپاریزیت و ئەوانی دیکه سه‌رقالی دروستکردنی تۆپی ماسی
گرتن یا ده‌فری گلین ده‌بوون.

ژماره‌یه‌کم بۆ زیاترکردنی مراوییه‌کان پاسپارد. پیشتەر هه‌رکات برسپیان
ده‌بوو، بیریان له‌پاوه‌کرده‌وه و ئەم کاره هه‌میشه ده‌بووه هۆی
ناپه‌هه‌تی و کیشه، به‌لام به‌هۆی ئەو ته‌له و داوانه‌ی دروستم کرد،
ژماره‌یه‌کی زۆر مراوی وه‌حشیم پاوه‌کرد و په‌ری ئەوانم لی‌کرده‌وه و
له‌شوینیکی گه‌وره‌ی سه‌رداپۆشراوه‌به‌لام کردن. ئەم کاره دوو سوودی
هه‌بوو، یه‌که‌م ئەوه‌ی هه‌رکات بۆ مه‌به‌ستی خواردن پیویستمان به‌مراوی
هه‌بوايه، له‌به‌ر ده‌ست بوو، دووه‌م ئەوه‌ی ورده ورده مراوییه‌کان له‌وێ
هیلکه‌یان کرد و ئیمه‌یش سوودمان له‌هیلکه‌کان ده‌بینی و ورده ورده
ژماره‌ی مراوییه‌کان زیادی کرد.

سه‌باره‌ت به‌ماسیش پلانیکی هاوشیوه‌م پیاده کرد. تا ماوه‌یه‌ک پۆژانه
له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک له‌ژنه‌کان به‌تۆر پاوه ماسیمان ده‌کرد و دواتر
ماسییه‌کانمان ده‌خسته ناو هه‌وز و ده‌ریاچه‌ی بچووکي ناو دوورگه‌که و
به‌م شیوه وه‌چه‌ی ماسییه‌کان له‌ناو هه‌وز و ده‌ریاچه‌کان پۆژ له‌دوای پۆژ
زیاتر ده‌بوو.

به‌گرتنی چه‌ند مانگای وه‌حشی توانیم گایه‌له‌که‌م زیاتر بکه‌م و شیر و
گوشتی ئەم ئازه‌لانه بووه هۆی جو‌راوجۆری خواردنه‌کانمان.
ئهو دوورگه‌ی که‌هیشتا ناوه‌که‌ی نازانم یه‌کیک له‌خۆشترین و دلگیرترین
ناوچه‌کانی جیهان به‌رچاوه‌که‌وت.

چه‌ندین تاڤگه، ده‌ریاچه و دیمه‌نی سه‌رنجپراکیشی هه‌بوو. هیشتا

تاڤگه‌ی گه‌وره‌ی دوورگه‌که م نه‌بيني‌بوو، به‌لام کامينو باسی ده‌کرد و ده‌یوت تاڤگه‌یه‌کی لييه که له‌سه‌ره‌وه‌ی چياکه ده‌پژيټ و به‌پاده‌یه‌ک به‌رزه، کاتيک تاوه‌که ده‌گاته خوار، ده‌بيټه گه‌رديله‌ی زور بچووک و ده‌پژيټه سه‌ر گه‌لا و داره‌کانی ده‌وروبه‌ر.

پيگه‌ی گه‌يشتن به‌و تاڤگه وه‌ک باسیان ده‌کرد دژوار بوو. کيشه‌که له‌وه‌دا بوو چه‌ندین سه‌ده پيشتر له‌و به‌رزاييه ترسناکه بو قوربانیکردنی که‌سه‌کان که‌لکیان وه‌رده‌گرت. به‌لام چونکه نه‌و کاره، کاری پياوانه و پياوانيش سالی ته‌نیا هه‌فته‌یه‌ک له‌و دوورگه ده‌ميننه‌وه، چيتر که‌س به‌و سزايه حوکم نه‌ده‌درا.

پوژيک کاتيک له‌پياسه ده‌گه‌پامه‌وه، هه‌ستمکرد له‌ناو گژ و گيای چر، چاوم به‌چه‌ند گوله گه‌نميک که‌وت.

گژوگيا به‌پاده‌یه‌ک ليک ئالو و به‌رز بوون، نه‌گه‌ر که‌سيک ده‌پوخته ناوی، ون ده‌بوو و به‌دژواری ده‌يتوانی پيگه‌که‌ی بدوژيټه‌وه. پوخته‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیک و به‌وردی سه‌يرم کرد. به‌خوشحالييه‌وه چه‌ند چله گه‌نميکم بينی. دلنيا‌بووم يا گه‌نمه يا جو، له‌خوشحالي‌دا کلکه له‌قيم بوو.

به‌خي‌رايی شوينه‌که‌م نيشانه کرد و گه‌پامه‌وه بو هۆزه‌که. کامينو و لومالو و لوچی و چوار هاوسه‌ره‌که‌م هه‌رکام سه‌رقالی کاریک بوون. پوخته‌سه‌ر لای لوچی که له‌هه‌موویان جوانتر و وشيارتر به‌رچاو ده‌که‌وت.

پيم وت:

- له‌گه‌لم وه‌ره.

گومانیکرد به‌مه‌به‌ستی عه‌شقبازييه. خوشحال بوو، خوی فشکرده‌وه و

له کاتیڤدا شانازی به سهر ئه وانی دیکه دا ده کرد، به پیکه وت. ته نافیکی به هیژم له ئه نباره که هه لگرت و پیکه وه به پیکه وتین و کاتیڤ گه شتینه شوینی دیاریکراو، سهری ته نافه که م له که مهرم به ست و به لوجیم وت:

- به قایمی سهری ئه م ته نافه بگره، ده پۆمه ناو ئه و گژو گیا. هه رکات ته نافه که م پراکیشا، ته نافه که کو بکه ره وه، تا بتوانم پیکه که م بدۆزمه وه.

نه یده زانی ده مه ویت چی بکه م، به لام پازی بوو، له سهر به ردیک دانیشته و سهری ته نافه که ی به ده سته وه گرت. پۆشتمه پیش، به ئارامی له ناو گژو گیا که پیکه م ده بپی. ئازهلای دپه ندیم له ناو دوورگه که نه بینی بوو، به لام لوجی ده یوت له ناو گژو گیا کان، ماری زۆر هه یه. ماره کان بچووک به لام کوشنده و مه ترسیدارن.

گژو گیا ئه وه نده به رز بوو، تا نیو مه تر له سهر سهرمی دا ده پۆشی. سهری گژو گیا کان له سهر وه لیڤ ده ئالان و ون ده بووم. ئه گه ربی ته نافه ده پۆشتمه ئه وی، به دلنیا ییه وه نه مده توانی بکه پیمه وه.

کاتیڤ گه شتمه شوینی دیاریکراو، زیاد له راده خو شحال بووم، چوونکه بریک گهنم له ناو گژو گیا کان بینی. نه مده زانی ئه و گهنمه چۆن و به هوی کام بالنده وه که وتۆته ئه وی. له وانه بوو له شوینه کانی دیکه ی دوورگه گهنمی دیکه ی لی بیت. له وانه یه چه نندین سال پیش، یا چه نندین سه ده ی پیش، خه لکی ئه م ناوچه شاره زای کشتوکال بوو بن. به هه رحال بوونی ئه و چه ند چله گهنمه که به رزییه که یان ده گه یشته دوو مه تر، شیایو برپا پیکردن نه بوو.

هر چلیک نزیکه ی سه د و په نجا دهنکه گهنمی تیا بوو، شتی هاوشیوه له جیهان نه بینراوه و نه بیستراوه. چلیکم شکانده وه و گهنمه که م جیا کرده وه. دهنکی گهنمه که، دوو به رابه ری گهنمی ئاسایی و له وانیه گه وره تریش بوو بی.

لوچی کاتیك منی بینی، گومانیکرد شیت بووم، چونکه ئه وه نده خوشحال بووم، له هیچ شوینی کدا جیم نه ده بوو وه. نزیکه ی کیلویه ک گهنم له ده ستدا بوو، ئیستا ده بوا بیچینم و به کار بهینم.

بو شه و هاوسه ره کانم کو کرده وه. حهوت ژنی جوان له ناو کوخه که م دانیشتبوون. کورسی و میزم به دار دروستکردبوو و شیوه ی دانیشتن له سه ر کورسیم فیئر کردبوون.

کاترمیړیک سه باره ت به گهنم و دروستکردنی قسه م بو کردن. کامینو حهزی پی نه ده کرد. لومالویش ئه وه نده وشیار نه بوو، به لام لوچی و خوشکه کانی لومالو به لئیناندا له م کاره دا هاوکاریم بکه ن.

بو به یانی له لقی جوړه دره ختیك که داره که ی ره ق بوو، گاسنم دروستکرد و به کامینوم وت له سه ر گاسنه که دانیشتیت تا قورس بییت. دواتر له جیاتی گا، گاسنه که م له خووم به ست و شیوازی کاره که م فییری لوچی کرد.

تا ده مه و نیوه پروو، نزیکه ی دؤنمیک زه ویمان کیلابوو. به لام ته نیا یه ک کیلو گهنم هه بوو. زورتر یا که متری ئه و کیلو گهنمه م له زه وییه که دا چاند، سه ریم داپوشی تا مه ل و بالنده کان نه یخون. لوچی به دریژیایی ئه و ماوه یه سه یری دهسته کانی ده کردم.

دلنیا بووم به زوویی گهنم سهوز ده بیټ به لام ئە گهر ده مويست له م کاره
به ردهوام بم، ده بوا که لک له ئازده له کان وه ربگرم.

کاروباری کێلگه‌ی دانه وێله م به ژنه کان سپارد، به لام به هوی گرنگی
گهنم، پۆژانه سهردانی کێلگه‌ی گهنمه که م ده کرد. لاسکی گهنم له ژیر
هه تاوی سووتینه‌ر و ئاوی زۆر و بارانی لافاودا، به خیرایی گه شه‌یان ده کرد
و گه‌وره ده بوون.

خه ملاندم ئە گهر هه‌ر چله گهنمیک به هه‌مان ئە‌ندازه گهنم بدات، ده‌توانم
له یه‌ک کیلۆ گهنم، یه‌ک ته‌ن گهنم کۆبکه مه‌وه.

له ولاتانی ئە‌وروپی و له‌وانه‌یه له ناوچه‌کانی دیکه، ئە‌م ژماره‌یه شیایوی
بپوا پیکردن نییه، به لام له‌و دوورگه ده‌ست لینه‌دراوه، له‌گه‌ل هه‌تاوی
سووتینه‌ر و ئاوی فراوان و ژینگه‌ی له‌بار، دلنیا بووم له کیلۆیه‌ک گهنم، یه‌ک
ته‌ن گهنم ده‌چنمه‌وه.

سی مانگ دواتر گهنم شین بوو. سه‌ری چله‌کان له‌به‌ر قورسی پوویان
له‌زه‌وی کردبوو و لاسکه‌کانیان ده‌شکاند. به‌شیکی گهنم به‌مشیوه‌یه
به‌فیڕۆ چوو، به لام کاتی‌ک دروینه‌م کرد و خه‌رمان و شه‌نم کرد و گهنم
هینا بۆ ئاشه‌که، نزیکه‌ی شه‌شسه‌د کیلۆ گهنم ده‌بوو. ته‌نیا جیاوازی ئە‌وه
بوو ده‌نکی گهنم زۆر گه‌وره‌تر بوو له‌و ده‌نکانه‌ی چاندبووم.

شه‌وی‌ک دانیشتم و چه‌ند کیلۆ گهنم کرد به‌ئارد و دواتر هه‌ویرم
دروستکرد. پێشتر ته‌نوورم دروستکردبوو. کاتی‌ک نان ئاماده‌ بوو، به‌بۆنه
دلگیره‌که‌ی، سه‌رمه‌ست بووم و پارچه‌ نانیکم به‌گه‌رمی خسته‌ ده‌م،
به‌جۆری‌ک زمان و ده‌م و لیوم بلۆقی کرد. ژنه‌کانم سه‌ره‌تا خه‌زیان له‌نان

نه‌بوو، به‌لام دواتر له‌دهستی يه‌کیان ده‌رفاند.

دوای ماوه‌یه‌ک چۆنیه‌تی دروستکردنی نانم فی‌ری چه‌ند ژنیکی وشیار کرد و مالیکم کرد به‌نانه‌واخانه. ئەم دووکانه به‌هۆی پیشوازی بی وینه‌ی ژنان، به‌یانی تا شه‌و نانیان ده‌کرد.

پۆژگارێکی خۆشم به‌سه‌ر ده‌برد. هه‌ر پۆژه و ئاهه‌نگی‌کمان ساز ده‌دا و به‌بۆنه‌یه‌ک، شادیمان ده‌کرد.

به‌لام له‌هه‌موویان خۆشحالت‌تر بووم، چونکه‌یه‌که‌م له‌جه‌نگ پزگار بوو بووم، جیاواز له‌وه‌ش، ده‌متوانی له‌گه‌ڵ هه‌ر ژنی‌ک که‌ بخوازم، هاوسه‌رگیری بکه‌م. جگه‌ له‌ کامینۆ و لومالو و لوچی که‌ زۆرم خۆشده‌ویستن، به‌رده‌وام چوار ژنه‌که‌ی دیکه‌م ده‌گۆپی. بیرم چوو خالیکی گرنگ باس بکه‌م، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ له‌و ماویه‌دا لیکۆلینه‌وه‌ی وردم له‌سه‌ر گژوگیا و ئالیکی دورگه‌که‌ ده‌کرد.

جۆریک (شبتی) لیبوو که‌ بۆنه‌که‌ی دلگیر بوو و کاتی‌ک ده‌ستمان لیده‌دا، ده‌ستمان چه‌ور ده‌بوو. زانیم ئەم پوهه‌که‌ پۆنی هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر بتوانم ده‌نکه‌که‌ی به‌ده‌ست به‌ینم، له‌وانه‌یه‌ بتوانم پۆن و چرا دروست بکه‌م. ئه‌و پۆنه‌ی کۆمکرده‌وه‌، له‌ناو ده‌فریک دامنای له‌جیاتی پلێته‌ په‌تم به‌کار برد و هه‌لمکرد. به‌بوونی چرا، چیت‌ر پیویستی نه‌ده‌کرد ژنه‌کان له‌گه‌ڵ تاریکبوونی هه‌وا بخه‌ون. به‌لکو ئه‌و شه‌وانه‌ی مانگه‌شه‌و نه‌بوو، تا دره‌نگانی شه‌و له‌به‌ر پووناکی چراکان داده‌نیشان.

له‌وانه‌یه‌ گرنگ نه‌بی‌ت ناوی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ببه‌م که‌ بۆم دروستکردن، ئه‌وان پیشتر له‌سه‌ر زه‌وی ده‌خه‌وتن، به‌لام دۆشه‌که‌م بۆ دروستکردن،

پیته تی بوون، و به ناچارى ته نیا له هندی شوینی تاییه ت ده یانتوانی
برۆن، به لام له پیستی بزنی وه حشی پیلاوم بو دروستکردن، شانیه دارینم
بو دروستکردن تا بتوانن قزیان دابهینن و ریکی بخهن.

یه کیك له پۆژه کان، بزنه کیوییهك نه خوشکوت و ئه و ئازله له
ته ویله ی بۆمان دروستکردبوو، کهوت. بو ئه وه ی ئه گهر نه خوشیه که ی
مه ترسیدار بیته و ئازله کانى دیکه توش نه بن، له ته ویله که خسته مه ده ر.
ئه و به سته زمانه به شه له شه له ه لات. به دوایدا پۆشتم چونکه دلنیا بووم
نه خوشی و لاوازی ریگه ی پینادات زۆر دوور بکه ویتته وه. له دوائینی چیاکه
بینیم پۆشته ناو ئالیکه کان و به ئیشتیاییه کی نه شیاو بو وه سف ده ستی
به خواردن کرد.

پیکه نیم و به خۆم وت:

- به م حاله ی، چۆن ده توانیته به و شیوه یه ئالیکه بخوات. جیاواز
له وه هه موو شوینیکی ئه م ناوچه پره له ئالیک، بو ده بیته ئه م بزنه برسی
بیته و ته نیا له م ئالیکه بخوات.

بینینی ئه م دیمه نه سه رنجی پراکیشام، به دواى بزنه که دا پۆشتم، به لام
کاتیك لیى نزیکبوومه وه، به و په ری سه رسورپمان بینیم، بزنه که وه ک
ئه وه ی نا په حه تی و نه خوشی نه بیته، هه لبه ز و دابه زیکرد و هه لات.

بیرۆکه یه که م لادروست بوو، به خۆم وت:

- له وانیه کاریگه رییه ک له م پوهه که دا هه بیته که نه خوشی و
ئازاره کان له ناو ده بات.

به شیك له گه لا و لقی پوهه که که م لیکرده وه و هی نام. ده مزانی ئه و

پووه‌که‌ی ئاژهلّ بيخوات، بۆ مرۆقشيش بىّ زيانه . پۆژيک يه‌کيک له‌ژنانى هۆزه‌که، تووشى ژانه سهر بوو، تاقیکردنه‌وه‌م له‌سهر ئه‌نجامدا و به‌شيک له‌گه‌لاى وشكى ئه‌و پووه‌که‌م کوتا و ده‌رخواردمدا. به‌خيّرايى ژانه سه‌ره‌که‌ی هيّور بووه‌وه . چه‌ند جاريکى دیکه تاقيمکرده‌وه و بۆم ده‌رکه‌وت کاريگه‌رى ئارامکه‌ره‌وه‌ی به‌هيّز له‌و پووه‌که‌دا هه‌يه .

جگه له‌وه گولى سوورى وه‌حشيم ده‌ستکه‌وت. ده‌مزانى گولى سور مۆرفين و چه‌ندين مادده‌ی سرپکه‌رى دیکه‌ی تيډايه . گول و لاسكى گوله‌که‌م هيّنايه‌وه و له‌سووچيکدا شاردمه‌وه . هه‌لبه‌ت برپيکى زۆر ده‌رمانى بيّهۆشکه‌ر و ئارامکه‌رم پيڤوو و ئه‌مه ئه‌و ده‌رمانه‌يه به‌هه‌ر مه‌له‌وانيکى ده‌ده‌ن تا له‌کاتى پيويست که‌لکيان ليّوه‌رېگرېت، به‌لام ئه‌و ده‌رمانه‌ی له‌ناو قووتوويه‌ک و له‌گيرفانمدا بوو، که‌م بوو و ده‌مويست به‌که‌لک وه‌رگرتن له‌تايبه‌تمه‌ندى ده‌رمانى ئه‌مه پووه‌کانه ده‌رمانخانه‌يه‌ک بۆ چه‌ند هه‌زار ژنى نيشته‌جيّ ئه‌م دوورگه‌يه دروست بکه‌م تا له‌کاتى پيويست ئازار و ئييشه‌کانيان که‌م بکه‌مه‌وه .

به‌لام ليکۆلينه‌وه‌م له‌سهر پووه‌که‌کان و کاره‌کانى دیکه، پچپانى تيکه‌وت، چوونکه له‌زمانى ژنه‌کانه‌وه بيستم، کاتى هاتنى پياوه‌کان نزيک بوته‌وه .

نزيکبونه‌وه‌ی واده‌ی هاتنى پياوه‌کان، ترسيکى سه‌يرى له‌دادا دروستکردم که‌ناتوانم وه‌سفى بکه‌م .

کامينۆ له‌گه‌لّ ئه‌وه‌ی هه‌ستیکرد هاتنى پياوه‌کان نزيکبوته‌وه، دوژمنايه‌تى خۆى له‌گه‌لّ من و لومالو ئاشکرا کرد. به‌شيک له‌ژنه‌کانيش

که نه یان تو انیبوو بۆ هاوسه‌رگه‌ری پازیم بکه‌ن، به‌شیوه‌یه‌کی خراب
هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل ده‌کردم. بیرم له‌وه کرده‌وه کاتیک پیاوه‌کان بگه‌نه
دوورگه، پیش هه‌ر شتیک ده‌مکوژن، چونکه ئە‌گه‌ر ژنه‌کان و
سه‌رۆکه‌که‌یان پیش‌وازییان لیکردم، دلنیا بوم پیاوه‌کان ئە‌و کاره‌ ناکه‌ن.
له‌به‌ر ئە‌وه، ئە‌و کاته‌ی ژنه‌کان بۆ پیش‌وازیکردن له‌پیاوان که‌وتیبونه
جموجۆل، بیرم له‌وه کرده‌وه سیلاحیک بۆ خۆم دروست بکه‌م که
کاره‌گه‌ری له‌سیلاحه‌ ئاساییه‌کانی ئە‌وان زیاتر بێت و له‌ ئە‌گه‌ری پوودانی
هه‌ر پووداوێک بتوانم به‌رگه‌ری له‌خۆم بکه‌م. بیستبووم پیاوانی دوورگه‌ی
دویس، جگه‌ له‌رم هیچ جووره‌ چه‌کیکی دیکه‌یان نییه‌. به‌خیرایی
ده‌ستبه‌کار بووم و تیروکه‌وانیکم دروستکرد. چیوی که‌وانه‌که‌م
له‌به‌هیزترین چیوه‌کان زیکه‌یم له‌په‌خۆله‌ی تواوه‌ و تیره‌کانم له‌په‌قترین
داره‌کان دروستکرد. سه‌ری تیره‌کانم له‌ئاسن دروستکرد و له‌کاتی
تاقیکردنه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت زیاتر له‌په‌نجا مه‌تر ده‌پروات. له‌قووناغی
دواناوه‌ندی فییری تیره‌وا‌یشتن بوو بووم. به‌ئاسن خه‌نجه‌ر و شمشیریکم
دروستکرد، تیغی خه‌نجه‌ر و شمشیره‌که‌ به‌به‌ردی په‌ش سوو و دواتر
خسته‌مه‌ ناو کوره‌. ئاوه‌که‌یم گرت و له‌ناو شله‌مه‌نییه‌که‌ی په‌شپه‌نگ و
چه‌وری هاوشیوه‌ی نه‌وت، ئاومدا.

به‌خۆشحالییه‌وه تیژی خه‌نجه‌ر و شمشیره‌که‌یش باش بوو. به‌لیدانیک
لقیکی حه‌وت یا هه‌شت سانتیمه‌تری داریکی ده‌قرتاند، ته‌نیا داخه‌م بۆ
ئە‌وه ده‌خوارد که‌نه‌متوانی بوو ده‌مانچه‌ یا چه‌کیکی گه‌رم له‌ناو
که‌شتییه‌که‌ هه‌لبگرم، چونکه‌ چه‌کیکی گه‌رم به‌س بوو بۆ ئە‌وه‌ی هه‌مور

پیاوانی دویس ناچار به ته سلیم بوون بکات.

پیشتر بیرم له وه کردبو وه کاتیك پیاوه کان گه پانه وه، داویان لیبکه م، بمیننه وه، چونکه ده مزانی نه گه ر گوپرایه ل بن و بمیننه وه، ده توانم به پشتبهستن به هیزی نه وان دوورگه که که بکه مه به هشت و هه موو که رهسته کانی ژیانیکی ناسووده و شارستانی بو خه لکه که ی دابین بکه م، به لام کاتیك واده ی گه پانه وه ی پیاوه کان نزیکبو وه وه، هه ستمکرد بارودوخیان زیاتر ده شله ژیت. کامینو که زانیم هاوشیوه ی لومالو هاوسه ری سه روکی هوزی دویسه، له یه که م پوژه وه چاره ی منی نه ده ویست، هه رچه ند نه و کاته ی بووه هاوسه رم، خوشحالی و په زامه ندی نیشان ده دا، به لام کاتیك زانی واده ی گه پانه وه ی پیاوه کان نزیکبو ته وه، به ته واوی منی له بیرکرد. لومالو هه رچه ند ده مزانی خوشیده ویم، له بهر نه وه ی له سه روکی هوزه که ده ترسا، خوی له من به دوور ده گرت.

نه و پوژه ی بریاربوو پیاوه کان بگه پیننه وه، چه که کانم هه لگرت و پوخته سه ر چیا که. هیچکام له هاوسه ره کانم نه هاتن جگه له لوچی که ته مه نی هه ژده سال بوو و زیاد له پاده خوشیده ویستم و چونکه پیشتر هاوسه رگیری نه کردبوو، له که س نه ده ترسا.

ده مارگیری و غیرهت، ناگری له گیانم به رده دا. شه ش ژنه که م پوخته بوونه پیشوازی پیاوان.

ده مویست ده سه لاتی نه وه م هه بیته یاسایه ک دابنیم که که س نه توانیت چاوی ته ماح بپریته ژنه کانم. به لام کاتیك نه م بیروکه له زه ینمدا دروستبوو، پیکه نیم، به راستی پیکه نیناوی بوو. له دوورگه یه که که دوورگه ی که سانیت

و خانه خوئی که سانئیکی دیکه بوون، ههوت ژنی جوانم داگیر کردبوو، ئیستا ده مه ویت یاسایه ک دابنیم که که س چاوی ته ماح نه بریتته ژنه کانم. لوچی منی برده شوینئیکی کوستانه که که له ویوه ده ریا و به شیکی زۆری دوورگه که ده بینرا. شوینئیکی سه رنجراکیش بوو. بیرم له هه موو شتیک کرده وه و به خووم وت:

- نه گه ر زیندوو مامه وه و توانیم پیاوه کان گوپرایه ل و ملکه چ بکه م، له م شوینه کۆشکیک بۆ خووم دروست ده که م، شوینئیک که به یه ک نه اندازه له زه وی و ئاسمانه وه دوور بم.

له سه ره وه ی چیا که له گه ل لوچی دانیشتبوووم و قسه مان ده کرد و چاومان بریبوووه ئاسۆی دووره ده ست که له ناکاو لوچی وتی:

- سه یرکه جیوانی، پیاوه کانی دویس دین. هه ستامه سه ر پی و له سه ر تاشه به رده که، سه یری ده ریا م کرد. له دووره وه، چه ندین خالی ره ش ده بینرا.

له خواره وه یش ده نگی هه له له و هاتوه اواری خووشحالی ژنه کان دوورگه که ی پر کردبوو. ژنه کان به له مه کانی بووکینیان خستبووه ناو ئاو و به دهم سه ول لیدانه وه له که نار ه کانی به هه شت دوور ده که وتنه وه. پیشتر وتم نه مه بووداویکی گه وره بوو و سالی جاریک له ژیانی ژنانی دوورگه که بوویده دا و دوا ی هه فته یه ک دووباره بیده نگی بالی به سه ر ناوچه که دا ده کیشایه وه.

به خیرایی به له مه کان له که نار دوورکه وتنه وه، زیاتر له په نجا به له م بو. چه ندین به له می گه وره یش له ناویاندا ده بینرا و به بینینیان داخم ده خوارد

که بۆ زووتر له بوونی ئه‌و به‌له‌مانه ئاگادار نه‌بوومه‌ته‌وه، چونکه ده‌متوانی یه‌کێک له‌به‌له‌مه‌کان هه‌لگرم و له‌گه‌ڵ لوجی برۆم پێش ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی پیاوانی هۆزه‌که بکوژریم.

له‌گه‌وره‌ترین به‌له‌مه‌کان که‌پر بوو له‌گۆلی په‌نگاوپه‌نگ، لومالو به‌جوانکاریه‌کی تایبته‌ دانیشتیبو و سه‌ری به‌په‌ری په‌نگاوپه‌نگی مه‌له‌ جه‌نگه‌لییه‌کان پازاندبووه‌وه.

کاتی‌ک به‌له‌مه‌که‌ی لومالو له‌که‌نار دوورکه‌وته‌وه، بینیم هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و ئاوپری بۆ دوورگه‌ و چیاکه‌ دایه‌وه و سه‌یری ئه‌و شوینه‌ی کرد که‌منی لیبووم و به‌ده‌ست مالئاوایی لیکردم. ده‌مزان‌ی لومالو هیشتا‌ منی خۆشده‌ویت به‌لام له‌ترسا به‌ره‌و پیری پیاوه‌کان ده‌پوات.

کامینۆ سوار له‌سه‌ر به‌له‌مه‌که‌ی ته‌نیشی بوو. قژی به‌شیوه‌یه‌کی تایبته‌ پازاندبووه‌وه و ته‌نیا په‌رێکی هه‌وت په‌نگی به‌پرچییه‌وه هه‌لواسیبوو.

لوجی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و وتی:

– تۆ که‌ له‌سه‌رزهمینی دووره‌کانه‌وه هاتووی و ئه‌و هه‌موو شته‌ ده‌زانی و ژیا‌نی ئیمه‌ت گۆری، جادوو نازانیت؟
بیرمکرده‌وه و نه‌مده‌زانی چی وه‌لام بده‌مه‌وه. ئه‌م پرسیاره‌ زۆر ئه‌حمه‌قانه‌ به‌رچاو ده‌که‌وت، به‌لام بۆ لوجی گرنگ بوو.

ژنای هۆزه‌که‌ گومانیا‌ن ده‌کرد من جادووگه‌رم و ئه‌م شتانه‌ له‌شه‌یتانه‌وه‌ فیر بووم. پیا‌ن سه‌یر بوو چون ده‌زانم شله‌مه‌نییه‌کی سپی په‌نگ له‌ناو گوانی بزندا هه‌یه و یا چون ده‌زانن ئه‌گه‌ر به‌ردیکی سپی

بکوتم و له خواردنی بدهم، خواردنه که به تامتر ده بیئت، یا چۆن عه قلم به وه ده گات دوو به رد کون بکه م و داریکی تیبخه م و ئاش دروست بکه م، یا ئه گهر دانه ویله له زهوی بچینم، چهند مانگ دواتر، ده توانم چهند به رابه‌ری بچمه وه، یا چۆن به په‌روه‌ده کردنی مراوی، ده توانم سوود له گوشت و هیلکه که یان وه‌ربگرم. وه لای ئه م پرسیارانه، لای ئه وان نامۆ و بیریان لیده کرده وه.

لوچی کاتیك بیده‌نگی منی بینی، دووباره پرسى:

- تو که ئه وه‌موو جادووه ده‌زانی، ناتوانی کاریک بکه‌یت

(تاچامانی) بمریت؟

وتم: بۆ ناتوانم، ئه وه کاره ئاسانه.

لوچی له خو‌ش‌حالیدا هه‌ستایه سه‌ر پى و وتى:

- به‌راست ده‌توانی، که‌واته ئه وه کاره بکه.

هاوشیوه‌ی که‌سیکی لووتبه‌رز وتم:

- زۆر باشه ئه وه کاره ده‌که‌م. به‌مزوانه ده‌بینی چۆن ده‌یکورم.

جادوویه‌ک ده‌که‌م تاچامانی هاوشیوه‌ی مار له‌خۆی بئالیئت و بخزیته‌ ناو کونی دیوار.

به‌دوای ئه وه‌گفتوگو ئه‌حمه‌قانه و بی‌واتایه، دووباره‌ چاوم بریبه‌ ده‌ریا.

به‌له‌مه‌کانی پیاوانی دویس به‌ته‌واوی نزیک بوو بوونه‌وه.

کاتیك به‌له‌می پیاوان و ژنان له‌یه‌ک نزیکبوونه‌وه، خۆیان هه‌لدايه‌ ناو

ئاوه‌که و به‌مه‌له‌ کردن به‌ره‌ولای یه‌ک پوشتن.

لوچی وتى: ئه‌وانه‌ی خۆیان هه‌لدايه‌ ناو ئاوه‌که، هه‌موویان کچن د

پياوه‌کانيش هه‌موويان کورن. ئەو کورانه‌ی بۆ يه‌که‌مجار ژن ده‌بينن. لای
ئەوان يه‌که‌مین عه‌شق سه‌رنج‌راکيشه. لوچی هه‌ناسه‌يه‌کی هه‌لکيشا.
وتم:

- په‌شيمانی له‌وه‌ی بوويته‌ هاوسه‌رم؟
وه‌لاميدايه‌وه:

- نه، نه، نه، به‌لام ده‌ترسم بتکوژن و من به‌رنه‌ لای چامانی.
به‌له‌مه‌کان به‌يه‌ک گه‌شتن و هيرشی پياوان بۆ لای ژنان ده‌ستپيێکرد.
له‌ويوه‌ ديمه‌نی سه‌يری عه‌شقبازی و ماچوموچ و گالته‌ و مه‌له‌کردنم
ده‌بينی. به‌م دۆخه‌، به‌له‌مه‌کان پيگه‌ی که‌ناريان گرته‌به‌ر و ئەو که‌سانه‌ی
نه‌يانتوانيبوو برۆنه‌ پيشوازی يا به‌له‌ميان نه‌بوو، ده‌رکه‌وتن.
چياکه‌ جوړيک بوو، دره‌خته‌کان ده‌بوونه‌ له‌مپه‌ری بينين و چيتر
نه‌مه‌توانی شته‌کان ليک جيا بکه‌مه‌وه. ده‌نگی جياواز له‌ناو جه‌نگه‌له‌وه
ده‌بيسترا، به‌لام نه‌مه‌زانی خاوه‌نی ده‌نگه‌کان کين و چين.
چه‌ند کاتژمي‌ر تيپه‌ری. ورده‌ ورده‌ هه‌وا تاريک ده‌بوو. لوچی مه‌ليکی
برژاند که‌راوم کردبوو، پيکه‌وه‌ خواردمان و له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیکی داپۆشراو
به‌گه‌ لا‌خه‌وتين. شه‌ويکی دلگير بوو. له‌سه‌ره‌وه‌ی چياکه‌ ئاسمان به‌جواني
ده‌بينرا. باسی ئەستير و ئاسمانم بۆ لوچی ده‌کرد و بۆ ئەوه‌ی نه‌ترسي‌ت،
باسی هيز و بويري خۆم کرد و کاتيک مانگ ده‌رکه‌وت و هاوشيوه‌ی
سينييه‌کی خړی زيوی له‌پانتايی شينباوی ئاسمان ديارکه‌وت، چاوه‌کانی
لوچی قورس و پيلۆه‌کانی که‌وته‌سه‌ر يه‌ک.

دوای نيوکاتژمي‌ر منيش خه‌وتم و تا به‌ره‌به‌یانی فينک به‌ئاگا نه‌هاتم.

لوچی هه‌میشه به‌يانبيان زوو له‌خه وه‌لده‌ستا، به‌لام ئه‌و پۆژه
خه‌وتبوو. خه‌وی خوۆش و قورس بوو، دلّم نه‌هات به‌ئاگای به‌ينمه‌وه.
تيروكه‌وانه‌كه‌م هه‌لگرت و له‌و ده‌وروبه‌ر ده‌سوورامه‌وه تا بالنده‌يه‌ك شتێك
پاو بكه‌م.

هيشتا چه‌ند خوله‌ك تينه‌په‌ری، ده‌نگی قیژه‌ی ژنیكم بیست و به‌دوای
ئه‌وه، قه‌ره‌بالغی و ده‌نگه‌ ده‌نگی كۆمه‌لیك ژن و پیاو به‌رز بووه‌وه.

بۆ بینینی رووداوه‌كه، پۆشتمه‌ سه‌ر به‌رزترین تاشه‌به‌ردی چیاكه، به‌لام
هیچ نه‌بینی. ده‌نگی قاوه‌قیژ هيشتا به‌گویی ده‌گه‌یشت و به‌پراده‌يه‌ك زۆر
بوو، لوچیش به‌ئاگا هاته‌وه و خه‌والوو به‌ره‌ولای من هات و وتی:

- چی بووه؟ چی روویداوه؟ خه‌وم بیني جهماعه‌تیك ده‌يانه‌وین
بتكوژن. دلنه‌واييمكرد و وتم:

- مه‌ترسه، هیچ رووینه‌داوه و زیندووم. به‌لام هه‌ستم به‌نیگه‌رانی
ده‌کرد.

دووپاره‌ ده‌نگی هاتوهاوار به‌رزبووه‌وه و کاتیك به‌وردی گویم گرت،
بینیم ده‌نگی قیژه‌كه، ده‌نگی لومالوه. لوچیش بۆچوونه‌كه‌می پشتراست
كرده‌وه.

له‌م كاته‌كه له‌گه‌ل لوچی سه‌رقالی گفتوگو بووین، ده‌نگیك له‌ناو
داره‌كان به‌گویی گه‌یشت. وه‌ك ئه‌وه‌ی ژماره‌يه‌ك به‌ره‌ولای ئیمه‌ بین.

به‌خیرایی تيروكه‌وانه‌كه‌م هه‌لگرت و له‌پشت تاشه‌به‌ردیك خۆم
حه‌شاردا. به‌ده‌نگی به‌رز وتم:

- مه‌يه‌نه‌ پيش، ده‌كوژرین.

لوچیشم له پشت تاشه به رده که شارده وه .

لوچی به هیواشی وتی:

- تاچامانی کۆمه لئیکی نارده وه بو ئه وه بتگرن و بتبهن بو لای. تو
ده بیته هه رچۆنیک بووه، خۆت ده رباز بکه ی چوونکه تاچامانی که سیکی
خوینخۆر و بیبه زه ییه و ئه گه ر بتگریته، به درنده ترین شیوه ده تکوژیته.
دووباره دهنگی خسه ی پی به گوی گه یشت. لیدانی دلم خیراتر بوو و
هه ستمکرد دوواین ساته کانی ژیانم به سه ر ده به م، به لام بریاریمدا بوو
به رگری بکه م و بو ئه وه ی چۆنیه تی به کاربردن و هیزی تیروکه وانه که میان
نیشان بده م، تیریکم خسته ناو که وان و داریکم کرده نیشانه و کاتیک
سیبه ری یه که م که س ده رکه وت، تیره که م هاویشته.

تیره که له داره که چه قی. چه ند ژن و پیاو که ها تبوونه پیش، به بینینی
ئه م پووداوه سهیره پاچله کین و کشانه وه.

- کین؟ چیتان ده ویت؟

دهنگی خوشکه که ی لومالو، هاوسه ره کۆنه که م ناسیه وه که له پشت
داریکه وه وتی:

- جیوانی منم، ریگه بده بیمه لات. گیانی لومالو له مه ترسیدایه .
کامینۆ و تاچامانی ده یانه ویت له سه ر تا فگه که وه هه لیده نه خوار. هاتووم
تا..... به بیستنی ئه م قسانه له نا کاو دلم دا که وت و شله ژام.

وتم:

- وه ره پیش، مه ترسه .

وتی:

- ته نیا نیم، چهند پیام له گه لدايه .

وتم:

- کیشه نییه، وهرن .

چیتړ نیگه رانی خوّم نه بووم . ته نیا دلّم بؤ لومالو ده سووتا، چوونکه
ده مزانی له بهر من سزای ده دن، له کاتیکدا ئه گهر ئه و نه ده بوو به فهرمانی
کامینؤ دووباره منیان ده خسته ناو ده ریا و ده مردم . خوشکه که ی لومالو
و دووکه سی دیکه هاتنه پیش .

چاوه پړی بووم ئه و دووپیاوه په لامارم بدن، ئه وان بالابه رز، ئه ندام
پړیک، جهسته یه کی ماسولکه یی و به هیزیان هه بوو . به پوخساریان
له شه پرکه ریکی به توانا ده چوون، به لام هیچ جووله یه کیان نه کرد و
ده رکه وت یا خو شه ویست یا هاوسه ری ژنه کان و ته نیا وه ک هاوول
له گه لیان هاتوون .

بؤ ئه وه ی دلنیابم له وه ی هیچ زیانیکیان نییه یا نایانه ویت ناکاوگرم
بکه ن، برپارمدا تاقیبیان بکه مه وه و پیش ئه وه ی نزیك بینه وه، دووباره
تیریکم خسته ناو که وان و له نیوان ئه وان، داره که م کرده وه به نیشانه .
تیره که م هاویشت و له نیوان ئه و دووکه سه پوشت و له داره که چه قی .
سه ره تا سه یری یه کیان کرد و دواتر له جیاتی ئه وه ی بگه پینه وه و
پرسیاریک له من بکه ن، یا په لامارم بدن، به ره و لای تیره که پوشتن و
پشکنینان بؤ ده کرد .

چه په سابوون که چوّن تیریک به و خیراییه له دهستی من دیته ده روله و
داره ده چه قیّت .

به مشیوهیه دلنیا بووم ئەوان کاریان به من نییه و ئەگەر له گەل ژنه کان هاتوون، ته نیا بۆ پابواردن و خوشگوزهرانییه. چونکه زانیم ههردوو ژنه که، له و ههفتهیه تایبهتن بهوان.

خوشکه که لومالو به گریان پووداوه که ی گێپرایه وه و وتی:

- کامینۆ دویشه و له گەل تاجامانی بوو، له کاتی کدا ده بوا تاجامانی سه ره تا له گەل لومالو بووایه. ئەمه وهك ئیهانە کردنی لومالو بوو که سه روکی دوورگه ی به هه شته. به لام گرنگیمان پینه دا و نیوه شه و، نازانین کامینۆ چی به تاجامانی وت که له نا کاو له کوخه که ی هاته دهر و لومالوی له ناو ئەنباری خوی و گهنم هینایه دهر و دارکاری کرد.

- ئەوهنده ی لیدا، له مردن نزیكبوته وه. هه مان سات گه پان به دوا ی تۆ دهستی پیکرد. تاجامانی توپه بوو و دهیوت ئەم شه ی تانه کییه ئەم ماوه زۆره ی له گەل ژنان به سه ر بردوو و خواوه ندی خۆر زیانی پی نه گه یاندوو.

- دووان له پیاوه کان به رگریان له لومالو کرد، به لام به فه رمانی تاجامانی ئەو دوو پیاوه قۆلبه ست کران.

لیره دا خوشکه که ی لومالو به قۆلپ ده گریا و وتی:

- ئەمڕۆ ده یانه وت لومالو و ئەو دوو پیاوه له سه ره وه ی تا فگه که هه لده نه خوار. ئیمه به گریان و پارانه وه نیوه نجیگریمان کرد و وتی به مه رجیک له کوشتنی ئەمانه چاوپۆشی ده که م که جیوانی به قاچی خوی بیته و خوازیاری مه رگ بیته. ئیستا هاتووینه لای تۆ، تا بیته و به پشت به ستن به هیزی جادوو، رێگری له کوشتنیان بکه یته.

دۆخیکی چاوه‌وه‌پوان نه‌کراو هاتبووه ئاراوه، ئە‌گەر نه‌ده‌پۆشتم، وه‌ک
که‌سیکی ترسه‌نۆک و بی‌وره له‌قه‌لهم ده‌درام. له‌لایه‌ک لومالوم
خۆشده‌ویست، جیاواز له‌وه، له‌به‌ر هه‌موو چاکی و زه‌حمه‌ته‌کانی، دلم
بۆی ده‌سووتا چوونکه‌ خوشکه‌که‌ی ده‌یوت ئە‌گەر تا نیوه‌پوو نه‌پۆم،
تاچامانی فه‌رمان ده‌دات هه‌موو شته‌کانت بسووتین. کوره‌کان،
ئە‌نباره‌کان، ئاش و ته‌واوی بزنی و سه‌رئه‌نجام کێلگه‌ کشتوکالییه‌کانت
له‌ناو ده‌به‌ن.

پیاویکی وه‌ک تاچامانی ئە‌م کارانه‌ی لێده‌وه‌شایه‌وه له‌به‌ر دوژمنی
له‌گه‌ل من یا لومالو، شوینه‌واری ئە‌و شارستانییه‌ که‌مه‌ی دروستم کردبوو،
له‌ناو ببات.

نازانم له‌و کاته‌دا پوانینی ژن و پیاوه‌کان چ کاریه‌گه‌رییه‌کی له‌سه‌ر دانام،
له‌ناکاوه‌ستم به‌بویرییه‌کی تاییه‌ت کرد و وتم:

- با برۆین، ده‌پۆمه‌ لای و پووبه‌پووی ده‌بمه‌وه.

بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ئە‌گەر که‌می‌ک زیره‌ک بم، نه‌ته‌نیا ناکوژریم به‌لکو
ده‌توانم به‌شیکی زۆری ژنان و پیاوان بکه‌مه‌ هاوریی خۆم و تاچامانی
له‌پۆسته‌که‌ی لایبه‌م و جله‌وی کاروباره‌کان بگرمه‌ ده‌ست.

لوچی هه‌م خۆشحال بوو هه‌م ده‌ترسا. خۆشحال بوو له‌وه‌ی ده‌یبینی
چه‌نده‌ بویر و چاونه‌ترسم و ده‌ترسا له‌وه‌ی تاچامانی زیانم لی‌بدات.
به‌هه‌رحال من له‌پیش و ئە‌وان له‌دواوه به‌ره‌و جه‌نگه‌ل و له‌جه‌نگه‌له‌وه
پێگه‌ی هۆزه‌که‌مان گرت به‌ر.

له‌دووايين به‌شی به‌رزاییه‌کانی چیاکه‌، له‌ناکاوه‌کۆمه‌لێک پیاوی چه‌کدار

هیرشیا نکرده سه‌رمان و پرم به‌ده‌ست چوارده‌وریان گرتین.
ئه‌و پیاوانه‌ی له‌گه‌ل خوشکه‌کانی لومالو هاتبوون، به‌بینینی ئه‌وان
هه‌لاتن و منیان به‌ته‌نیا جیه‌یشت.

تیر و که‌وان و شمشیر و پمه‌که‌یان لیسه‌ندم و دواتر پی‌ش خویان خستم
و به‌ریکه‌وتین.

به‌مشپوه‌یه من که‌چهند مانگ له‌خۆشترین ساته‌کانی ژیانم له‌دوورگه‌ی
به‌هه‌شت به‌سه‌ر بردووه، درکم به‌وه کرد قۆناغی خۆشیه‌کان کۆتایی
هاتووه و له‌مه‌ودوا، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی ئه‌وان نه‌کوژریم، پۆژه سه‌خت و
دژواره‌کان چاوه‌پیم ده‌که‌ن.

له‌ته‌نیشت ته‌ویله‌ی بزنه‌کان قه‌ره‌بالغی ده‌رکه‌وت. ده‌سته‌ ده‌سته‌ ژن و
پیاو و منداله‌کان ده‌هاتن تا له‌م دۆخه‌ تازه بمبینن.

بۆ پیاوه‌کان بینینی من سه‌رنج‌راکیش بوو، چونکه‌ یه‌که‌مجار بوو
بوونه‌وه‌ریکی سپی پیستی موو زه‌رد و مرۆقیکی جیاواز له‌مرۆقه‌کانی
هۆزه‌که‌ی خۆیانیان ده‌بینی، به‌لام ژنه‌کان ده‌یانوست له‌و دۆخه‌ تازه‌دا
بمبینن.

له‌به‌رده‌م کوخه‌که‌، ئاش و ئه‌نباری خوی که‌دواتر دوو به‌شی تازه‌م بۆ
هه‌لگرتنی گه‌نم و زاوژیی مراوییه‌کان دروستکردبوو، تاچامانی له‌سه‌ر
یه‌کیک له‌و کورسیانیه‌ی بۆ خۆم دروستکردبوو، دانیشتبوو. له‌ولاتر چه‌ند
داریکیان له‌زه‌وی چه‌قاندبوو.

لومالویان به‌یه‌کیک له‌داره‌کان و دوو پیاوه‌که‌یان به‌دوو داره‌که‌ی
دیکه‌وه به‌ستبوو که‌ به‌گوناه‌ی به‌رگریکردن له‌من گرفتار بوو بوون.

کاتیك تاچامانی چاوی پیمکه‌وت، له شوینه‌که‌ی هه‌ستاو هاته‌پیش، به‌توره‌یی و بیزاریه‌وه سه‌یری کردم و دووباره گه‌رایه‌وه بو شوینه‌که‌ی و دانیشته. پیاویکی چوارشانه‌ی سه‌رزل بوو، ناوشانی پانی ده‌بووه هوی ترساندنی که‌سی به‌رامبه‌ر.

کامینۆ لای کورسییه‌که‌ی وه‌ستا‌بوو، وه‌ک پیشتر چه‌ند په‌ری به‌پرچه‌کانیه‌وه هه‌لواسی‌بوو. پوانینه‌کانی لیوانلیو بوو له لووتبه‌رزی و خو به‌زلزانی. وه‌ک ئه‌وه‌ی بخوازیته به‌نیگا‌کانی پیم بلیته هیچ پیاویک له‌جیهاندا نییه له‌به‌رده‌م جوانی ئه‌و سه‌ری کورپنوش دانه‌نه‌وینیت. شکستی لومالو، به‌ستنه‌وه‌ی ده‌سته‌کانی و هینانی من، له‌و کارانه بوو که‌غرووری بریندار و پووشاوی ئه‌وی ساریژ ده‌کرد.

ئه‌و پیشتر که‌ له‌ بینینی لومالو به‌به‌ستراوی چیژی وهرده‌گرت، به‌بینینی من له‌ناو بازنه‌ی پیاوه چه‌کداره‌کان، نوقمی شادی بوو. بریسکه‌یه‌کی تایبه‌تم له‌چاوه‌کانی بینی و کاتیك به‌ئه‌نقه‌ست چاوم بریه‌ چاوی، بی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌شه‌رمه‌زاری بکات، سنگی ده‌رپه‌راند و خوی ئاوساند و هه‌ولیدا به‌نیگا‌کانی ماندووم بکات و سه‌رکه‌وتوو بوو، چونکه له‌سه‌یرکردنی بیزار و پووم وهرگه‌راند. سه‌یری تاچامانیم ده‌کرد.

پیاویکی سی ساله‌ بوو، کلاویکی رازاوه‌ی به‌په‌ری په‌نگاوپه‌نگ له‌سه‌ر کردبوو و به‌غرووریکی شاهانه، ده‌ستی خستبووه که‌مه‌ری.

نازانم چی له‌ناخی تاچامانیدا بوو که‌ به‌بینینی له‌رز دایگرتم. هاته‌پیش و پرسى له‌کوی بووم و له‌کوپوه دیم، چون ده‌ریاکانم برپوه و له‌سه‌ر ده‌ستی توفانه‌کان و له‌ته‌نیشته هه‌وره برووسکه‌کان هه‌لفریوم و خوم

گە ياندۆتە دوورگەي بە ھەشت.

بروای وابوو من شەیتانم و لەشوینیکی دوور دەست کە جەھەننەمی
خواوەندە، ھاتووم تا داب و نەریتەکانی ئەوان پیشیل و لەناو ببەم.
تیمەگە یاند کە لەسەرزەمینیکی دوورەو ھاتووم بەلام ھاوشیۆەي ئەو
مرۆڤم.

پرسی ئەم کارە چۆن فیڕ بوویت؟ چۆن دەتزانى لەجەستەي بزە
کۆي شلەيەکی سپی پەنگی بەتام بوونی ھەيە؟ چۆن توانیت لەبەردەکان
ئاسن دروست بکەیت، نان بکەیت، ھێلکە دروست بکەیت و پرسىاری
ھاوشیۆەي دیکەي دەکرد و دەيوت ئەم کارانە، کاری تايبەت
بەشەیتانەکان و جادووگەرانە.

لەسەرخۆ وەلامی ھەموو پرسىارەکانم دایەو ھە و بۆم سەلماند کە شەیتان
يا جادووگەر نیم، بەلکو ھاوشیۆەي ئەو مرۆڤم و چارەنووس منى
گە ياندۆتە ئەو ناوچە.

تاچامانى بروای بەقسەکانم نەکرد، بەلام چەند ساتیک بیریکردەو ھە و
دواتر وتى:

- چەندین سالە سەرۆکی ھۆزی پیاوانم. نەریتی ئیمە بەو شیۆەيە
کە سەرۆک لەنیوان بەھیزترین پیاو ھەلدەبژێردریت و سالی یەكجار ئەو
کەسانەي خوازیاری سەرۆکایەتین، شەرى دەستەويەخە دەکەن و
ھەركەس توانى شکست بەبەرامبەرەكەي بەینیت، وەك سەرۆک
ھەلدەبژێردریت. ئیستا پینج سالە سەرۆکی ھۆزەكەم و ھەركەس
خوازیاری سەرۆکایەتي بوو، بەدەستی من کوژراو ھە. کاتی ئەو ھەيە تۆیش

به ختی خۆت تاقی بکه‌یته‌وه، چونکه له‌نه‌بوونی من هاتوویته دوورگه‌که
و هاوسه‌رگیریت له‌گه‌ل ژنه‌کانم کردووه و پۆزه‌سمی تازته هیناوه‌ته
ئاراووه و له‌راستیدا خۆت کردۆته سه‌رۆکی هۆزه‌که.

به‌بیستنی ئه‌و قسانه‌ زراوم چوو، هه‌رچه‌ند به‌هۆی چه‌ندین سال
خزمه‌تکردن له‌هیزی ده‌ریایی چالاک و به‌توانا بووم، به‌لام دلنیا‌بووم
له‌شهری ده‌سته‌ویه‌خه له‌گه‌ل ئه‌م دیوزه‌مه شکست ده‌خۆم و ده‌کوژریم،
به‌لام جگه له‌پازیبوون هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌م نه‌بوو و ده‌بوا به‌ختی خۆم
تاقی بکه‌مه‌وه.

به‌فرمانی تاجامانی دوو ته‌وری گه‌وره و قورسیان هینا، یه‌کیانی
هه‌لگرت و ئه‌وی دیکه‌ی دا به‌من. دواتر هه‌مووان دوورکه‌وتنه‌وه و
گۆره‌پانه‌که‌یان بۆ شهری ئیمه‌ دووانه‌ چۆلکرد. ئه‌و شهری مافی ژیا‌نی
به‌یه‌کمان ده‌به‌خشی و له‌وی دیکه‌ی ده‌سه‌نده‌وه. شه‌رێک که شکست
ده‌بووه هۆی مه‌رگ، به‌لام سه‌رکه‌وتن ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی نه‌ته‌نیا وه‌ک
سه‌رۆکی هۆزه‌که ده‌ستنیشان بکرییت، به‌لکو هه‌زاران پیاو و ژنت له‌ژێر
ده‌ستدا ده‌بییت.

پیشتر وتم تاجامانی که‌سیکی به‌هیز بوو، به‌لام منیش نه‌مده‌ویست
ژیا‌نم له‌ده‌ست بده‌م و بریارمدا ئیستا که‌وه‌ک ئه‌و به‌هیز نیم، به‌که‌ک
وه‌رگرتن له‌وشیاری خۆم، شکستی بده‌م.

تاچامانی که له سه رکه وتنی خوی دلنیا بوو، سه ره تا به هیواشی هیرشه
دهینا و بو ترساندن و نیگه رانکردنی من، هه ندیکات به دهنگی بهرز
دهینه راند.

دلنیا بووم له شه ره ته ور پیی ده دۆریم. له بهر ئه وه ته واوی هه ولی خۆم
به کار برد بو ئه وه ی ته وره که ی بشکینم و بی سیلاح پووبه رووی بيمه وه.
ئه و کاته ی له هیزی ده ریای بووم، ماوه یه ک راهینانی زۆرانبازیم ده کرد.
ئه م زۆرانبازییه وه ک ده زانن بریتییه له کۆمه لیک فه ن و ته کنیکی ورد که
ئه گه ر که سیك بیزانییت، ده توانییت ئه و که سانه شکست بدات که چه ند
به رانبه ر له خوی به هیزترن، به لام کیشه ی سه ره کی شکاندنی ته وره که و
قورسی کیشی تاچامانی بوو.

چه ند مه تر لیتی دوور بووم و هه ردووک به ئارامی به ده وری ئه و گۆره پانه
ده سوورپاینه وه که خه لکه که دروستیان کردبوو. ده مزانی به و هیرشه
بچووکانه ی ده یه ویت شه که ت و ماندووم بکات و دواتر به په لاماریکی
له ناکاو له ناوم به رییت، به لام له ناکاو په لاماریدام و له کاتی کدا ته وره که ی بو
سه رم ده هاویشته، ده نگیکی به رزی له سنگی کرده ده ره. ئه گه ر به خیرایی

خۆم دوور نه خستایه ته وه، هاوشیوه ی تۆپی قاپین، چه ند مه تریک
هه لیده دام.

مانه وه ی به رده وامی من له و دوورگه، به ته وای سست و لاوازی
کردبووم، به لام چوونکه دۆخه که هه ستیار بوو، پلانیکم دارشت و
به خیرایی ته وره که یم کرده ئامانج و له بهر ئه وه ی گومانی ده کرد
هاوشیوه ی خۆی ته نیا په لاماری جه سته ی ده ده م، ته نیا گرنگی
به پاراستنی گیانی ده دا نه ک ته وره که ی. چه ند جاریک وشیارانه به پرچی
په لاماره کانی ده دامه وه و هیرشی ده کرده سه رم.

ئه گه مرۆف ته وریک به ده سته وه بگریت و بخوازیت داریکی ئه ستور
بپریته وه، به دلنیا ییه وه که متر شه که ت و ماندوو ده بیته له وه ی بی
مه به ست ته وره که به سه ر سه ری بسوورپینیته وه. هه ردووک به ته وای
شه که ت و ماندوو بووین و عاره ق له جه سته مان ده باری.

له ناکاو تاچامانی به ها توهاوار هیرشیکرده سه رم، به دبه ختانه
هاوسه نگی خۆم له ده ستدا و ته وره که م له ده سته که وت. ئه و، ئه م
ده ره فه ته ی قۆسته وه و ته وره که ی بو هاویشتم. به لام خۆم لادا و
ته وره که ی له زه وی چه قی. هاوشیوه ی که سیک خۆی هه لدا ته ناو چه وزی
ئاو، له چه ند مه ترییه وه خۆی هه لدا و به ده سته زل و ئه ستوو ره کانی
به توندی قورگی گرتم.

هه ناسه م بو نه ده درا و به رچاوم تاریک بوو. ده نگی قه ره بالغیه که
ده ورو به رمان هاوشیوه ی خه و به گویم ده گه یشته. گوشار و زه ختی
ده سته کانی تاچامانی سات له دوا ی سات زیاتر ده بوو، هه ستمده کرد
توانای به رگریم نه ماوه و ماسولکه کانم سست ده بن، به لام پیک له و کاته ی
ده مویست کۆتایی به هه وله کانم به ینم و ته سلیمی چاره نووس بيم، ده نگی
هاواری لوچیم بیست که ده بیوت:

- جیوانی خۆپاگره، ئەگەر ته سلیم ببیت، ئیمهیش ده کوژیت.
ئهم دهنگه وهك ئاوی سارد كه دهیكهن به سه ر كه سیکی بیهۆشدا،
کاریگه ری له سه ر دانام. له ساتیکی كورت، هه ستم به و دۆخه مه ترسیداره
كرد و له بهر ئەوهی له ژیر جهستهی زه به لاهی تاچامانی توانای جووله م
نه بوو، دهسته كانم كۆكرده وه و به هه موو هیزی جهسته م و خۆشه ویستیم
بۆ ژیان و و پزگاربوون له مه رگ، له هه ردوولاوه، له كه له كه ی تاچامانیمدا.
تاچامانی له تاو ئازار هاواریکرد و بی ئیراده دهستی له قورگم به ردا.
دهرفه تی جووله ی زیاترم پینه دا و به مشت چه ند لیدانیكم له سه ر و
پوخساریدا و خۆم له ژیر جهسته ی كیشایه ده ر.
ئیسنا شانسی سه ركه وتنم زیاتر بوو، چونكه هه ردووك ته و ره كانمان
له ده ستدا نه بوو، ده بوا ته نیا به زۆران و شه ره مشت و له قه شه ر بكه یین.
وهك ئاماژه م پێدا به هۆی شاره زا بوون له ته كنیکی زۆرانبازی شانسی
سه ركه وتنم زیاتر بوو.
تاچامانی وهك كه سیکی گێژ هه ستا و چه ند هه نگاویك ره ته لی ده برد،
به لام بی ئەوهی دهرفه تی هه سانه وهی پێبده م، به ره و لای پامكرد و
هه ردوو قاچم كۆكرده وه و به هه موو هیزم له سنگیمدا.
تاچامانی توانای خۆپاگری نه ماو وهك چیا یهك كه وته سه ر زه وی. دواتر
هه ستا و په لاماریدام. ده مزانی به هیتر له وه یه به ئاسانی له پی بكه ویت،
به لام خۆشه ویستیم بۆ ژیان هیز و گروتینیکی تایبه تی پیبه خشیبووم.
له بهر ئەوه پیش ئەوهی دهستی پیم بگات، پیش ئەوهی دهرفه تی
پێبده م یه خه م بگریت، به دووده ست سه ریم گرت و به كه لك وه رگرتن
له ته كنیكه كانی زۆرانبازی چه ند مه تریك له ولاتر فرمدا، دووباره به ره ولای
پۆشتم و پیش ئەوهی مۆله تی جووله ی پێبده م، قاچه كانیم گرت و
چه ندجاریك به ده وری خۆمدا سووراندو و دواتر به ره لام كرد. تاچامانی

چه‌ند مه‌تر له ولاتر که‌وته سه‌ر زه‌وی.
ده‌مویست تا کۆتایی به‌مشئوه‌یه هیلاکی بکه‌م، چونکه ده‌مزان
ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تی ده‌ستبکه‌وئیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌هیزه، ده‌توانی‌ت له‌ناوم
بیات.

به‌لام سات له‌دوای سات توانای خۆپراگری تاچامانی که‌می ده‌کرد،
به‌شئوه‌یه‌ک کاتی‌ک دواجار که‌وته سه‌ر زه‌وی، له‌سه‌ر سنگی دانیشتم،
هه‌ستمکرد ماسولکه‌کانی هیزی تیا نه‌ماوه تا بتوانی‌ت من له‌خۆی دور
بخاته‌وه.

بۆ چه‌ند خوله‌کی‌ک له‌کاتی‌کدا خۆیشم هه‌ناسه‌برکیم بوو، له‌سه‌ر سنگی
دانیشتم و به‌مشت له‌سه‌ر و پوخساریم ده‌دا. پیاوان و ژنان که‌ له‌بینینی
شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌ شله‌ژا بوون، بۆ ئه‌وه‌ی دیمه‌نه‌که‌ جوانتر ببینن، سات
له‌دوای سات نزیکتر ده‌بوونه‌وه و فراوانی گۆره‌پانه‌که‌یان ته‌سک
ده‌کرده‌وه. به‌پێچه‌وانه‌ی سه‌ره‌تای شه‌ره‌که‌ که‌هانی تاچامانیان ده‌دا،
ئێستا هانی منیان ده‌دا.

له‌م کاته‌ که‌ له‌سه‌ر جه‌سته‌ی نیوه‌گیانی تاچامانی دانیشتبوووم و بیرم
له‌وه‌ ده‌کرده‌وه چی بکه‌م، پیره‌پیاوی‌ک له‌ناو قه‌ره‌بالغیه‌که‌ هاته‌پیش و
لای من وه‌ستا و چه‌قۆیه‌کی گه‌وره‌ و تیژی پێدام.

زانیم نه‌ریته‌که‌یان به‌وشئوه‌یه ئه‌و که‌سه‌ی شکست ده‌خوات و
ده‌به‌زی‌ت، ده‌بی‌ت سه‌ر له‌جه‌سته‌ی جیا بکری‌ته‌وه. چه‌ند ساتی‌ک سه‌یری
چه‌قۆکه‌ و تاچامانیم کرد، نه‌مده‌زانی چی بکه‌م. تاچامانی کاتی‌ک
چه‌قۆکه‌ی له‌ده‌ستدا بینی، چاوی کرده‌وه و به‌نال‌ه‌نال وتی:

- ئه‌ی جادووگه‌ری گه‌وره‌، مه‌مکوژه‌، به‌زه‌بی‌ت به‌مندا بی‌ته‌وه.

قسه‌کانی تاچامانی دل‌نیایی پێبه‌خسیم و له‌سه‌ر سنگی هه‌ستم و
چه‌قۆکه‌م بۆ پیاوه‌که‌ گه‌راندوه‌ و وتم:

- ده‌بیه خشم.

له‌ناکاو ده‌نگی خوشحالی خه‌لکه‌که به‌رزبووه‌وه و پیاوه‌کان منیان له‌سه‌ر ده‌ست به‌رز کرده‌وه و له‌کاتی‌کدا هاواریان ده‌کرد جادووگه‌ری گه‌وره سه‌رۆکی ئی‌مه‌یه، هه‌ر بژی جادووگه‌ر، منیان به‌ره‌و کوخی سه‌رۆک برد. کاتی‌ک به‌ره‌و کوخه‌که ده‌پۆشتم، بینیم کامینۆ پۆشته لای تاچامانی و به‌هه‌زار به‌دبه‌ختی ئه‌وی له‌سه‌ر زه‌وی به‌رز کرده‌وه و بردی بۆ کوخه‌که‌ی. یه‌که‌م کارم ئه‌وه بوو فه‌رماندا لومالو و دوو که‌سه‌که‌ی دیکه‌ ئازاد بکه‌ن و بیانه‌یین بۆ لای من. لوچیش هاته‌لام و سه‌رقالی شۆردن و به‌ستنی برینه‌کانم بوو.

له‌ده‌ره‌وه ژن و پیاوه‌کان له‌به‌ر سه‌رکه‌وتنه‌که‌م سه‌مایان ده‌کرد و گۆرانیان ده‌خویند.

دوای ئه‌وه‌ی کاتژمێری‌ک هه‌وامه‌وه، له‌کوخه‌که هاتمه‌ده‌ر و فه‌رمانم به‌ژن و پیاوه‌کاندا بێ‌ده‌نگ بن. دواتر پۆشتمه سه‌ر کورسییه‌که و پیم وتن:

- خوشحالم له‌وه‌ی به‌هۆی سه‌رکه‌وتنه‌که‌م، شادی و سه‌ما ده‌که‌ن، بینیتان چ هی‌زی‌کم هه‌یه، دل‌نیام ژنه‌کانتان که‌ماوه‌یه‌کی زۆرتر له‌گه‌لم ژیاون پێیان وتوون ده‌توانم چی بکه‌م و چۆن ژیانم بۆ ئاسووده‌کردن. ئیستا مزگینیه‌کی گه‌وره‌م بۆتان هه‌یه و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه چیتر پیویست ناکات دوای هه‌فته‌یه‌ک ئه‌م دوورگه‌یه به‌جیبه‌یلن، به‌لکو ده‌توانن به‌دریژی‌ی سال لای ژنه‌کانتان بمیننه‌وه. دوای ئه‌م وتار له‌ناو ده‌نگی خوشی و شادی خه‌لکه‌که گه‌رامه‌وه بۆ کوخه‌که‌م.

له‌خۆرا ئه‌م قسه‌م نه‌کرد، چونکه ئه‌گه‌ر بریار بوایه دوای هه‌فته‌یه‌ک پیاوه‌کان دوورگه‌که به‌جیبه‌یلن، ده‌بوا منیش له‌گه‌لیان برۆم چونکه ئیستا سه‌رۆکی ئه‌وانم، به‌لام سه‌رۆکایه‌تی کردنی کۆمه‌لی‌ک پیاو بی

وه رگرتنی چیژ له ژنان، واتایه کی ئەوتۆی نییه، له کاتی کدا ئەگەر پیاوه کان له وی دەمانه وه، هیچ ئەرکیکیان بۆ دروست نه ده کردم، چونکه بوو بوومه سه رۆکی دوورگه که. جیاواز له وه بۆ دروستکردنی شار و کاروباری ئاوه دانی، پیاوه کان سوودی زۆریان هه بوو، له بهر ئەوهی ژنان توانا ئەنجامدانی کاری قورس و تاقت پرۆکینیان نییه.

هه رچه ند ژنه کان له بریاره که م خۆشحال بوون، به لام بووه هوی نیگه رانی پیاوه کان، چونکه به بۆچوونی ئەوان ئەگەر زیاتر له حه فته یه ک له دوورگه که بوونایه، ده مردن.

پیاوه کان مافی خۆیان بوون ناره حه ت بن، به لام پیاوه گه نجه کان خۆشحال به رچاو ده که وتن، چونکه زیاتر له پیاوه پیره کان حه زیان ده کرد لای ژنه کان بن و هه م زیاتر باوه ریان به من بوو.

له بهر ئەوهی له م دوو پۆژه ی کۆتایی زۆر هیلاک بوو بووم، بریارمدا ئەو پۆژه بجه ویمه وه و له به یانییه وه کاروباری تایبت به سه رۆکایه تی ده ست پیبکه م، هه وا تاریک بوو بوو، لوچیم نارده وه بۆ کوخه که ی و خۆم پۆشتمه لای لومالو تا قه ره بووی ناره حه تییه کانی بۆ بکه مه وه.

به شیکی خه لکه که گه رانه وه بۆ ماله کانیان و به شیکی دیکه له ناو گۆره پانه که کۆبوونه وه و سه رقالی ئاهه نگ گێران بوون.

لومالو خواردنیکی به تامی بۆ ئاماده کردم و دوای نانی ئیواره و نه وازشی لومالو، زۆر به خیرایی خه وم لیکه وت.

نيوه‌شه‌و بوو به‌بيستنی دهنگه دهنگ له‌خه و پراچه‌نيم. سه‌ره‌تا گومانم کرد ژن و پياوه‌کانن سه‌رقالی ئاواز خویندن و شادیکردنن، به‌لام له‌دهنگی ئاهه‌نگ و شادی نه‌ده‌چوو، به‌لکو زیاتر هاوشیوه‌ی دهنگی هه‌پره‌شه‌کردن و شه‌پ‌بوو. لومالویش هه‌ستا و له‌ترسا خۆی پێوه لکاندم. بیرمه‌ده‌کرده‌وه که له‌ناکاو ده‌رگای کوخه‌که کرایه‌وه و ژماره‌یه‌ک له‌کاتی‌کدا مه‌شخه‌لیان به‌ده‌سته‌وه‌بوو، هاتنه‌ ژوور.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ناو قه‌ره‌بالغییه‌که چاوم به‌تام‌چانی که‌وت که‌پرمیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو و کامینۆم له‌ته‌نیشتی بینی که به‌چاوی پ‌پ‌له‌نه‌فره‌ت لیمان ده‌پوانی‌ت، له‌پ‌ووداوه‌که ئاگادار بوومه‌وه و زانیم بوومه‌ته‌ قوربانی به‌خشنده‌یی یا هه‌له‌ی خۆم.

تام‌چانی له‌کاتی‌کدا نووکی پ‌مه‌که‌ی له‌سنگم چه‌قاند‌بوو، پ‌وویکرده‌ که‌سه‌کانی پشته‌ سه‌ری که‌زۆربه‌یان له‌پياوه‌کانی من بوون، وتی:

- ئه‌م جادووگه‌ره ده‌یه‌و‌یت هه‌موومان له‌ناو ببات. ئه‌و ده‌یه‌و‌یت

ئەوئەندە لەم دوورگە بمانهیلایته وه که خواوهند تۆما تورە بیته وه هه موو
پیاوه كان بکوژیت. ئەمە فه رمانی تۆمایه که هیچ پیاویک نابیت زیاتر
له حه فته یه ک له م دوورگه یه بمیئیتته وه. ده بیته پیش ئەوه ی ئەم
جادووگه ره هه موومان بکوژیت، بیسووتینن.

به بیستنی قسه كانی تاماچانی، ئەوانه ی به دوایدا هاتبوون، به هاتوهاوار
قسه كانیان پشتراستکرده وه. هه وا تاریک بوو که من و لومالویان برده
ناوه راستی گۆره پانه که و به داره وه به ستیانن. به هۆی دهنگه دهنگ
هه موو دانیشتووون له ناو گۆره پانه که کۆبوونه وه، لوچیش هات و خۆی
خسته سه ر قاچم. ئەویشان گرت و به داریکه وه به ستیانه وه.

کاتیك هه ر سیکمانیان به سته وه، کامینۆ هاته پیش، وه ک ئیهانه کردن
بزه یه کی گرت. زانیم ئەمانه هه مووی پلانه مه ترسیداره كانی ئەوه،
چوونکه ئەو بوو تاماچانی هانده دا دژی ئیمه بجوولایته وه و به فه رمانی
ئەو، ئەو پیاوانه ی دژی بریاره که م بوون، ئیمه یان به سته وه پیش ئەوه ی
لایه نگره كانم که زۆربه ی له گه نجه كان پیکده هاتن، بتوانن هیچ کاریک بکه ن
چوونکه له و کاته دا لای ژنه كان بوون و بیریان له هیچی دیکه نه ده کرده وه.
کاتیك هاتنه ده ر، کار له کار ترزابوو و دووباره تاماچانی بوو بوو
به سه رۆک.

به فه رمانی تاماچانی برپکی زۆری چیلکه و چه ویلیان له ده ورمان
کۆکرده وه تا ئاگر بکه نه وه و به زیندوویی بمانسووتینن. دوا ی ئەم کارانه،
تاماچانی پوویکرده خه لکه که که بۆ سه یرکردنی پووداوه که له گۆره پانه که
کۆ بوو بوونه وه، وتی:

- خواستی خواوه‌ند تۆما بوو به‌سه‌ر ئەم جادووگه‌ره سه‌رکه‌وين، چونکه ئەگه‌ر له‌ناوی نه‌به‌ين، هه‌موومان له‌ناو ده‌بات. ئەمشه‌و به‌خۆشی به‌سه‌ر ده‌به‌ن و کاتيک پۆژ داها‌ت و تۆما خۆری بۆ پووناک کردنه‌وه‌ی دورگه‌که‌ نارد، ده‌يانسووتينين و خۆله‌ميشه‌که‌يان ده‌که‌ينه‌ ناو ده‌ريا.

ده‌نگی خۆشی ئاماده‌بووان به‌رزبووه‌وه و تاماچانی به‌ره‌و لای ئيمه‌هات و دواي ئەوه‌ی دلنیا‌بوو، ده‌ستمان به‌قايمي به‌داره‌كانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه و ده‌رفه‌تی راکردنمان نيبه‌، چه‌ند پياويکی پم به‌ده‌ستی چوارشانه‌ی بۆ پاسه‌وانیکردنی ئيمه‌ دانا و خۆی بۆ رابواردن له‌گه‌ل کامينۆ پۆشت.

ئهمجاره زۆر به‌جده‌ی مه‌رگ يه‌خه‌ی گرتبووم و لوچی و لومالویش له‌گه‌لم ده‌بوونه قوربانی نه‌زانی ئەو پياوه‌. ده‌مزانی ژنه‌كان توانای هاوکاریکردنی ئيمه‌يان نيبه‌ و له‌ناو پياوه‌كانيش که‌سی ئەوتۆ نيبه‌ بۆ پزگارکردنمان گیانی بخاته مه‌ترسييه‌وه. چونکه ده‌مزانی هيج هه‌ولێک سووديکی ئەوتۆی نابي‌ت، خۆم به‌چاره‌نووس سپارد.

بۆ ماوه‌ی دوو کاترميز له‌و حاله‌دا ماینه‌وه، توانای هيج جووله‌يه‌که‌م نه‌بوو، له‌ناکاو ده‌نگی ئازاریکی جه‌رگپم بيست. سه‌ير ئەوه بوو ده‌نگه‌که‌ له‌کوخه‌که‌ی به‌رامبه‌ر، واته‌ کوخه‌که‌ی تاچامانی و کامينۆ ده‌هات.

له‌مکاته‌دا لومالو که‌ له‌ته‌نیشته‌ من به‌داريکه‌وه به‌سترا‌بووه‌وه، وتی:

- پيم وایي‌ت کامينۆ تاچامانی مراندوه‌.

مه‌به‌ستی له‌مراندن کوشته‌ن بوو، ئەو پي‌ی وابوو کامينۆ تاچامانی

کوشتووه .

له م بگره و بينه دا دهنگی جه رگپر تر و ترسینه ر تر به گوی ده گه یشت و
به رده وام دووباره ده بووه وه .

دلنیا بووم تاچامانییه و ئه و به مشیوه یه هاوار ده کات و گرفتاری
ئازاریکی کوشنده بووه . کاتیك هه وا که میك پووناك بووه وه ، خه لک
به بیستنی هاواره کانی تاچامانی له کوخه کانیا ن هاتنه دهر و به ره و
کوخه که ی کامینۆ پۆشتن .

قه ره بالفییه که سات له دوا ی سات زیاتر ده بوو که له نا کاو ژنیك له نا و
قه ره بالفییه که دهر که وت . به پراکردن هاته لای ئیمه که ته نیا و بی هه وال
بووین . سه یریکی کردین و کاتیك منی ناسییه وه ، به هه ناسه برکی وتی :

- مه گه ر نه موت تۆ جادووگه ری ، بۆ راستیت پینه وتین ، بۆ خۆت
نه ناساند ، بۆ ناته ویت بتناسین . تۆ جادووگه ری ، تاچامانی له تا و ئازار
خه ریکه ده مریت .

دلنیا م ده زانن ئه و که سه ی ئه م قسانه ی ده کرد کی بوو . کامینۆ بوو
که به هۆی ئه م پووداوه باوه ری به ده سه لاته کانی من هینا بوو .
لوچی که له ولاتر به داریکه وه به ستره بووه وه ، به بیستنی ئه م قسه یه
خۆش حال بوو ، وتی :

- بینیت هاوسه ره که مان چ جادووگه ریکی به توانایه . جییوانی
ده توانیت ئاسمان کون بکات و خۆر له پشت په رده کانی ئاسمان پابگریت
تا ئه و کاته ی زهوی سارد ده بییت و داره کان وشک ده بن . له یه که م پۆژه وه
ده مزانی جییوانی له ئاسمانه وه هاتووه . مه گه ر باب و باپیرانمان

نه یانوتووہ پۆژیک جادووگه ریك له ئاسمانه وه دیته دورگه‌ی به ههشت و هه مووان ده به زینیت.

لومالو که هیشتا له واتای قسه کانی تی نه ده گه‌یشت، سه‌یریکی کامینۆ و دواتر سه‌یری لوچی کرد و نوقمی بیرکردنه وه بوو.

ده‌رکم به هه موو شتیک کرد. ئە‌گه‌ر بیرتان بی‌ت، شه‌وی پیشتر لوچی له‌سه‌ر چیاکه پی‌ی وتم ئە‌گه‌ر جادوو ده‌که‌یت، کاریک بکه‌ تاچامانی نه‌توانیت زیانمان لی بدات. منیش بو ئە‌وه‌ی خوّم به‌که‌سیکی به‌هیز بناسینم، درۆم کرد، وتم کاریک ده‌که‌م هاوشیوه‌ی مار له‌خۆی بئالیت و بخزیته‌ ناو کونه‌کانی زه‌وی. مه‌به‌ستم ئە‌وه بوو ته‌نیا وه‌لامی داواکاری مندالانه‌ی لوچیم دابیته‌وه، به‌لام ئە‌و باوه‌ری به‌قسه‌کانم کرد و که‌سانی دیکه‌یشی ئاگادار کردبووه‌وه. ده‌رئه‌نجام ئیستا بابه‌ته‌که، بابه‌تیکی جیدی بوو. له‌م کاته‌دا کامینۆ وتی:

- تۆ وتبوت هاوشیوه‌ی مار تاچامانی ده‌خزینمه‌ ناو کونه‌کان، وه‌ره و سه‌یرکه‌ بزانه‌ چۆن به‌ددان زه‌وی ده‌دری‌ت. ده‌یه‌ویت کونیك دروست بکات و بپواته‌ ناو زه‌وی. هاوشیوه‌ی مار له‌خۆی ده‌ئالیت. تا کاتژمی‌ریکی دیکه‌ ده‌بیته‌ مار. دواتر ده‌ستی به‌پارانه‌وه کرد و وتی:

- جادووگه‌ری گه‌وره، به‌زه‌ییت به‌مندا بیته‌وه، ریگه‌ مه‌ده‌ هاوشیوه‌ی ئە‌و بجم به‌مار. زیان له‌من مه‌ده‌.

به‌بیستنی قسه‌کانی بی ئیراده‌ ده‌مویست پیبکه‌نم، به‌لام به‌رم به‌خۆم گرت و لیوم به‌ددان گه‌ست.

کامینۆ ده‌گریا و به‌گریانه‌وه وتی:

- تو که ئه وه نده به هیژی، کاریک بکه تاچامانی نه مریت.

وتم:

- ئاماده م هاوکاری تاچامانی بکه م، به لام ئیوه منتان به ستوته وه و

ناتوانم هیچ بکه م.

کامینۆ به بیستنی ئه م قسه به پراکردن به ره و کوخه که پۆشت.

دهنگی هاواری تاچامانی کۆتایی نه ده هات. به رده وام هاواری ده کرد و

دهیوت:

- ده مرم، شهیتان چۆته ناو سکمه وه. ئه م شهیتانه له سکم

ده ربینن. شهیتان و ئازله له کان دلم ده خۆن. تا هه موو شتیکیان

نه خواردوه، ده ریان بینن.

به شیوه ی پچر پچر ئه م قسانه ی ده کرد و کاتیك دهنگه دهنگی

خه لکه که که متر ده بووه وه، ده مبیست.

گه شتمه ئه و ئه نجامه ی تاچامانی تووشی ئازاری دل بووه. ئازاره که ی

به راده یه که زۆره که که سیکی به هیژی وه که ئه وی له پی خستوه.

نه مزانی کامینۆ له ناو کوخه که چی به تاچامانی وت، به لام دهنگی

تاچامانیم بیست که فه رمانیدا:

- برۆن ئازادی بکه ن، ئازادی بکه ن و پیی بلین بی گوناهم و له م

به لایه پزگارم بکات.

دوو پیاوی پم به ده ست و که سیك که شمشیر و تیروکه وانه که ی منی

به دهسته وه بوو، هاتنه پیش و کورنوشیان برد و دووباره گه رانه دواوه.

یه کیك له وان به ئیشاره ی دوو ده ست، دووباره هاته پیش و بۆ دووهم جار

كورنوشي برد و وتى:

- جادووگه‌رى گه‌وره، به‌زه‌بييت به‌ئيمه‌دا بيته‌وه و سه‌رۆكه‌كه‌مان له‌و ئازاره‌ پزگار بكه.

ناچاربووم به‌نازناوه‌كانيان پازى ببم، چونكه سوينديشم بخواردايه كه جادووگه‌ر نيم، كه‌س برپواى نه‌ده‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌يشدا نه‌مده‌توانى به‌ئيني چاك‌کردنه‌وه‌ى تاچامانى بده‌م، چونكه نه‌مده‌زانى گرفتارى چ نه‌خوشيبه‌ك بووه.

گريمان پيخۆله‌كويره‌ى بوو، ده‌متوانى چى بو بكه‌م؟

ده‌ست و قاچمان كرايه‌وه، به‌لام كيشه‌كه ليته‌وه ده‌ستپيكرد چونكه نه‌مده‌زانى چۆن تاچامانى چاره‌سه‌ر بكه‌م كه‌هاوشيوه‌ى مار له‌خۆى ده‌ئالا.

ئيمه‌ى ئه‌وروپايى، نه‌ته‌نيا ئيمه‌ به‌لكو خه‌لكانى زۆربه‌ى ولاتان تا راده‌يه‌ك له‌خويندنگاكان توپكارى جه‌سته‌ى مرۆفمان خويندوه. ژماره‌يه‌كى زۆرى ئازاره‌كان ده‌ناسين يا كه‌سانى ديكه پيى گرفتار بووين و شيوازى چاره‌سه‌رکردنيان ده‌زانين و سه‌رئه‌نجام به‌هۆى گۆفار و پۆژنامه و وتاره‌ پزيشكيبه‌كان زۆر شت سه‌باره‌ت به‌نه‌خوشيبه‌كان فير بووين، به‌لام دياريكردنى جۆرى نه‌خوشيبه‌كه كه‌ميك دژوار بوو.

به‌خيترايى خۆم گه‌يانده‌ كوখে‌كه، ته‌واوى كه‌سانى ناو كوখে‌كه‌م ده‌رکرد. ته‌نيا لوچى و لومالو و كامينو مانه‌وه. فه‌رماندا ده‌رگايى كوখে‌كه‌يان به‌ست و خۆم سه‌رقالى چاره‌سه‌رى تاچامانى بووم.

تاچامانى هه‌رچه‌نده به‌هيز بوو، ده‌ستى ماچ ده‌کردم، قه‌پالى به‌زه‌ويدا

ده کرد و جوینی به کامینۆ ده دا چونکه پیی وابوو هۆکاری ئەم
به دبه ختیانه یه و ئەو هانیداوه دژی من شوپش بکات و دهرئه نجام
گرفتاری شهیتان ببیت.

تا چامانیم پالخت، دهستم خسته سهر سکی. پرسیم حاله تی
پشانه وهت هه یه. به دبه ختانه وتیان به لئ و دهرسام ریخۆله کویره ی
بیت، به لام بهخت یاوهرم بوو، کاتیك دهستم خسته سهر شوینی ریخۆله
کویره، ههستی به ئازار و نارپه حه تی نه ده کرد.

که میك ئاسووده بووم. پرسیم چیت خوار دووه. نه یده توانی وه لام
بداته وه. کامینۆ وتی:

- دوو قازی برژاندوووه و خوار دوو یه تی و بریکی زۆر له دانه ویله که ی
تۆی له ئه نباره که هه لگرت و به وشکی خواردی. مه بهستی له دانه ویله که ی
من، گهنم بوو. دلنیا بووم به هۆی خوار دنه وه حالئ تی کچوووه.

بریک دهرمانم پیبوو. زۆر به یان ئارامکه ره وه بوون و بۆیه پییان ده داین
ئه گهر گولله مان به رکه وت یا له دهریا پووبه پووی په لاماری قرش بووینه وه
و ئه ندامیکی جهسته مان له ده ستدا، تا گه یشتنی هاوکارییه کان به خواردنی
ئه و دهرمانه ئازاره که مان له ناو بجیت، به لام کاتیك دهستم بۆ گیرفانم برد،
دهرمانه کانم نه دۆزییه وه. لیم که وتبوو.

ترسام چونکه له وانه بوو ئه گهر نه توانم تا چامانی چاره سهر بکه م،
گیانم له ده ست بده م.

تا چامانی ده پاراپیه وه و ده یوت: زووتر پووه کیکی پیبده م و له و ئازاره
پزگاری بکه م. کاتیك وشه ی پووه که م بیست، له ناکاو بیرى گه لای ئه و داره

که و تمه وه . شوینه که یم به لوچی وت و پوخته کوخه که ی لومالو و که میک له و گه لایه ی هیئا که له ناو ده فریکی سوالین وشکم کردبوو و هه لمگرتبوو . که میکم کرده ناو ئاو و ده رخوا رمددا . کاریگه ری ئارامکه ره وه ی گه لای ئه و داره که بزنه کیوییه که لئی خوارد و کاریگه ری که میک گولی سوور ، سه رسورپهینه ر بوو . له ماوه یه کی که م کاریگه رییه که ی ده رکه وت و تاچامانی ئارامبووه وه .

هه ناسه یه کی هه لکیشا . به سه رسورپمانه وه سه یری کردین . هه ستا و دانیشت . دهستی له سکی دهدا . زه ختی لیکرد به لام ئازاری نه بوو . ده رمانه کان هیوریان کردبووه وه ، به لام ناچاربووم به ته وای نه خو شیه که ی چاره سه ر بکه م چونکه ده مزانی دوا ی کاتر میریک که کاریگه ری ده رمانه کان نه ما ، دووباره ئازاره که ی ده ست پیده کاته وه .

به خیرایی بریک پونم به نه ندازه ی سه د گرم ده رخوا ردددا که له گه لا چه وره کان گرتبووم . دواتر بو ئه وه ی ئه نجامیکی باش به ده ست به ینم ، پیم وت :

- ئه م ئازاره ، سزایه ک بوو له لایه ن خواوه ند توما ، چونکه نه تو یست به سه رو کایه تی من رازی ببیت له کاتی کدا خواوه ند بو ئه و مه به سه ته منی ره وانه کردوو ه . ئیستا دووباره ی ده که مه وه ، ئه گه ر گوپراهی له فه رمانه کانم نه بیت ، دوو چاری هه مان ئازار ده بیته وه .

تاچامانی له کاتی کدا ده سه ته کانی ماچ ده کردم ، وتی :

- جادووگه ری گه وره ، داوا ی لیبور دن ده که م . کامینۆ هانیدام ، به لام ئیستا که ده زانم توما له گه ل تویه و که س ناتوانیت زیان له تو بدات ، بو

هه‌ميشه خزمه‌تكارى تو ده‌بم.

به‌يانى ئه‌و پوژه دوخم له‌دوورگه‌كه گوراني به‌سهردا هات. تاچامانى
هاوشيوه‌ى خزمه‌تكارى‌كى به‌پرز كه‌چه‌ندين سال خزمه‌تى كردبيتم، شان
به‌شانم ده‌پوشت و فه‌رمانه‌كانى جيبه‌جى ده‌كردم. كاتيک پياوه‌كانى ديكه
له‌م پووداوه ئاگاداربوونه‌وه، بى ئه‌ملاولا، گوپرايه‌لى فه‌رمانه‌كانم بوون.
پياوه‌كانى تاچامانى باشتري خواردنه‌كان و به‌تامترين ميوه‌كانيان
له‌سه‌راسه‌رى دوورگه‌كه كۆده‌كرده‌وه و بويان ده‌هيئام.

ئه‌و حه‌فته‌ى بپياربوو پياوه‌كان له‌دوورگه‌كه بميننه‌وه، كوئايى هات.
هه‌رچه‌ند وتبووم پياوه‌كان بو هه‌ميشه له‌دوورگه‌كه بميننه‌وه، به‌لام
ژماره‌يه‌ك له‌به‌ته‌مه‌نه‌كان ده‌ترسان له‌وه‌ى ئه‌گه‌ر نه‌پوون گرفتارى ئازار و
توپه‌يى خواكان ده‌بن. له‌به‌ر ئه‌وه له‌دووايين پوژ تاچامانى و ژماره‌يه‌كى
زور له‌وانه‌ى خوازيارى پوشتن بوون، هاتنه‌لام و داوايانكرد مؤله‌تيان
پيبدەم دوورگه‌ى به‌هه‌شت به‌جى بهيئلن.

ده‌مزانى بووتى تاچامانى و پياوه‌كانى ديكه نه‌ته‌نيا نابيئه‌هوى
زيانگه‌ياندن به‌من، به‌لكو سوودى زوريان ده‌بيت.

ئه‌گه‌ر له‌به‌هه‌شت ده‌مانه‌وه، بارودووخى دوورگه‌كه به‌ته‌واوى ده‌گوپرا و
پيگه‌ى خویشم به‌هيتر ده‌بوو. ژماره‌ى ژنانيش به‌پراده‌يه‌ك زور بوو كه
ئه‌گه‌ر هه‌موو پياوه‌كان چه‌ند ژنيكيان هه‌لگرتايه، دووباره ژماره‌يه‌ك
له‌ژنه‌كان بى هاوسه‌ر ده‌مانه‌وه.

داوام ليكردن له‌پوشتن پاشگه‌ز بينه‌وه، به‌لام كاتيک بينيم له‌توپه‌يى
توما ده‌ترسن، وتم:

- پیشتەر پیم وتوون لیڤه بمیننه وه. من له لایه ن تۆماوه مزگینى
ئوه تان پیده ده م که چیتەر پیویست ناکات دوورگه که به جیبهیلن. به لیتان
پیده ده م هر که سیکتان نه خوشکته وت، به خیرایى چاره سه ری بکه م.
کاتیك بینیم زۆربه یان به مانه وه پازین، وتم:

- ریگه ی دوورگه ی دویس کراوه یه، هرکات هه ستانکرد خواوه ند
ده یه ویئت تۆله تان لیبکاته وه، سوار به له مه کانتان ببن و به خیرایى برۆن.
چوونکه قسه کانم لۆژیکی و ژیرانه بوو، پازی بوون و به خیرایى هه والی
مانه وه ی پیاوه کان له دوورگه ی به هه شت بلا بووه وه.

ئهو شه وه ئاهه نگیکی گه وره مان ریخست. به شیوه ی فه رمی وه ک
سه رۆکی هۆزه که هه لبرژیدرام و تاچامانیم وه ک فه رمانده ی سوپا
دیاریکرد.

یه که م یاسا و فه رمانم ئه وه بوو هیچ پیاویک مافی ئه وه ی نییه ژنه که ی
به که سیکی دیکه بدات و هۆکاری ئه م فه رمانه م بۆ پوونکردنه وه و وتم:
ئه گه ر پیاویک ژنه که ی به که سیکی دیکه بدات، ئه و منداله ی له دایک ده بیئت،
که س نازانیئت باوکی کییه و له وانیه دواتر ئه و کچه یا ئه و کورپه
هاوسه رگیری له گه ل خوشکه که ی یا براکه ی بکات و ئه مکاره ده بیته هۆی
له ناوچوونی په گه ز و نه ژادی ئیوه. چه ندین یاسا و بریاری دیکه یشم
ده رکرد.

بۆ به یانی ئه و پۆژه دۆخی دوورگه که به ته واوی گۆرا و بریاری چه ندین
کاری گه وره و گرنگمدا. فه رمانمدا گۆرپه پانیکی زۆر گه وره یان
له ناوه پاستی جه نگه ل چۆلکرد. داره کانمان سووتان و زه ویه کمان

به پانتایی چهند هزار مه تری چوارگوشه دروستکرد که به هوی جه ننگه له وه
دهوره درابوو. دواتر به پیی پلان و نه خشه یه کی ورد ژنان و پیاوانمان
ناچار به دروستکردنی مالی دارین کرد.

ئه و شارهی به مشیوه له ماوه ی سی مانگ دروست بوو، چوار شه قامی
سه ره کی و بیست و چوار شه قامی لاوه کی بوو و بو چوار به ش دابه ش
ده کرا که هر به شیکی نزیکه ی دووسه د مالی یه کده ست و یه کره نگی تیا
دروستکرا و به گشتی نزیکه ی هه شتسه د مال ده بوو.

بو پاسه وانه کان و پاریزه رانی جه ننگه ل و لیپرسراوانی حه وزه کان و
که نارنشینان که به پرسی پاوه ماسی بوون، مالی دیکه مان دروستکرد
که هاوشیوه ی ماله کانی شار به لام له دهره وه ی شار بوو. تیروکه وانمان بو
پیاوه کان دروستکرد و فیرمکردن چون به کاری بینن.

دوای سه رزمیرییه کی ورد که به دهنکی گهنم ئه نجاماندا، دهرکه وت
شه ش هزار و نوسه د و حه فتا و شه ش ژن و پیاو و مندال له دوورگه ی
به هه شت ده ژین که له گه ل خوُم ده بووه ۶۹۷۷ که س.

کاتیك شاره که ناماده و باروبنه مان گواسته وه، دانیشتوان به پاده یه ک
خوشحال و به پاده یه ک له و دوخه تازه پازی بوون، شیاوی وه سفکردن
نییه. ئهم مالانه بو ژیان ئاسووده و له چه ندین به ش پیکده هات،
په نجه ره مان بو پووناکی و تیشکی خوَر دروستکردبوو، هه رچه ند
شوشه ی تیا نه بوو، به لام به سوود بوو.

لای هر کوخیک ته ویله یه کمان دروستکرد و بزنی و مراویم به سه ر
ماله کاندای دابه شکرد. ناوه کانم نووسی تا له گه ل زیادبوونی ژماره ی

نازه‌له‌کان به‌پئی پیپرسته‌که دابه‌شیان بکه‌م.

به‌لام ماله‌که‌ی خوّم له‌وی دروستنه‌کرد، به‌لکو له‌کوئستانه‌که بنیاتم نا.
ئه‌و شوئینه‌ی پیش هاتنی پیاوانی دوورگه‌ی وه‌حشی، له‌گه‌ل لوچی شه‌و
له‌وی ماینه‌وه.

هم شوئینیکی دلگیر بوو، هم ده‌یروانییه‌ سهر ده‌ریا و شار. ماله‌که‌م
گه‌وره و چهند به‌رابه‌ری مالی که‌سانی دیکه بوو، هم‌وو که‌ره‌سته‌کانی
ژیانیکی ئاسوده‌ی بو دابینکرا‌بوو.

کاره جیاوازه‌کانم له‌نیوان که‌سه‌کاندا دابه‌شکرد. ژماره‌یه‌کم بو
پاوه‌ماسی پاسپارد، ده‌سته‌یه‌ک ده‌بووا رانه‌کان ببه‌ن بو له‌وه‌رگه و شه‌وان
بیانه‌ئینه‌وه، ده‌سته‌یه‌ک سه‌رقالی کتیلانی زه‌وی و چاندنی گه‌نم بوون و
ده‌سته‌یه‌ک نانیان ده‌کرد.

تاچامانی و که‌سه‌کانی دیکه ئه‌وه‌نده له‌کاره‌کانم پازی بوون، وه‌ک
پاداشت پینج کچی که‌م ته‌مه‌نیان پیشکه‌ش کردم، به‌لام وتم ئه‌و حه‌وت
ژنه‌م به‌سه، ئه‌وان پازی نه‌بوون و ئه‌وه‌نده پیداکرییانکرد به‌ناچاری
ژماره‌ی ژنه‌کانم بو دوانزه‌ زیادی کرد.

کامینۆ نارپه‌حەت و بیزار بو، به‌لام چونکه له‌گونه‌ه‌که‌ی په‌شیمان
بووه‌وه، به‌خشیم و فه‌رمانم به‌تاچامانیدا ریژی بگریت.

کاتیك بنیاتنانی شاره‌که کۆتایی هات، بیرم له‌دروستکردنی که‌شتی
کرده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کوره‌ی تواندنه‌وه‌ی ئاسنم فراوانتر کرد.

له‌کوئستان کوره‌یه‌کی دیکه‌ی تایبەت به‌تواندنه‌وه‌ی ئاسنم دروستکرد
وله‌تاشه‌به‌رده‌کانی چیاکه دوو دیوارم بو کوره‌که دروستکرد و دیواره‌کانم

له دهره وه و ناوه وه به قورپکی تایبته سواغدا. یه کیکی دیکه له و کارانه ی
کردم و تایبته مندی کوره که ی زیاتر کرد، ئەوه بوو نیوان دوو دیواره که م
به بۆشی به جیهیشت. بۆشاییه که م دروستکرد تا گهرمی کوره که
نه پواته دهر و به فیرو نه چیت. ته نیا کیشه ی کوره که ئەوه بوو سووته منی
زوری پیویست بوو. هه موو جاریک چه ندین ته ن دار و ته خته مان به کار
ده برد تا بیست سی کیلو ئاسن به دهست بهینین.

له و ئاسنه، ئامیره کانمان دروستده کرد. سه ره تا دروستکردنی
ئامیره کان له ئەستوی خۆم بوو، به لام دواتر کارگه ی ئاسنگه ریبه که م
به چه ند که س له پیاوانی هۆزه که سپارد و ئەوان به پیی پلانه کانم
ئامیره کانمان بۆ دروستکردنی چوارچیوه ی که شتییه که دروستده کرد.

شوینی دروستکردنی که شتییه که م له نزیك که ناراهه که هه لبارد و
به هاوکاری تاچامانی سه رقالی دروستکردنی داربهسته دارینه که بووین.

به له می بچووک و گهره ی فراوان له دوورگه که ده بینرا به لام ده مویست
که شتییه کی گهره بۆ خۆم دروست بکه م چونکه ئەگهری بوو پوژیک
له ژیان له م دوورگه یه بیزار بيم و یا شوپشیکی تازه دژ به خۆم
دهستیپیکات. له و دۆخه دا باشتترین کار ئەوه بوو سوار که شتی بيم و خۆم
به دهستی شه پوله کانی ده ریا بسپیرم، به لام دلنیا بووم به مزوانه نامه ویت
ئەم به هه شته به جیهیلم و خۆم گرفتاری کیشه بکه م.

بۆ ئەم مه بهسته ئامیری گرنگ، مشار بوو. بزمار و شیشی ئاسنین و
ئالقه ی قوچه کی بۆ به ستنه وه ی ده که ل و چارۆکه کان ئاسان بوو. دوا ی
چه ند پوژیک ماندوو بوون ئاسنی گونجاوم بۆ دروستکردنی مشار

دروستکرد و مشاریکم به دریژی دو مه تر و پانی دوانزه سانتیمه تر
دروستکرد.

به و مشاره کاره که مان دهستی کرد. شه ش مانگ دریژهی کیشا تا
چارچیوهی که شتییه که ناماده بییت که شه ست پی دریژ و بیست و پینج
پی پان بوو.

بو که شتییه که نهومی کمان له خواره وه و نهومی کمان له سه ره وه
دروستکرد. نهومی خواره وه دوو نه بار و پلیکانه یه کی به رین و دوو ژووری
بچوک بوو، یه کیان بو که شتیوان و ئه وی دیکه بو کارگوزارانی
که شتییه که تا له کاتی هه وره بروسکه و توفان شوینی گونجاویان هه بییت.
له و به رواره ی چوارچیوهی که شتییه که دروستکرا، ژنه کانم کو کرده وه.
سه ره تا فییری کو کرده وه یه موم کردن، کاتی که په موو کو کرایه وه، رستم
فییرکردن، دواتر به پی پلانکی ورد فییری چین و دروستکردنی
چاروکه کانم کردن. به له مه کانی ئه وان به سه ول کاری ده کرد و
که شتییه که ی من به چاروکه. به نه نقه ست فییری دروستکردنی چاروکه م
نه کردن تا ئه گه ر پوژیک ناچار به هه لاتن بووم، نه توان بمگرن.

بو داپوشینی چوارچیوهی که شتییه که سوودم له چه وری بزن بینی.
به نه اندازه ی دوو یا سی سانتیمه تر پونم پیا سوو تا ئه او نه یه ته ناو
که شتییه که و ئه م پونه به تیپه رینی کات ده پوخته ناو ته خته و داره کان و
ته نیکی دروستده کرد که له ئاودا نه ده رزا و قورسیش نه ده بوو.

ئه و پوژهی که شتییه که مان خسته ئا، پوژیکی له بیرنه کراوه بوو.
ژماره یه کی زور سوار که شتییه که بوون، هه مووان له سه ره که شتییه که

به ملاولادا رایانده کرد. تاچامانی کاتیك بینی که شتییه که بی ئه وه‌ی نیازی به سهول لیدان بیت، دهروات چه په سابوو.

پیّم وت:

- وزه‌ی فراوان له دنیا دا بوونی هه‌یه و به کاره‌ینانیان پیوستی به ریگه‌ی تایبته هه‌یه، به م زووانه ئه و ئامیر و ئامرازانه دروستده که م تا بتوانین له وزه‌ی هه‌لم سوود و هر بگرین. به وشئوه ده‌توانم ئه و کارانه ئه نجام بدهم که ئیوه به خه‌ویش ناتوانن بیری لیبکه نه وه.

سه‌رئه نجام که شتییه که ئاماده بوو، که شتییه کی جوان و مه‌زن. له بیرمکرد سه‌بارته به چرا و مؤمه‌کان قسه بکه‌م. له چه‌وری بزنه‌کان که ژماره‌یان پوژ له‌دوای پوژ زیادی ده‌کرد، جوړیک مؤم دروستکرد. یه که م شه‌و که کوخه‌که مان به مؤم پوونا‌ک کرده وه، هه‌مووان کو‌بوونه وه و سه‌یریان ده‌کرد، سه‌ریان سوورپامبوو له شتیکی بچوکی وه‌ک مؤم چون ئه و پووناکییه به‌رز ده‌بیته وه .. به پیچه‌وانه‌ی مه‌شخه‌له‌کان که زوو ده‌کوژانه وه، پووناکی مؤمه‌که تا ماوه‌یه کی زیاتر به‌رگه‌ی ده‌گرت.

دروستکردن و به کاره‌ینانی مؤم بوو به شتیکی باو و پوژ له‌دوای پوژ خواست له‌سه‌ر مؤم زیادی ده‌کرد، به جوړیک ناچاربووم دوو پیاو و چوار ژن بۆ دروستکردنی مؤم پاسپیرم و هه‌روه‌ها مالیک بۆ دروستکردنی کارخانه‌ی مؤم دروستکردن دیاری بکه‌م.

به مشئوه‌یه جیوانی، ئه‌فسه‌ری هیزی ده‌ریایی ئیتالیا، بووه فه‌رمان‌په‌وای په‌ها و خو‌شه‌ویستی دوورگه‌ی به‌ه‌شت.

چیتر ژماره‌ی روژ و مانگ و ساله‌کان له‌ده‌ست‌مدا نه‌ما و خویشم گرنگیم

پینه ده دا تا بزنام چ مانگیك و چ وهرزیک و چ سالیکه . کاته کانم به رابواردن له گهل ژنه کانم به سهر ده برد یا بو پیشکه وتنی کاره کانم بیرم له پلانیکى تازه ده کرده وه .

پوژیکى گهرمى هه تاوى له گهل ژنه کانم له ناو حه وزه که مه له مان ده کرد که له ناکاو ده نگیكى سهر سهرنجى پراکیشام .
له ناوه راستى دوورگه جگه له دهنگى پیکه نین و قاقای ژن و منداله کان و دهنگى بالنده کان هیچ ده نگیكى دیکه به گوی نه ده گه یشته . نه و کارگانه ی بو دروستکردنى ئامیرى کانزای و دارین دروستمکردبو له ده ره وه ی ژینگه ی ژيانى ئیمه بوو . له بهر نه وه نه و دهنگه بووه هوی سهرسوپمانم .
ژنه کانم که رانه هاتبوون له سهر نه وه ی شتی چاوه پرواننه کراو و سهرسوپهینه ر ببینن و ببیستن ، گرنگیان به دهنگه که نه دا و دواى چهند ساتیک بیدهنگى ، دووباره سهرقالی شه ره ئاو و گه مه کردن بوونه وه .
به لام منى نیگه ران داوام لیکردن بیدهنگ بن و به وردى گویم گرت .
دهنگى هاوشیوه ی دهنگى زهرده والهم ده بیست ، به لام دهنگیک که له کو بوونه وه ی هه زاران زهرده واله به گوی بگات و دلنیا بووم دهنگى فرۆکه یه .

به خیرایى له ئاوه که هاتمه دهر و جله کانم پۆشى و سهرى ئاسمانم کرد . به زیاتر بوونى دهنگه که ، خه لکه که یش ورده سهریان بو ئاسمان بهرز کرده وه ، به لام هیشتا شوینه واری فرۆکه که نه ده بینرا . چاوه پروانى ئیمه

زۆرى نه‌خاياند و له‌مه‌ودايه‌كى دووره‌وه، خاليكى دره‌وشاوهم بينى. ئەم خاله‌ پووناكه‌ كارىگه‌رى په‌نگدانه‌وه‌ى تيشكى خۆر له‌سه‌ر لاشه‌ى فرۆكه‌كه‌ بوو.

تا ئەو كاته بىرم له‌وه نه‌كردبووه‌وه ئەگه‌ر چه‌ند سپى پيستيک بينه‌ ناو دوورگه‌كه‌، چى ده‌كه‌م، چوونكه‌ ئەم دوورگه‌يه به‌پاده‌يه‌ك دوور بوو كه هه‌رگيز بىرم له‌وه نه‌ده‌كردوه‌وه پۆژيک كه‌سانىكى ديكه‌ بينه‌ ئيره‌. ئيستا كه‌ ده‌مبىنى فرۆكه‌يه‌ك ئەم ناوچه‌ى دۆزيوه‌ته‌وه و ئەگه‌رى هه‌يه بنيشيته‌وه يا دواتر ژماره‌يه‌كى ديكه‌ بۆ ئەم سه‌رزه‌مینه بنيريت، ده‌بيت چى بكه‌م؟ ئايا به‌ده‌ست ئيشاره‌يان بۆ بكه‌م يا خۆم بشارمه‌وه.

فرۆكه‌كه‌ چه‌ندجاريك به‌ده‌ورى دوورگه‌كه‌ سووپايه‌وه. هه‌رجار زياتر نزم ده‌بووه‌وه، به‌جۆريك دوواينجار نيشانه‌كانيم ناسيبه‌وه و ده‌ركه‌وت تايبه‌ت به‌هيڙى ئاسمانى ئينگليسه‌.

سه‌ره‌تا گومانم‌كرد ئەم فرۆكه‌يه نه‌خشه‌ى شوينه‌كه‌ هه‌لده‌گریت، به‌لام كاتيک له‌سووپان به‌رده‌وام بوو، دلنيابووم مه‌به‌ستى نيشتنه‌وه‌يه. به‌لام شوينيكى پان و به‌رىنى تايبه‌ت به‌نيشتنه‌وه بۆ فرۆكه‌ له‌دوورگه‌كه‌ بوونى نه‌بوو.

ناوه‌پاستى دوورگه‌ ليوانليو له‌دار و دره‌خت و به‌شيكى كوستانى بوو. كه‌نار ده‌رياش به‌هه‌مانشيوه و به‌شه‌ ساف و ته‌خته‌كه‌ى ئەو شوينانه بوو كه‌ئيمه‌ كه‌ره‌سته‌كانى پاره‌ماسيمان دانا‌بوو.

په‌رچه‌كردارى خه‌لكه‌كه‌ بۆ فرۆكه‌كه‌ جياواز بوو. ژماره‌يه‌ك به‌بيستنى ده‌نگى گويكه‌رپكه‌رى خويان شارده‌وه و ده‌سته‌يه‌ك كه‌ بۆ يه‌كه‌مجار

بالنده په کی ناسنی گه وره یان ده بینی که له کاتی فرین ده نگیکی گه وره ی
لی بهرز ده بیته وه، ده یانویست به جوانی سه یری بکه ن و دلنیام ده زانن
نه م که سانه زیاتریان له گه نج و منداله کان پیکده هاتن.

له مکاته دا دوواین به شی ئه م شانق چاوه پروان نه کراوه، هاته دی و
فرزکه وان به په ره شووت خوی هه لدا. فرۆکه که چیتر فرۆکه وانی نه بوو،
سه د مه تر دوورتر له که نار، که وته خوار و له قوولایی ده ریا نغو بوو.

فرۆکه وان که به په ره شووت ده هاته خوار، چنه د سه د مه تر له زه وییه وه
دوور بوو. ده بوا پیش ئه وه ی بگاته زه وی که زیاتر له چنه د خوله ک
ناخایه نیټ، بریار بده م که چوون له گه ل ئه م فرۆکه وانه ئینگلیسییه
هه لسوکه وت بکه م.

فرۆکه وانه که له خالیك خوی هه لدا بوو به له بهرچاوگرتنی ئاراسته ی با،
ده متوانی دلنیام له وه ی له ناوه راستی جه نکه ل ده که ویته خوار. به لام دوو
شت بووه هوی ترس و نیگه رانی من، یه ک ئه وه ی دانیشتووانی دوورگه که
بروایان وابوو ئه و که سه ی له لایه ن خواوه ند تو ما بۆ سه روکایه تی ئه وان
هه لده برژیردریټ، له ئاسمانه وه دیټ و ئه گه ری بوو فرۆکه وان وه ک سه روکی
خویان هه لبرژیرن نه ک من که له ده ریاوه هاتبووم، دووه م ئه وه ی ئه م پیاوه
ئینگلیسییه و ده مانچه ی پییه و ده ترسام له وه ی نه ته نیا دانیشتووان
ناچار به گویرایه لی بکات، به لکو منیش وه ک دوژمن و رکه به ری خوی
ببینیټ و بمکوژیټ. زانیم قوناغیکی تازه له ژیانم ده سستی پیکردووه.
قوناغیک که بوون و نه بوونی من پیوه ی گریدراوه و به داخه وه بۆ بریاردان
له مباره وه، ته نیا سی یا چوار خوله ک کاتم هه بوو.

نه قیب (ع) له وکاته دا ته ماشایه کی کردم، پاشان چاوئیکی به سه قف و
گۆشه‌کانی ژووره که دا گئیرا و تی:

-ئه بینیت سه ماوهره که هاتۆته کول و منیش.... قسه کانم قی بپی و

وتم:

-دیاره تۆیش وهك من له تامه زرویدا ماووته وهو چه زیش له خه و

ده‌که‌ی.

زه رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و بهر له وه‌ی وه‌لامبداته‌وه، به رده‌سته‌که‌ی هاته

ژووره‌وه و تی:

-نان ئاماده‌یه، سارد ده‌بیته‌وه فه‌رموون.

من و سفره‌چی و خانه خوی بیژه‌ستاین و له‌سه‌ر سفره‌که که له

هه‌یوانه‌که ریکخرا بوو دانیشترین، به‌لام راستت بوئ دلم ویل بوو بوو، حوزم

ده‌کرد پاشماوه‌ی به‌سه‌رهاتی (جیوانی) بییستم، کاتی نانه‌که مان خوارد

وتم:

-تۆيش وهك من له گيړانه‌وه‌ی به‌سه‌رهات شاره‌زای.

وه‌لامی دایه‌وه:

-له تۆوه فیربووم، تۆيش ئەو چیرۆکانه‌ی ده‌یاننوسیت له جیگای
هه‌ستیاردا ئەیانبریت و تا تا هه‌فته‌یه‌ك مرۆڤ ده‌خه‌يته دله‌ خورپه‌و
ناره‌حه‌تی، له هه‌موو ته‌مه‌نتا به‌و جوړه‌ت کردووه، خراپه‌ منیش شه‌ویك
ئەو به‌لایه به‌سه‌ر تۆ به‌ینم؟ تا تامه‌که‌ی بجیژی.

له‌م گالته‌یه‌دا هاوبه‌شی کردم و به‌ پیکه‌نینه‌وه بۆ خه‌وتن له‌یه‌کتر جیا

بووینه‌وه.

بۆ سبه‌ی شه‌و شه‌ویکی هه‌ینی خۆشبوو، زۆر خۆشتر له‌هه‌ینییه
جه‌نجاله‌کان و قره‌هات و هاواری شار، نه‌قیب (ع) پيشنیاری کرد برۆین بۆ
پاوی کۆتری کتوی، برۆین له‌چیاکان پابکه‌ین. به‌لام من گه‌ردنیم به‌ر
نه‌داو وتم:

-هاورپی خۆشه‌ویستم باشترین پاو پاوی دله‌، وه‌ره‌و دلی من له‌و
داوه‌ی بۆت ناوه‌ته‌وه پزگار بکه‌و پاشماوه‌ی چیرۆکی جیوانی و دورگه‌ی
به‌هه‌شتم بۆ باسبکه‌.

پازیبوو بۆ ئەوه‌ی جیگایه‌کی خۆش و ئارامان هه‌بیته‌ له‌ ژیر داریکی
ناو باخچه‌که‌ فه‌رشان پاخست، نه‌قیب (ع) پاشماوه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ی
به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ستپیکرد.

جیوانی وتی:

له وکاته دا حاله تیکی تایبه تم هه بوو، نه مده زانی له گه لّ نه و پیاوه
ئینگلیزه که له و ئاسمانه به رزه وه به ره و زهوی ئه هاته خواره وه ده بی
چیبکه م.

نیگه رانی من کاتی که ورته ورتی (فریشته ی نوما) (په یامبه ری خودا) م
له زاری بومیانته وه بیست، ئه وان کاتی پیاوی په ره شووته وانیان له
حاله تی نیشتنه وه دا بینی به شیوه ی سوژده که وتنه سه ر زهوی،
دهسته کانیان به شیوه ی خاچ له سه ر سینه یان داناو چه ندجاریک به
نیشانه ی ریز سه ریان دانه واند.

کابرا هیشتا نه گه یشتبووه سه ر زهوی پله ی خودایی وه رگرتبوو، منیش
به ته ماشا کردنی ئه و دیمه نه که وتبوومه خه یالاتی ئه وه ی که هر به
ئاسمانه وه بیکوژم، ئه ترسام له وه ی ئه وان توپه ببن، به خه یالی ئه وه ی
خودا یان نیرده ی خودام کوشتوووه له دژم شوپرش بکه ن.

کابرا له ناو داره کان له چاو ونبوو، به لام منیش که نه خشه ی خوّم
داناوو به خیرایی به چوارده وورانم وت:

—هیچکه س له و شه ی تانه ی که وا نیشته وه نزیک نه بیته وه، ئه و ئاگریکی
له گه لدايه هه مووان ده سوتینی، چاوه ری بکه ن من به ته نها ئه رۆم، هه رکات
ئاگادارم کردن وهرن.

وشه ی شه ی تان به بی ئیراده له ده مم ده رچوو، ئه وانیش پازیبوون و
بلاوه یان کرد، منیش به خیرایی به ره و ئه و جیگایه ی کابرای لینیشتبووه وه
پامکرد.

ماوه که زۆربوو ئاراسته ی با نزیکه ی کیلۆمه تریک بردبووی به ولاتره وه،

له و به‌شهی شار له‌ناو داره‌چره‌کان که وتبووه خواره‌وه، له‌ناو ریگا لۆچی ده‌یشت به‌من، سه‌ره‌تا ویستم بیگی‌ر مه‌وه، به‌لام دواتر بیرمکرده‌وه له‌وانه‌یه به‌که‌لکم بیټ، ته‌نھا ئه‌وه‌م پی و ت به‌وانی دیکه بلیت که نه ژن نه پیاو هیچکس بۆی نییه بیته ئه‌و جیگایه‌ی شه‌یتانه‌که لیی دابه‌زیوه. هه‌مووان گوپرایه‌لی فه‌رمانه‌کانم بوون، به‌لام که به‌ناو شاردا تیئه‌په‌رین له‌قیافه‌یاندا هه‌زاران ترس و نیگه‌رانی ئه‌بینرا، هه‌مووان تووشی ده‌پراوکی و نارچه‌تی بوو بوون، به‌شه‌قامه‌که‌دال تیئه‌په‌رین و چووینه ناو جه‌نگه‌ل، شوینی نیشتنه‌وه‌که‌م ده‌ستنیشانکرد، به‌لوچیم وت:

-تۆ له‌م ریگایه‌وه برۆ، ئه‌گه‌ر بینیت بقیژینه بو ئه‌وه‌ی ئاگادار بم، خویشم به‌لای راستدا پۆشتم، له‌و به‌دواوه به‌هیاوشی ئه‌پۆشتم، له‌به‌ینی داره‌کانه‌وه به‌وردی ته‌ماشای لق و پۆپ و گه‌لای داره‌کانمانم ئه‌کرد، سه‌ره‌نجام شوینه‌که‌یم بینیه‌وه، په‌ر شووته‌که به‌چه‌ند لقیکه‌وه گیرسابوو، خویشی له‌نیوان زه‌وی و ئاسمان به‌به‌رزایی پازده تا بیست پی هه‌لواسرابوو، به‌وینه‌ی به‌ندۆلی سه‌عات هات و چۆی ئه‌کرد.

په‌ره‌شووته‌که‌ش به‌سه‌ر لقه‌کانه‌وه کرابوو وه، وه‌کو چه‌تریکی لیها‌تبوو، به‌شیک له‌دارستانی داپۆشیبوو.

به‌نیگایه‌ک بارو دۆخم هه‌سه‌نگاند، بریندارو خویناوی بوو، جانتایه‌کی گه‌وره‌ش له‌ئاستی خۆی که وتبووه زه‌وی، جاریک به‌ده‌وریدا سوپامه‌وه بانگم کرد، وه‌لامی نه‌دامه‌وه، تیگه‌یشتیم که‌وا بیه‌هۆشه‌و ئه‌رکی من دژوارند له‌وه بوو که چاوه‌پروانم ئه‌کرد.

خۆشبه‌ختانه له‌وکاته‌دا لۆچی گه‌یشت، به‌هاوکاری یه‌کتر سه‌ریازی

برینداری ئینگلیزمان داگرت، یه که م کاریک که کردم له سهر زهوی
پامکیشا، که وتمه پشکنینی جهسته ی، حالیکه خرابی هه بوو، گولله یه ک
که له که ی کونکردبوو، گولله یه کی دیکه یش بازوی چه پی بریبوو، سهر م
سورما به و حاله وه توانیبوو جانتا که ی له فرۆکه که دابگریت، ده بی بۆ
ئه وکاره چه نده هه ولیدابیت.

به لوچیم وت:

-تۆ ئاگات له م شهیتانه بیّت تا من باله کانی له داره که بکه مه وه،
هه لبه ت ئیوه ده زانن مه به ستم په ره شووته که ی بوو، ئه و په ره شووته
له پارچه یه کی تایبته دروستکرا بوو، ده مزانی له به کارهینانی زۆر کاردا
به سود ده بی، زۆری خایاند تا په ره شووته که م به ساغی له داروه کان
کرده وه و هینامه خواره وه و به وردی له ناو جانتا تایبته که ی خۆیم نایه وه و
به ستمه وه و له ژیر یه کی له داره کان له پال کا کۆرکا وه کان شاردمه وه.

ئه وکاره چه ند خوله کیکی خایاند تا توانیم بچم به لای سه ربازه
ئینگلیزه که، له سهر پارچه پلیتیک که به زنجیریکی زیوی کرابوو ملی
نووسرابوو: "ئه فسه ر جان بیکن فرۆه که وانی ئسپیت فایه ر ئیسکادرانی
ناسمانی (اچ.ام. ۲۰۹).

ئه مه ش خۆی له خۆیدا مایه ی دلخۆشی بوو، له بهر ئه وه ی له دونیای
سه ربازیدا من منیش نه قیبی هیزی ده ریایی بووم، که واته ئه متوانی وه ک
کارمه ندیکه ژیر ده سته خۆم فه رمانی پی بده م.

به لوچیم وت:

-خیرا که قاچه کانی بگه ره و بیکه کۆلی من، به لام بهرله وه ی لوچی

دهست به کار بیټ ده‌نگی کم بیست، چهنه خوله‌ک دواتر سه‌روکه‌له‌ی
تاچامانی و دوو سیّ که‌سی تر له پیاوان ده‌رکه‌وتن، ئه‌وان گویان به
فه‌رمانی من نه‌دابوو، به‌هه‌رحال هاتن و پی‌م وتن:

- کاریکی خراپتانکرد هاتن، هه‌لیگرن بۆ ناو ماله‌که‌ی من.

زتم که ماله‌که‌ی من له‌سه‌ر کیوه‌که‌و له‌حیگایه‌کی زۆر خوش و دیدهنیدا
بوو، پیگاکه‌م به‌جۆریک و پیک کردبوو، له‌کاتی چوونه‌ سه‌ره‌وه‌ مرۆڤ ماندو
نه‌ده‌بوو، گه‌رچی پیگاکه‌ که‌می‌ک دریژتر له‌ پیگای ئاسایی بوو، به‌لام
له‌به‌رامبه‌ردا شیوه‌یه‌کی که‌می‌ک ته‌خت و نه‌رمی هه‌بوو.

به‌هه‌رحال سه‌عاتیک دواتر ئه‌ویان گه‌یانده‌ ماله‌که‌، به‌ر له‌ هه‌رکاریک
فه‌رمانم به‌ لوچیدا ئاوی گه‌رم ئاماده‌ بکات، خویشم سه‌رقالی
ئاماده‌کردنی ده‌رمان بووم، هیشتا ئاوه‌که‌ گه‌رم نه‌بوو بوو، چاوم که‌وته
سه‌رجانتای ئه‌فسه‌ره‌که‌.

گومانیک هات به‌ می‌شکمه‌ که‌وا په‌نگه‌ ده‌رمانیک شتیکی تیدا بی،
برپارمه‌دا بیکه‌مه‌وه، به‌لام هه‌رچی هه‌ولمه‌دا بیسود بوو، شیوه‌ جانتاو
توندی داخستن و نه‌کرانه‌وه‌ی هه‌ستی شیلگیری له‌مندا زیادکرد.

به‌هه‌رحال کاتر می‌ریکی نه‌خایاند برینه‌کانیم به‌ست، گوشتی زیاده‌و
پارچه‌ پیست که‌ به‌ قۆلیدا شو‌ربوو بووه‌وه‌ به‌ چه‌قۆیه‌ک بریم و زامه‌که‌م
به‌ گیراویه‌ک له‌ ئاوی گه‌رم و گوگرد پاککرده‌وه‌و به‌ستم.

که‌م که‌م چاوه‌کانی هه‌له‌ینا، حالی ئه‌هاته‌وه‌ به‌خۆدا، چه‌ندجار
پیلوه‌کانی تروکاند، پاشان ته‌ماشایه‌کی سه‌قفی کۆلیته‌که‌ی کردو
چاوه‌کانی داخست، هه‌روه‌ک باوه‌ری به‌زیندومانه‌وه‌ی خۆی نه‌کرد بی،

قاچه‌کانی جولاند پاشان به‌ته‌واوی چاوه‌کانی کرده‌وه و ته‌ماشای چوارده‌وری خوی کرد.

به‌دریژی ئه‌و ماوه‌یه من جلم له‌به‌ر ئه‌کرد، به‌تایبه‌تی نیشانه‌کانی سه‌رشانم به‌هر جوریک بوو به‌ستم، بو ئه‌وه‌ی بیبینیت و تیبگات نه‌قیبیک هیژی ده‌ریایی ئیتالیا له‌به‌رامبه‌ریه‌تی، چه‌ندجاریک نیشانه‌کانم که‌وتن به‌لام دیسان ئه‌مخسته‌وه سه‌رشانم و ریک و راست به‌ریدا ئه‌پۆشتم تا نه‌که‌ویت. ئه‌فسه‌ر له‌کو‌تاییدا چاوه‌کانی که‌وته سه‌ر من، منیش به‌خۆشحالی و به‌زمانی ئینگلیزی سلّوم لی‌کرد، چاوه‌پوان بووم وه‌لامم بداته‌وه له‌بوونی مرۆفیک پی‌شکه‌وتوو له‌لای خوی دلخۆشبی، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه بینیم برۆکانی لی‌کناو به‌دهستی راستی که‌ساغ بوو به‌دوای تفه‌نگه‌که‌یدا ئه‌گه‌ری، ئه‌ملا ئه‌ولا سه‌رۆ خوارۆ ئه‌یویست تفه‌نگه‌که‌ی بدۆزیته‌وه، خیرا بیریک به‌می‌شکمداهات که‌ئه‌و له‌کاتی که‌وتنه‌ خواره‌وه له‌فرۆکه‌که‌ی تفه‌نگی پی‌بووه، په‌نگه‌له‌ناو دارستان له‌و نزیکانه‌ که‌وتبی، چونکه‌ دلنیا یووم تفه‌نگی پی‌نییه، دووباره سلّوم لی‌کردو وتم:

-هاوسه‌فه‌ر حالت چۆنه؟

ئه‌و وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی نه‌دامه‌وه‌و وتی:

-من له‌کویم؟ تو کیی؟ ئایا ئیره سه‌ربازگه‌ی ئیتالیا یه؟

ده‌بوا یه وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ی بده‌مه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه وتم:

-تو له‌دورگه‌یه‌کی خۆش هه‌واو پر له‌نازو نیعمه‌تدای، منیش

نه‌قیبیک هیژی ده‌ریایی ئیتالیا م و له‌م دوورگه‌ی وه‌ک دووچار بوون،

ده‌باره‌ی پرسیا ری کو‌تای تو پی‌ویسته بلیم ئیره سه‌ربازگه‌ی هیج ولاتی‌ک

نییه، ئیره سه‌ریازگه‌ی ژنه جوانه‌کانه، ئیره به‌هه‌شتی پووی زه‌وییه،
له‌باتی ئازهل و درنده تا دلت بخوازی ژنی جوان و دل‌رفینی لییه، تۆیش
که هاتووی بو ئیره به‌خیرییت سه‌رچاوم، ئەتوانی سوود له‌و نازو
نیعمه‌ته وه‌رگری.

چاوه‌پوانی ئەوه بووم که‌وا (جان) به‌ بیستنی ئەو قسانه پوخساری
بکریته‌وه و پیبکه‌نی و دل‌خۆشبی به‌لام به‌توره‌بییه‌وه وتی:

- زۆرباشه، که‌واته من لی‌ره به‌ناوی پادشای ئینگلیزه‌وه به‌پۆه ئەبه‌م،
تۆیش له‌به‌به‌ر ئەوه‌ی ئیتالیاییت پیویسته دلی من بیت، منیش وه‌ک
دیلیکی جه‌نگی هه‌لسوکه‌وتت له‌گه‌ل ئەکه‌م.

من به‌بی ئیراده پیبکه‌نیم، له‌دونیادا قسه‌ له‌وه سه‌یرو سه‌مه‌ره‌تر به‌ر
گویی نه‌کو‌توو، له‌دله‌وه پیئه‌که‌نیم. ئەو به‌ر قه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم. له
کو‌تايدا وتم:

- بیستبووم که‌وا ئینگلیزه‌کان ته‌ماعارن به‌لام نه‌ک به‌م ئەندازه‌یه،
پیاوی باش ئەلی عه‌قلت نییه‌ وا ئەو قسانه ده‌که‌یت؟ پاشان به‌بی ئەوه‌ی
مۆله‌تی قسه‌کردنی پی بده‌م، له‌ جیگه‌که‌م هه‌ستام و وتم:

- برینه‌کانتم به‌ست، ئیره مالی منه، یه‌کی له‌ ژنه‌کانم راسپاردوو
ئاگای لیتی و خواردنت بو ئاماده‌ بکات، به‌لام جاری نابی له‌ جیگا‌که‌ت
بجولییت له‌وانه تووشی خوینبه‌ربوون بیت.

بو پۆشتنه‌ ده‌ره‌وه به‌ره‌وه ده‌رگا‌که‌ پۆشتم، به‌لام (جان) وتی:

- ئەهای ئیتالی وه‌ره‌ پیشه‌وه.

منیش گه‌رامه‌وه‌و بو ئەوه‌ی وانه‌یه‌کم پیدابی وتم:

- بلی نه قیب (جیوانی) نه قیبی هیزی ده ریایی ئیتالیا.

ئهو به هه مان خوینساردی سه ری جولاندو وتی:

- به لی منیش ده مویت ئه وه بزانه. پیویستبوو ناوه که ت بزانه، وت

جیوانی؟ زورباشه برۆ ئازادی، به لام جانتاکه م له کوپیه؟

به په نجه جانتاکه م نیشاندا، له بهر ئه وه ی وتبووی ئازادی،

به گالته جارپیه وه سلاویکی سه ربازیم لی کردو به گالته پی کردنه وه وتم:

- ئه فسه ری بالا جان مؤله ت ئه دهن.

یه که م گالته پی کردنی منی به جدی وه رگرت یان تینه گه یشته، به هه رحال

به هه مان شیوه ی فه رمانده رانه دهستی راستی جولاندو وتی:

- برۆ مؤله ت هه یه، به لام نابی له سنووری دهسته لاتی من بجیته

ده ره وه، تا حاله دیته وه سه رخۆ ئه وکات بیریک له تو ئه که مه وه.

به شیوه یه ک پیکه نیم و قاقام لیدا، لوچی دهنگی منی بیست و به په له

هاته ژووره وه. جان ته ماشایه کی قه دوبالای دلرفینی لوچی کرد، به لام به

هیچ شیوه یه ک گۆرانیك له پوخساریدا پووی نه دا، هه ر به و جو ره ی که

پاکشابوو سه ری جولاندو وتی:

- ئه م ژنه کییه؟

منیش دووباره به گالته پی کردنه وه وتم:

- یه کی له دوازه ژنه جوان و شیرینه کانی منه، به لام مرخی لی خو ش

مه که، وتم یه کیکیان پائه سپیرم به لام ئه مه یان جیاوازه یه کیکی دیکه

ئه نیرم.

سه رت سوپ ده مینی ئه گه ر بیستی چی وت، وتی:

- نا نا ژن پيويست نييه، له کاتي جهنگدا مافي تيکله بون له گهل ژانمان نييه، به پي مادي (٤٧٢) له ياساي سه ربازي سه ربازان له کاتي جهنگدا بويان نييه له گهل ژناني بيگانهدا تيکله بن، تو پياويک بو خزمه تي من بنيره، منيش له به رامبه ردا له و بروسکانه ي ئينيرم بو هي زي ئاسماني سوپاسي هه لو ماندوو بوونه کاني تو ئه که م، رهنگه بتوانم به شيک له گونا هه کانت که م بکه مه وه.

که م که م ئه مويست گومان له هوش و ژيري ئه و بکه م، به پراستي گالته جاري بوو، له دوورگه يه کي دووره ده ست، له گهل من که خوم به خاوه ني ئه م دوورگه يه ئه زانم و خاوه ني هي ز بووم، به و جو ره قسه ي ئه کرد.

به هه رحال من و لوچي پوشتين، سه باره ت به و وت و ويژو ديمه نه ي له نيوانماندا پوویدا، زور گالته جارانه بيرم لي ئه کرده وه، به شيوه يه ک چون مرؤقيک دواي بينيني فلميکي ته و او کوميدى بير له ديمه نه پر کوميديه کان ئه کاته وه، بيرم ئه کرده وه، به لام ديمه نه کوميديه کان له دواوه بوون و من نه مده زاني.

من و لوچي له کيوه که وه هاتينه خواره و به ره و شار پوشتين، له چوارپياني که له سه ر شه قامه سه ره کيه که دروستکرا بوو، پياوان پاکشا بوون و قسه يان ده کرد، ژنانيش سه رگه رمي کاري خويان بوون. يه کي له ژنه کان ناني تازه ي دابه شه کرد، ژنيکي ديکه يش له کوپه يه کي گه وره شيري دابه ش ده کرد، منداله کانيش سوارکولي يه کتر ده بوون تا دايکيان سه رقال بکه ن و قومیک له شيره که بخونه وه و به پيکه نينه وه هه لده هاتن،

له هه‌موو پووێه‌که‌وه شار دیمه‌نیکی خوش و دل‌په‌ینی هه‌بوو، به‌لام له‌پاستیدا به‌و جۆره‌ نه‌بوو، چونکه بومیه‌کان بره‌وان و ابوو که (جان) له‌ لایه‌ن (توما) خودای رۆژه‌وه‌ نێرداوه‌ بۆ ئه‌و دورگه‌یه‌، ئه‌مش نیگه‌رانی کردبوون، له‌وه‌ش ترسناکتر ئه‌وه‌ بوو که ده‌رباره‌ی په‌یام و درۆزنی من گومانیه‌ن تێدا دروست بوو بوو، به‌ چاویکی پر له‌ ئه‌شک و گومانه‌وه‌ ته‌مناشایان ده‌کردم.

مافی خۆیان بوو، چونکه ئه‌وان منیان له‌ ئاودا ده‌ره‌ینا بوو، له‌ حالیکه‌ (جان) یان بینیبوو له‌ ئاسمانه‌وه‌ دابه‌زیبوو، له‌ ئه‌فسانه‌ کۆنه‌کانی دورگه‌که‌دا و ترابوو رۆژیک (توما) فریشته‌یه‌ک له‌ ئاسمانه‌وه‌ ئه‌نێرێته‌ زه‌وی، له‌و رۆژه‌وه‌ پێویسته‌ هه‌موو ژنان و پیاوانی دورگه‌که‌ گویا په‌یامی لێبکه‌ن.

ئهم بابته‌م پێشتر بیستبوو، به‌لام دوست نه‌بوو له‌وکاته‌دا له‌و باره‌وه‌ قسه‌ بکه‌م و به‌لگه‌ به‌ینمه‌وه‌، باشترین پرێگا ئه‌وه‌ بوو سه‌ره‌قالیان بکه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ پۆشتم بۆ ماله‌که‌و گه‌لایه‌ک که‌ پێتر باسکردبوو ئاوامکره‌وه‌ی تێدا بوو هێنم نیشانم دان و وتم:

- برۆن له‌ناو دارستان له‌وه‌م بۆ کۆبکه‌نه‌وه‌و به‌یه‌نین.

له‌ پاستیدا ئه‌مویست ئه‌وان بنێرم بۆ هێنانی فانۆسه‌ جادویییه‌که‌ی عه‌لادین، به‌م فیله‌ ئه‌وانم ئه‌نارد به‌مالو ئه‌ولادا بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ریان گه‌رمبێ و مۆله‌تی ئه‌وه‌یان نه‌بێ پێکه‌وه‌ دانیشن و وت و ویژ بکه‌ن. خویشم له‌گه‌ڵ لۆچی رۆشتم بۆ ناو دارستان، رۆشتین و خۆشبه‌ختانه‌ تهنه‌نگه‌که‌م لۆزییه‌وه‌.

تفهنگه که و مه خزهنیکی بیست فیشه کی له جوړی ۱۴ ملیمی، به لام به داخه وه فیشه که م بوو، ته نها یه که مه خزهنی بیست فیشه کی بوو، وام گومان برد مه خزهنه کانی دیکه له ناو جانتا که دا بی. ته نها مه خزهنی سهر تفهنگه کی لیبوو که بیست فیشه کی تیدا بوو دهستی لینه درابوو، بیرمکرده وه په رنگه له ناو جانتا که یدا فیشه کی دیکه هه بن.

به هه رحال تفهنگه که و په ره شوو ته که م له لای کایه کوماکراوه که شارده وه، له گه ل لوچی گه پراینه وه بو لای (جان).

کاتی که پامه وه و نزی که مال بووینه وه دیمه نیکی سه یرم بینی، که به هیچ جوړی چاوه پروانی و هه شتی که نه بووم، له دووره وه بینیم ئالایه کی ئینگلیز به سهر بانه که مه هه لکراوه و هه شه کیته وه.

هه رکه ئاله که م بینی هه نگاهه کانم خیرا تر کرد، هه رکه گه یستمه ماله وه له وهش سه یرترم بینی، (جان) جانتا که ی کردبو وه و ئامیریکی بی سیمی بچووی دهره یینا بوو سه رگه رمی په یوه ندیکردن به سه ربازگی ئینگلیزه وه بوو، نه و دهنگه کی که بیستم نه مه بوو:

"نه لو نه لو ده بیستی؟ من نه فسه ر (جان بیکن) فرۆکه وانی اسپت فایه ر اسکا دارانی ئاسمانی اچ. ام. ۲۰۹ و فه رمانداری دوورگه کی به هه شت قسه ده که م. پاشان دریزه ی پیداو وتی:

- نه لو نه لو وه لام بدهره وه.

به بیستنی نه و بابه ته وه که شیته خو م کرد به ناو ژووره که دا، به ر له هه رکاری که نه و سیمه ی که وه کو ئاریال هه لیواسی بوو به داری ئاسنی ئالا که دا بچراند م و به له شه قی که باترییه که م فریداو دوورم خسته وه.

ئو وهك ئه وهی له لایه ن منه وه چاوه پوانی وه ها بویرییهك نه بوو بی،
له حالیکدا كه له سه ر لای چه پ كه وتبوو، هیزی خسته سه ر قاچی چه پ و
هه ستا، دوو سی هه نگاو هاته پیشه وه و به شیوازیکی توند وتی:
- ئیهانه به دهوله تی پادشاهی ئینگلیز ئه كه یت؟ ئه م گونا هه ت هه رگیز
شایه نی به خشین نییه .

به پشتی ده ست کی شام به ده م و چالویدا و وتم:
- برۆ به ده بخت تو هیشتا دوو سه عات نابی هاتوو یته ئیره، به م زوو ییه
بو یته فه رمانداری ئینگلیزی ئه م دورگه یه ؟
ئو له گه ل ئه وه ی كه وا لی دانی خوار دبوو وتی:
- ته واوی دونیا ژیر ده سته ی خاوه ن شكۆ پادشای ئینگلیزه .

مشتیکی دیکه م کی شا به سه ریدا و له و جیگایه ی كه پیشتر لی کوتبوو
خستم و پیم وت:

- بخه وه چاره ره ش، ئیره دورگه ی به هشته و پادشای ئینگلیز له
کۆشکی بوگینگهام راده بویری، جگه له وه ئه گه ر بریار بی كه سیك خاوه نی
ئیره بی، من كه ئیتالیم و زووتر هاتوومه ته ئیره، مافی منه، كه واته ئیره
له ژیر فه رمانه وایی ئیتالیادایه .

ئو هیه قسه یه کی نه کرد، وام هه سته کرد قه ناعه تی کردووه بویه وتم:
- پیویسته ئیمه پیکه وه باشبین، ئاماده بووم دوستانه له گه ل تو
ره فتار بکه م، تویش بیری شه رو مرۆف کوشتن له میشتک ده رکه، پ،
سبه ی كه حالت باشتر بوو تو به ناو دورگه كه دا ئه گیرم، ئه بینى ئه و
قسانه ی تو بو ئیره گونجا و نییه، هه وای ئیره پره له عه شق و خه یالی

شاعرانه .

له و کاتر میڤره به دواوه تا ئه و رۆژه‌ی حالّی (جان) باشتر بوو توانی له مالّه که بیته دهره وه که متر پیکه وه قسه مانکرد، جانا که شی پیچایه وه، ئالا که ی ئینگلیزیش که من دامگرتبوو له سهر جیگه که م پامخست، هه ندیک جاریش بۆ خو پاراستن له میشووله ئه مدا به سهرمداو ئه خه وتم.

نزیکه ی بیست رۆژ له هاتنی (جان) تیپه‌پری، رۆژیک له مال دهرچووین و هه موو شوینیک ی دورگه که م نیشاندا، شار، مالّه کان، کارگه ی ئاسن، کارگه ی خشت برین، ناشی گهنم و خوئ هارین، ته نانته کشتوکال و به خیوکردنی بزنه کیوی، چاوه پروان بووم له و چاکسازیانه ی که کردوومه خو شحال بیت و هانم بدات، به لام کاتی کاتی گه یشتینه ناوه ندی شترو له سهر چه سیریک دانیشتین وتی:

- زۆر خراپت کردووه که ئه وانته له شاردا جیگیر کردووه، ئه م هۆزانه پیویسته هه میشه هه ژارو په ریشان بن، تا بتوانین فه رمانپه واییان به سهره وه بکهین، ئه گهر بریاربی وه ک ئیمه بینه خاوه نی پیشکهن وتن و شارستانیته و زانسته، چۆن گوپرایه ل ده بن؟

پیکه نیم، به بۆچوونی ئیوه قسه کانی مایه ی پیکه نین نه بوو؟ پیم وت:

- جا پیویسته ئیمه فه رمانپه واییان به سهره وه بکهین؟ ئایا له سهر ناوچه وانمان نووسراوه ئیمه فه رمانپه و او ئه وان ژیرده سته ن؟ چ نه نگیه کی هه یه که ئه وان خو یان به پیره ببه ن و وه کو هاورپیه ک ته ماشای ئیمه بکه ن؟

وت ویژی من (جان) له وباره وه زۆر دریرژه ی نه کیشا، به پیچه وانه ی

هه‌لويستی يه‌كه‌م رۆژى، رۆژه‌كانى ديكه به بئدهنگى و ئارامى به‌پى ده‌کرد، هيج كارىكى به بى رهامه‌ندى من نه‌ده‌کرد، ته‌نها شتيك كه بىرى منى به‌خۆيه‌وه سه‌رقال كردبوو، ئه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل ژنان تيكه‌لاوى نه‌ده‌كردو دۆستانه‌ش له‌گه‌ل من هه‌لسوكه‌وتى نه‌ده‌کرد.

هه‌ركات پيم ئه‌وت وه‌ره با خۆش بگوزه‌رينين، ئه‌م هه‌موو نازو نيعمه‌ته له‌به‌ر ده‌ستماندايه سوودى ليوه‌رگرين، زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى ئه‌کرد، به‌لام له‌گه‌ل من نه‌ده‌هاته ده‌ره‌وه، هه‌ركه من ده‌پۆشتم ئه‌ويش ده‌چووه ده‌ره‌وه، هه‌رچه‌ند ئه‌گه‌رام نه‌م ئه‌دۆزيبه‌وه، جگه له‌وه‌ش ئه‌مبىنى زۆر چه‌زده‌كات زمانى خه‌لكى دوورگه‌كه فير بيّت.

رۆژه‌كانى سه‌ره‌تا وامبير ئه‌كرده‌وه كه‌وا ئاميره‌كه ده‌باته ناو دارستان، بۆ ئه‌وه‌ى په‌يوه‌ندى له‌گه‌ل سه‌ربازگه‌ى ئينگليز ببه‌ستى، به‌لام دواتر تيگه‌يشتم جانتاكه‌ى له جىگه‌ى خۆيه‌تى هه‌رچۆن خۆم دامنابوو ده‌ستى لئنه‌دراوو، كه‌واته بۆ كوى ئه‌چيّت؟

وا رپكه‌وت ئه‌و رۆژانه من كارم زۆر بوو، له‌گه‌ل ده‌سته‌يه‌ك له ژنان و پياوان خه‌رىكى كۆكردنه‌وه‌ى به‌ره‌مى كشتوكالى بووين، به‌يانى زوو له‌مال ده‌رئه‌چووین و شه‌و دره‌نگه به ماندويى ئه‌گه‌راينه‌وه، كاتى ئه‌گه‌رامه‌وه (جان) خه‌وتبوو، به‌يانيش كاتى من ئه‌پۆشتم ئه‌و له‌خه‌ودا بوو، نزيكه‌ى ده پۆژ به‌و شيوه تپپه‌رى نه‌متوانى ته‌نانه‌ت يه‌ك وشه‌ى له‌گه‌ل بدويم، شه‌ويك كاتى گه‌رامه‌وه لوچى پيى وتم:

ئه‌زانى چى پوویداوه؟

پرسيم:

-نا، بلی بزائم چیت بینووه؟

لوچی منی برده گۆشه‌یه‌ك له ده‌ره‌وه‌ی ماله‌كه‌و وتی:

-كامینۆو جان په‌یوه‌ندییه‌کی هاوړپیانه‌یان به‌ستووه.

منیش خو‌شحال بووم و ده‌سته‌كانم به‌یه‌كدا دان و وتم:

-زۆرباشه، چی له‌وه باشتر، له كۆتاییدا تیگه‌یشت و كه‌وته سهر پړیگای

پاست.

لوچی په‌شۆكاو وتی:

-نا، وا نییه، گوئیگره، یه‌كه‌م ئەم شه‌یتانه فیلبازه له‌گه‌ل ئەوانه‌ی

دژی تۆن یه‌کی گرتووه‌و هه‌مووانی له ده‌وری خو‌ی كۆكردۆته‌وه،

دووه‌میش له‌و به‌شه‌ی دارستان خانوویه‌کی بۆ خو‌ی دروستكردووه‌و

ئەیه‌وئیت له ئیمه‌ جیا بیته‌وه.

سییه‌م ئەمشه‌و به‌ر له‌ گه‌رانه‌وه‌ی تۆ هه‌موو شته‌كانی خو‌ی

كۆكرده‌وه‌و بردی بۆ ئەوه‌ی، خو‌ی ماوه‌ته‌وه تا مالئاوایی بكات.

ئەمه‌ هه‌والیکی خراپ بوو، به‌سه‌رسامییه‌وه له‌كاتیكدا ئاره‌ق به‌ پشتما

ئه‌هاته‌ خواره‌وه پرسیم:

-ئاخر ئەو زمانی ئیوه باش نازانیت، چۆن توانی له‌گه‌ل (تاچامانی) و

(كامینۆ) په‌یوه‌ندی ببه‌ستی؟

لوچی به‌هیواشی و به‌ سه‌رسامی وتی:

-وه‌ك خو‌مان زمانه‌كه‌ فیربووه‌و قسه‌ ئەكات، تاچامانی و كامینۆی

له‌گه‌ل خو‌ی برده‌وه‌و کاری پیکردوون، ئەوانیش وه‌ك كه‌رویشك گوپرایه‌لی

ئەكه‌ن و فه‌رمانه‌كانه‌كانی جی به‌جی ده‌كه‌ن.

هه ستمکرد هه پره شه یه کی گه وره له سه ر من و دوورگه کمه هه یه،
پئویسته هه رچی زوتره ده سته کاربم و ئەم کیشه گه وره یه چاره سه ر
بکه م، قاچی ئینگلیزه کان بکه ویتته هه ر ناوچه یه ک فیتنه و ئاژاوه ئەنیتنه وه،
من ماوه یه کی زۆر بوو کۆششم کردبوو تا خه لک فیربکه م و له و دوورگه یه
ژیان و ئاوه دانی دروست بکه م، حه یف بوو که به هۆی نه فامی و
ئینگلیزه کان هه و تیا بچی، بگه ریتته وه خالی سه ره تاو بگره خراپتریش، به
نیگه رانییه وه به لوچیم وت:

-تۆ جیگای ئەوان ئەزانی؟

لوچی وه لامی داوه:

-نا من جیگای ئەوان نازانم، به لام (لوچی) هاوړپیم چۆته ئەوی و دوینی
(تاچامانی) لئیداوه که بۆچی به بی مؤلته رۆشتوووه بۆ ئەوی.
پیم وت:

-برۆ (لومبۆ) بنیره بۆ لام، له ماوه یه دا که (لوچی) رۆشت و لومبۆ
له گه ل خۆی هیئا، من نه چوومه ژووره وه، له ده ره وه پیاسه م ئەکرد تا
جان مؤلته تی مالئاوایی کردن و رۆشتنی نه بیته.

سه باره ت به (لومبۆ) تا ئیستا هیچ له باره یه وه بۆ باس نه کردوون،
پووداویک نه هاتۆته پیش که ئەو پۆلی تیدا هه بوو بی، ئیستا که تیکه لی
پووداوه که ئەبیته خراپ نییه بیناسن، (لومبۆ) یه کی له جوانترین گه نجانی
دوورگه که بوو، بالایه کی ریک و پوخساریکی جوانی هه بوو، ریک وه ک لوچی
خوشکی بوو، جگه له وه هه موو خه سلته ته کانی پیاویکی به هیزی تیدا بوو،
بازوی ئەستورو ماسولکه به هیزه کانی نیشانی ئەدا که سیکی به هیزو

چاپووكه. به وه هيكه له وه هات، هه ركه له تاريكيدا مني بيني سلاوي كرد.
منيش پيم وت:

- (لومبو) تو ئه وه ماله‌ي ئه م شه‌يتانه دروستي كردوه ئه زاني له
كوپيه؟
وتی:

- به‌ئێ، ماله‌كه‌ي ئه زانم، به‌لام (تاچاماني) و چه‌ند كه‌سي ديكه
پاريژگاري ليده‌كه‌ن. به‌گشتي خانووه‌كه‌ي له دار دروستكردوه، شتيكي
وه‌كو ده‌رگا بو داناو، به‌ بپرواي من جادوي ليكردوه، چونكه‌ كه‌س
ناتواني بجيته ژوره‌وه‌و به‌ ماله‌كه‌يدا بگه‌رپيت.

به‌ په‌له‌ كه‌وتينه‌ پي به‌ره‌و ئه‌و ماله‌ي كه‌ له‌و به‌شه‌ي دارستان دروستي
كردبوو، دووري شار تا ئه‌وي پيك و كه‌م بوو، به‌لام له‌ ماله‌كه‌ي منه‌وه‌ بو
ئه‌وي پيگه‌كه‌ پيچاو پيچ بوو، له‌ ناو شار مه‌شغه‌ليكم هه‌لگرت و پوشتم.
كاتي گه‌يشتينه‌ به‌رده‌م ماله‌كه‌ي بينيم به‌ كه‌ پارچه‌يه‌كي له
جه‌مه‌دانه‌كه‌ي كردوته‌وه‌و له‌سه‌ر ده‌رگاكه‌ي نووسيويه‌تي "هاتنه‌ ژوره‌وه
بو كه‌ سانيك كه‌ ئينگليز نين قه‌ده‌غه‌يه" له‌سه‌ر سوپماندا هه‌ر له‌ويدا
وشكبووم، ئه‌مويست هاوار بكه‌م و به‌ مه‌شخه‌له‌كه‌ي ده‌ستم ماله‌كه‌
بستوتينم. به‌ لومبو وت:

- برۆ ژوره‌وه‌.

به‌لام هيشتا نه‌چوو بووينه ژوره‌وه‌ له‌په‌ر ده‌نگ و هه‌رايه‌ك له‌ ده‌ره‌وه
به‌ر گوي كه‌وت، هه‌روه‌ك كوومه‌ليك له‌ ژن و پياوان به‌يه‌كه‌وه‌ هاواربكه‌ن،
هاواريان ئه‌كرد ئه‌گريان.

به په له به ره و دهنگه به پيکه وتين، به شيك له ريگه که مان به ترسه وه
به پراکردن بپري.

لؤمبؤ وتي:

-به لايهك هاتوته خواره وه که خه لکی به و جوړه هاوار ئه که ن.

من باوه رپم به دابه زيني به لای ئاسمانی نه بوو، به لام زانيم که پووداويکی
خراب پوويداوه، چوونکه خه لکی دوورگه که نزیکه ی حهوت هه شت
هه زارکه س، له ژن و پياو و مندال پيکه وه هاواريان ئه کرد.

زور خيرا پووداوه که پوون بوه وه، نزیکه ی سی سهد مه تری تر پامانکرد
له پر لؤمبؤ وتي:

-ته ماشاکه، دووکه ل، ئاگر، ئاگر.

وه ستام و ته ماشای ئاسمانم کرد، هر به راستی کاره ساتيکی ترسناک
بوو، تيشکی ئاگر به ره و ئاسمان ملی ئه کيشا، دووکه ل لول ئه بوو ئه ئالا
به يه کداو وه کو غوليک به ره و سه ره وه ئه پوشت و په نگیکی ترايکی ئه دا
به هه وره کان و دونیای گهرم ئه کرد.

جه نکه ل گريگرتبوو؟ شار ئاگری تي به ر بوو بوو، چی پوويداوه؟

دلّم تيکچوو، به ترسيکی بي پيشينه وه پامده کرد، (لؤمبؤ) یش به
دوامه وه بوو، هه رچه ند زیاتر بچووينا يه ته پيشه وه دهنگه دهنگ زیاتر
ئه بوو، ديمه نی ئاگره که ترسناکتر ئه بوو.

دهنگی گريان و شيوه نی ژنان و قيره وه هه رای ژنان و زاق و زیقی
مندالان جه نکه لی پرکردبوو، به فه رماني من لومبؤ دیواری چوار ده وری
بزنه کيويه کانی شکاند، ئه و ئاژه له بيچارانه که له ترسا به سه ر ئاگره که دا

بازیان ئەدا، بەرەو دارستان هەڵدەهاتن و پەنایان ئەبردە بەر شاخ و کێوکان.

تازە گەیبوینە شار، کاتی گەیشتینە ئەوی تیگەیشتم شار بە هەزاران مال و ئاش و کارگەو و ئاگری گرتبوو، ئاگرە کە هیندە گەورە و ترسناک بوو بە جۆزیک بوو بە هیچ جۆریک نەدەکرا بکوژینریتەو و کۆنترۆل بکریت.

کاتی من و لۆمبۆ گەیشتینە شار، نەمدەزانی چیبوو کەوا هەموو خەلکی شار چاویان لە سەر ئیমে بوو، بەتایبەتی من کە مەشخەلە کەم بە دەستەو بوو، بە دەنگیک کە هەمووان بیبیستن هاواریکرد:

—سەیرکەن ئەو مەشخەلی بە دەستەو یە بۆ ئارە کە تان ئاگر تیبەردات و ئیو لەناو بیات.

بە بیستنی ئەو قسە یە وەک ئەو و ابوو، دوورگە کە بە هەموو گەورەیی و گرانیای خۆی هەلگرن و بیکوتن بە سەرمدا. دونیا بە دەوری سەرمدا سوپایەو، بەرچاوم پەش بوو، حەزمدەکرد دەستم گیر بیت لە بینی و هەر لەویدا بیخنکیتم.

ئەو ئینگلیزە بەدکردارە شارە کە ی ئاگر دابوو گوناھە کە شی خستبوو ئەستۆی من، وەک بلیی هەق لای ئەو بوو، قیافە یە کە خەمبارو دامای بەخۆو گرتبوو، داخ و پەژارە ی دەر ئەبری، لە هەموویشی گرنگتر زمانی بوومیانی لەمن کە چەندی کە لەناویاندام، ئەو بە ۳۵ پۆژ باشتەر فیڕبوو بوو.

لەبەر تورەیی ئەو مەشخەلە ی کە بە دەستەو بوو هاویشتم بۆ پوو خساری، خوشبەختانە یان بەدبەختانە بەری نەکەوت. درەنگم نەکرد

چوونکه ئه وه ده مه زۆر به لامه وه هه ستیار بوو، پووم تیگردن و وتم:
- ئیستا کاتی ئه وه قسانه نییه، سه ره تا پیویسته خه لکه که له سووتان
پزگار بکه م، له گه ل لومبو و دوو سی که سی دیکه، که به رامبه ر به من
وه فادار بوون و ئه یانزانی بیگونا هم، ده ستمان کرد به پزگار کردنی ژن و
منداله کان که له ناو ئاگره که دا مابوونه وه.

به گه پانیکی که م تیگه یشتم شار له چه ند لایه که وه ئاگر دراوه، له ویوه
بۆم ده رکه وت که ئاگره که به ئه نقه ست و سروشتی نییه، ئاشکرابوو که
ئه و ئینگلیزه ئاگری داوه، به لام له وکاته دا نه مده زانی مه به ستی له و
کاره ی چیبوو.

گه ر ته نها مه به ستی ئه وه بووایه من تو مه تبار بکات شتی دیکه هه بوو
بیکات، له به رچی شاری که سه دان که س بۆ بنیات نانی چه ندین مانگ
شه و و پۆژ ئه رکیان کیشاوه.

له وکاته دا یه ک یه ک سه رم ئه دا له ماله کان و خه لکه کانم پزگار ئه کرد،
هه موو گیانم به ئاگر سووتا بوو، سه ره ئه نجام تیگه یشتم ئه و بۆ سپینه وه ی
نیشانه ی شارستانیته ئه و کاره ی کردوو، بۆ ئه وه ی خه لکه که به
هه ژاری بمینیته وه فه رمانی ئه و به جی بگه یه نن.

خۆی پۆژی یه که م به منی وت: "کاریکی خراپت کردوو که ئه و انت وه ک
خۆمان لی کردوه، ده بی ئه وان له هه ژاریدا بن بۆ ئه وه ی بتوانین
فه رمان په واییان به سه ره وه بکه ین".

من چه نده بی می شک بووم له سه ره تا وه تی نه گه یشتم و کاری خۆم نه کرد،
ئیستا جان به تیری ک دوو نیشانه ی شکاندبوو، هه م شارو

شارستانیه ته که ی له ناو بردبوو، هه م منیشی تۆمه تبار کردبوو، به خۆم
وت:

-خودا سه ره ئه نجامه که ی به خیر بگێرێ، ئه مه یه که م کاری ئه و
شه ی تانه موو سووره یه .

خۆشبه ختانه له بهر ئه وه ی ئاگره که له سه ره تای شه ودا بوو، خه لکه ی
هیشتا نه خه وتبوون، زیانی گیانی زۆر نه بوو، دوو سی که س به زۆری
سووتا بوون، به لام حالیان ئه وه نده خراپ نه بوو ده رمان نه کریت، چه ند
پۆژیکی دیکه به ده رمانی خۆمائی چاره سه ر ئه کران.

من ته واوی شه وه که له گه ل لۆمبۆ کارمان کردو هه ولمانداو خه لکمان
پزگار کرد، به لام جان رۆشتبووه وه بۆ ماله که ی و نووستبوو.

که م که م دونیا پووناک ئه بوه وه، بومیان وه کو پیشتر به ناو جه نکه لدا
بلاوبوو بوونه وه، هه رکه سه و په نایه کی بۆ خۆی دۆزیبووه وه و لی خه وتبوو.
شار دیمه نیکی خه ماوی به خۆوه گرتبوو، ئاگره که کوژایه وه هه رچی
که وتبووه به رده می کردبووی به خۆله مییش، خۆشبه خانه من بهر له وه
ده وری شارم به ته واوی پا کردبووه وه، ئه و پارکردنه ویه بووه هۆکاری
ئه وه ی ئاگره که به ره و دارستان نه پوات و داره کان بسووتینی، گه ر به و
شیوه یه نه بوایه و ئاگر بگه یشتایه ته دارستان، ته واوی دوورگه که له ماوی
چه ند کاتژمیردا ده بووه خۆله مییش.

له پر بیریک به نیشکمداهات، لۆمبۆم بانگکردو وتم:

-له گه ل من وه ره، په له بکه .

من و لۆمبۆ به په له به ره و ماله که ی جان پۆشتین، باس مکردبوو که ئه و

به ئامپره که ی خه ریکی دروستکردنی په یوه ندی بوو له گهل سه ربازه که ی ئینگلیز، منیش نه مده یویست قاچی سه ربازانی بیانی بگاته ئوی.

ئه گهر جان په یوه ندی دروستکردایه کاره که ته واو ئه بوو، له ماوه ی دوو سی رۆژدا که شتی سوپای ئینگلیز ئه گه یشته که ناره که و سه ربازه کانی دا ئه به زاندو منیش ئه برام بو جیگایه ک که ئه سیرانی جه نغه کانی دیکه یان بو بردوو.

له ریگا بیرم له و بابه ته ئه کرده وه، هه رجاریک که لۆمبو دوا ئه که وت پیم ئه وت:

- په له بکه لۆمبو، کات تیئه په ری. بو گه یشتن به ماله که ی جان زوری نه مابوو، که لۆمبو قولی گرتم و وتی:

- په له مه که، شه یسانی موو سور خه ریکه له گهل (تاچامانی) و (کامینو) قسه ئه کات، ئه وان خه ریکن به ره و شار ئه پۆن.

هه ردوو کمان له پشت داره کان خو مان شارده وه. جان وتی:

- بینیتان ئه و مه شخه له که ی به ده سته وه بوو.

تاچامانی وتی:

- به لئ من خو م بینیم، ئه و ئاگری به ردا له شار، پیویسته سزای بده ی.

(جان) پیشنیاری هه بوو:

- ئه و له تا فگه که وه هه لبدنه خواره وه، نازانم به هه ر شیوه یه ک یاسا کانی ئیوه ریگه ئه دات، من نوینه ری پاشای ئینگلیزم و ئه رکی من نییه له کاری تایبه تی ئه م دوورگه یه خو م هه لقورتییم.

له‌به‌ر توپه‌ی زۆری نه‌مابوو هاواربکه‌م، بۆ من زۆر دژوارو خه‌مه‌نگیز بوو، نه‌و له‌په‌وه‌ بێت و بېتته‌ خاوه‌ن هه‌موو شتێك، فه‌رمانی كوشتنی منیش ده‌ربكات و بلیت په‌یوه‌ندیشی به‌ منه‌وه‌ نییه‌ خۆتان نه‌زانن.

لۆمبۆ نه‌یوست به‌و پمه‌ی كه‌ به‌ ده‌ستیه‌وه‌یه‌تی سینه‌ی كوئبكات، به‌لام من پێگرم كرد، ئاماژه‌م پێدا كه‌ له‌گه‌ل من بێت، هه‌ردووكمان له‌وی دووركه‌وتینه‌وه‌، باشتین كاتم به‌ ده‌سته‌ینابوو تا له‌ نه‌بوونی (جان) و (تاچامانی) خۆم بگه‌یه‌نمه‌ ماله‌كه‌ی.

به‌خیرایی چوینه‌ ژووره‌وه‌، هیشتا ئامیره‌كه‌ی به‌كار نه‌خستبوو، به‌لام دیاربوو هه‌موو شتێك ئاماده‌یه‌، خیرا ده‌ستبه‌كار بووم، چواردانه‌ له‌ گلۆپه‌ پرکاره‌كانم لێكرده‌وه‌و دامه‌ ده‌ست لۆمبۆ.

به‌و كارهم خه‌یالم ئاسووده‌ بوو، چونكه‌ دلنیا بووم ئیدی ناتوانی له‌گه‌ل ده‌ره‌وه‌ی دوورگه‌كه‌ په‌یوه‌ندی بگریت، هه‌ر خۆی ته‌نیا نه‌مینیتته‌وه‌ له‌ كو‌تايدا نه‌توانم به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وم.

به‌گشتی من له‌ فیل و درۆ و خیانته‌ خۆشم نه‌ده‌هات، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر بوونه‌وه‌ریکی درنده‌ی وه‌ك جان درۆزن و فیلباز، جگه‌ له‌وه‌ چاره‌یه‌کی دیکه‌م نه‌بوو.

لۆمبۆم برده‌ ناو دارستان شوینی په‌ره‌شووت و شته‌كانم نیشانداو گلۆپه‌كه‌كانمان له‌لای شته‌کانی تر شارده‌وه‌، به‌ لۆمبۆم وت:

— به‌ باشی جیگای ئه‌م شتانه‌ت له‌بیر بمینی، به‌لام پێویسته‌ به‌لین بده‌ی، له‌ژێر هیچ پووداو و فشارێكدا ئیره‌ نیشانی كه‌س نه‌ده‌ی چونكه‌ پۆژێك به‌كه‌لكمان دیت.

لۆمبۆ به و دلسۆزیه ی بۆ منی نیشان ئەدا ئەوی نیشانه کرد، له بهر
ئەوی دەنگی پینان بیست شته کانمان داپۆشییه وه و پۆشتین، (لوچی)
بوو بۆ لای ئیمه ئەهات و هه والی تازه ی پیبوو، وتی:
- هه مووان له مهیدانه که کۆبوونه ته وه و ئەو شهیتانه موو سووره
قسه یان بۆ ئەکات.

پرسیم:

- چی ئەلی، ئایا سه بارهت به من قسه ئەکات؟

لوچی به پیچه وانه ی بۆچوونی منه وه وتی:

- نا، به هیچ شیوه یه ک سه بارهت به تۆ قسه ناکات، ئەو (تاچامانی) بۆ
سه رۆکی هۆز هه لباردوو وه ئەلێت خۆشی ئەبێته راویژکاری.
قسه کانێ لوچیم بری و ئاماژه م به لۆمبۆ دا له گه ل من بێت، (لوچی)
به دوای ئیمه دا دهستی کرد به پاکردن، کاتی گه یشتینه مهیدانی سوتا و
خۆ له میشی شار (جان) خه ریکی قسه کردن بوو، هه رکه منی بینی به پرووی
خۆش و به پیکه نینه وه هاته پیشوازیم، هه روه ک که سیك دۆستیکی
دیرینی هاتبی و ماوه یه ک بی نه یبینی بی، هاته نزکی من و دهستی
دریژکرد بۆ ته و قه کردن و وتی:

- سلّو هاوړپیی خۆشه ویست، چه نده به بینینت خۆشحالم، بوونی تۆ
له م ړی و ږه سمه دا که ئەوان سه رگه رمی هه لباردنی سه رۆکن زۆر
پیویسته.

ته ماشایه کی قیافه یم کرد، که دۆستانه دهستی بۆ من دريژکردبوو،
به لایدا تیپه ږیم، ئەو به هیچ شیوه یه ک له م کرده وه یه ی من ناږه حهت

نه بوو.

به لام له بهردهم هه رکه سیك تی ئه په پیم هه ستم به نه فهرت و پق ئه کرد
به رامبه رم، نه مده زانی ئه و له ماوه ی دوو شه ودا چیکرد بوو له وان که ئاوا
به گومان و پقه وه ته ماشای منیان ئه کرد.

ته نانه ت دوازده ژنه که ی خوّم، (لومالۆ) و خو شکه وه فاداره کان، که
منیان له گیانی خو یان خو شتر ئه ویست، پینج کچ که هیشتا دهر فتم نه بوو
بوو چیژیان لی وهر گرم. به لام له پووکه شدا ژنی من بوون، هه مووان جگه له
(لوچی) پوو یان له من وهر ئه گیپراو پشتیان تی ئه کردم.

تاچامانی وه ک ئه ژدیهایه ک بو می ئه پوانی، پیاوه کان به توپه یی و
ددانه کانیا جیر کرد بووه و چاویان بریبوو ه من و بو له بو لیان ئه کرد،
گهرچی ده مزانی قسه کانم سوودیان نابی، له گه ل ئه وه شدا ده ستم
به رز کرده وه. کاتی بیده نگ بوون وتم:

- گوئیگرن، ئه مه ویت شتیکتان پی بلیم.

(جان) یش ده سته کان به یه کدا داو وتی:

- گوئیگرن، (جییووانی) ئه یه ویت قسه تان بو بکات.

ئو وشه ی ئه و وه کو خه نجه ر له دلای من چه قی، چونکه باش ئه مزانی
ئه یه ویت من رسوا بکات، به لام له پووکه شدا دوستانه هه لسوکه وتی ئه کرد،
بو ئه وه ی دانیشتووان به که سیکی میهره بانی دلپاکی له قه له م بده ن.

به هه رحال نیگایه کی دوژمنانه م لی کردو پاشان ده ستم کرد به قسه کردن
بو خه لکه که به تایبه تی (تاچامانی) وتم:

- گوئیگرن، فریووی ئه و شه ی تانه موو سووره مه خو ن، ئه و بوو که

شاره که ئاگر تیبه ردا، ئه وه من بووم که دووباره ئیره م بنیات نایه وه، دهسته کانی من نیشانه ی ئه وه زه حمه تانه یه بو ئه م شاره م کیشاوه، ئه وه ئیوه ی دووچاری به دبه ختی و کلۆلی کرد، هه رچۆن که هاوشارییه کانی ئه وه دنیایان تووشی به دبه ختی و سه رگه ردانی کردووه، ئه وان هه میشه به ده م مرۆقه وه پیده که نن، به لام خه نجه ر به دهستی برا ئه دن له پشتی برا، له م کاته دا (جان) چه پله ی بو من لیداو هۆهای کیشا، ئه وان که مانای چه پله و هوها کیشانیان نه ده زانی، به چاولیکه ری ئه وه هه مان کرایان کرد، پێگریان له قسه کردنی من کرد، (جان) هاته پیشه وه، ئه وانیش هاتنه پیشه وه، هه روه ک پیشه تر بریاری خۆیان له وباره وه دابی، کاتی که بازنه ده وری من بچووک بووه وه (جان) ئاوپی بو تاچامانی دایه وه، به شیوازی بومیان ته عزیمی بو کرد، دهستیکی به سینه یه وه گرت و دهسته که ی دیکه یشی ستوونی به رزکرده وه، به م شیوه یه گه وره ترین ریز له تاچامانی ئه گرا، پاشان وتی:

-تۆ پادشای دوورگه که ی، من میوانی ئیوه م، له لایه ن پادشای ئینگلیزه وه داخ و په ژاره ی خۆمان ده ر ئه برین سه باره ت به سووتانی شاره که تان، که به دهستی دوژمنان و بیگانه کان ئه نجام درا، من داوای سزادانی خاین ئه که م، تۆ که گه وره وه سه روکی ئه م دوورگه یه ی پیویسته ئه وه بکه یت که به رامبه ر به خاین ئه کریت، من له لایه ن پادشای ئینگلیزه وه هیوای گه رانه وه ی شادی و خوشی ئه که م بو دوورگه که .

(تاچامانی) تا ئه و چرکه ساته ریزو ته عزیمی بیانیه کی نه یبوو، یه که م بیگانه ی دوورگه که من بووم که به ته ور ئه وم له سه روکایه تی دوورخسته وه،

که تامه‌که‌ی گه‌یشتبووه ژیر ددانی.

له‌به‌ر ئه‌وه کاتی (جان) پیزی خوی نواندو که‌وته سه‌ر ئه‌ژنۆ، هه‌وایه‌ک که‌وته سه‌ری کلاوه په‌رییه‌که‌ی که به نیشانه‌ی سه‌رۆکی هۆز نابوویه سه‌ری جولاندو فه‌رمانی دا:

- بیگرن، ئه‌و پیاوه بگرن، ئه‌و بوو که شاره‌که‌ی ئیمه‌ی سووتاند، ئه‌و ئیمه‌ی له‌م دوورگه‌یه هیشته‌وه تا هه‌موومان له‌ناو بیات، ئه‌و شاره‌ی که دروستیکرد بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه له‌ناو ژووره‌کاندا به‌ند بکات تا به‌هۆی ئاگره‌که‌وه له‌ناو بچین. ئه‌گه‌ر له‌ناو دراستان بووینایه‌و ماله‌کانمان دوور له‌یه‌ک بووایه، هه‌رگیز مه‌ترسی هه‌ره‌شه‌ی لی نه‌ده‌کردین، بیگرن.

پێگه‌ی هه‌له‌هاتنم نه‌بوو، کار گه‌یشتبووه جیگایه‌ک هیچ کاریکم له‌ده‌ست نه‌ده‌هات، گه‌ر مۆله‌تی قسه‌کردنیان پی بدامایه، له‌وانه‌بوو بتوانم کاریگه‌ری قسه‌کانی جان که‌م بکه‌مه‌وه، به‌لام جانی خویری هاواری ئه‌کرد، هورای ئه‌کیشا، چه‌پله‌ی لی ئه‌دا، ژنان و پیاوانیش به‌دوای ئه‌ودا هوه‌ایان ئه‌کیشا، ده‌نگ و هه‌رایه‌کیان دروستکردبوو ئه‌گه‌ر توپیشته‌بته‌قاندایه‌ ده‌نگی نه‌ده‌بیسترا، چ جای بگات به‌هاوارو بانگی که‌سیک، ئه‌ویش ده‌نگی لاوازی من.

له‌ماوه که‌متر له‌یه‌ک خوله‌ک ده‌ستگیریان کردم، له‌دواوه به‌په‌ت ده‌ستیان به‌ستم، قاچه‌کانمیان به‌شیوه‌یه‌کی قایم به‌ست، به‌جۆریک بوو نه‌مده‌توانی یه‌ک ملیم ده‌ست و قاچم بجولینم.

ته‌نها زیره‌کییه‌کم له‌وکاته‌دا نواند، ئه‌ویش ئه‌وه بوو خه‌نجه‌ره‌که‌م دا به‌لومبۆ، به‌رله‌وه‌ی گرفتار بم پیم وت:

-برۆ له خواره وهی تاڤگه که خۆت بشاره وه، له بریاره که یاندا دیاره له تاڤگه که وه هه لم ئه دهنه وه خواره وه، (لوچی) یش له گه ل خۆت ببه، ئه گه ر ئیوه ش بمیننه وه وه مو منتان به سه ر دیت.

لۆمبۆ وه کو تیریک له که وان ده رچیت ده رپه پی، خه نجه ره که ی هه لگرت و له گه ل لوچی کۆمه له که یان به جیهیشت که که که س ناگای له که س نه بوو.

کاتی گرفتارو چوارپه لم به ته ناف به سترابوو، جان به ئینگلیزی له به رامبه رم به هه مان پیکه نینی گالته جارانه سه ری باداو وتی:

-له پوودانی ئه م پووداوانه به داخه وه م، ده وله تی پادشاهی ئینگلیز پی خۆش نییه ده ست وه ربدا ته کاروباری ناوخۆی ولاتانی دیکه، له به ر ئه وه هیوادارم ئیوه بتوانن بیگوناھی خۆتان به ده وله تی ئیره سه لمینن، نازادی له ده ست چووت بگپریته وه.

ده سه کان کراوه نه بوو که بکیشم به ده م و چاویدا، قاجیشم به جوړیک به سترابوویه وه نه مده توانی له قه یه کی لیبده م، ناچار گه رچی خۆشم له و هه لسوکه وته که ی خۆم نه ده هات تفیکم کرده پوخسای و وتم:

-کاری خۆت کرد، به لام بزانه هه رچۆن ئیوه له شه ردا شکستان هیئا، هه ر به وجۆره یش له م دوورگه یه شکست ده هیئی و پارچه پارچه ت ئه که م. چاوه پوان بووم ئه و توپه بی و قسه ی ناشیرین به من بلی، به لام ئه و سه ری به نیشانه ی پیز دانه وانده به قۆلی کراسه که ی پوخساری پاککرده وه و وتی:

-سوپاست ده که م گه وره م، نیوه پۆت باش.

ئەمە ی وت و هەر وه کە سێکی دیپلۆمات کە بیهویت له ولاتیک به شیوه کی فه رمی مالئاوایی بکات، به نیشانه ی پیزی ته واو مالئاوایی له تاچامانی و ئاماده بووان کردو پۆشت.

تا دوورییه ک ئەوم بینی، نه ئاوری دایه وه نه هنگاوه کانی خیرا کرد، ئیستا خه یالی ئاسوده بوو، پیشتر نه خشه که ی به وردی کیشا بوو، باش ئە یزانی دوا ی پۆشتنی ئەو چی له من ئە که ن.

خه لکه دوا ی پۆشتنی جان بی درهنگ که وتنه جی به جیکردی فه رمانه کانی تاچامانی، منیان هه لگرت و به ته پل و سه ماو هه له له وه شادییه وه به ره و کیوه که یان بردم.

ده ههنگ و هه رایه کی سه یر به رپا بوو بوو، به جوریک دوورگه که ی ئە له رزاند، نزیکه ی هه وت هه زار ژن و پیاو مندال، که وتبوونه دوا ی ئەو چوار که سه ی منیان هه لگرتبوو، هاواریان ئە کردو هه له له یان لی ئە داو ته پلایان لی ئە داو سه مایان ئە کرد.

له سه ر کیوه که وه باشتر ئە متوانی دیمه نه کان ته ماشا بکه م، هه موو دانیشتوووان بوون، ته نانه ت یه ک نه فه ر دلسوژی بو من نه ده نواند، له ئامیزی مه رگدا دلّم گیرا، قورگم پر بوو له گریان، له به ر خوّمه وه وتم:

—حه یف بو ئەو زه حمه تانه ی بو ئەم خه لکه بی ئە مه که م کیشا، هه ر ئەو ئینگلیزانه بو ئەم خه لکه باشن، که وه کو ئاژهل مامه له یان له گهل بکه ن و مال و ژیانیان به تالان ببه ن.

چ نه خشه یه کم بو کیشابوون، به داخه وه ته مه نم به کو تا گه یشت، برپارم دابوو له سه ر زمانی ئەوان ئە لف و بی دانیم و خویندن و نووسینیان فیّر

بكه‌م، نه‌مويست قوتابخانه‌يان بۆ دروست بكه‌م و ئاستى پۆشنبيري دورگه‌كه به‌رزبكه‌مه‌وه، به‌لام ئيستا به‌مردنى من هه‌موو شتيك كۆتايى نه‌هات، نه‌و شارهى بنياتم نابوو سووتا، نه‌و كارگايانه‌ى چه‌ندىن مانگ زه‌حمه‌تم بۆ كيشابوو له‌ناو چوون، (جان) نه‌فسه‌رى ئينگليزى رۆژى نه‌وانى ره‌ش كردو به‌ جوورى دووبه‌ركى له‌ناودا نه‌چاندىن كه‌ تا پۆژى مردن وه‌ك ئازهل له‌ناو دارستان به‌دواى خواردنه‌وه بن.

ده‌نگ و هه‌راى به‌رزتر پشته‌ى بىركردنه‌وه‌ى منى بچراند، گه‌يشتبويينه سه‌ر كيوه‌كه، ده‌نگى لرفه‌لرفى تافگه‌كه ده‌نگ و هه‌راى حه‌وت هه‌زار كه‌سى كپ نه‌كرد.

پيشتر سه‌باره‌ت به‌ تافگه‌ى دورگه‌كه بۆ ئيوه‌م باسكردبوو، نه‌گه‌ر تافگه‌ى نياگارو تافگه‌ى فيكتوريا و له‌لاى يه‌ك دانى، په‌نگه‌ تافگه‌ى دورگه‌ى به‌هه‌شت گه‌وره‌ترين تافگه‌ى دونيا بى، ته‌واوى نه‌و ئاوه‌ى له‌ لوتكه‌ى كيوه‌كه‌وه نه‌هاته‌ خواره‌وه، دواى كۆبوونه‌وه‌ى له‌ ده‌رياچه‌يه‌ك به‌ دريژى چه‌ند كيلۆمه‌ترىك و كۆتاييه‌كى چوارسه‌د مه‌ترىك نه‌بوو، كۆ نه‌بويه‌و. پانايى ئاوى تافگه‌كه سه‌د مه‌تر نه‌بوو، نه‌و نه‌ندازه‌ى زۆره‌ى ئاو كاتى سه‌ره‌وخوار نه‌بيته‌ تا نزىكه‌ى ده‌ مه‌تر خىراييه‌كه‌ى زۆر نيه‌، به‌لام دواتر به‌شيوه‌ى باران ده‌پيژيته‌ خواره‌وه، له‌خواره‌وه‌ش كه‌فه‌كه‌ى هه‌ريكى چر دروست ده‌كات.

بيهينه‌ره به‌رچاوت مرۆفئىك كه‌ بكه‌ويته‌ به‌ر هه‌ر لايه‌كى نه‌و نه‌ژديه‌ايه‌و له‌و به‌رزيبه‌وه بكه‌ويته‌ خواره‌وه، گه‌وره‌ترين پارچه‌ى جه‌سته‌ى چه‌ند

ئه بی؟ منیش مه حکوم بووم که به دهستی به ستراره و له به رزایی
چوارسه د مه تره وه هلمبده نه خواره وه.

بومیه کان بۆ کوشتنی من په له یان بوو، دهنگی هه ندیک له وانم ئه بیست
که ئه یانوت:

- تاچامانی په له بکه، توما خودای خۆر چاره پروانی قوربانیه، ئه م
پیاوه خاینه بده ره دهست تا فگه که تا جهسته ی بداته وه به ده ریا.

تاچامانی به پیی یاسا سه ره تا ده شه لاقی به جهسته ی پوت و
عاره قاوی من دا، ئه و شه لاقانه ئه وه نده به نازار بوو که زۆرم هه ولدا تا
بیهۆش نه که وم، ئه گه ر بیهۆش بکه و تمایه له وانیه به اشتر بوایه چونکه
له دونیای بیهۆشیدا هه ستم به نازاری گیان کیشان نه ده کرد.

به هه رحال نازاردان کۆتایی هات، بۆ فره دانی من هاتنه پیشه وه، چوار
پیاوی به هیزو بازۆله قهوی، دوو که سیان سه رم و دووانیان قاچیان گرم
به رزیان کردم هه وه، له ترسا چاره کانم به ست، دیمه نی به رزی چوارسه د
مه تری تا فگه زۆر ترسناک بوو. یه ک، دوو، سی.

له پر هه ستم کرد که وتمه بۆشایی، به ناو هه وادا به ره و خوار ئه پۆشتم،
دوو سی چرکه دواتر به ده ست و قاچی به ستراره وه که توانای بچوو کترین
جوله م نه بوو که وتمه ئاوه که وه.

کاتی که وتمه ئاوه که وه هه ستم کرد ئاوه که به هه وادا ئه مبات،
سووتانه وه یه کی زۆرم له سه ر پشتم و که له که م هه ست پیکرد، به لام
سووتانه وه ی پشت و که له که م له به رامبه ر مه رگی ترسناکدا که ده می بۆ
کرد بوو مه وه چ گرنگیه کی هه بوو.

وتم ئه‌یویست به‌ره‌و مه‌رگ په‌لکیشم بکات، به‌لام کام مه‌رگ هه‌ر چرکه‌یه‌ک زیاتر زۆرتتر به‌ره‌و قولایی پای ئه‌کیشام. تا چه‌ند چرکه‌یه‌ک هه‌ناسه‌م له‌سینه‌مدا به‌ند کردبوو، ئیمه‌ ده‌ریاوانان ئه‌گه‌ر هیچ کاریک به‌باشی نه‌زانین مه‌له‌کردن و مانه‌وه له‌ناو ئاودا به‌باشی فی‌ر ئه‌کراین، من ئه‌و رۆژه به‌ته‌واوی له‌و هونه‌ره که‌لکم وه‌ر ئه‌گرت، به‌لام مرقۆقا تا چه‌ندیک ئه‌توانی خۆی پاگری و له‌ ژیر ئاودا بمینیتته‌وه، له‌ویدا که نه‌مده‌زانی له‌کویدام و شوینی که‌وتنی تاڤگه‌و پیره‌وه‌که به‌ره‌و کوئییه‌.

هه‌رچی هه‌وایه‌ک له‌ سینه‌مدا به‌ندم کردبوو، به‌شیوه‌ی بلقی بچوک بچوک ئه‌چوونه ده‌ره‌وه، ئیدی سییه‌کانم به‌ته‌واوی به‌تال بوو بوونه‌وه، ئه‌وانه‌ی که ئه‌زانن به‌تایبه‌تی ژیرده‌ریاییه‌کان ئه‌توانن حالێ من لیک بدنه‌وه، سه‌خترین و دژوارترین مه‌رگ ئه‌وکاته‌یه که سییه‌کانت له‌هه‌وا به‌تال ئه‌بیته‌وه، کاتی خنکان ده‌ستیپیکرد، هه‌رچی هه‌ولم ئه‌دا نه‌مده‌توانی بجولیم، ده‌ست و قاچم خراپ به‌ستراوو، وه‌کو مردوویه‌ک، هه‌روه‌ک جه‌سته‌یه‌کی مؤمیاکراوم لی‌هاتبوو، ئیدی نه‌مزانی چی پوویدا، هه‌روه‌نده‌م له‌بیر ماوه که چه‌ند قومیک ئاوم ساردی ده‌ریام تۆشکرد و دواتر هیچ.

مه‌رگ به‌هه‌موو گه‌وره‌یی خۆی هاتبووه سه‌ردانم، مه‌رگیکی ده‌رداوی وتال، له‌هۆش چووم به‌لام نا، پاوه‌سته، ریک له‌هه‌مان کات که خه‌ریکبووم کۆنترۆلی خۆم له‌ده‌ست بده‌م وه‌ بیه‌هۆش بم، ده‌ستیکی به‌هیز بالی گرتم و ده‌ستیکی دیکه به‌ده‌وری جه‌سته‌مدا ئالا، له‌وکاته‌دا بوو که به‌ته‌واوی له‌هۆش چووم.

ئیسټا که میڤ بگه پینه وه بۆ دواوه، ئه وهی که ده لئین: "هه ندیجار موعجیزه پوو ئه دات، سروشت به قازانجی که سیڤ شته کان ئه وه سستیڤی" هه لبهت بۆ ئیوه که له مالی خۆتان، له جیڤگی ئارام و نهرم یا له سهر کورسی دانیشتووی، جیڤگی باوه پکردن نییه ئه وه پووداوه بۆ من پوویدا، راستیه که سه لمینه که موعجیزه یه ک پوویداو گیانی من پزگاری بوو. ئه وان منیان پیک له نزیك هاتنه خواره وهی تافگه که دانابوو، چی پوویداوو که ئاوه که منی نه برده خودا ئه یزانی، دواتر لۆمبۆ پووداوه که ی بۆ گپرامه وه و وتی:

- کاتی له تۆ جیا بوومه وه له گه ل لوجی چووینه سهر کتوه که وه له جیڤگیه کی دلتیا خۆمان شارده وه، حسابم کرد ئه گه ر ئیسټا خۆم بخرمه ئاوه که وه پیک له وکاته ی تۆ ئه گه یته خواره وه ئه توانم له وی بم، به بی وهستان خۆم خسته ناو ئاوه که، له گه ل شه پۆله کانی ئاو که به ره و تافگه که ئه هات ئه هاتم، به لام چوونکه دووری نیوان من و ئه وانم زۆر بوو که س منی نه بینی.

که میڤ به سهر پوی ئاوه که وه مه له م کردو که میڤکیش خۆم نوقم کرد، خۆم دایه دم په وتی ئاوه که، دواچار که سهرم له ئاوه که دهرهینا بینیم که ئه وان تویان بهرز کردۆته وه و گۆرانی ده لئین.

به په له خۆم نوقم کرده وه هه تا توانیم به ره و قولایی پۆشتم، خۆشبه ختانه له و شوینه دا به هوی قولایی دهریاچه که وه، ئاو په وتیکی هیواشو خاوی هه بوو. له دریزایی هه موو جییه کی دهریاچه و پوبارو تافگه یه کدا په نگه شوینیکی دیکه ی وه ک ئه م شوینه نه بیټ. به هه رحال

من له ژيړ ئاوه‌که وه به زه حمهت ده‌وربه‌ری خۆم ده‌بینی، هه‌رچه‌ن زۆر ده‌ترسام له وه‌ی که نه‌توانم تۆ بدۆزمه‌وه، ساتيک دواتر شتيکم بينی وه‌ک ماسيبه‌کی گه‌وره به لامدا تپپه‌ری و پۆشت، ئه‌گه‌ر هه‌واى سينه‌ت نه‌بوايه ده‌مگرت، هه‌رچۆنيک بوو خۆم به تۆ گه‌ياندو له ئاميزم گرتيت.

ئهمه‌ش بۆ خۆى مایه‌ی خوشحالی بوو که ده‌سته‌کانيان به‌ستبوويت، چونکه ئه‌گه‌ر ده‌ست و پيټ نه‌به‌سترايه به‌و خيرايبه نه‌مانده‌توانی له‌وى دورور بکه‌وتينايه‌ته‌وه و له ئاوه‌که ده‌ربچوينايه.

ئهووتر خۆم به‌بیری خۆم هینايه‌وه، ئه‌و به‌رده گه‌ورانەى له ده‌رياچه‌که‌دا بوون، من له هه‌مان شویندا چاوم کرده‌وه و به‌خۆمدا هاتمه‌وه.

لۆمبۆ وتی:

- چۆنیت.

من که باوه‌رم نه‌بوو زیندوو بم، پيټ وت:

- ئایا من زیندووم؟

لۆمبۆ وتی:

- ده‌بینیت که زیندوویت.

سه‌یرم کرد. لۆمبۆ به‌و خه‌نجه‌ره‌ی که پيشتەر پيئدابوو گوريسه‌کانی له ده‌ست و پييه‌کانم بپری، بۆ ئه‌وه‌ی که ئاوه‌که نه‌يبات و له خوار ده‌رياچه‌که‌وه ده‌ستی که‌س نه‌که‌ويټ و که‌س پيئمان نه‌زانيت، گوريسه‌کانی پيچايه‌وه و خستيبه‌ بن به‌ردیکه‌وه.

نزیکه‌ی کاترْمیرِیک به و چه‌شنه له ئاوه‌که‌دا ماینه‌وه، هه‌تا خه‌لکی
ناوچه‌که پوشتن، ئه‌وان چاوه‌پوان بوون ته‌رمه‌که‌ی من سه‌رئاو بکه‌وئیت.
ژماره‌یه‌کیان چوو بوونه خوارتر تا لاشه‌ی له‌ت و په‌تی من له ژیر
تاڤگه‌که‌دا ببینن، به‌لام به زرنگی و شاره‌زایی لۆمبۆ ئه‌و ئاواته‌یان به‌دی
نه‌هات.

کاتی ئه‌و شوینه له و چه‌شاماته چۆل بوو، به لۆمبۆم وت:

- لوچی له کوئییه؟

وتی:

- له سه‌رو ده‌ریاچه‌که‌وه چاوه‌پوانی ئیمه‌یه. ده‌توانیت مه‌له

بکه‌یت؟

- به‌لی، من باشم.

یه‌ک دوو خوله‌کیک به سه‌ختی مه‌له‌م کرد، له و شوینه‌ی که لوچی
چاوه‌پوانی ده‌کردین له ئاوه‌که هاتینه ده‌ره‌وه. لوچی پیشنیاری بو کردم
که من کاترْمیرِیک بخه‌وم.

له نیو خه‌لکی ناوچه‌ی ئه‌و دورگه‌یه خه‌و وه‌ک باشترین چاره‌سه‌ر
سوودی لی وه‌رده‌گیریت. له خۆیدا شتیکی خراپ نه‌بوو، به هۆی
ماندوبونیکی به‌تینه‌وه کاترْمیرِیک خه‌وتم و کاتیک که بی‌دار بوومه‌وه حاله‌م
گه‌لیک باشتر بووبوو.

به لۆمبۆم وت:

- باشه، من ئیستا ده‌بی‌ت تۆله له م ئینگلیزه ناره‌سه‌نه بکه‌مه‌وه و

بیکورم. لۆمبۆ سه‌ریکی ناره‌زایی له‌قاندو وتی:

- شتیکی خراب نیه. من پیم وایه گهر لیږه بمینیته وه ده کوژریت،
ئهم چاره‌ش خودای خور (توما) ره حمی پی کردیت، به لام جاریکی دیکه
نازانیت توما بیدار ده بییت و سه رقالی کاریکی دیکه نابیت.

دیاره من له ناخه وه به و باوه‌په‌ی ئه‌وان پیده‌که‌نیم، به لام به پوک‌ه‌ش
پیزم له قسه‌کانیان ده‌گرت، ئه‌وه‌ی به تیکرایی باسی لیوه‌کرا به بروای
من مایه‌ی په‌سندان بوو، که به مانه‌وه له و دۆخه‌ی له و دورگه‌یه‌دا شتیکی
باش نیه.

له بیری ئه‌وه‌دا بووم که ئایا بروم یان نه‌روم. له پر لوچی وتی:

- ئه‌گهر به‌لین بده‌یت له‌گه‌ل خوتدا بمبه‌یت و هه‌رگیز به‌جیم
نه‌هیلیت ریگه‌یه‌کی باشت نیشان ده‌ده‌م.

هه‌میشه لوچی له هه‌ستیارترین شویندا هاوکاری من و بیرکردنه‌وه‌ی
ده‌کردم. ئه‌و پۆزه‌ش دلنیا بووم نه‌خشه‌یه‌کی باشی پییه و ده‌یه‌ویت به‌لینم
لی‌وه‌رگریت. بویه وتم:

- ئه‌گهر بیرۆکه‌که‌ی تووم به‌دل بیت به‌لینت پی‌ده‌ده‌م بو‌هه‌ر
جیه‌ک بروم له‌گه‌ل خومدا ده‌تبه‌م.

لوچی به‌خوشحالییه‌وه وتی:

گوئیگره (جیوانی) بیگومان ژنو پیاوی ئهم دورگه‌یه‌ دوژمنی تۆن،
ئو شه‌یتانه قژسوره‌ش به‌سه‌ختی، بویه مانه‌وه‌ی تو لیږه به‌هیچ جوړیک
باش نیه، که‌واته تاکه ریگه‌چاره‌ی ئهم کاره‌ش ئه‌مه‌یه که گیانی خوت
پزگار بکه‌یت، بو ئه‌مه‌ش ده‌بییت له‌م دورگه‌یه‌ برۆیت، تو خوت وتت که
ئو پیاوه قژسوره‌مه‌به‌ستی به‌دبه‌ختکردنی خه‌لکییه، بویه که ماوه‌یه‌ک

تپپه‌پى و ئه و ئازارى خه‌لكيداو نارپه‌هه‌تى كردن، ئه و كاته قه‌درى تو
ده‌زانن، ئه و كاته ده‌توانيت بگه‌رپپته‌وه به‌ هاوكارى ئه و خه‌لكه‌ى كه
ئهمرو خراپه‌ت له‌گه‌ل ده‌كهن پله‌و پيگه‌ى ئه‌وساى خو‌ت به‌ده‌ست
دپنپته‌وه.

لومبو، قسه‌كانى خوشكه‌كه‌ى پشت راستكرده‌وه، من وتم:

- منيش ده‌زانم كه ئيستا هه‌ر كه‌سيكى ئه‌م دورگه‌يه ده‌ستيان پيم
بگات له‌توكوتم ده‌كهن. چونكه ئه‌و ئينگليزه منى به‌مايه‌ى
ئاگرتيبه‌ردانه‌كه‌ ناساندوه.

- به‌لام من لي‌ره‌ چو‌ن ده‌توانم بروم به‌ چ دانياييه‌كه‌وه ده‌توانم
خوم بگه‌ينمه‌ ئاوه‌كانى زه‌ريا.

لوچى وتى:

- نزيكترين شوين لي‌ره‌وه دورگه‌ى (دويس)ه، تو ده‌بيت هه‌ر چو‌نيك
بووه خو‌ت به‌وي بگه‌يه‌نيت.

له‌ناكاو تروسكه‌يه‌كى هيووا خو‌ى كرد به‌ دلمدا. لوچى راستى ده‌كرد،
رپگاي ده‌ربازبوني من له‌ مردنيكى دانيايى و به‌ سوئ، هه‌ر ئه‌وه‌لاتنه
بوو بو‌ دورگه‌ى دويس، چونكه له‌وه‌ زياتر خو‌ دواخستنم به‌ چاك
نه‌ده‌زانى. به‌ په‌له‌ به‌ لومبو و ت:

- تو هه‌ر رپگه‌يه‌ك شاره‌زايه‌ت برو بو‌ دارستان، ئه‌و به‌رگه‌ كانزاييه
بريقه‌داره‌م بو‌ بينه‌ و شته‌كانى ديكه هه‌ر له‌وي يان له هه‌ر جييه‌كى ئه‌وي
بشاره‌وه كه شه‌يتانه قزسوره‌كه نه‌يدوزيته‌وه.

مه‌به‌ستم تفه‌نگيكي ده‌ستی بوو. لۆمبۆ پۆشت و سه‌ر له ئيواره به تفه‌نگه‌كه‌و دوو نيزه‌و يه‌ك قه‌مه‌ی پان و ئه‌و دوو ده‌مه ئاسنه‌ی له كووره‌كاني خۆمدا دروستم كردبوو گه‌رايه‌وه.

لۆمبۆ خه‌مبار بوو، وايدەزانی من ده‌مه‌وييت ئه‌و به‌جی بيلمو له‌گه‌ل لۆچيدا برۆم، بۆيه كاتيک كه پيم وت له‌گه‌ل ئيمه‌دا بيت زۆری پی خوش بوو. ئيستا هاتينه سه‌ر ئه‌وه‌ی چۆن برۆينه (دۆيس)، سه‌د ميل ريگا چۆن بپرين؟

ئه‌و به‌له‌مه چارۆكه‌داره‌ی كه چهن مانگيک به‌كارو زه‌حمه‌تی ژماره‌يه‌کی زۆر دروستکرا‌بوو باشترين هۆكاري سه‌فه‌رکردنی نيوان به‌هه‌شت و دورگه‌ی (دۆيس) بوو، به‌لام ئه‌و به‌له‌مه هيشتا تاقی نه‌کرا‌بويه‌وه، ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌بوو له ده‌ريادا سه‌رگه‌ردانمان بکات، يان بۆ هه‌تايی بمانباته قولايی زه‌رياوه، به‌نيگه‌رانييه‌وه هه‌ستام و ئاماژه‌م بۆ لۆمبۆ و لوچی کرد به‌ دوامدا به‌ ريکه‌ون.

به‌وردیيه‌وه كه‌وتينه‌ پي، هه‌ر هه‌نگاوێک ئه‌گه‌ری توش‌بوونی خه‌لکه‌که‌مان هه‌بوو، هه‌ر هه‌نگاوێک مه‌رگ سه‌ماي ده‌کرد، هه‌لۆی تياچون به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه ده‌فپي.

به‌خه‌يالی ئه‌وه‌ی ئيستا توشی خۆله‌ميشی كه‌شتیيه‌که ده‌بم، موی هه‌موو ئازای ئه‌ندام قنج ده‌بويه‌وه. چونکه چيتر هيچ ريگايه‌کی ده‌ريازبون له مه‌رگم شك نه‌ده‌برد. له ريگا سويندم خوارد ئه‌گه‌ر كه‌شتیيه‌که يان سوتاند، به‌هه‌موو ئه‌و نه‌فره‌ته‌ی له مرۆکوشتن هه‌مه به‌م تفه‌نگه‌وه بچمه‌وه به‌ گزي‌داو جه‌سته‌ی كوون كوون بکه‌م، هه‌رچی دواتر

خه لکی برژین به سه‌رمداو من چهن فیشه‌کیکم پییه، دوا‌ی ته‌واو بوونی ده‌گوریم به که سیکی ئاسایی و لاواز. ورده ورده له که نار نزیك ده‌بوینه‌وه. وهك بلئیت به پیچه‌وانه‌ی خه یالی منه‌وه که شتییه که سه‌لامه‌ت بوو. له دووره‌وه تارماییه که یم ده‌بینی، سپیتی چارۆکه کانیم له تریفه‌ی مانگه شه‌وه که دا ده‌بینی، دلّم له سینه‌مدا که وته سه‌ما. چونکه ئه‌وه گه‌وره‌ترین شانسی من بوو. لوچی و لۆمبۆ له من زیاتریان پی‌خۆش بوو.

چیتر به که شتی گه‌شتبوینه مه‌نزل. مه‌ودای نیوان دارستان و که شتییه که مان به راکردن بری، به تایبه‌ت به پیچاو پیچ ده‌رۆشتین تا شوین پییه‌کانمان ده‌رنه‌که‌ویت. ده‌خولاینه‌وه و ده‌رۆشتین و ده‌گه‌راینه‌وه سه‌ره‌نجام له خالیکی دوورتره‌وه چوینه ده‌ریاو خۆمان گه‌یاند که شتی که هیچ شوین پییه‌کمان ده‌رنه‌که‌ویت.

یه که م که س من سه‌رکه‌وتم. دواتر لۆچیم راکیشاو دواتر لۆمبۆ. کاتیک هه‌رسیکمان گه‌شتینه سه‌ر عه‌رشی که شتییه که به لۆمبۆم وت:

- خیراکه، چارۆکه‌کان هه‌لکه.

ئه‌وه ئه‌م کاره‌ی نه‌ده‌زانی، خۆم فیرم کرد که چی بکات. یه که م چارۆکه گه‌وره‌که‌ی هه‌لکردو ویستی چارۆکه بچوکه که بکاته‌وه له ناکاو خۆی له سه‌ر عه‌رشی که شتییه که پالخت و وتی:

- راکشین، راکشین، خه‌ریکه به‌ره‌و ئیره دین.

لوچی، گوئی لیبوو یان نا! هرچی بوو که میک دواکه‌وت، به‌لام نه‌و دوا
نه‌که‌وت، وه‌ک هه‌لۆیه‌ک له هه‌وادا په‌لاماری نیچیره‌که‌ی بدات، نه‌وی گرت‌و
له‌گه‌ل خۆیدا ته‌ختی کرد.

له‌دوره‌وه مه‌شخه‌لێک ده‌رکه‌وت‌و له‌پوناکی مه‌شخه‌له‌که‌دا کۆمه‌لێک له
خه‌لکه‌که‌ دیار بوو له‌گه‌ل (جان)‌دا به‌ره‌و نه‌وی ده‌هاتن. قسه‌یان ده‌کرد
زیاتر ده‌نگی جان به‌ شیوه‌زاریکی تایبته‌که‌ به‌ زمانی ناوخۆیی ده‌دوا
ده‌بیسترا.

لۆمبو هه‌رچۆنێک بوو خۆی گه‌یاند هه‌ من‌و‌وتی:

- با لی‌ره‌وه‌ خۆمان هه‌لده‌ینه‌ ئاوه‌که‌وه‌. هه‌ر ئیستا دین‌و
ده‌مانبینن، چیت‌ر له‌ ده‌ست نه‌وان ده‌رباز نابین.

وتم:

- نا، نه‌مه‌ خراپ‌تره‌. با هه‌ر لی‌ره‌دا بین. به‌ نه‌گه‌ری نه‌وه‌ی گه‌ر
بیانه‌ویته‌ که‌شتیه‌که‌ بسوتینن سه‌ر ناکه‌ون.

لۆمبو، که‌می‌ک ئارام بویه‌وه‌، به‌لام زۆر ده‌ترسا، هه‌ستم پیکرد له‌ تاو
نیگه‌رانی ده‌ستی ده‌له‌رزیت.

ده‌نگی (جانم) بیست دوا‌ی دیتنی که‌شتیه‌که‌ وتی:

- به‌لی، که‌شتیه‌کی چاکی دروست کردووه‌، به‌لام ئیوه‌ پیتان وایه
ده‌یه‌ویته‌ به‌م که‌شتیه‌ چی بکات؟

(تاچامانی) وتی:

- نا! ده‌یوت ده‌مه‌ویته‌ به‌ ده‌ریادا بگه‌ریم، هیچی دیکه‌ی نه‌وت.

(جان) وتی:

- به بروای من ده‌یه‌وئیت دوزمنه‌کانی ئیوه به‌م که شتییه بینتییه
ئیره ژنه‌کانی ئیوه ببه خشیته ئه‌وان.

ئه‌وانی دیکه وتیان:

- راست ده‌کات، راست ده‌کات، ئه‌و خیانه‌تکار بوو، ئه‌م پیاوه
دۆستی ئیمه‌یه ئه‌و شتانه ده‌زانیت و پیمان ده‌لئیت، با خیرا که شتییه که گر
تییه‌رده‌ین.

جاریکی دیکه له ته‌مه‌نمدا مالئاوایم له ژیان کرده‌وه، ئه‌مجاره‌یان هیچ
شتیک نه‌یده‌توانی ریگری له مه‌رگمان بکات، یان له ئاگردا ده‌سوتاین له
ئاودا ده‌بوینه خۆراکی ماسیه‌کان.

دیاره به‌جۆریک که وتم ریگه‌یه‌کی دیکه هه‌بوو ئه‌ویش من به‌تفه‌نگه‌که
جان بکوژم چه‌ند که سیکی دیکه‌ش بریندار بکه‌م، به‌لام هیشتا ئه‌وه‌ش
چاره‌ی دهرد نه‌بوو، ته‌نیا بۆ ماوه‌یه‌کی کورت مه‌رگ دوامان که‌وتبوو،
چونکه‌ خه‌لکه‌که‌ تورپه‌ ده‌بوون به‌ کوشتنی (جان) یان خۆیان وته‌نی
په‌یامبه‌ر (تۆما)ی تورپه‌تر ده‌کردو نه‌یانده‌هیشت له‌ ده‌ستیان دهر‌باز بین.
بۆیه‌ بریارمدا تا دواسات بیده‌نگ بم، به‌لکو ریگه‌یه‌کی قوتار بوون
ده‌سکه‌وئیت.

تاراده‌یه‌ک کاره‌که‌ کۆتایی هاتبوو ده‌یانویست بی‌نو مه‌شخه‌له‌ ئاگره‌که
بنین به‌ که‌شتیه‌که‌وه (تاچامانی) وتی:

- به‌ته‌نیا مه‌شخه‌لیک ناکریت ئه‌م که‌شتیه‌یه‌ زه‌به‌لاحه‌ گر‌تی
به‌ردریت، ئیمه‌ شله‌یه‌کی ره‌شمان هه‌یه‌ که‌ له‌ چاوگه‌ی شاخیک ده‌یه‌نین،
هه‌ر کاتیک بمانه‌وئیت.... (جان) قسه‌که‌ی پیبری وتی:

- ئی، تیگه شتم ئەمجاره‌یان عه‌یبی نیه، به‌لام له منی بیسته ئه‌و
ناره‌ بۆگه‌ نه‌ هیچ کاتیگ به‌ کهس نیشان نه‌ ده‌یت.

(جان) مه‌ به‌ستی ئەمه‌ بوو که سه‌رچاوه‌ی ئه‌و سه‌روه‌ته‌ خاوه‌ی
دورگه‌ که کهس سوودی لی نه‌ بینیت، نه‌ وه‌ که سیگ به‌ هه‌بوونی ئه‌و
سه‌روه‌ته‌ بزانیته‌ و ده‌ستی بۆ بیات، ئەنجا ئه‌و شه‌وه‌ تیگه‌ شتم که جان تا
چ پاده‌یه‌ک خولیا‌ی کوشتنی منه‌. ئه‌و وایدەزانی که من ئاگام له‌ هه‌بوونی
نه‌وت هه‌یه‌و له‌ به‌ر دۆزینه‌وه‌ی نه‌وت هاتومه‌ ته‌ت ئه‌و شوینه‌.

به‌هه‌رحال تاجامانی وتی:

- با ئەمشه‌و برۆین سبه‌ی دیننه‌وه‌و ئەم که شتییه‌ گر
تیبه‌رده‌ده‌ین. ئەوان دوا‌ی چه‌ن خوله‌کیگ پۆشتن، به‌مشیه‌وه‌یه‌ من
جاریکی دیکه‌ مردنم به‌ چاوی خۆم دیه‌وه‌. هه‌ناسه‌سه‌کی ئاسوده‌یم
هه‌لمژی، کاتیگ ئەوان له‌ که‌ناره‌که‌ دوور که‌وتنه‌وه‌، چارۆکه‌کانم کرده‌وه
گوریسی له‌نگه‌ره‌کانم بچراند. چونکه‌ بایه‌کی له‌ بار هه‌لیکردبوو به‌ره‌و
ئاراسته‌ی مه‌به‌ست که‌وته‌ پئی. به‌ره‌و پانتایی بی که‌ناری زه‌ریا ورده
ورده‌ سه‌رنج‌مدا که که‌شتیه‌کی زۆر باشم دروست کردوو، ئەوه‌ش نیه
مه‌گر پیکه‌وتیکی گه‌وره‌ که من سه‌رکه‌وتوبووم، به‌ ده‌ستی خه‌لکه‌که‌ له
هه‌ر جوړه‌ کاریکی هونه‌ری و جوان بیرو کردار بی به‌هره‌ بن ئەم که‌شتیه‌
گه‌وره‌یه‌ دروست بکه‌م؟ هه‌یکه‌لی که‌شتیه‌که‌ له‌ به‌رامبه‌ر هه‌رشه‌ی
شه‌پۆله‌کاندا زۆر به‌ باشی به‌رگری ده‌کرد قورسایی و هاوسه‌نگی
هه‌ردوولاش به‌ باشترین شیوه‌ بوو.

به هر حال که شتییه که زور باش ده پوشت، لومبو هر ئه و شه وه فییری شیوه ی ئازواندنی بوو. ئه وه ی به لایه وه سهیر بوو ئه مه بوو چون که شتییه که به بی سهول ده پوات. تاویک له چارۆکه کان ورد بویه وه و واقی و پرما، پاشان ئاشناو ئالوده بوو راهات، تاکه شتییک نارپه حه تی ده کردین ئه مه بوو که لوچی به و دۆخه نامۆ بوو وه ک مردویه کی بی جووله له سوچیکه وه که وتبوو سرتو ورتی لیوه نه ده هات.

لومبو، پیشنیاری کرد که به شه و ئه و بیدار بییت و به پوژیش بخه ویت منیش که شتییه که بئازووم، پیشنیاره که ی ئه وم په سه ند کرد، چونکه خه لکی ئه وی به پوژ له گه رمای تاقه تپروکیینی ناوچه که دا ده توانن بخه ون، به لام من به رگه ی گه رمام نه ده گرت به پیچه وانه وه شه وانه بوو خوم ده خه وتم.

پینمایی لومبووم کردو به تاییه تی پیم وت:

— ئه گه ر خه و بتباته وه که شتییه که لابدات، ئه وا بایه که ده مانباته ناوه راستی زه ریاو هه رگیز ناتوانین ریگا بدۆزینه وه.

لومبو به لینی پیدام که مملانی له گه ل خه ودا ده کات و ئه و شه وه ش پابه ندبوو به به لینه که ی خویه وه، به لام شه وی دواتر. چی بلیم؟ مه گه ر خوا بوو خوی بزانییت چ به لایه کی به سه ردا هیئاین.

به یانی هیشتا خور گزنگی له ئاسۆوه نه دابوو که من بیدار بوومه وه!
کاتی چووم بوو لای لومبو بینیم که توند سوکانه که ی گرتوو به ده سته وه وه نه وز ده دات. ده ریا ئارام بوو، گه لیگ ئارامتر له هه میشه، ئه توت زه ریاش خه ونیکی قورسی لیکه وتوو به نایه ویت به و زوانه بیدار بیته وه.

لۆمبۆ که چاوی پیمکهوت خوشحال بوو وتی:

- ئەگەر نه هاتبایت خه ریکبوو خه وم لیبکه ویت.

وتم:

- برۆ بخه وه، سه ریکیش له لوچی بده بزانه چۆنه. منیش خه ریک ده بم به لکو چهن ماسیه ک بگرم، هه موو برسیمانه.

لۆمبۆ پۆشت و من سه رقالی پاره ماسیه بووم، به لام هه ولکی بی هوده بوو، چونکه هه موو که سیك ده یزانی له وه به شه ی ئەو ئاوه دا ماسی نیه وه زه ریا به تاله.

برسیتی هیرشیکی به تینی بو هینابووین، تینویتی چنگی له گه رومان گیر کردبوو، هه رچهن زیاتر خۆر به رز ده بویه وه ئەم دوو به لا گه وره یه زیاتر ئازاری ده داین.

به هه ر کوله مه رگیه ک بوو ئەو پۆژه مان به پیکرد. ده مه وه سه ر لۆمبۆ بیدار بویه وه تازه ده یویست ده ست بکاته پاره ماسی، به لام هه رچی زیاتر خۆی ماندوو کرد هه ر ده ستی به تال بوو. شه وه داها ت و ئیستا دیوه زمه ی مه رگ له سه ر شیوه ی برسیتی و تینویتی هه ره شه ی لیده کردین.

ده می هه رسیکمان له تاو تینویتی وشک بوو بوو، ته نانه ت تنوکیک ئاوی شیرین ده ست نه ده که وت. له دلی خۆمدا وتم بریا هه ر ئەو پۆژانه چهن گۆزه یه ک ئاوی شیرینم بخستبایه ته که شتییه که وه ئەم پۆ سوودمان لی وه ربگرتبایه، به لام به داخه وه کاری ئە نجامنه دراو چ سویدیکی هه یه.

شهو فیئک بوو که می له و گه رمایه که م بویه وه، فشاری تینویتی که متر بوو، به لام ئەو برسیتی و بیهیزییه برستی لی بریبووین هیچمان پی نه ده کرا.

لوچی خوئی له ئیمه لاوازتر بوو به شهو و پوژیک برسیتی به چوکا هاتبوو، من له وان خراپتر بووم، چونکه له شهوی پیشتره وه هیچ شتی کم نه خواردبوو، بریک جنیووم به جان دا، چونکه سوچی ئەو بوو به و شیوهیه له زه ریادا سه رگه ردانی کردبووین.

به هه رحال بیرم کرده وه به لکو به خه وتن بتوانم برسیتی له بیر بکه م، وه ک دوینی شهو به لومبۆم وت:

- تۆ دانیشه، من ده خه وم، پاشان سبه ی که هه ستامه وه تۆ بخه وه.

به لام به و حاله ناخۆش و برسیتییه وه کی ده توانیت بخه ویت! بۆ ئەوه ی باری ده رونی لوچی بیته وه سه رخۆی که می ک دلنه وایم کردو قسه ی سۆزداریم بۆ کرد. لوچی هه رچه ن ورته ی له خوئی بری بوو چونکه زۆری خۆشده ویستم هه ر به و حاله ته سستییه ی خۆیه وه ده ستی گرتم.

نازانم ماوه ی چه ند به و حاله وه بووم، له ناکاو که شتییه که ته کانیکه قورسیدا. من و لوچی که له ته نیستمه وه خه وتبوو هه لدایه سوچی که وه. به گیژو ورییه که وه هه ستامه وه به ره و شوینی سوکانه که رامکرد. ئەمه ش چه ن خوله کیکی لیگرتم، له ماوه ی ئەو چه ن خوله که دا که شتییه که دوو سی جاری دیکه ش ته کانی دایه وه.

به ره و سوکانه که پامکرد کاتيک گه شتمه ئه وئ، به وپه پری سه رسامییه وه
بینیم لۆمبۆ به سه ر سوکانه که دا شوپر بۆته وه خه وی لیکه وتوو ه . نزيکه ی
نه وه د پله پیچی کردۆته وه .

ئای چ به لایه که ! ئیستا به نه بوونی جه مسه رنماو که لوپه لی دۆزینه وه ی
ئاراسته چی بکه یین؟ چۆن بتوانین پیره وو ئاراسته ی سه ره کی
یه که مجارمان بدۆزینه وه ، لۆمبۆ، لۆمبۆ.

به دهنگی من بیدار نه بویه وه ، باوه شم پیدا کردو هینامه سه ر عه رشی
که شتییه که . کاتيک له سه ر بازوه کانم بوو چاوه کانی هه لئناو به
بیزارییه که وه وتی:

- کئییه ، کئییه ، شه یقان هاتوو ه .

وتم:

- شه یقان له سه رت بدات ، هه م خۆت و هه م ئیمه ت بیچاره کرد ، ئاخو
بۆچی خه وتبویت .

هه ستایه وه وتی:

- تۆ قسه ی خۆشت بۆ لوجی ده کردو من گویم له دهنگت بوو ،
به لام نازانم چۆن بوو له پر خه ووم لیکه وت .

پیم وت:

- که ی خه وت لیکه وت ، ئاخۆ چه ند بیست که شتییه که لایداوه ، بیر
بکه ره وه بزانه قسه کانی ئیمه ت له کوپوه له بیر ماوه ؟

ئمه تا که چاره یه ک بوو که من بتوانم بزانه چه ندیک لاما نداوه .

ئهو وتی:

- ئەو کاته ی که تۆ لۆچیت دهوت، ئیمه که ههر بمرین باشته به نازایه تییه وه بمرین.

نزیکه ی نیو کاترمیژیک ده بوو ئەو قسه یه مان کردبوو، نیو کاترمیژیکه شتی به نه وه د پله لایدابوو به ئاراسته ی بایه ک نزیکه ی په نجا کیلومه تر له کاترمیژیکدا خیرایی ده بوو، به په له سوکانه که م به په ی نه وه د گێرپایه وه، بۆ ئەوه ی ئەندازه ی تیپه پینی زه من به ده ست بیئینه وه به ده سه که ی دیکه م له سه ر لیواری که شتییه که پیتمه که م وه رگرت. ریک وه کو چرکه ی کاترمیژ، دیاره خه ملاندنیکم دیاری کرد بیست، بیست و پینج، سی، دواچار شه ست چرکه، ده خوله ک و نیو کاترمیژ زانیم گه شتوینه ته وه ئاستی به که مجاری خۆمان، تاراده یه ک خاترجه م بووم که له ناکاو دهنگی قیژو قاوی بالنده کان به رگویم که وت.

لۆمبو، به ترسیکه وه هه ستاو وتی:

- گه رده لوله، گه رده لول.

پاستی کرد، گه رده لول نزیک بوو، قاو و قیژی بالنده کان ده ریا دیمه نیکی مه ترسیداری بۆ زه ریاکه پیشبینی ده کرد، به لام ئەوه ی جیی هیوا بوو ئەوه بوو که وشکانی نزیک بوو.

لۆمبو، له ئاسمانی پوانی و وتی:

- کاریک بکه پیش ئەوه ی گه رده لوله که بگاته پیشه وه ئیمه بگه یه که نار.

وتم:

- چه ندیک ریگا ماوه؟

وتی:

- ئەگەر ئاوا لاری نه‌بوینایه کاتژمیڤیکی دیکه ده‌گه‌شتین.
به‌دهنگی قاو و قیژی بالنده‌کان که به‌سه‌ر که‌شتییه‌که‌وه ده‌سورانه‌وه
لوچی بیدار بویه‌وه هات بۆلای ئیمه.

هیشتا دیارنه‌بوو گه‌رده‌لوله‌که له چ لایه‌که‌وه هه‌لیکردوو، بایه‌کی
له‌بار که تاکو کاتژمیڤیک پیشتر که‌شتییه‌که‌ی ده‌برده پیشه‌وه، خیرا بوو
ده‌ستی کرده لوره لور.

لۆمبۆ که به‌رده‌وام له ئاسمانی ده‌پوانی، به‌په‌نجه ئاماژه‌ی بۆ دورگه‌ی
به‌هه‌شت کردو وتی:

- سه‌یرکه، گه‌رده‌لوله، گه‌رده‌لول.

هه‌وریکی ره‌شی چلکن ئاسمانی پر له ئه‌ستیره‌ی داپۆشی و لول ده‌بوو
ده‌هاته پیشه‌وه، ئاوی ده‌ریا وه‌ک ئاوی دۆلکه‌یه‌کی یاریکردنی ده‌ستی
منال به‌ملاولادا ده‌رۆشت، که‌شتییه‌که‌ی ئیمه‌ی ده‌میک ده‌مه‌تر
ده‌نیشانوو ده‌میکیش هینده‌ی بالاخانه‌یه‌کی ده‌نه‌ومی به‌رزی
ده‌کردینه‌وه.

که‌شتییه‌ بچکۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ وه‌ک چله‌پوش ژیره‌و ژوور ده‌بوو،
به‌دبه‌ختیمان له‌وه‌دا بوو هیشتا سه‌ره‌تا بوو، گه‌رده‌لوله سه‌ره‌کییه‌که
ده‌ستی پینه‌کردبوو.

ده‌نگی ئیمه‌ دوو سی هه‌نگاوێک زیاتر نه‌ده‌رۆشت، هاوارم کردو وتم:

- لۆمبۆ، ده‌بیئت چارۆکه‌کان بپیچینه‌وه، لوچی تۆش وه‌ره
یارمه‌تیمان بده.

ئه‌گه‌ر چارۆکه‌کان کراوه بن نو قمبونی که شتییه که شتیکی حه‌تمیه،
هیچ چاره‌یه‌کمان نه‌بوو بیجگه له‌وه‌ی به‌هه‌ر زه‌حمه‌تیک بوو چارۆکه‌کان
بپیچینه‌وه. ئه‌مه‌ش کاریکی سه‌خت بوو.

به‌هه‌رحال ده‌ستبه‌کار بوین، خو‌شبه‌ختانه یه‌که‌م چارۆکه‌ی بچوک که
زیاتر بو پینمایی که شتییه که به‌کار ده‌هات به‌هۆی به‌تینی بایه‌که‌وه
پارچه پارچه بووبوو پینچانه‌وه‌که‌ی ئاسان کرد. پاشان چوین بو
پینچانه‌وه‌ی چارۆکه‌گه‌وره‌که به‌لام بی‌هوده بوو! با له‌جیی خو‌مان
هه‌لیده‌گرتین و ده‌یداینه‌وه به‌ملاولای که شتییه‌که‌دا، جاریک خه‌ریکبوو
لوچی هه‌لداته ناو ئاوه‌که‌وه، ناچار پینشیارم کرد که هه‌رسیکمان به
گوریس پینشتینه‌ی خو‌مان ببه‌ستین به‌یه‌که‌وه. لۆمبو گوریسیکی هینا
سه‌ریکی به‌ست به پینشتینه‌ی من و ئه‌وسه‌ری به پینشتینه‌ی خو‌ی و
ناوه‌راسته‌که‌شی به‌ست به پینشتینه‌ی لۆچیه‌وه.

تازه له‌م کاره‌مان ته‌واو بووبووین، له‌ناکاو کۆله‌که‌ی چارۆکه‌گه‌وره‌که
قرچه قرچه ده‌ستی پیکردو پاشان له‌نیوقه‌دیدا هه‌رپه‌ی کرد، من هه‌وارم
کرد:

- لۆمبو، وه‌ره دواوه، لوچی وریای خو‌تبه.

ئه‌وان خو‌یان کیشایه‌وه، به‌لام سه‌ری گوریسه‌که به پینشتینه‌ی منه‌وه
بوو، به هۆی هه‌ول و ته‌قالای به‌شیکی گوریسه‌که‌وه که به ده‌وری
تیره‌کیکی کورتدا که له ناهه‌راسته‌ی که شتییه‌که‌دا بوو پینچاو....

- ئای ستونی چارۆکه‌کان کهوت. ئەمجاره‌ گوییان له دهنگی ئیمه نه‌بوو، ستوونی قورس و گران چارۆکه‌ی باران خواردوی ته‌پ، دوو به‌رامبه‌ر قورسایي ئاسایي خۆی هینایه‌ خواره‌وه.

لۆمبۆ، ویستی پابکات که زۆر به‌خرایی قاچی له تیره‌کانی کهشتییه‌که گیر بوو، هینده به سه‌ختی کهوت که لۆچیشی به‌ دوای خۆیدا کیش کرد. منیش ته‌کانیکی سه‌ختم خواردو هه‌رسیکمان به‌سه‌ر عه‌رشی کهشتییه‌که‌وه ده‌تلاینه‌وه، له‌م کاته‌دا ستونه‌که له جیی خۆی هه‌لکه‌نراو به‌سه‌ر هه‌رسیکماندا دا‌پوخایه‌ خواره‌وه.

چیت نه‌مزانى چى بووه‌و چى پوو ده‌دات! هه‌ر هینده‌م له بیره‌ له‌ دوا ساتدا هه‌ستم کرد شتیکی قورس کهوت به‌سه‌رمدا، به‌رچاووم په‌ش بوو بیهۆش بووم. به‌لام ئەمجاره‌ش موعجیزه‌یه‌ک پویدا‌یه‌وه.

راستییه‌که‌ی ئەمه‌ بوو ئەمه‌سه‌ری له جیی شکانه‌وه‌که‌یدا ئەو سه‌ره‌ی دیکه‌ی رێک له لیواری پلیکانه‌ی نهۆمی ژیره‌وه‌ بوو، به‌مشیه‌وه‌یه‌ ستونه‌که له به‌رزایی نیومه‌تر به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌ وه‌ستا بوو ئیمه‌ له ژیریدا سه‌لامه‌ت بووین.

یه‌که‌مجار من به‌هۆش خۆم هاتمه‌وه‌، له‌ژیر ستونی چارۆکه‌کاندا ده‌رچووم. هه‌وا سامال و ده‌ریایه‌کی ئارام و دل‌پفین بوو، بیرم کهوته‌وه‌ که شه‌وی پیشوو گه‌رده‌لولیکی به‌هیز هه‌لیکردوو.

به‌وپه‌ری خۆش‌حالییه‌وه‌ به‌ دوای لۆچیدا پۆشتم، به‌لام هه‌رچه‌ن پامه‌شاندا ئەو به‌هۆشدا نه‌هاته‌وه‌. ئەگه‌ری ئەوه‌ی هه‌بوو گه‌رزه‌بریکی به‌هیزی به‌ر نه‌که‌وتبیت و نه‌مردبیت ئەوا برسیتی به‌ چۆکیدا هیناوه‌.

لۆمبۆ له ئه‌نجامی ئه‌و بانگه‌ی که لۆچیم بانگ ده‌کرد، چاوه‌کانی
هه‌ڵینا، هه‌ر که چاوی به‌ دورگه‌و دارستانه‌که کهوت، به‌ خوشحالییه‌وه
وتی:

- ئۆخه‌ی، گه‌شتینه‌ دۆیس.

پاشان لۆمبۆ به‌ زه‌حمه‌ت لۆچی کرده‌ باوه‌شو به‌ره‌و وشکانی کهوتینه
رێ. له‌ نزیک وشکانییه‌وه‌ دارستانیکی چر به‌دی ده‌کرا، لۆمبۆ، لۆچی
دانایه‌ سه‌ر زه‌وی و خۆیشی بۆ په‌یداکردنی خۆراک پۆشته‌ دارستانه‌که‌وه‌،
به‌و ئاشناییه‌ی که له‌گه‌ڵ ئه‌و ژینگه‌یه‌دا هه‌یبوو تاویک دواتر گه‌رایه‌وه
که‌میک گویزه‌یندی و هه‌رمیی هینا.

گویزه‌یندی که‌مان بۆ تینویتی به‌کارهینا، که‌میک له‌ شیله‌که‌یم کرده
ده‌می لۆچییه‌وه‌، کاتژمێرێک که‌متر یان زیاتر هه‌ولم له‌گه‌ڵدا تا‌کو
چاوه‌کانی کرده‌وه‌. هینشتا نه‌یده‌توانی قسه‌ بکات، سه‌ره‌نجام دوا‌ی
که‌میک خواردن ورده‌ ورده‌ هیزه‌ته‌وه‌ به‌ر. دوا‌ی عه‌سربوو هه‌رسیکمان
به‌ره‌و ئه‌و دارستانه‌ چر په‌ترسناکه‌ی له‌ به‌رده‌مماندا بوو تا‌کو‌تایی
که‌ناره‌که‌ درێژ ده‌بویه‌وه‌ که‌وتینه‌ رێ.

من تهنه‌گه‌که‌م گرتبوو به‌ ده‌ستمه‌وه‌. له‌و ده‌رفه‌ته‌ی که‌ لۆچی
خه‌ریکی خواردن بوو من له‌ ته‌رپون خاوی‌نو و وشکم کردبویه‌وه‌، لۆمبۆ
نیزه‌کان و لۆچی قه‌مه‌یه‌کی دوو ده‌می هه‌لگرتبوو له‌ پێشه‌وه‌ ده‌پۆشته‌و
رێگای له‌ لقو گه‌لای دره‌خته‌کان پاک ده‌کرده‌وه‌.

به‌مشێوه‌یه‌ ئاماده‌ بووین گه‌ر ئاژه‌لێکی درنده‌ شالاهومان بۆ بینیت
بتوانین ده‌ره‌قه‌تی بێین، چونکه‌ ده‌مانزانی که‌ دورگه‌ی دۆیس به‌

پیچه وانه ی دورگه ی به هه شته وه پره له ئازهل ی درهنده وه مه ترسیدار،
ماوه یهك به مشیوه یه به دارستاندا پۆشتین، چونكه توشی هیچ ئازهل یك
نه بوین من كه میك خاترجه م بووم، ورده ورده گه شتینه ناوچه یهك كه جار
جاریك له ناو دارستانه كه وه فه زایه کی چۆل له نیوان دره خته كانه وه
دهرده كه وت.

له بهر لوچی كه میك پشوماندا، به لام له ناكاو خشپه خشپك سهرنجی
كیش كر دین. له ده وروبه ری خوومان ورد بووینه وه. هیچ نه بوو، من
تفهنگه كه م گرت به ده ستمه وه به بروای من ناوچه یه کی نا ئارام بوو، پیم
وتن كه زوتر ئه وی به جی بیلین، تازه ده مانویست به ریکه وین كه
هاواریکی ترسناکی لوچی له گه ل زریكه یه کی وهك كه متیارم بیست، من كه
دلنیا بووم ئازهل یكی درنده ده یه ویت په لامارمان بدات به په له به ره و
دهنگه كه فیشه كم ته قاند.

به لام ئه و دیمه نه ی له بهرچاوم ترسناك بوو. چهن مه یمون یكی لاوازو
دریژ توكن كه نیزه یان به ده سته وه بوو به هوی ته قه كردنه كه ی منه وه
له زهویه كه دا كه وتبوون، كه میك چوومه پیشه وه ديقه تم لیدان به وپه ری
سه رسامیه وه بینیم كه مه یمون نین به لكو سی ژن بوون ئه ویش سی ژنی
پیر.

لوچی وهك من به ترسه وه لی ده پوانین، ته نیا لۆمبو بوو وهك ئه وه ی
هیچ نه بوو بیته چوه پیشه وه لاشه ی بی گیانی ئه وانی ژیره و ژوور كردو
وتی:

- ئەمانه کوژران، به‌لام ئەگەر ساتیک دره‌نگ بکه‌وتیتایه ئیمه به ده‌ستی ئەمانه کوژرا بووین، چونکه ئەم پیره‌ژنانه له دره‌نده‌یدا هیچیان له پلنگی مینه‌که‌تر نیه. که بینی ئەم قسه‌یه‌ی منی له سه‌رسامی و لوچی له ترس نه‌گه‌رانده‌وه وتی:

- دیاره ده‌رباره‌ی دانیش‌توانی ئەم دورگه‌یه شتیکیان پی نه‌وتوویت که دیتنی ئەمانه تۆی سه‌رسام کردووه. منیش له‌م سه‌فه‌ره‌دا ده‌ره‌فه‌تیکم بۆ نه‌په‌خسا له‌م باره‌یه‌وه قسه‌ بکه‌م، به‌لام تۆ ده‌بوو له خۆت بپرسیبایه که پیره‌ژنه‌کانی ئیمه له کوین! کاتی هاتیه دورگه‌ی به‌هه‌شته‌وه هه‌موو ژنه‌ گه‌نجه‌کانی لی‌بوون کاتی که خه‌لکی دورگه‌ی دۆیس هاتنه ئه‌وی، هه‌موو پیاو بوون، ئە‌ی پیره‌ژنه‌کان له کوی بوون؟

نه‌ریتی ئیمه ئە‌مه‌یه که ژنه‌ گه‌نجه‌کان شایسته‌ی زاینن، له دورگه‌ی به‌هه‌شتدا ده‌ژین، ئە‌وانی دیکه له‌گه‌ل پیاوان له دۆیس ده‌ژین ئە‌وه هه‌فته‌یه‌ی که پیاوه‌کانیان ده‌چنه دورگه‌ی به‌هه‌شت ئە‌وانه ته‌نیا دانیش‌توی دورگه‌که‌ن، ئە‌وه پیره‌ژنانه‌ گه‌لی به‌هیزو به‌زه‌برن، وه‌ک بلیی مانه‌وه‌ی درێژخایه‌نی پیاوه‌کان له دورگه‌ی به‌هه‌شت هینده‌ توپه‌ی کردبوون که به‌و جووره ده‌یانویست په‌لامارمان بده‌ن، ئیستا که کوژراون ده‌بی‌ت به‌ خیرایی بیانکه‌ین به‌ ژیر خاکه‌وه، بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌وانیتر نه‌زانن، به‌لام من نازانم هه‌لو‌یستی ئە‌وان چۆن ده‌بی‌ت! په‌نگه خراپیش نه‌بی‌ت، به‌لام ئە‌گەر بزائن ئە‌م سیانه به‌ گولله‌ی ناگرینی تۆ کوژراوون نایه‌لن زیندو بمینیت.

چونکه قسه‌که‌ی لۆمبۆم به مه‌نتیقی زانی، بۆچونه‌که‌یم په‌سه‌ند کرد
پیکه‌وه خه‌ریکی هه‌لکه‌ندنی زه‌ویه‌که‌ بوین، له کاتی‌کا ده‌ترساین له‌وه‌ی
له ئاینده‌دا ئه‌م پیره‌ژنانه چ جۆره هه‌لسوکه‌وتیکمان له‌گه‌ل ده‌که‌ن. تا
ئێستا وامده‌زانی که دورگه‌ی دۆیس ته‌نیا ئاژه‌لی کیوی لییه‌و خۆم بۆ
مملانی له‌گه‌ل ئه‌وان ئاماده کردبوو، که‌چی ئێستا به‌وپه‌ری واقورمانه‌وه
ده‌بینم و ده‌بیستم که ئه‌م دورگه‌یه بیجگه له ئاژه‌ل چهن هه‌زار پیره‌ژنی
تیدا‌یه که له دره‌نده‌ییدا هیچیان له ئاژه‌لان که‌تر نیه. زانیم ئه‌و
گرفتاریانه‌ی دوا‌ی ئه‌وه توشمان ده‌بیت هیچی له گرفتاریه‌کانی جان
که‌تر نیه.

کاتی‌ک به خاکسپاردنی پیره‌ژنه درنده‌کان کۆتایی هات، لۆمبۆ وتی:

- چیتر مانه‌وه‌مان لی‌ره گونجاو نیه، باشتره به په‌له به‌رپیکه‌وین
تا‌کو بگه‌ینه شوینیکی پشودان و مانه‌وه‌ی دورگه‌که.

هه‌ستام به‌رپیکه‌وتم، لۆمبۆ له پێشه‌وه‌و لوچی له ناوه‌پراسته‌وه منیش
له دوا‌یانه‌وه، ماوه‌یه‌ک رۆشتین و به لۆمبۆم وت:

- با که‌می‌ک گوریسی بینین.

لۆمبۆ وتی:

- پێویست نیه، له‌م دارستانه‌دا جۆره پیچکی‌ک هه‌یه کاتی‌ک وشک
ده‌بیت وه‌ک گوریسی لیدیت.

که‌می‌ک گه‌را تا‌کو له‌و پیچکه‌ی دۆزییه‌وه، رپک ئه‌وه‌بوو که باسی کرد،
به ئه‌ستورایی جیاواز ده‌رویت هه‌ندی‌جار یه‌ک دوو کیلومه‌تر درپژ

ده بیته وه. ئەو پۆژه تا ئیواره بریکمان لهو پیچکه هیناو لوچی سه به تهی لی دروست کرد بۆئه وهی هه رکاتیك میوه یه کمان لی هه لکه وت تی بکه یین. راستی ئەوه م نهوت. لۆمبۆ دهیوت ئەگەر له دارستانه که وه بمانه ویت بچینه به ستینی خۆرئاوا لانیکه م چهند پۆژیک ده بیته به پی برۆین. ئەمه قسه ی ئەوسامان بوو. پیم وت:

— ئەگەر به که ناری ئەم دورگه یه دا بگه رپین چه ندیک ده خایه نیت. لۆمبۆ وتی:

— یه ک مانگ، چونکه دۆیس گه لیك گه وره یه هیشتا هیچ که سیك نه چوه ته قولایی جهنگه له کانیه وه هه ر بۆیه من ده ترسم. به لام من نه ده ترسام زیاتر پشتم به تفهنگه بیست تیری که م قایم بوو، لۆمبۆ هیشتا به ته واوی نه یده زانی ئەو ته نه کانه زاییه ی من به ده ستمه وه یه هینده ئاگام لیته تی نه وه ک ون بیت یان شی بکاته وه چ کارو هونه ریکی لی ده وه شیته وه.

دنیا تاریك داها تبوو، زۆر به دیقه ته وه ده پۆشتین، هه ستم کرد که لۆمبۆ راست ده کات دارستانی دۆیس گه لیك مه ترسیداره. ئیمه هیشتا له که ناریدا بووین بۆنی شی هه زار ساله ی لی ده هات، ترسو مه رگ له چل و پۆپی دره خته کانی ده چۆر پرایه وه، مه رگ به سه ر سه رمانه وه سه مای ده کرد.

تاریکیه کی ئەنگوسته چاو بوو، لۆمبۆ پیشنیاری کرد که نه جولین تا پۆژ ده بیته وه، به لام چۆن به بی مه ترسی بتوانین پۆژ بکه ینه وه.

بريارماندا له و ناوه دا بگه پړيښ به لکو جييه کی باش بدوژينه وه، لومبوؤ بوؤ لايه کو لوچی بوؤ لايه کی دیکه، منيش به ره و خواروو ده ستمان کرد به گه پان.

هيشتا چهن خوله کيک به سهر جيابونه وه ماندا تينه پهری بوو له پير دهنگی قيژه ی لوچی هات، دهنگی قيژه که ناسازو جگهر بر بوو، توانيم له و دوره وه وشه کانی (خوارد، منی خوارد، فريام که ون) جيا بکه مه وه، به لام بوؤ نه گبه تی نه متوانی ئاراسته ی دهنگی قيژاندنه که بدوژمه وه.

دياره ده مزانی ئه و به کام لايه دا پوشتووه، به لام دوژينه وه ی کاریکی ئاسان نه بوو، به و شه وه تاريک و چری پيچاوپيچی دره ختانه، هر ده خوله کو زیاتر له ده مه تر پيگا ته ی نه ده کرا.

هرچوئيک بوو به ره و ئه و شوينه ی که ليک جيابووينه وه رامکرد. لومبوؤ له من زوتر گه رابويه وه گيژ بوو بوو به ملاو به ولادا پايده کرد.

هرکه منی بينی وتی:

- جالجالوکه کان لوچيان خوارد، جالجالوکه ی ئاده مخور ئه ويان خوارد.

وتم:

- تو چوڼ ده زانیت ئه وانه جالجالوکه ن؟

وتی:

- خوڼم چاوه بريقه داره کانی ئه وانم بينی.

به بيستنی ئه م قسه يه دلڼم داخوريا، زور ترسناک بوو، جالجالوکه ی ئاده مخور! له مه تر سیدارترین بونه وه ره کان بوون، من له کتیب و فيلمه

سینه مایه کاندای بینیبوم که ئەم جالجالۆکه گه و رانه که هەر چاویکیان
هینده ی هیلکه ی مریشکیکی ئاسایی ده بیته و وهک لامپا ده دره وشیتته وه،
چۆن په لاماری مروۆ ده ده ن و چۆن خوینی جهسته ی ده مژنو و په کی
ده خه ن.

له خه یالی ئە وه ی لوچی نازداری من ئیستا له ژیر چنگی زبری ئە و
جالجالۆکانه دا په له قازده یه تی و گیان ده دات، موچرکه م پیدای هات و مووی
هه موو گیانم راست بوویه وه.

رێک هه ر ئە و کاته ی که من جله وی بیرو خه یالی خووم ون کردبوو له پر
دهنگی جیره جیرو خشه خشیکی به تینم بیست، دهنگیک وهک دهنگی
کیشکردنی لاشه یه کی قورس به سه ر زه ویدا یان به سه ر پووش و پاوانیکی
وشکدا بیته.

لۆمبو به ترسه وه هاواری کرد وتی:

- سه یرکه، سه یرکه، چاوی جالجالۆکه کان ببینه، به ره و ئیمه دین.
له ناکاو بینیم دوو چاوی بریقه دار له دوریی ده ههنگاوه وه
ده بریسکیته وه!

چاوه کانی ئەم جالجالۆکه یه وه کو دوو هیلکه ی قاز له شله یه کی
فۆسفۆر هه لکیشرا بیته ده بریسکایه وه. من به باشی و سهنگینی ئەم دیتنه
ترسینه ره م له خوودا ههست پیکرد، ترسو بیم سه رتا پیی ته نیم، به
جوړیک نه توانای به ره و پیشچونم هه بوو نه گه رانه وه، ئە گه ر بلیم سیحرم
لیکرا بوو پهنگه باوه ر نه که یته و پیته سه یر بیته، به لام راستیه که ی هه روا
بوو ته نانه ت نه مده توانی چاوی له سه ر هه لگرم.

لۆمبۆ بازووی گوشیم، وهك كه سيك به دەم خه وه وه وړینه بکات به
دهنگیکی تاساوه وه وتی:

- لییده، لییده، به نێزه لییده. من سست بووبووم. دیاربوو که
لۆمبۆش وهك منی لیها تووه توانای بهرگریکردنی نه ماوه، ئه وهی مایه‌ی
هیوای من بوو هه بونی تفه‌نگیکی بیست تیری خودکار بوو که پیم بوو هه
ساتیک به‌وێت به کاری بێنم، بریارمدا بینیم به جالجالۆکه‌کانه وه، به‌لام
دوو بیرکردنه وه نه یه‌یشت، یه‌که م وتم له و تاریکیه‌دا نایپیکم و ئه و چه‌ن
فیشه‌که‌ی که پیمه له کیسم ده‌چیت. دووه م نه‌مده‌زانی لوجی چی به‌سه‌ر
هاتوو ده‌ترسام له وهی فیشه‌کان به‌ر لوجی بکه‌وێت.

له پڕشتیک خۆی کرد به خه‌یال‌مدا هه‌ر به‌و سستی و گێژییه‌وه وتم:

- لۆمبۆ، ئاگریک بکه‌ره‌وه.

به‌لام لۆمبۆ وه‌لامی نه‌بوو، هه‌بوونی ئه‌وم له ته‌نیشتی خۆمه‌وه هه‌ست
پێ ده‌کرد، ته‌نانه‌ت به‌شیکی قورساییی جه‌سته‌ی ئه‌و ده‌ستی له‌سه‌ر
شان و لای چه‌پیم له‌سه‌ر خۆم هه‌ست پێده‌کرد، به‌لام هیچ جو‌له‌یه‌کی
نه‌ده‌کرد. وهك په‌یکه‌ریکی بێ گیانی لی‌ هاتبوو.

له دلی خۆمدا وتم په‌نگه به هۆی هیواش قسه‌کردنه‌وه گوئی لیم

نه‌بویت! دوباره وتم:

- لۆمبۆ، ئاگره‌که بکه‌ره‌وه، ئازه‌لان له ئاگر ده‌ترسن.

کاتیك ئه‌م قسه‌یه‌م کرد، خۆیشم ئه‌م هه‌سته‌م به خۆم کرد که ده‌ماری
زمان و ئه‌ندامی ده‌نگ و گه‌رووم سست بووه، به سه‌ختی وشه‌کانم
ده‌رده‌بپی ده‌نگم تاساو و له‌رزۆک بوو، هه‌موو ئازای ئه‌ندامم له جله‌وی

میشکم دهرچوو بوو. ته نیا خه یالم له کاردا بوو، هه موو شتیک
تیده گه شتم، ده مبینی، که چی توانای بزواتنو جولم نه بوو، پیک وه کو
که سیک به خه ونی موگناتسی خه وینرابیت.

بۆ جاری دووه م که لۆمبۆ بی وه لام بوو، له دلی خۆمدا وتم:

- رهنگه نه ویش وه کو منی لی هاتبیت، هه رچی بیت نه و چاوه
بریه دارانه یه. نه گه ر په یوه ندی چاوی ئیمه به و خاله پوناکه وه ببچریت
رهنگه بتوانین به خۆماندا بیینه وه، بویه وتم:

- لۆمبۆ، لۆمبۆ، چاوه کانت بنوقینه و وهره دواوه.

ترسناکترین دیمه نی کاره ساته که لیروه وه دهستی پیکرد، چونکه
جالجالۆکه کان وه ک بللی چاوه پروانی نه م دهرفته بن دهستبه کار بوون.
من له و ساته دا زانیم که جالجالۆکه کان چون نیچیری خویان ده گرن،
مامزیک یان گاکویه ک که له پاکردندا نه وپه ری خیرایی هه یه به
هه سترکردنی به و مه ترسییه چون ده که ویته داوی جالجالۆکه کانه وه،
چونیتی کاری نه م نازه لانه (له پوی گه وره یی جهسته ی نه م جالجالۆکانه وه
ناتوانم به جانه وهریان ناو ببه م) نه وه بوو که به چاو نیچیره که یان
سیحراوی ده کرد، چونکه نیچیره که بۆ دهر بازبوون چاوی خوی
ده نوقینیت. چاوی خۆم نوقاند به خیرایی هه نگاویک به ره و لای چه پ
پۆشتم تا له پشت کۆته ره داریکه وه خۆم بشارمه وه، به لام هه رکه
چاوه کانم لیکنه لاشه ی قورسو توکنی که بۆگه نیکی ناخۆشی بلاو
ده کرده وه به دهوری ملو سینه مدا هاتو هه شت دهست و پیی زیر
به دهوری له شمدا گیر بوو.

ئیسٚتا له هیٚنانه به‌رچاوی ئەم دیمه‌نه ده‌له‌رزم هه‌موو مووی گیانم قنچ ده‌بنه‌وه، تیٚکرای ئەم کاره‌ساته له یه‌ک یان دوو چرکه‌دا پویدا، من چاوه‌کانم نوقاند تا له ژیر نیگای سیحراوی جالجالۆکه‌ پرزگارم بیٚت، ئەویش به‌ په‌له تیشکی خۆی تیٚگرتم ده‌ست و پیٚه‌کانی له‌ گه‌ردنم ئالاند. خۆم به‌ مردوو ده‌زانی، ئە‌گه‌ر به‌ ژه‌هری پیٚوه‌دانه‌که‌شی نه‌مرم ئە‌وا له‌ ترساندا دل‌م له‌ لی‌دان ده‌که‌ویٚت، هاوارم کردو چوومه‌ دواوه‌ له‌ گه‌ل ئە‌و ئازه‌له‌ی نزیکه‌ی پانزه‌ کیلو قورسای هه‌بوو که‌ وتمه‌ سه‌ر زه‌وی، موعجیزه‌یه‌کی دیکه‌ پویدا. موعجیزه‌یه‌ک که‌ له‌ ژیانمدا هاوشیوه‌ی هه‌بوو له‌ ژیانی که‌ سانیت‌ردا په‌نگه‌ بی‌ پیٚشینه‌ بیٚت. ئە‌مجاره‌یان هه‌م موعجیزه‌و به‌زه‌یی خودا پرزگاری کردم، چونکه‌ ئە‌و جالجالۆکه‌یه‌ی که‌ خۆی بو‌ هه‌ل‌دام نیره‌ بوو جزوی نه‌بوو.

په‌نگه‌ ئە‌وه‌ بزانیٚت که‌ ته‌نیا جالجالۆکه‌ی میٚینه‌ جزوی ژه‌هراویان هه‌یه‌، خۆشبه‌ختانه‌ جالجالۆکه‌یه‌کی نیره‌ خۆی بو‌ هه‌ل‌دام و ئە‌و کاته‌ی که‌ هه‌ردوو‌کمان که‌وتینه‌ سه‌ر زه‌وی، لۆمبو‌ که‌ له‌ کاری‌گه‌ری سه‌یرکردنی جالجالۆکه‌ که‌ پرزگاری بو‌بوو، به‌وپه‌ری خیراییه‌وه‌ ده‌ستبه‌کار بوو ئە‌و قه‌مه‌ دوو ده‌مه‌ی که‌ به‌ده‌ستییه‌وه‌ بوو له‌ پشتی هه‌ل‌چه‌قاند.

به‌ چه‌قینی قه‌مه‌که‌م نه‌زانی. تاریکی شه‌و و ترسو بیمیٚک که‌ سه‌ر تاپی ته‌نیبووم نه‌یده‌هیشت ده‌رک به‌ شتیٚک بکه‌م، به‌لام ئە‌وه‌مزانی که‌ ئە‌و ئە‌لقه‌ هه‌شت دانه‌یییه‌ ده‌ست و پی‌ توکنه‌ی جالجالۆکه‌ که‌ توند گوشیبومی به‌ خۆیه‌وه‌ به‌ شیٚنه‌یی خاو بویه‌وه‌ لاشه‌ی ئە‌و ئازه‌له‌ که‌وت به‌سه‌رمدا، خاوبوونه‌وه‌و که‌وتنه‌که‌شی مانای ئە‌وه‌ بوو که‌ مردوو.

به قوناغی تفه‌نگه‌که م لاشه‌ی بی گيانيم له خۆم دوور خسته‌وه، له ترسا هه‌ستام و به پيوه وه‌ستام.

لۆمبۆ، خۆی پی گه‌ياندم به خرۆشیکه‌وه وتی:

- پيوه‌ی نه‌دايت؟

وتم:

- نه‌خير.

لۆمبۆ قۆلی راکيشام وتی:

- شانسيکی گه‌وره‌ بوو، به‌لام ئيستا ميينه‌ی جالجالۆکه‌که ديت.

خيراکه با راکه‌ين.

پيم وت:

- بۆ کوێ راکه‌ين؟ لوچی، چی ليکه‌ين؟

لۆمبۆ به‌ ده‌نگيکی له‌رزۆک و تاساوه‌وه وتی:

- کاری لوچی ته‌واو بوو، چيتر بی سووده، جالجالۆکه‌کان تا ئيستا

هه‌موو خوینی لاشه‌ی ئه‌ويان مژيوه، ئيمه‌ ته‌نيا گيانی خۆمان له‌ کيس

ده‌ده‌ين.

من نه‌متواني به‌و قسه‌يه قایل بيم وتم:

- له‌ جياتی قسه‌ کردن خيراکه‌و دار کۆ بکه‌ره‌وه.

لۆمبۆ به‌ بی ئه‌وه‌ی بزانیته‌ به‌ستی من له‌م کاره‌ چيه‌ ده‌ستی کرده

کۆ کردنه‌وه‌ی دار، منيش به‌و چه‌رخه‌ بچوکه‌ی که له‌ نيوکه‌ لوپه‌له‌کانی

(جان)ی ئینگليزدا دۆزيبومه‌وه‌ داره‌کانم به‌ هۆی که‌می پوشو په‌ لاشه‌وه‌

گر تيبه‌ردا.

ئاگره که هه لگرساو سه رقالی گر پیوه نانی داره کانی دیکه بوین، له پر
بو دووه مجار دهنگی قیژه ی جگه ربړی لوچی بیسترایه وه.

گومانم کرد نه و به دیتنی تیشکی ئاگره که قیژاندی تا له زیندوبوونی
خوی ئاگادارمان بکاته وه، هه ردووکمان به خوشحالییه وه به ره و دهنگه که
رؤشتین.

قیژه که ی لوچی، ده دوانزه هه نگاویک به ره و ژوورتر بوو، ته نانه ت نه و
خاله ته واو دیار بوو که لوچی که میک بالتر له ئاستی جهنگه له که وه بوو.
لومبو یه ک دوو هه نگاویک پوشت، منیش پوشتم، به لام گه پاینه وه، به
پیشنیاری من هه ر یه که مان داریکمان گرت به دهسته وه که سه ریکی
ئاگری پیوه بوو.

لومبو هاواری کرد:

- لوچی، له کویت وه لام بده ره وه.

به لام هیچ وه لامیک نه بوو، رهنگه لوچی گوئی له دهنگی ئیمه بوو بیته،
به لام له دۆخیکدا بوو که نه توانیت وه لام بداته وه.

من و لومبو سی چوار هه نگاوه به ولاتره وه له گه ل جالجالوکه یه کی میینه ی
قاوه یی توکن پووبه پوو بوینه وه، چاوه کانی له بهر تیشکی داره کاندای
بریقهی یه که مجاری نه بوو، به لام بوگه نی له دووره وه وپو کاسی
ده کردیت، هینده بوگه نیکی ناخوشی هه بوو که میشم نازاریکی به سوئی
ده کرد، بونی هیچ شله یه کی ئامونیات کردووه، بونه که ی هه مان نه اندازه
که سکون و بوگه نتره.

لۆمبۆ نێزه‌یه‌کی تیگرت، به‌لام هینده شپرزه بوو دوا‌ی هاویشتنی
نێزه‌که به‌ره‌و جالجالۆکه‌که رایکرد، جالجالۆکه‌که له ئاگره‌که ترسا بوو
ده‌ست و پێی کۆ کرده‌وه‌و وه‌ک پشیله به‌ره‌و لۆمبۆ (ف‌ف‌ی کرد، لۆمبۆ،
یه‌ک هه‌نگاو دوور بوو له مردنه‌وه، هه‌چی نه‌ما‌بوو که جالجالۆکه‌که
بیگریت، هه‌ر ئه‌و کاره‌یشی کرد، به‌لام که‌مێک دره‌نگ که‌وت که زانیم
ئه‌گه‌ر ساتیک دوا بکه‌وم ئه‌وا کاری لۆمبۆ ته‌واوه بۆیه فیشه‌کیکم پێوه‌نا.
هه‌رچه‌ن ده‌ستم ده‌له‌رزی، جله‌وی خۆم له ده‌ستدا‌بوو، نیشانه‌که
ده‌جولا. نازانم چۆن بوو که تیره‌که‌م رێک له نیشانه‌که‌ی دا، جالجالۆکه‌ی
مێینه له‌به‌ر ده‌می لۆمبۆدا به‌ پشتدا که‌وته سه‌ر زه‌وی، ده‌ست و
پێیه‌کانی له‌سه‌ر سکی گلۆله بوون مرد، که داره ئاگراویه‌که‌م لی برده
پیشه‌وه له نێوانی دوو فاقی ئیسقانی به‌هه‌یزیدا چزویه‌کی سه‌وزو ژه‌هراویم
بینی که هینده‌ی ده‌سانتیمه‌تر له ده‌میه‌وه هاتبویه ده‌ره‌وه هیشتا وه‌کو
زمانی دوفاقه‌ی ماری سه‌ر پانکراوه ده‌جولایه‌وه.

لۆمبۆ له من زووتر به‌خۆیدا هاته‌وه، دوو هه‌نگاوێک چوه پێشه‌وه
ديسان بانگی لوچی کرده‌وه وتی:

- لوچی له کویت وه‌لام بده‌وه ئیمه دوو جالجالۆکه‌مان کوشت.

ئه‌مجاره‌یان زۆر له لوچی نزیک بوو بووینه‌وه، ده‌نگی ئه‌و سی چوار
هه‌نگاوێک له‌واترو له‌سه‌ر دره‌ختیکه‌وه ده‌بیسرا وتی:

- وریابن، نه‌که‌ونه داوی جالجالۆکه‌کانه‌وه. هه‌مویان لی‌ره‌ن، ده‌یان
جالجالۆکه‌ن.

ئەمەش زۆر دلخۆشی کردین، لوچی قسه دەکات و زیندوو، تەنیا ئەمە
بوو ئیمە گرنگ بوو، گرنگیم بەو شتانه نەدا که باسی دەکردن، بە
رێکەوتین. بەلام لە ناکاو چ بەلایەک.

لوچی لەسەر درەختیکە وه قسه‌ی لەگەڵ دەکردین تارا دەیه‌ک شوینی لە
ئیمە باشتەر بوو، بەلام ئیمە که دەمانویست ئەو پرزگار بکه‌ین بە پێی
خۆمان لە مردن نزیک بووینە وه.

ئەوه‌ی سەرەتا سەرنجی کیش کردین و لە بەر تیشکی ئاگری ئەو
داره‌ی بە دەستمانه‌ وه بوو کۆمه‌لێک ئیسکی مرۆڤو ئازەل بوو که لەملاو
لەولادا که‌له‌ که‌ کرابوو، لە ژیر پێی ئیمەدا کرچه‌ کرچی دەهات. رهنه‌گه
بوگه‌نی لاشه‌کان بوو بی‌ت، لۆمبوو داره‌که‌ی لە دەست وه‌رگرتم بە دەوری
خۆیدا خولایه‌ وه لە بەر تیشکه‌ که‌یدا سه‌یری دەوربه‌ری خۆی کرد، لە پر
وتی:

— وه‌ره‌ سه‌ره‌ وه، وه‌ره‌.

خۆیشی بە خیرایی و چوست و چالاک‌ی مه‌یمونیکی شامبازی به‌سه‌ر
درەختیکدا سه‌رکه‌وت، ناچار منیش به‌ندی تفه‌نگه‌ که‌م کرده‌ ملم و خۆم
گه‌یانده‌ دره‌خته‌ که‌ و پێیدا سه‌رکه‌ وتم. مه‌تریک سه‌رنه‌ که‌ وتم شتیکی توکن
به‌ر پێی په‌تیم که‌وت، ده‌سته‌کانی جالجالۆکه‌یه‌ک بوو، ده‌یویست
پامکیشیته‌ وه بوو خواره‌ وه، ترسی مه‌رگ ئازایه‌تی زیاد کردو هیژیکی
دایه‌ وه به‌رم، نازانم چۆن بوو به‌و خیرایی و شاره‌زاییه‌ وه به‌و دره‌خته‌دا
سه‌رکه‌ وتم، هه‌رچۆنیک بوو لۆمبوو ده‌ستی پیم گه‌شت و سه‌ریخستم.

ديسان دهنگی زریکه‌ی جالجالۆکه‌کان هاته‌وه. له‌سه‌ر دره‌خته‌که‌ لوچی وه‌ک که‌سانیک تازە له‌ نه‌خۆشییه‌کی سه‌خت هه‌ستایینه‌وه دانیشته‌وه سه‌ری به‌سه‌ر شانمدا شۆر کرده‌وه، کاتی‌ک که‌ من و لۆمبۆی له‌ ته‌نیشت خۆیه‌وه بینی باوه‌ری نه‌ده‌کرد که‌ ئیمه‌ زیندو بین، ده‌ستی‌کی به‌ مندا هینا، ده‌ستی له‌ پییه‌کانی لۆمبۆ داو وتی:

- ئۆخه‌ی که‌ ئیوه‌ نه‌مردون، به‌لام ئیستا چی بکه‌ین چۆن بچینه‌ خواره‌وه؟

لۆمبۆ وتی:

- جالجالۆکه‌کان ناتوانن بینه‌ سه‌ره‌وه.

ئه‌و پراستی ده‌کرد، چونکه‌ جول‌ه‌و خۆه‌لدانی ئه‌وان به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسۆیی‌ه‌و ناتوانن ستونی ببزوی‌ن.

لوچی وتی:

- به‌لام تا‌کو که‌ی ده‌توانین له‌سه‌ر ئه‌م دره‌خته‌ بمینینه‌وه.

جالجالۆکه‌کان له‌ ده‌وری دره‌خته‌که‌ کۆ بوو بوونه‌وه‌و تیک ئالابوون، هه‌ر جالجالۆکه‌یه‌کی مینینه‌ چهن دانه‌ نیرینه‌ی له‌ ده‌ور بوو، ئه‌و دوو داره‌ ئاگراویه‌ی له‌ ئیمه‌ که‌وتبوو له‌ دوورایی ده‌مه‌تره‌وه‌ ده‌سوتا تا راده‌یه‌ک ئه‌و ده‌وروبه‌ره‌ی پوناک کردبویه‌وه، به‌لام هینده‌ بلیسه‌ی نه‌بوو تا جالجالۆکه‌کان بترسینیت. نزیکه‌ی دوو کاتژمیر به‌سه‌ر دره‌خته‌که‌وه‌ بووین بیته‌وه‌ی هیچ شتی‌کمان له‌ ده‌ست بیت، لۆمبۆ دووباره‌ به‌و لقه‌ داره‌ی که‌ بیست مه‌تریک له‌ زه‌ویه‌وه‌ به‌رز بوو سه‌رکه‌وتو له‌ گه‌رانه‌وه‌دا وتی:

- من ده‌توانم له‌م دره‌خته‌وه خۆم بگه‌یه‌نمه دره‌خته‌که‌ی ئەولاتر،
ئێوه هەر لیڤه بن به‌لکو شتیك بکه‌م.

لوچی که خه‌وی لیکه‌وتبوو، بیدار بویه‌وه دوا‌ی ئەوه‌ی له‌و تاریکیه‌دا
ساتیك له‌ خواره‌وه‌ی پوانی وتی:

- ئەوه جالجالۆکه‌کان سه‌رقالی لیدانی داوه‌کانی خۆیانن، ئە‌گه‌ر
ئە‌م کاره‌ بکه‌ن ده‌توانن به‌ ئاسانی ده‌ستیان پیمان بگات. لوچی راستی
ده‌کرد، جالجالۆکه‌ی میننه‌ یه‌کیان گرتبوو داویان ده‌ته‌نی له‌ نیوان
دره‌خته‌کانداو پیدای سه‌رده‌که‌وتن.

جاریکی دیکه‌ ترس دایگرتینه‌وه، لوچی هه‌ستاو قۆلی راکیشام،
نه‌مه‌زانی چی بکه‌ین. بیرمان کرده‌وه تا‌کو کاتر می‌ریکی دیکه‌ پیمان
ده‌گه‌ن. ئە‌و ئاژه‌له‌ ترسنا‌کانه‌ تیکرای هه‌وله‌کانیان بۆ ده‌سکه‌وتنی سی
نیچیری خۆیان خستبویه‌ گه‌ر. لۆمبۆ له‌ دره‌خته‌که‌ی ته‌نیشه‌وه هه‌واری
کردو وتی:

- وه‌رن گه‌ر بتوانن به‌ لقی ئە‌م داره‌ی ته‌نیشه‌ خۆتان بگه‌یه‌ننه
ئێره، ئیتر ته‌واو، یه‌ک کیلۆمه‌تر ده‌توانین لیڤه‌ دوور بکه‌وینه‌وه.

من چوومه‌ پیشتر، لقه‌که‌ی ژیر پیم قایم بوو به‌لام مه‌ودای ئە‌م لقه
له‌گه‌ل دره‌خته‌که‌ی ته‌نیشه‌ی مه‌تریک زیاترو خۆه‌ل‌دان له‌ دره‌ختیکه‌وه بۆ
ئهو‌یتر له‌و شه‌وه‌دا ترسناک بوو.

ده‌یان چاوی بریقه‌دار له‌ خواره‌وه‌ لیی ده‌پوانین، جالجالۆکه‌کان وه‌ک
بزانن ئیمه‌ ده‌مانه‌ویت چی بکه‌ین. له‌ نیوان دوو دره‌ختدا کۆ بوو بوونه‌وه

چاوه پروانی به ربونه وهی یه کیک له و سیانه مان بوون، دهنگی زریکه یان
پهنگه له خو شیدا بوو بیته بهرده وام ده بیسراو زیاتر شپرزهی ده کرین.

لومبو دوو که پرت له سهر درهختی یه که مه وه گه پرایه وه پیی وتم:

- تو برۆ، من لوچی ده هیتم.

من پو شتم به لام دلم ئوقره ی نه گرت، وهك ئه وهی هه ستم ده کرد چی
پوو ده دات، پیشبینی مه ترسییه کی گه وره م ده کرد، پهنگه دلنیا بوو بم
که لوچی بهرده بیته وه ده بیته خو راکی جالجالو که کان.

لومبو، لوچی، هیواش هیواش له سهر ئه و لقه ی له ژیر فشاری دوو
که سدا قرچه قرچی ده کرد هینا یه پیشه وه، له کوتاییدا که لقه که نزیک
ده بویه وه، لومبو وه ستاو به کرانه وهی هه ردوو دهستی هاوسهنگی خو ی
پاراست به لوچی وت، خوت هه لده برۆ مه ترسه.

من له ولاره وتم:

- نا بوسته سهری ئه م به نده بگره.

ده سبه جی سهری قایشی تفهنگه که م کرده وه به چهن جاریک هه لدان
گه یاندمه دهستی، بو دلنیا بوون پیم وت:

- به رینه دهیت، له ژیر پیی خوت بروانه.

- لومبو به سهری په نجهی پالی پیوه نا، لوچی قاچی چه پی
هه لبری و خو ی هه لدا، ئه و ریک بازیدا، به لام چونکه به قاچی راستی
بازه که ی هه لدا نهیتوانی خو ی هه لدا ته سهر ئه و لقه ی من له سهری
وه ستا بووم، قاچی ده رچوو، له ترسی مه رگ قایشه که ی له ده ست بهر
بوو.

قيژهي ئه‌و له‌گه‌ل زريكه‌ی جالجالوکه‌كان تيکه‌ل بوو، به‌شپرزهييه‌وه ده‌ستم دريژکرد ده‌رقاچه‌که‌ی و که‌مه‌ريم گرت، ده‌رقاچه‌که‌ی دپاوه‌بوو به‌يه‌وه، من چاوه‌كانم نوقاند، لومبو هاورى کرد ده‌ستی گرت به‌ده‌م وچاويه‌وه، جالجالوکه‌كان له‌ژير دره‌خته‌که‌دا کردiane هه‌راو هوريا که ئيمه‌ته‌نيا ده‌نگی (فف فف) زريكه‌يانمان ده‌بيست، قيژهي لوجی نه‌ما، خاموشي مه‌رگ هه‌موو دارستانه‌که‌ی ته‌نی. خاموشييه‌ك که جالجالوکه‌كان له‌به‌ر پيژى خاموش بوون.

- گريان بي سووده. با برۆين. گه‌ر بمينينه‌وه ئيمه‌ش وه‌ك لوجيمان ليديت.

قسه‌كاني من گريانى لومبو به‌تين تر کرد، به‌لام له‌پر له‌گه‌رمه‌ی گريانى براييه‌ك که بو خوشکه‌که‌ی ده‌گريا ده‌نگی لوجی هات ووتی:

- ده‌ستم بگره (جيووانی) ده‌ستم بگره هه‌موو گيانم برينداره.

ئايا ئه‌وه پوچی لوجی بوو که قسه‌ی ده‌کرد؟ به‌لام نا! خو‌ی بوو، به‌په‌له‌چهن لقه دره‌ختيكم شکانده‌وه ئاگرم پيوه‌ناو خسته‌مه‌ خواره‌وه جيی باوه‌پرکردن نيه، به‌لام لوجی دوو مه‌تر خوارتر له‌و لقه‌ی من له‌سه‌ری بووم له‌سه‌ر لقيك دانيشتبوو.

ئه‌و کاتی به‌ربوونه‌وه‌ی به‌ده‌مدا به‌سه‌ر ئه‌و لقه‌دا که وتبوو خو‌ی پيوه گرتبويه‌وه. لومبو هات، لوجيمان پراکيشايه‌ سه‌ره‌وه به‌په‌له‌پوشتين، لق به‌لق، دره‌خت به‌دره‌خت، دوورکه‌وتينه‌وه، نزیکه‌ی کاتر مي‌ريک به‌سه‌ر لقو دره‌خته‌كانه‌وه له‌و تاريکيه‌دا پوشتين، هينده له‌و پراکردنه‌دا خيرابووین

که نه له ماره‌کان ده‌ترساین نه له پیوه‌دان و گه‌ستنی جان‌ه‌وه‌ران،
سه‌ره‌نجام زانیمان که شه و چون تیپه‌ری.

کاتیك به خۆماندا هاتینه‌وه له دره‌خته‌کان هاتینه‌ خواره‌وه که ته‌واو
دنیا پوناک بوو بووه‌وه گه‌شتبووینه چۆله‌وانی که میك دره‌ختی
دارستانه‌که.

من و لۆمبوؤ دوا‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌مان، دووباره لۆچیمان ونکرده‌وه،
هه‌ردوو‌کمان بانگمان ده‌کرد:

- لوجی، لوجی.

لوجی له پشتی دره‌ختیکه‌وه وتی:

- من لی‌ره‌م.

- بۆچی دیار نیت؟

- ئاخر من پروتم.

ئه‌نجا بیرم که‌وته‌وه کاتیك که به‌ربووینه‌وه ده‌رقاچه‌ی به‌ده‌ستی
منه‌وه به‌جیماو درا، له‌ریگاش یه‌ک دوو جارێک ده‌ستم به‌ر له‌شی پوتی
که‌وت، به‌لام نه‌متوانی تیبگه‌م که ئه‌و پروته.

عه‌یبی کار ئه‌مه‌ بوو که جلیکی رێک و پیکمان له‌به‌ردا نه‌بوو، لۆمبوؤ
پارچه‌یه‌کی وه‌ک مایۆی له‌خۆی به‌ستبوو، منیش پانتۆلیکی شره‌و پینه
پینه‌م له‌پیدا بوو. لوجی شه‌رمی له‌من نه‌ده‌کرد، چونکه‌به‌یه‌کتری
نامه‌هره‌م نه‌بووین، شه‌رمی ئه‌و له‌لۆمبوؤی برای بوو، بۆیه‌پیم‌وت
دوورکه‌ویته‌وه تا شتیك ده‌که‌ین.

کاتیك لۆمبۆ پۆشت، منیش پووت بوومه وه، به کۆمه کی لوچی پانتۆله که م دراند. دوو پارچه ی کون کونی دریژی لی دهسکه وت و کردمان به دوو که رته وه، نیوهیم وه کو مایۆ بو لوچی به ست و نیوه که ی دیکه ی خۆم به ستم، به مشیوه یه ههرسیکمان بووین به یه ک شیوه، ته نیا لوچی له م حاله ناره حه ت بوو ئه ویش له گه لیدا راهات.

ئو پۆژه تا ده مه و عه سر خه وتین، دوا ی ئه وه ی بیدار بووینه وه به که میك میوه ی جهنگه لی برسیتیمان ره وانه وه وه ده ستمان کرده وه به پۆشتن.

به مشیوه یه به رده وامبووین له سه فه ره که مان، زیاتر به شه و ده رۆشتین، پۆژانیش ده خه وتین، چونکه خه وی شه وی جهنگه لی دویس به هوی ئه وه ی خالی به رامبه ری دورگه ی به هه شت بوو ناوم لینابوو دۆزه خ، به پیشوازی له مه رگ هه ژمار ده کرا.

له شه ودا پوبه پوی چه نندین جۆری ئازه لان ده بوینه وه، به لام هه ر خۆشحال بووین، چونکه ئه گه ر ئه م ئازه لانه له کاتی خه ودا بۆمان به اتنایه چ به لایه کمان به سه ردا ده هات.

شه ویک که مانگه شه و سه رزه وی وه ک پۆژی پوناک لیکردبوو خه ریکبوو ببینه خۆراکی پلنگیکی درنده، به لام به پیکه وت پزگارمان بوو.

ئیمه به ئارامی سه رقالی پیکردن بووین، له ناکاو دهنگی نارته ی پلنگیک که له سه ر درختیکه وه له بۆسه دا بوو له جیی خۆمان وشکی کردین، من ویپرای ئه وه ی زۆر ده ستم به فیشه که وه ده گرت، له کاتی پوبه پو بونه وه ی مه ترسیدا ئاماده بووم، سه ره تا لۆمبۆ به نیزه شالای بوو

ده‌برد ئه‌گه‌ر ده‌ره‌قه‌تی نه‌هاتبايه من ده‌ستبه‌کار ده‌بووم، ئه‌و شه‌وه‌ش
هه‌ر ئه‌و کاره‌مان کرد. لۆمبۆ نيزه‌که‌ی ئاماده کردبوو ده‌يويست
بيوه‌شينيت که ده‌نگی نارته‌يه‌کی ترسناک له دوامانه‌وه هاتو له جو له‌ی
خستين.

ئهم نارته‌يه شيریکی درنده بوو، ئه‌ویش ده‌يويست ورگی خوی به
ئيمه تير بکات، هاتنی ئازهلای دووهم دۆخی ئيمه‌ی گۆرپی، خیرا به لۆمبۆ
و لۆچيم وت مه‌يدان چۆل بکه‌ين و جوړيک بوه‌ستين که هه‌ردووکیان
پوبه‌رومان ببه‌وه.

رێک له‌و کاته‌ی که من به توندی ده‌ستی ئه‌وانم گرتبوو، له ته‌نيشت
دره‌ختيکه‌وه خۆمان په‌نادا، پلنگه‌که هاته خواره‌وه شيره‌که‌ش هاته
پيشه‌وه، ئه‌و دووانه له جياتی ئه‌وه‌ی په‌لاماری ئيمه‌ بدەن پوبه‌رووی
يه‌کتري وه‌ستانه‌وه.

په‌نگه ئه‌گه‌ر ئه‌وان بونه‌وه‌ریکی خاوه‌ن ئيدراک بونايه‌ ده‌بوو
هه‌ردووکیان شالاو بو ئيمه‌ بينن، به‌لام بو ئه‌وه‌ی پکا به‌ره‌که‌ی له مه‌يدان
ده‌ربکات، شالايان بو يه‌کتري برد.

جه‌نگی دوو ئازهلای به‌هيزو درنده گه‌ليک شايانی ته‌ماشاکردن بوو، به
تايبه‌ت هه‌ردووکیان برسی بن. ئه‌و شه‌وه ئيمه‌ بينه‌ری ئه‌و ديمه‌نه
فه‌رامۆشنه‌کراوه بووين، هه‌ردوکیان به‌که‌لبه‌و چرنوکه تيرزه‌کانيان
په‌لاماری يه‌کتريان ده‌داو هه‌نديجاريش وه‌ك زۆرانبازه‌کان يه‌کتريان
ده‌گه‌وزاند. ئهم جه‌نگه‌ نزيکه‌ی کاتژمي‌ریکی خاياند، هيشتا هيچ کاميان
ئاماده نه‌بوون ده‌سبه‌رداری يه‌کتري بين. من زۆر چه‌زم ده‌کرد تا کو‌تايی

سهیری ئەو جهنگه ی ئەوان بکه م، به لام لۆمبۆ وتی له مه زیاتر مانه وه مان باش نیه. ئیمه ئەو ئاژه له درنده زامدارانه مان به جی هیشت و به ریکه وتین. نزیکه ی دوو ههفته ده بوو به بی وچان ده پۆشتین.

ورده ورده دارستانه که دۆخیکی دیکه ی به خۆیه وه بینى و خه ریکبوو شوینه واری مرۆڤ ده رده کهوت، له شوینیکدا کوخیکی به قامیش دروست کراوم بینى، که چوینه ژوره وه کۆمه لیک که رویشک رایانکرد. هات به خه یالدا به پیستی یه ک دوانیک له و که رویشکانه ده کریت سینه به ندیک و مایویه ک بۆ لوچی دروست بکه م، به لام پۆژیکی ته و او خه ریکبووم نه متوانی دانه یه کیان راو بکه م، دیاره به فیشه ک ده متوانی، به لام نه مده ویست فیشه کیک له کیس بده م.

هه موو پۆژیک فیشه که کانم هه ژمار ده کرد، دوانزه دانه له یه ده گیکدا بوو، که مایه ی پزگاریمان بوو له هه ر مه ترسییه کی گه وره، پۆژانی شانزه یه م وه قده یه م تیپه ری، به لام ئەوه ی له لۆمبۆدا سه رنجی کیش ده کردین ئەمه بوو هه رچه ن له به ستینی نیشته جیبونی دوورگه که نزیکتر ده بوینه وه ئەو زیاتر نیگه رانی و ترسی لیده نیشت، هه نگاوه کانی خاوتر ده بوون به زۆرو ناره زایی له گه لمان ده بوو، ئەمه ش له ودا هینده به تین بوو که من پیم وابوو به و زووانه لۆمبۆ هه لدییت و به جیمان ده هیلیت، نیگه رانی لۆچیش هیچی له و که متر نه بوو.

شه ویکیان که من و لوچی له سوچیکیا پیکه وه بوین، نازانم چی بوو که ئەو وتی:

- په نگه ئەمه دواين دیدارو پیکه وه بوونمان بییت.

به واقورمانه وه وتم:

- بۆچی؟ ئاخر چی بووه؟ ئایا واده زانیت من له تۆ تیر بووم؟

لوچی وتی:

- نا! ئەزیزم، تۆ منت خوێشده ویت، لۆمبۆ پێی وتم که خه یالی تۆ

تیک نه دهه. خه ریکبوو باسه که گرنگ ده بوو، چاوم له چاوهکانی بریو

پرسیم:

- رآستیم پێ بلی، لۆمبۆ بۆچی ئەو پهفتارانه دهکات، بۆی خۆی

دوا دهخات و خۆی ون دهکات و دوامان دهخات، ده بییت راستیه که م پێ

بلییت؟ لوچی که نهیده ویست راستیه که بدرکینیت، له بهرامبهر ئەو

جه ختهی که من کردم ناچار وتی:

- ئاخر چی له پیره ژنهکانی دویس ده کهیت؟

پیکه نیم؟ جارێک خودی لۆمبۆ باسی ئەو پیره ژنانهی کردو باسی

ترسانی خۆی کردبوو.

له دواي پیکه نینه که وتم:

- به لآم پیره ژنهکان هینده مه ترسیدار نین، که ئیمه هیده لیان

بترسین، ئیمه له گه ل شێرو پلنگدا شه پمان کرد. ئە گه ر پێویست بییت

له گه ل ئەوانیش ده جه نگی.

لوچی وتی:

- راستت ده ویت من تا ئیستا نه مدی بوون، پهنگه رۆژیک که پیر

دهبم له نیو ئەواندا بزیم، به لآم ئیستا که گه نجم، زانیارییه کی ئەوتۆم نیه،

هینده ده‌زانم مه‌ترسی ئەوان جوریکی دیکه‌یه، ئەگەر ئیوه هەردووکتان
له چنگیان بکه‌وتنایه، ده‌مردن.

- به زه‌برو زۆر چۆن ئەوه ده‌کریت؟

لوچی ده‌یویست وه‌لامیکی درێژم بداته‌وه، به‌لام نه‌یپه‌رژا، چونکه له م
کاته‌دا لۆمبۆ به‌پاکردن هات وه‌ک منالیک دیویکی سی‌شاخ و چوارچاوی
به‌دی کردبیت به‌شپرزهی و ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه خۆیدا به‌سه‌ر ده‌ست و
پیی مندا وتی:

- هاتن، هاتن، وا هاتن.

چونکه من له مانای قسه‌کانی تینه‌گه‌شتم، سه‌ریکی هه‌لپری بو
ئاسمان و وتی:

- ئەه‌ی (تۆمای گه‌وره) په‌حمم پیبکه، سویند به‌گه‌وره‌یی و
ده‌سه‌لاتی تۆ من چیتر توانام نیه له ئاست زۆریک له‌کاره‌کان
ده‌سته‌وسانم.

به‌توندی وتم:

- مانای چی؟ لۆمبۆ ئەلئی شیت بوویت؟ چی ده‌لییت؟ بو‌هینده
ترساویت؟

ئهو وه‌لامی نه‌دایه‌وه، به‌لام سه‌رنج‌دا لوچی به‌به‌زه‌ییه‌وه لیی
ده‌پوانیت، بو‌ئوه‌ی کۆتایی به‌م دیمه‌نه‌ بێنم وتم:

- خیراکه‌ن ده‌بیت به‌پیکه‌وین. سه‌فه‌ره‌که‌مان کۆتایی پی‌بێنین.
لۆمبۆ وتی:

- به‌لام به‌پروای من ته‌مه‌نمان کۆتایی هاتوه.

له جيی خوی ههستا، من زووتر به پیکه وتم، لوچی و لومبو به ترسو و
له رزه وه به دوامدا هاتن پیکه وه قسه یان ده کرد.

هیشتا مه و دایه کی زورمان نه بریبوو له مالاولوه هه راوهوریا به رز
بویه وه، هه تا که وتینه خومان چوارده ورمان به پیره ژن گيرا بوو، هیچ
جی ترسو نیگه رانی نه بوو.

به خیرایی چوارده ورمان به پیره ژنان گيرا. دیاره که ده لیم پیره ژن
نه وه ک و بزانیته هه مویان قه مبورو پیر بن، ژنی که م ته مه نیشیان تیدا بوو
دیاره که م ته مه ن به به راورد له گه ل نه وانیتتر، به لام به هه رحال لاوترینیان
له په نجا سال که متر نه بوو.

له نیوان خه لکی نه و دوورگه یه و دوورگه ی به هه شتدا یاسا نه مه بوو
کاتی که ژن له سکوزا ده که وت ده گو یزرایه وه بو دویس، نه وان ده یانوت
(توما) ده یه ویته که به هه شت هه میشه پر بیته له ژنانی لاو و جوان،
پیاوانیش مافی نه وه یان نیه نه م فریشته جوانانه له سالیکیا زیاتر له
هه فته یه ک لاقه بکه ن، له نیوانیاندا چهند پیاویک دیار بوو که دواتر زانیم
پیاوه کان زور به ته مه ن و نه وان هه ش له کاتی سه ردانی کردنی زوربه ی
پیاوه کان بو دورگه ی به هه شت نه خوش ده که ون ناچارن له و دورگه یه
بمیینه وه نه وان هه له م تا قمه بوون.

له کاتیکیا بیست تیره که م توند به ده ستمه وه گوشه ی بوو چاوم
تیب ریپون و چاوه پوان بووم گه ر له لایه ن نه وان هه وه هی رشیکی کرا ته قه بکه م،
به لام نه وان به خوشحالییه وه له من و لومبو یان ده پروانی، ده ستیان لی

ده دام به په نجه کانیان ده یانگوشیم تا له توکمهی و هیزی من دلنیا بن.
هارکات گله بیان له لۆمبۆ ده کردو لیان ده پرسى:

- پیاوه کانمان چیان لی هات؟ بوچی نایه نه وه؟ ئیمه له ته نیایدا
بیزارو ماندو بووین.

لۆمبۆ به و پیشنیاره ی که من کردبووم وتى:

- ئەم که سه هه والی پیاوه کانى هه یه، من هیچ نازانم.

لوچی، له سوچیکه وه وه ستابوو له ژیر کاریگه رى هه شیمه تی ژنه کاندا
که هه ر ساته و زیاتر ته نگیان پی هه لده چنن چوه دواوه. له م کاته دا
ده نگیکم به ر گوئی که وت که وتى:

- برۆ به ولاره کچه که ی توما هات. (لۆتۆما) هات.

پیشتر وتم که (لۆ) نازاناویکی خانه دانى بوو له سه رۆک خیله کانیان
ده نا، له (دۆیس) دا یه کیك له ژنه کان به سه رۆک خیل هه لده بژیردرا ئه و
یان به (لۆتۆما) یان کچه که ی توما ناو ده برد.

(لۆتۆما) ژنیک بوو ته مه نى په نجا سال، که جوانترین ژنانى دۆیس بوو.
ئه و به ناو هه شاماته که دا ناوبه یینیکی کرده وه وه هاته پیشه وه به ديقه ته وه
لیم ورد بویه وه، سه یریکی لوچی کرد به په نگیکی په رپوه وه له
سوچیکه وه وه ستابوو، پاشان زله یه کی قایمی سره واند ه لۆمبۆ وتى:

- تو بوچی به ته نیا هاتوویت، پیاوه کانى ئیمه ت چی لی کرد؟ ئیستا

ئیمه شه وانه چی بکه ین به بی عه شقو خو شه ویستی چۆن بژین.

لۆمبۆ، ده‌ستی خسته سهر شوینی زلله‌که‌و وه‌ک منالکی خه‌تبار که
له‌ ترسی زلله‌ی دووهم جورئته‌ی قسه‌کردنی نه‌بیته‌ چوه‌ دواوه‌ و سهری
شۆر کردو وه‌ستا.

تیگه‌شتم که‌ ئه‌مانه‌ پێشه‌وه‌ی خه‌می ورگو‌ و جل و به‌رگو
سه‌رپه‌نایه‌کیان هه‌بیته‌، بیر له‌ عه‌شق و رابواردن و په‌یوه‌ندی سیکیسی
ده‌که‌نه‌وه‌.

دوای ئه‌وه‌ی که‌ لۆمبۆ به‌ ده‌ستی (لۆتۆما) لێدانی خوارد، ئه‌نجا به‌ره‌و
من هات، پوخساری له‌ دیتنی به‌ژنو بالای من گه‌شایه‌وه‌، بزه‌یه‌ک که‌وته
سهر لێوه‌کانی ده‌ستی هینا به‌سهر بازوه‌کاندا وتی:

- پیاویکی باش دیاریته‌، ئایا له‌ باشیت؟

دل‌م له‌ سینه‌مدا تاسا، خۆم کێشایه‌وه‌ دواوه‌ وتم:

- به‌لێ، باشم به‌لام له‌گه‌ڵ گه‌نجه‌کاندا.

چاوه‌رپیم کرد ئه‌م وه‌لامه‌ی پیناخۆش بیته‌ و گرژو مۆن بیته‌، که‌چی به
پێچه‌وانه‌وه‌ پیکه‌نی وتی:

- باشه‌، خۆ ئیمه‌ش پۆژیک گه‌نج بووین. به‌ر له‌وه‌ی من قسه‌ بکه‌م
وتی:

- ئیستا من جوانترین ژنی دورگه‌که‌م.

پاشان پویکرده‌ ئه‌وانیتر وتی:

- وه‌رن، من ئه‌مشه‌و ئه‌م پیاوه‌ ده‌به‌مه‌وه‌ بۆ کوخه‌که‌ی خۆم و
هه‌فته‌یه‌ک له‌گه‌ڵ ئه‌ودا زه‌ماوه‌ند ده‌که‌م، دوای ئه‌و هه‌فته‌یه‌ش
ده‌یبه‌خشم به‌ ئیوه‌ و ئیوه‌ش به‌ تۆبه‌ی خۆتان سوودی لێ وه‌ریگرن.

پیره ژنه کان له خوښیدا دستیان کرده شایې وه لهله له لیډان، ئه وه شه وه له وه هوزده دا ئاهه نگیکی گه وره یان گپرا. ئیمه هه رسیکمان دانیشتبووین له وه دیمه نه سهیره ورد ده بووینه وه، من وامده زانی ئه مه زه ماوه ندیکه، زه ماوه ندی پوژی یه که م چوونی من بو دورگه ی به هه شت و هاوسه رگیریم له گه ل (لومالو) زه ماوه ندیك بوو.

نازانم له هیچ کتیبیكدا خویندوته وه که له سیسیل و زوریك له گوندو ئاواپیه کانی ئیتالیا بووک چۆن ده به نه مالی زاواوه؟ حالی منیش ریك ئه وه بوو.

یه کیک ده یوت:

- گالته ی له گه لدا نه که یوت، گه ر لوتوما بزانیئت له گه ل میرده که ییدا گه پیک ده که یوت توپه ده بیئت.
هه ر که سه وه قسه یه کی ده کرد.

په ننگه ئه وان پییان وابوو بیئت من مه پم وا به و جوړه دادقانیان دهره ق ده کردم، به لام ئاخر له گه ل مه پیشدا ئه وه جوړه په فتارانه ناکریت.
له ولای مه یدانه که وه له به رده می کوخه کاند له گه ل لومبو هه مان په فتاریان ده کرد، هه ر جاریک لومبو دهره تیکی بو ده په خسا قسه ی له گه ل ده کردم ده یوت.

- ئارامبه.

به دبه ختییه کی گه وره به روکی گرتبووین، به لام چاریکمان نه بوو ده بوو ملکه چ بین، دواى ئه وه ی سه ر تاپی منیان شوورد، به پوئیک که عه تری یاسی کیوی بوو هه موو له شیان چه ور کردم، قژیان به پوئیک دیکه بو

داهینام به نه ریتی خۆیان به لاجانه کانمدا شوپریان کرده وه، دهرپریکی سوریان به ست به قژمه وه. له ولای مهیدانه که شه وه دهمبینی که لۆمبۆ چون بهرگه‌ی ئەم رهفتاره تاله دهگریت و له من دهپوانییت، ئەنجا تیگه شتم که بۆچی لۆمبۆ له نزیکبونه وه‌ی ئەم شوینه دهرترسا.

بۆ پۆژی دواتر ههوسه له‌ی چونه دهره وه‌ی کوخه که م نه بوو، له کاتیکا که لۆتۆما له ناخه وه خوشحال بوو هاتوچۆی ده کرد، دهسته دهسته پیره ژنه کانی بۆ ماله که‌ی دههینا به لوتبه رزی و بایبونه وه منی نیشانی ئەوان ده دا. به لام هیشتا لۆمبۆ به هۆی لۆچییه وه په یامی بۆ دهناردم که بهرگری نه که م.

لوچی مافی هاتنه ژوره وه‌ی بۆ که خه که‌ی لۆتۆما نه بوو ته نانه ت نهیده و پرا نزیک بکه ویتته وه بمبینییت، ته نیا ئەو کاتانه‌ی ئەو ناوه چۆل ده بوو به پاکردن به بهرده می کوخه که دا پرایده کرد په یامه که‌ی لۆمبۆی ده گه یاند، یان له لایه ن منه وه په یامی دهرده وه.

شه‌وی دووه م و سییه میش به هه مانشیوه تیپه‌ری، ههر پۆژیک تیده په‌ری من لاوازتره زهر دتر ده بووم.

من وه ک میردی سه‌رۆک هۆز بووم ده متوانی سه‌رۆکایه تی به ده ست بیتم وه ک دورگه‌ی به هه شت له ویدا ده ست به ئاوه دانکردنه وه بکه م، به لام هینده ناره حه ت بووم که ههوسه له‌ی هیچ کاریکم نه بوو.

شه‌وی شه شه م پوداویکی بی پیشینه پویدا، ئیواره بوو له دهرگادرا. لۆتۆما وه ک بلایی بزانییت کییه له دهرگا ده دات، دهرگای کرده وه

پیره ژنیکی هیئایه ژوره وهو پیکه وه دانیشتن دهستیان کرد به باسکردنی
من.

ئه و ژنه وتی:

- به لئنت پیّ دهدهم هه موو پوژیک له ده ریادا راوه ماسیت بو بکه م،
ده رشته ی (کوش) ت پیبدهم. (کوش جوّره میوه یه که وه ک گوێز که
خه لکی دویس ده یکه ن به په ته وهو وشکی ده که نه وه، ئەم میوه یه که
وشک ده بیته وه تامی خوشتی ده بیته).

پیم وابوو ئە گهر دۆخه که به مشیوه یه برواته پیشه وه ئەوا من و لۆمبو له
له پری و لاوازیدا ده مرین، تا زوو ده بیته ریگا چاره یه ک بدۆزینه وه. به هه ر
حالیک و هه ر زمانیک بوو ئەو شه وه مامه له ی ئەو دوو پیره ژنه م تیکداو به
بیانوی نه خو شیییه وه به لئندا که سبه ی شه و بچه مالی هاوړیکه ی
لوتوما، ئەویش پازی بوو پوشت.

بو پوژی دواتر هه رچو نیک بوو پوشتمه دهره وه، له مانگه شه ودا له گه ل
لۆمبو دانیشتم باسی دۆزینه وه ی ریگا چاره مان کرد. کاتی که من و لۆمبو
له و مانگه شه ودا دانیشتبوین، دهسته دهسته پیره ژنه کان دههاتن و به
به رده مماندا تیده په پین، جوّره رهفتاریکیان ده نواند که سه رنجیان کیش
ده کردین.

من و لۆمبو زور قسه مان کرد، ئەویش پیّ دهوتم لاواز بوویت، منیش
ئوم به له پو لاوازتر له جارن ده بینی، دهرباره ی پاگردن قسه مان کرد،
لۆمبو پیّ باش نه بوو، به لام چاره یه کی دیکه ش نه بوو، ته واو قسه مان
له گه ل کردبوون، له ولاشه وه چونکه که شتییه که مان خراپ بووبوو

هيوایه کمان نه بوو به و زوانه بچینه دورگه‌ی به ههشت، له مانه وه مان له نئو
ئه واندا ئه نجامی کمان نه بوو بیجگه له وه‌ی خو مان بکوژین.

ههفته‌ی دووه می مانه وه مان له دویس لوتوما ئیمه‌ی به شهش په‌تی
(کوش) گۆرییه وه.

ورده ورده متمانه‌یان پی ده کردین، ده یانه‌یشت که من و لومبو به ناو
هۆزه که دا بگه‌ریین، ئه و پۆزه من چه که که‌ی خو مم هه لگرت، لومبو
پیشتر قه‌مه و نيزه‌کانی به لۆچیدا نار دبووه جییه‌کی دوورترو
شاردبویه وه، ئه و پۆزه لوچی چاودیری ده کرد، پیره‌ژنه‌کان سه‌رقالی
دابه‌شکردنی ماسی و میوه‌کان بوون، ئاماژه‌ی بو من و لومبو کردو خۆیشی
به که‌ناری دارستانه که دا به ره و باشور پۆشت. ده خوله‌ک دوا‌ی ئه و لومبو
پۆشت، نیو کاتر میتر دواتر منیش رامکرد، نه خشه‌ی پاکردنه که مان پیشتر
تاوتوی کردبوو هیچ خه‌می کمان نه بوو.

بو ئه وه‌ی توشی ئاژه‌لی دپنده نه‌بین، بریارماندا به که‌ناری ئاوی
ده‌ریا و دره‌خته‌کاندا برۆین و هه‌ر ئه وه شمان کرد.

نزیکه‌ی دوو کیلومه‌تریک له هۆزه که دوور که وتبوینه وه، که ده‌نگی
هه‌راوه‌ریا به‌رز بویه وه پیره‌ژنه‌کان به پاکردنی ئیمه‌یان زانی. به پیی
په‌تی و شیوه‌ن و گریان له کاتی‌کا مووی جه‌سته‌ی خۆیان پاده‌کیشا به
نینۆک ده‌م و چاوی خۆیان ده‌پنی دوامان که‌وتن.

شوین پیی ئیمه به‌سه‌ر لم و زیخی که‌ناره که وه به جیما بوو، هه‌ربه و
نیشانه‌یه وه دوامان که‌وتن. به‌لام هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تیگه‌شتن زه‌حمه‌تیکی

بیهوده ده‌دهنه به‌رخویان ناتوانن نیچیره له کیس چوه‌که‌یان به‌ده‌ست
بیننه‌وه، چونکه ئیمه به‌خیراییه‌کی زیاتر ده‌رۆشتین.

ئیواره‌ی ئەو پۆژه ماندوو شه‌که‌ت له‌جوله‌که‌وتین، به‌پیکه‌وت ئه‌وی
جوانترین شوینی دۆیس بوو سه‌باره‌ت به‌شوینه‌کانی دیکه‌ زیاتر به‌رزایی
بوو.

جه‌نگه‌ل له‌ئاستی ده‌ریاوه‌ به‌رزترو به‌چه‌ند گاشه‌به‌ردیک پیکه‌وه
ده‌به‌سرانه‌وه، کاتیك چوینه‌ سه‌ر گاشه‌به‌رده‌کان دیمه‌نیکی به‌شکوو
دل‌رفین ده‌که‌وته به‌رچاومان، گه‌ر به‌هه‌زار چاو لیمان بپوانیایه‌ تیر
نه‌ده‌بووین.

لۆمبۆ، پیشنیاری کرد هه‌ر له‌وی له‌سه‌ر گاشه‌به‌رده‌کان بمینینه‌وه و پۆژ
بکه‌ینه‌وه، خه‌یالیکی خراب نه‌بوو، له‌وی باشرمان ده‌ستنه‌ده‌که‌وت.
راستی لۆچیش جوان و نازدار بوو.

تی‌کرای ئەو شه‌وه و پیرای ماندویتی نه‌خه‌وتین و من له‌گه‌ل لۆچیدا قسه‌م
ده‌کردو به‌لین و په‌یمانمان نوێ کرده‌وه، شه‌و پۆشت و دنیا پوناک بویه‌وه
هه‌ردوو‌کمان خه‌وتین، لۆمبۆ بیداری نه‌کردینه‌وه. لۆمبۆ به‌ته‌نیا ده‌ستی
به‌کار کرد، میوه‌ی له‌جه‌نگه‌ل هیناو ماسی راو کرد به‌چه‌رخه‌که‌ی من
ئاگری کرده‌وه، ماسیه‌کانی خسته‌ سه‌ر پشکۆی ئاگره‌که‌و تا بۆنی خوشی
ماسی برژاوم کرد، بیدار بومه‌وه دانیشتم، نه‌مده‌توانی باسی خوشحالی
خۆم بکه‌م، دوا‌ی بیست شه‌و ئەوه‌ یه‌که‌مجار بوو به‌ئاسوده‌یی خه‌وتم.

لوچی بیدار بویه وه، هه‌رسیکمان نانمان خوارد، لۆمبۆ زووتر دهستی له خواردن هه‌لگرت به که ناره‌که‌دا دهستی کرد به گه‌پان. نزیکه‌ی یه‌ک دوو کاتر می‌ریک لی بی هه‌وال بوین، هه‌رچه‌ن بانگمان ده‌کرد وه لآمی نه‌بوو.

- لۆمبۆ، لۆمبۆ، له کویت، ها لۆمبۆ.

ورده ورده ونبونی نه‌و دریزتر ده‌بویه وه، ئیستا سی کاتر می‌ری به‌سه‌ر دیار نه‌بونیدا تیپه‌ری و بویه مایه‌ی ترسو نیگه‌رانی به خۆمان وت، نه‌بی لۆمبۆ چی به‌سه‌ردا هاتبیت؟ نزیکه‌ی کاتر می‌ریکی دیکه تیپه‌ری، بوو به چوار کاتر می‌ری و هه‌په‌ری ترسو دله‌پاوکیمان بوو، له پر له دووره‌وه گویمان له ده‌نگی بوو.

- ئای، ئای، جیوانی.

لوچی پایکردو به ده‌ست ئاماژه‌ی کرد تا منیش دوا‌ی بکه‌وم، هه‌رچه‌ن زیاتر ده‌رۆشتمه پیشه‌وه ده‌نگه‌که ئاشکراترو وشه‌كان زیاتر ده‌بیسران.

لۆمبۆ وتی:

- ئای، جیوانی، که شتییه‌کی ئاسنین.

نیوان ئیمه‌و نه‌و ده‌نگه‌ی ده‌بیسرا به‌ردیکی گه‌وره‌ بوو، به‌سه‌ر به‌رده‌که‌دا دره‌ختی به ته‌مه‌ن و نه‌ستوری جه‌نگه‌له‌که چه‌ما بویه وه سیبه‌ری به‌سه‌ر ده‌ریاکه‌وه کردبوو، بو گه‌یشتنه‌ نه‌وی ده‌بوو به‌لای دره‌خته‌کاندا برۆشتینایه، سه‌ره‌تا لوچی پۆشت منیش به دوا‌یدا، که به ته‌نیشتی دره‌خته‌کاندا تیپه‌ریم، چاوم به دیمه‌نیک کهوت که باوه‌پیکردنی به‌لامه‌وه نه‌سته‌م بوو.

له به ستینی ده ریا که دا که شتییه کی هیزی ده ریایی به ریتانی له نگه ری
گرتبوو، سه ره تا به دیتنی که شتییه که دلم داخو ریا ئاره قیکی سارد به
پشت و نیوچه وانمدا چو ریا، لوچیم پراکی شایه وه تا دووباره له بن
دره خته کاندا خو مان حه شار بدهینه وه، به لام دواتر چاوم به چهن
لاشه خو ریك كهوت كه به سه ر كه شتییه كه وه ده سو رانه وه دووسی دال و
لاشه خو رم بینی له سه ر عه رشی كه شتییه كه له سه ر شتیك نیشتونه ته وه به
چرنوك و دهنوك ئه و شته هه لده كوئن. په روازی لاشه خو ره كان تاراده یه ك
خه یالی ئاسوده كردم به لوچیم وت:

- وه ره خوا خو ی ده زانی ت ئیمه چیمان ده ویت.

به په له چوینه خواره وه، لو مبو له به ستینه که دا نزیك به که شتییه که
بوو له ده ور به ری خو ی ده پوانی، چهن شتیکی دیکه ش له نزیکییه وه له
سه ر زیخ و لمی که ناره که که وتبوو. نه مده زانی چوئن له به رده که بیمه
خواره وه! هه رچو ئنیک بوو خو م گه یانده لو مبو، ئه و به په نجه
که شتییه که ی نیشاندام وتی:

- له م به له مه ئاسنینه دا هیچ که سیکی تیدا نیه بو گه نی مرؤقی

مردوی لیدیت.

وه لام نه دایه وه ته نیا ئامازه م بو کرد که له گه لمداییت، له سه ر لمه که
دووربینیک و تفه نگیکی تاییه تی پراوچیه ده ریاییه کان که وتبوو له و لاشه وه
لاشه ی مه له وانیک دیار بوو، له پروکه شی جه سته که دا دیار بوو مانگیك
به سه ر مردنیدا تیپه ر بووه.

به پليکانه‌کانيدا سه‌رکه‌وتين. له عه‌رشى که شتیبه‌که دوو لاشه‌ی دیکه که‌وتبوو، داله‌کان لاشه‌که‌يان له‌ت‌وکوت کردبوو خواردبوويان. له ژورده‌وه کاپتنه‌که‌ی له نزيکی لاشه‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر زه‌وى که‌وتبوو، خوینيکی زۆر له‌سه‌ر ته‌ختی ژوره‌که مه‌یی بوو، شوشه‌ی به‌رده‌می ژوری کاپتنه‌که به‌گولله کون کون و وردو خاشک‌رابوو.

ورده ورده خه‌ریک‌بوو شته‌که ده‌رده‌که‌وت، که شتیبه‌کی به‌ريتانی که‌وتبووه به‌ر هيرشى فرۆکه ژاپونیه‌کان، په‌ناى بو ئه‌م شوینه هیناوه سه‌رنشینه‌کانی لیره مردوون. به خیرایی هه‌موو جییه‌کی که شتیبه‌که‌م پشکنی، چه‌ن لاشه‌یه‌کی دیکه‌م دۆزییه‌وه هه‌مويان به‌گولله کوژرابون، به‌يارمه‌تی لۆمبو لاشه‌که‌مان هینايه ده‌ره‌وه‌وه له‌لمی که‌ناره‌که‌دا به‌خاکمان سپاردن.

له‌وه‌که شتیبه‌دا هه‌موو شتيك هه‌بوو بیجگه له‌مرۆڤ، جلوبه‌رگ، چه‌ك، دژه هه‌وایی زنجیری گه‌وره‌و بچوك، تفه‌نگ، هه‌ر له‌وه‌تفه‌نگه‌ی که‌خۆم پیم بوو، پاره‌وه‌چه‌ك و په‌مزی ناوچه‌وه هه‌زاران شتی دیکه.

من له‌خۆشیاندا له‌پيستی خۆمدا جیم نه‌ده‌بويه‌وه، کاتی که‌من ئه‌وپه‌ری خۆش‌حال بووم زانیم که شتیبه‌که له‌پوی مه‌کینه‌وه پیکهاته هونه‌ریه‌کانیه‌وه هه‌یچ که‌م و کورتیبه‌کی نیه‌وه لۆمبوؤش گه‌ر که‌میك له‌گه‌لیدا خه‌ریک به‌ده‌توانیت له‌به‌ریخستنی‌دا هاوکاریم بکات.

دلخۆشییه‌کی زۆر له‌مندا خرۆشا بوون ده‌سکه‌وتنی که شتیبه‌کی جه‌نگی به‌هه‌موو پيویستییه‌کانیه‌وه ئه‌وپه‌ری شانسی بوو، ئه‌مه‌گه‌وره‌ترین شانسی من بوو گه‌ر له‌وه‌حاله‌دا گه‌نجینه‌یه‌که‌م بدۆزیبايه‌ته‌وه

هينده دلخوش نه ده بووم كه هينده به دستكه وتني ئه و كه شتیه
دلخوش بووم.

به هر حال ده بوو ده سته كار بم، نه وه شم كرد. له پيشا لاشه كانم
دوورخسته وه و له ژير خاكدا دامپوشين. لاشه خوره كانيش دواي به
خاكسپاردني لاشه كان بلاوه يان كردو به دواي نيچيري تازه ي خوياندا
ده گه پان، تاراده يك خه يالم ئاسوده بوو، چونكه ده مزاني په روازي
لاشه خوره كان سهرنجي خه لكي ناوچه كه و ده ریاوانه كان له دوورو نزیکه وه
راده كيشيت.

لومبوو لوچی له كه شتی و هه يكه له كه ی هه م ده ترسان هه م هه ستي
ئاراميشيان ده كرد.

لومبوو ده ستي به ديواره كانزاييه كه يدا ده هيناو ده يوت:

- چون ئه م هه يكه له مه زنه يان له ئاسن دروستكردووه و له ئاويشدا
نوقم نابيت.

پاشان پرسى:

- چون بتوانين له ئاوه كه دا سه ول ليبده ين خو ئه م كه شتیه

چارۆكه ی نیه، ده بيت چي بکه ين؟

كه بوم پوونكرده وه كه ئه م كه شتیه خوی ده جوليت، هينده واق
وپماو بوو كه باوه رپی نه ده كرد. دواي نيوه رپو له شوردين و خاوينكرده وه ی
كه شتیه كه ته واو بوين و كاتي ئه وه هاتبوو خومان بگورين.

لومبوو لوچيم برد بو شويني جلو خوگوريني كه شتیه كه وه، ده رگا كه
داخرابوو به لام كليلى ئه نباره كه م له گيرفاني به كيك له قوربانیه كاندا

دۆزییه وه، جۆره ها جلی ده ریایی خاوی و جلی مه له کردن و شتی دیکه ی
تیدا بوو.

پانتۆلیکی کورتی تایبته به ناوچه ی گهرمه سیرم له پیی لوچی کرد،
بلوزیکی هاوینه شم له بهر کرد، به لام لوگۆی سهر جله کانم لی کرده وه تا
دهر نه که ویت که بهریتانیه.

لوچی کاتیك که پیلاوو گۆره وی له پی کرد، نهیده توانی پروات، ریک له
پشیله یه که ده چوو ده سکیشی له ده ست و پی کرد بیت، دوو سی ههنگاو
پوشت پاشان وهستا به سیمایه که وه که پارانه وه ی لی ده باری گه رایه وه
پی وتم:

- ئەمانه له پیم داکه نه، من پانه هاتوو هیچ له پی بکه م. ئەو به
گۆره وی دهوت (جلی پی)، له زمانی ئەواندا بو پیلاوو گۆره وی زاراوه یه که
نه بوو، ناچار لوچی به گۆره وی و پیلاوی دهوت جلی پی!

لۆمبو پانتۆلیکی دریژو کراسیکی خه تخه تی له بهر کرد، به لام
حه زیده کرد ههر پووت بیت، ئەو به لایه وه له پی کردنی گۆره وی و پیلاو
کاریکی قورسو ناره حهت بوو.

منیش خۆم گۆری و کلاویکم له سهر کردو وتم:

- وه ره با له ئاوینه دا خۆمان ببینین.

ئاوینه له زمانی ئەواندا نه بوو، من به ئیقالی پیم وت، بۆیه تینه گه شتن،
له جیاتی پونکردنه وه بردمن بو لای ده ستشۆره که، خۆم زووتر چوومه
ژوره وه و ئاوینه که م به پارچه یه که داپۆشی پاشان ئاماژه م بو کردن، کاتیك

پارچه که م هه لدايه وه هه ردووکيان به ترسه وه کشانه وه دواوه جوریک زنده قيان چوو که ده يانويست رابکه ن.

ئوان پيشتر خويان ديتبوو به تاييه ت ژنان له ئاوی مه نگدا خويان ده بينن، قزيان ريک ده خه ن، به لام ئاوی مه نگ هه رگيز وه ک بيگه ردي ئاويته نيه، لومبوو لوچی له وه ترسان که ويته ی خويان له ديواردا بينی ئەمه ش ناباوه ری بوو که ئاو به ديواره وه بچه سپیت.

ماوه يه کی پيچوو تا ئوان له گه ل ئاويته دا راهاتن، مه به ستم ئەمه يه نزیکه ی نيو کاتر میر کاتم خه ر جکرد تا لوچی و لومبووم تيگه ياند که ئاويته چيه و هيچ ترسيکی ناويت، به لام هيشتا ئەمه سه ره تا بوو، هه رزار بيانوی دیکه بۆ ترسانی ئوان هه بوو که يه ک به يه ک خويان ده نواند.

کاتی ئاماده کردنی خواردن توشی هه مان کيشه بوينه وه، ده مويست ئاماده کردنی خوراک بخه مه ئەستوی لوچی، بۆ ئەم کاره ش هه رسيکمان چووينه چيشتخانه که وه خواردنه له قوتونراوه کانمان هيئايه دهره وه، هه لمبچرين و کردمه مه نجه ليکی بچوکه وه، که ميک پۆن و ساسم تيکردن.

هه موو ئەمانه م فيری لوچی کرد، دواي هه ر کاريکی بچوک ليیم ده پرسى:

- تيگه شتيت، فيربويت؟

ئهو وه لامی به ليی ده دايه وه، ئەوه ی زۆر پيی پيده که نين ئەمه بوو

لوچی ده پيرسى:

- ئەم ميوه هاتانه ده بيت له کام دارستانه وه چنرابن؟

لوچی وايد هه زانی قتوه کان ميوه به ری دارن، به هه مانشيوه له

دارستانه کاند ده پوين، بۆ ئاماده کردنيان ده بيت بچيت بۆ دارستانه کان.

ئه مانه به لای ئه وانه وه سه یرو ناباوه پری بوو، به واقورمانه وه لییان
ده پروانی! به سه رسامیه وه گوئیان له قسه کانی من ده گرت، سه ره نجام
تاوه ی خواردنه کهم خسته سه رته باخو به شقارته یه که ته باخه کهم
داگیرساند.

که ته باخه کهم داگیرساند، لۆمبۆ چه مییه وه سه یریکی ئاگری ژیر
تاوه که ی کردو وتی:

- ئه م ئاگره له کوپوه دیته دهره وه؟

به پیکه نینه وه پیم وت ئه م ئاگره هه مان ئه و شله ره شه یه که له
دوورگه که ی ئیوه هه یه (جان) ده یوت چاوی شه ی تانه کانه دایپۆشنه وه.
ئه و پۆژه بۆ یه که مجار دوا ی ماوه یه کی دوورو دریژ خواردنیکی به تامم
خوارد، به لام لوچی و لۆمبۆ زۆر به دلایان نه بوو. ته باخو جووری
سوته مه نیه که ی گه رمبون و تامی خواردنه که به لایانه وه سه یر بوو، هه ر
ساتیک که تیده په پری زیاترو باشتر دهرکیان به شته کانی ناو که شتییه که
ده کردو ئالوده ی ده بوون.

تیکیپای ئه و پۆژه مان به و کارانه وه به سه ربرد ده مه و ئیواره که لۆمبۆ
لوچی گه لیک شت فیر بوو بوون بریارمدا کار به ماتۆپی که شتییه که بکه م.
ده مزانی که ئه وان له بیستنی دهنگی ماتۆپو دیتنی پوناکی و گلۆپه کانی
ده ترسن، بۆ جله وگیری له ترسه که ی ئه وان باشتر وابوو که میک
پونکردنه وه یان بۆ بکه م و ئاشنایان بکه م، بۆیه به لۆچیم وت:

- ئه مه ده بینیت. ده زانیت چیه؟

ئوهی من نیشانمدا گلۆپیک بوو، ئه و به دیکه ته وه له گلۆپه که ی پوانی،
په نجه ی لیداو گوشاردی.

- نازانم چیه، په نگه کاسه یه کی له گل دروستکراو بیته و له کوره دا
ده رها بیته، په نگه هیلکه بیته.

لۆمبۆ نه یه توانی بزانیته که چیه، بۆیه وتم:

- ئه مه مه شخه له، ژور پونا که ده کاته وه، له وه شخه لانه که پیی
ده لاین گلۆپ له م که شتییه دا ژور هیه، نه دوکه لی هیه نه سوته مه نی،
نه پۆنی ده ویته نه کبریت.

لۆمبۆ به سه رسامیه وه وتی:

- چۆن؟ ده ته ویته بلایته ته نانه ت به بی به ردی ئاگر کردنه وه
داده گیر سیته! من باوه پر ناکه م.

سیمیکم پی نیشانداو وتم:

- ئاگری ئه م گلۆپانه له ناو ئه م په ته باریکانه دایه و سه رچاوه که شی
له ژیزه مینی که شتییه که دایه، وه رن با نیشان تان بده م.

به و بیانوانه وه بر دمن بو ژوری ماتۆری که شتییه که، دوا ی ئه وه ی چه ن
خوله کیک ده رباره ی ده نگی ماتۆره که قسه م بو کردن، دوگمه ی
ماتۆره که م نیشان دو خسته م کار، به و هه موو پیشه کییه ی بۆم ناماده
کردبون هیشتا له ده نگی ماتۆره که ده ترسان. به لام کاتی که گلۆپه کانی
که شتییه که داگیرسان، لوچی سه ری خو ی خسته نیوان هه ردوو
ده ستیه وه وتی:

- وای، وای، ئەمه کهشتی ئاسمانیه، فریشتە‌ی تێدایه چۆن ئەم
پیالانه روناک ده‌بنه‌وه؟

به زه‌حمه‌ت توانیم ناچارى بکه‌م تا چاوه‌کانى بکاته‌وه، وه‌ک نابینایه‌ک
تازه چاوى به دنیا‌دا هه‌لبێنیت، هه‌موو شتیکی به‌سه‌یرو سه‌مه‌ره ده‌بینی
له دیتنى چوار ده‌ورى خۆی تیر نه‌ده‌بوو. لۆمبۆ فووی له گلۆپه‌کان
ده‌کرد، ده‌یویست بزانی‌ت که ئاگرى ناو گلۆپه‌که به‌ فوو ده‌کوژیته‌وه یان
نا! گلۆپه‌کانى کهشتیه‌که سه‌یرترین شتیکی بوو ئەوان ده‌یانبینی، پاشان
ورده ورده به‌وه‌زایه‌ راهاتن. پۆژی دووهم چوینه لای رادیۆکه‌وه، لێره‌دا
شتیکم بیر چوو که بلیم. پۆژی پێشتر که تازه چوو بووینه ناو
کهشتیه‌که‌وه من کاپتنه‌که‌م به‌ کوژراوى له‌سه‌ر کورسئیه‌که‌ی خۆی
دۆزئیه‌وه، رادیۆکه‌ له‌سه‌ر شه‌پۆلیکی دیاریکراو بوو، سه‌ره‌تا هه‌یچ
ده‌نگیکی لێوه نه‌ده‌هات به‌لام له‌ناکاو وتی:

- کهشتی ژماره ۸۰۷، کهشتی ژماره ۸۰۷ وه‌لام بداته‌وه، کاپتن
پێچمۆند، کاپتن پێچمۆند، من له ترسی ئەوه‌ی نه‌وه‌ک نێره‌ره‌که‌ کراوه
بی‌ت ده‌نگو قسه‌ی ئیمه‌ی پێ بگات به‌په‌له‌ خامۆشم کرد، تا پۆژی دواتر
نه‌مکرده‌وه، ئەو پۆژه لۆچیم له‌گه‌ڵ بوو، به‌لام لۆمبۆ له‌سه‌ر عه‌رشى
کهشتیه‌که‌ گوریسه‌کانى کۆ ده‌کرده‌وه، پیم وتبوو ئاگای له‌ چوارده‌ور
بی‌ت، هه‌ر کاتیکی سیبه‌ریکی له‌سه‌ر ئاوه‌که‌ بینى ئاگادارم بکاته‌وه.

لوجی له ژووره‌وه وه‌ستابوو که من پێچى رادیۆکه‌م کرده‌وه، له‌سه‌ر
هه‌مان درێژایی شه‌پۆل، بیژهریک ده‌یوت بۆ هه‌موو کهشتیه‌کان،
زێپۆشه‌کان هێزی ده‌ریایی به‌ریتانیا له‌ نزیک خولگه‌ی ۱۵ پله‌ی باشورن

فهرمانکراوه فه‌رمانی ۱۲۰۰۴ هیزی ده‌ریایی پاشایی ئینگلته‌را له ئاوه‌کانی باشوره‌وه ئەمه‌یه: هه‌موو زریپۆشه‌کان فرۆکه‌کان که‌شتییه‌کان و هیزه‌کان ئاگادار ده‌که‌ینه‌وه له هه‌ر شوینیک که‌شتی جه‌نگی ژماره ۸۰۷ له ئاویان له وشکایی یه‌کیک له دوورگه‌کان بینرا به په‌مزیان په‌یامیکی ئاسایش ئاگادارمان بکه‌نه‌وه.

زانیم ئەو که‌شتییه‌ی ئیمه‌ تێیداین ژماره ۸۰۷ تیکرای هیزی ده‌ریایی به‌ریتانی له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ دوایدا ده‌گه‌رین، من ئەوه‌م پی‌ سه‌یر بوو که‌ بۆچی ئەگه‌ری نوقم بوونی بۆ ناکه‌ن، ئایا ئەگه‌ری ئەوه‌ نیه‌ که‌شتییه‌ک له پانتایی زه‌ریایه‌کدا نوقم ببیت؟

به‌ بیستنی ئەم په‌یامه‌ که‌می‌ک نا‌په‌حه‌ت بووم، به‌لام بریارمدا گوئی پی‌ نه‌ده‌م له‌م خه‌یاله‌دا بووم بۆ دۆزینه‌وه‌ی مۆسیقایه‌ک پی‌چی رادیۆکه‌م سوپاند.

له‌م کاته‌ بیرم که‌وته‌وه‌ لوچی ده‌ریاره‌ی رادیۆو بیستنی ده‌نگی رادیۆکه‌ چ کاردانه‌ویه‌کی ده‌بیت، ئاو‌په‌دایه‌وه‌ تا ئەگه‌ر له‌ ده‌ره‌وه‌ بیت بانگی بکه‌م، به‌لام له‌ناکاو چاوم به‌ لوچی که‌وت گو‌یچکه‌کانی گرتووه‌، سه‌ری ناوه‌ به‌سوچیکی ژوره‌که‌وه‌ پشتی کردۆته‌ من.

ئهو له‌ ده‌نگی رادیۆکه‌ ترسا بوو، هه‌قی خۆی بوو، چونکه‌ له‌ سندوقیکی بچوکه‌وه‌ ده‌نگیکی ده‌بیست که‌ وه‌کو من و خۆی قسه‌ی ده‌کرد، له‌ شوینیکی دیکه‌وه‌ مۆسیقای ده‌بیست، ئەمه‌ش به‌لای ئەوه‌وه‌ شتیکی سه‌یر بوو!

به پیکه‌نینه‌وه ده‌ستیم گرت له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆم دامنیشاند،
ده‌ترسا، ده‌موچاوی له‌ ترسدا ئاره‌قی لیّ ده‌چۆرا، به‌رده‌وام خۆی
راده‌پسکاند.

هیشتا ئه‌وم هیدی نه‌کردبویه‌وه که لۆمبۆ به‌ هه‌راسانیه‌وه خۆی کرد
به‌ژوردا ساتیک وچانی نه‌دا به‌ هه‌مان ئه‌و خیراییه‌ی خۆی به‌ ژوردا کرد،
پۆشته‌وه بۆ ده‌ره‌وه. ویستی به‌ پلیکانه‌کاندا بچیته‌ خواره‌وه خۆی
بگه‌یه‌نیته‌وه وشکانی، به‌ په‌له‌ بانگیم کردو هینامه‌وه ژوره‌وه، دیاریبو
له‌ ده‌نگی رادیۆکه‌ ترسا بوو که گوايه‌ که‌سانیک به‌ شوینمانه‌وه‌ن هاتبویه
ژوره‌وه من ئاگادار بکاته‌وه، به‌لام له‌ ژوره‌وه ده‌نگه‌که‌ی باشت
بیستبوو بۆیه‌ رایدیه‌کرد.

بیّ ئه‌وه‌ی بتوانیت قایل بیت به‌وه‌ی که شه‌یتانه‌کان له‌ رادیۆکه‌دان
راهات، چه‌نجاریک به‌ لۆچیم وت پیچه‌که‌ی بکاته‌وه‌و بیبه‌ستیته‌وه، ئه‌و
هینده‌ ئه‌م کاره‌ی دوپاتکرده‌وه، ده‌نگی رادیۆکه‌ ده‌بچراو ده‌هاته‌وه تا
دوچار تیگه‌شت شتیکی مه‌ترسیدار نیه‌و شه‌یتان خۆی تیدا
نه‌شاردۆته‌وه.

رۆژی چواره‌م پۆژیک بوو که لۆمبۆو لۆچی به‌ هۆشو به‌هره‌یه‌کی خودا
پیداوانه‌وه زیاتر ئاشنای کاره‌کان بوون، لۆمبۆ له‌شه‌وی یه‌که‌م به‌ دواوه
خۆی ده‌چویه ژوری ماتۆره‌که‌و دوگمه‌ی کاره‌باکه‌ی ده‌خسته‌ کارو
پوناکی ده‌کرده‌وه، کاره‌کانی دیکه‌ش لۆچی ئه‌نجامی ده‌دا، خواردنی
ئاماده‌ ده‌کردو هاوکاری ده‌کردم بیّ ئه‌وه‌ی چیتر له‌ ئاوینه‌و گلۆپی
کاره‌باو شته‌کانی دیکه‌ بترسیت.

ئو پۆژه بۆ سبه‌ی که بیدار بووینه وه لۆچیم به کاره ئاساییه‌کانه وه سه‌رقال کردو لۆمبۆم برده ژووری ماتۆره‌که وه تاکو ماتۆره دوانیه‌که‌ی که شتییه‌که کار پی بکه م که شتییه‌که بخره مه‌گه‌ر.

نه‌خسه‌ی ماتۆره‌که به دیواره‌که وه هه‌لواسرابوو، چونکه له‌ فیترگه‌ی هیزی ده‌ریایی له‌گه‌ل ژۆربه‌ی ماتۆره جیاوازه‌کاندا ئاشنابووم و له‌گه‌ل وانه‌کانی زانکۆدا کاری په‌یوه‌ندی‌دار فیتر بووبووم، به‌ کاتر میتریک توانیم هه‌ردوو ماتۆره‌که بخره مه‌ کار. سه‌ره‌تا ماتۆری لای چه‌م خسته‌ کار، پاشان ئه‌ویتر، به‌لام ده‌سبه‌جی دووه‌م کوژانده‌وه، چونکه له‌ و کاته‌دا پیوستمان به‌ دوو ماتۆر نه‌بوو به‌ هیواشی ویستم بجولیم. ماتۆر که‌ که‌وته‌ کار، پله‌و میله‌که‌یم به‌ لۆمبۆ نیشاندا، پی‌م وت هه‌ر وه‌ختیک ئه‌م میله‌گه‌یشته‌ هیلی سور ده‌بیته‌ چی بکات، پی‌موت هه‌ر چه‌ند خوله‌ک جاریک سه‌یریکی ماتۆره‌که بکات هه‌ر ناریکی و ناته‌واویه‌کی بینی خیرا پی‌م بلیت. لۆمبۆ خیرا فیتر بوو که له‌ پله‌و میله‌کان ده‌توانیت چ شتییک جیا بکاته‌وه، کاتییک له‌م باره‌یه‌وه خاترجه‌م بووم، چوومه ژووری سوکانه‌وه، هیواش هیواش که شتییه‌که م بۆ خولیکی تاقیکردنه‌وه خسته‌گه‌ر.

لۆمبۆ له‌کاتی که‌وته‌نه‌ گه‌ردا له‌ ژووری ماتۆره‌کان بوو لۆچی له‌ چیشخانه‌که کاری ده‌کردو خه‌ریکی ئاماده‌کردنی خواردنی نیوه‌رۆ بوو، بۆیه‌ هیچ کامیان ئاگیان له‌ که‌وته‌نه‌ پی‌ی که شتییه‌که نه‌بوو، من له‌ودیه‌ شوشه‌ی ژووری سوکانه‌که‌وه ئه‌وم بینی له‌ پلیکانه‌ی ژووری ماتۆره‌کانه‌وه هاته‌ سه‌ره‌وه خۆی گه‌یانده‌ عه‌رشه‌ی که شتییه‌که، له‌ناکاو بینی له‌ ناوه‌پاستی ده‌ریادایه‌وه هیچ شوینه‌واریکی دارستان و وشکانی دیار

نيه، به خه يالى ئه وه‌ی هه‌ر به كارپيكردنی ماتۆره‌كه كه شتييه‌كه ده‌جوليتتو من ئاگام لیتی نيه، به نيگه‌رانيه‌وه خوی گه‌يانده من، به لام زوو له وه‌له‌يه په‌شيمان بويه‌وه.

بۆ تاقيكردنه‌وه‌ی ئه‌وه ئايا ده‌توانين به سي كه‌س كه شتييه‌كه بخه‌ينه گه‌ر چوينه ناوه‌راستی ده‌رياو گه‌راينه‌وه، له نزيك وشكانيه‌وه ئا‌راسته‌ی جولانه‌كه‌م گو‌ری به‌ره‌وه‌هۆزه‌كه به رپيکه‌وتم.

لۆمبۆ جار جارێك ده‌چوه ژووری ماتۆره‌كان و ده‌گه‌رايه‌وه، دوا‌جار كه هاته‌وه پيی وتم:

- ديسان ده‌ته‌ويت كه من و خۆت گيرۆده‌ی ده‌ستی پيره‌ژنه‌كان بکه‌يته‌وه، هيشتا هيزمان به به‌ردا نه‌هاتۆته‌وه، ئه‌و پيره‌ژنانه ئيمه‌يان كوشت، له جالجاڵۆكه‌كان مه‌ترسيدا‌رتن.

لۆمبۆ كه‌زانی ده‌مه‌ويت بچمه‌وه بۆ هۆزی پيره‌ژنه‌كان توشي نا‌ره‌حه‌تی بوو ده‌ترسا. زۆری نه‌مابوو ده‌ست بکاته گريان و بکه‌ويت به‌سه‌ر ده‌ست و پيمدا، به‌لام چونکه من پلانم هه‌بوو نه‌مده‌تواني چاوپۆشی بکه‌م، دلنيام کرده‌وه كه خه‌می نه‌بيت ئه‌مجاره پيره‌ژنه‌كان ناتوانن ئازارمان بده‌ن، لوله‌ی تۆپ و گه‌له‌كانم نيشانداو وتم:

- هيشتا نازانيت ئه‌مانه چهن کارێکی ناياب ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر پيره‌ژنه‌كان به قسه‌ی منيان نه‌کردو هه‌ر ويستيان ئازارمان بده‌ن، به گولله‌ تۆپ هه‌مويان له ناو ده‌به‌م، له هۆزی ئيوه‌دا نه‌وه‌يه‌کی نوێ دپته‌ کايه‌وه كه هينده هه‌وه‌سبازو خو‌شگوزه‌ران نه‌بن.

به م قسانه كه ميک خه يالی ئاسوده بوو، رازی بوو كه زور به وریایی
بروین، دهمه و نیوه پۆ بوو گه شتیینه وشکایی ئاوه دانیههك، خوشبه ختانه
ئاوه كه وهك ئه و شوینه ی كه كه شتییه كه مان لی دۆزییه وه قوول بوو من
توانیم تا دوسه د سیسه د مه تریک له ته نکایی ئاوه كه دا برۆم، له وی
کۆمه لیک له پیاوه کان سه رقالی رآوه ماسی بوون، ژنه کان خویان ئارایش
کردبوو له بهر خۆره تاودا پیاسه یان ده کرد. لۆمبۆو لوچی زیاتر له من له
کاره سات ده ترسان له ملاولامه وه وه ستابون و خه میان لی هاتبوو.
لۆمبۆو كه پیره ژنه کانی بینی په ریان به قژی سپی و ره شی خویانه وه
کردبوو وتی:

- ئای له و نه گبه تییه، ئه مپۆ پۆژی خوشه ویستییه.

وتم:

- رۆژی عه شق چیه و له گه ل پۆژه کانی دیکه دا چ جیاوازییه کی

هه یه؟

لۆمبۆو وتی:

- به دبه ختی گه وره ئه مه یه ئیمه ئه مپۆ هاتووین. باشتر وایه دوو
سی پۆژیک له ده ریادا بمینینه وه پاشان کار به نه خشه كه بکهین، چونکه
ئه مپۆ ریسای تایبه تی هه یه، یه کیك له وانه ده بیئت هه موو ماسی بخۆن،
یه کیکی دیکه له ریساکان ئه مه یه له م پۆژه دا هه موو ژنه کان میره ده کانیا
ده گۆرن.

به پیچه وانه ی ترسو بیمه که ی ئه وه وه من پیکه نیم، وشکانیه کی
سه یروسه مه ره بوو، پیره ژنه کان کاتیك كه شتییه که یان بینی به ره و

ده‌رياکه هيرشيان هينا، وایانزانی له که شتییه که دا ژماره‌یه ک پیاو هه‌یه و
ئه‌م جۆش و خرۆشه‌یان بۆ له داوختنی پیاوی نوئی بوو که ئه‌وانی به‌و
خیراییه جۆش ده‌دا.

به‌لام چونکه ئیمه هیشتا له وشکانییه وه دور بوین کاتیك که زانیان
گه‌ر زیاتر بینه پیشه‌وه نوقم ده‌بن بۆیه گه‌رانه‌وه بۆ دواوه. ئه‌م پیره
ژنانه که ته‌مه‌نیان په‌نجا تا هه‌فتا وه شتا سال ده‌بوو جۆره
هه‌شاماتیکیان دروست کردبوو به‌ حاله‌تیکی تایبه‌ته‌وه که هه‌م ترسو
بیمیان هه‌بوو، هه‌م هیواو چاوه‌پوانی سه‌یریان ده‌کردین، منیش ترسام،
کاتیك نزیکت بوینه‌وه وه که شتییه که وه‌ستا پیره‌ژنه‌كان دووباره هيرشيان
بۆ هینایینه‌وه.

(لۆتۆما) سه‌رۆکی ئه‌وان که یه‌که‌م هاوسه‌ری من بوو (ببورن هاوسه‌ری
زۆره‌کی من) هه‌رکه له‌سه‌ر عه‌رشه‌ی که شتییه که وه چاوی پیم که‌وت، له
خۆشیدا قیژاندی، وه‌ک کیزۆله‌یه‌ک بوکه‌له ونبوه‌که‌ی دۆزیبیته‌وه که‌وته
جۆش و خرۆش.

من به‌ ده‌نگی به‌رز وتم:

— بیده‌نگ بن.

به‌لام لۆتۆما قایمتر قیژاندی وتی:

— پیاوه‌كان داگره، خیراکه پیاوه‌كان دا به‌زینه. له‌گه‌ل ئه‌واندا چ

پۆژگاریکی مه‌ینه‌تبار به‌ پیده‌که‌ین.

من دووباره هاوارم کرده‌وه:

- گوئی بگرن، گهر گوئی بۆ قسه کانم بگرن من کاریک ده که م که
به لام، هیشتا قسه که م ته واو نه کردبوو که لۆمبۆ قوئی گویشیم وتی:
- سهیرکه، ئەلئی گه نجه کان گه پاونه ته وه.

به هیواشی وتم:

- چی ده لئیت؟ گهر گه رابیتنه وه ئەوان به مجۆره به ره و که شتییه که
نه ده هاتن.

لۆمبۆ وتی:

- سهیرکه من چهن که سیکیان لیّ ده بینم وه ک میشی نه خوش و
سهرما برده له ژیر دره خته کاندا خویان داوه ته بهر خۆره تاو ناتوان بین
بۆمان.

لۆمبۆ راستی کرد، ژماره یه که له گه نجه کانیاں له بهر خۆره تاوه که دا
خه وتبون و لییاں ده پوانین. له دووره وه به جوانی دیار نه بوو، به لام دیار
بوو که گه نجن. ئەوه ی که جیی گومان نه بوو ئەوه بوو ژماره یه کی که م به
دهست پیره ژنه کانه وه به چاره نویسیکی له ئیمه خراپتر گیرۆده و نه خوش و
په که وته بوو بوون.

به لۆمبۆم وت:

- دابه زه بزانه چیه؟

به لام لۆمبۆ ده ترسا که دابه زیت. هه قی خوی بوو چونکه تازه به خۆیدا
هاتبویه وه، ئەگهر پیره ژنه کان بیانگرتبايه ئەمجاره مردنی هه تمی بوو.
منیش ئەگهر برۆشتبام ئەو نهیده توانی پزگارم بکات یاں هه پره شه یاں
لیبکات.

له قسانه‌دا بوین پیره‌ژنه‌کان هاواریان کرد هه‌مان داوایان
دوپا‌تکرده‌وه .

- پیاوه‌کانمان بده‌نه‌وه، ئیمه (کوش) و ماسییان پیده‌دهین.

زانیم که چاره‌یه‌ک نیه بیجگه له‌وه‌ی بیانترسییم، چونکه نه‌گه‌ر
دهستیان به که‌شتیه‌که بگه‌شتبایه چیترا هیچمان لی نه‌ده‌وشایه‌وه،
خه‌ریکبوو نه‌وه له بقۆزنه‌وه که من به په‌له لوله‌ی توپه‌که‌م کرده هه‌واو
گولله‌یه‌کم تیکرد تیریکم ته‌قاندو به دوایدا ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ی دوو گولله‌ی
دیکه نه‌وه ناوه‌ی هه‌ژاند.

به به‌رزبونه‌وه ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌که ژنه‌کان رایانکرد، له ماوه‌ی چهن
خوله‌کێکدا نه‌وه ناوه چۆل بوو.

من ده‌مزانی که ده‌گه‌رینه‌وه نه‌مجاره‌یان له ترساندا گوئی بو قسه‌کانم
ده‌گرن، نه‌وه‌بوو له چاوه‌پروانی هاتنی نه‌واندا لۆمبوو لۆچیم بانگ کرد، که
پیاوه‌تیا ن له‌گه‌ل بکه‌م، به‌لام نه‌وانم له‌سه‌ر عه‌رشی که‌شتیه‌که نه‌بینی،
کاتی‌ک که‌چوومه خواره‌وه هه‌ردووکیانم بینی پالکه‌وتبون، گوچکه‌ی
خۆیان گرتبوو زانیم له ده‌نگ و گرمه‌ی توپه‌که ترساون.

به هه‌ر زه‌حمه‌تیک بوو هه‌ردووکیانم هینایه سه‌ر عه‌رشی که‌شتیه‌که،
لۆمبوو ئاماژه‌ی بو لوله‌ی توپه‌که کرد که هیشتا دوکه‌لی لی ده‌رده‌چوو
وتی:

- تو وتت به‌وه چه‌خماخه‌گه‌وره‌یه‌گه‌لی کار ده‌توانیت بکه‌یت،
به‌لام من باوه‌رم نه‌ده‌کرد، ئیستا باوه‌رت پیده‌که‌م که لی‌ره‌وه‌ه راسته‌وخۆ

بچينه دوورگه ی به هه شت، چونکه به و دهنگو گرمه یه ی ئەم چه خماخه
تیکرای پیاوه کانی ئەو دوورگه یه خویمان راده ست ده کەن.

لۆمبۆ وایدەزانی تاکه تایبه تمەندی تۆپه که هەر ئەو دهنگو ناله یه یه
هیشتا نه یده زانی چ ویرانکاریه ک ده کات.

نزیکه ی کاتژمیریک چاوه پوان بووین تا دیسانه وه تاک تاک سه رو که لله ی
پیره ژنه کان ده رکه وته وه، به لام ئەوه ی ئیمه ی سه رسام ده کرد هه بوونی
چه ن پیاویکی گه نج بوو له نیوانیاندا.

له م کاته چه ن که سیك له گه نجه کان وه ک ئەوه ی ئیمه بناسن هه ستان و
به دیقه ته وه له که شتییه که یان پوانی و شتیکیان به یه کتری وت. وه ک
راویژیک بکه ن و بترسن که لیمان نزیك ببنه وه، لۆمبۆ دهستی بۆ
پاوه شاندن ئاماژه ی ئەوه ی بۆ کردن به ره و پومان بپن، ئاماژه که ی لۆمبۆ
کاری خو ی کرد، گه نجه کان لۆژه لۆژ به ره و پومان هاتن، زیاده رویم
نه کردوه ئەگه ر بلیم نیو کاتژمیری خایاند، تا ئەو چوار که سه گه شتنه
که شتییه که. ریک ئەتوت پشیله ی بریندارن که له مال ده رده کریت، له
کاتی پۆشتندا ئەژنۆکانیان ده له رزی و ده چه میه وه.

به هۆی گوریسه وه ئەو دوانه مان پراکیشا. پیش هه رشتیک که میک
شه ربه تی هیژم له ده رمانخانه که هیناو کردمه ده میانه وه به سه ختی و
بیزکردنه وه خواردیان، به لام دوو سی خوله ک دواتر کاریگه ری شه ربه ته که
ده رکه وت. سیمایان گه شایه وه، به گێرانه وه ی به سه رهاتی که دوا ی من
پویدا بوو هۆکاری هاتنیان بۆ دوورگه ی دویس سه رقال بوون.

یه کیکیان وتی:

- شه‌يتانه قژسوره‌كه كاتيک بۆ پۆژى دواتر بينى به‌له‌مه
چارۆكه‌داره‌كه‌ى تۆ له وشكانيدا نه‌ماوه، زانى كه تۆ زيندويتو
راتكردوو، هينده تورپه بوو كه ده‌يويست (تاچامانى) بكوژييت، پاشان
گه‌پرايه‌وه بۆ ماله‌كه‌ى خۆى، به‌لام كاتژميړيک دواى ئه‌وه گه‌پرايه‌وه به‌دهم
هاوارکردنه‌وه ده‌يوت، له ماله‌كه‌ى مندا دوو شتى گرانبه‌هايان پفاندوو،
ئيمه نه‌مانده‌زانى ئه‌وه دوو شته گرانبه‌هايه چيه، به‌لام له به‌يانى ئه‌وه
پۆژه‌وه هه‌موو له دارستانه‌كه‌دا سه‌رقالى گه‌پان بوين، هه‌ر جييه‌كان
ده‌پشكنى هيچمان نه‌دۆزييه‌وه.

من پيکه‌نيمو به‌لۆمبۆم وت:

- ده‌زانيت (جان) چ شتيكى ويستوو. ئه‌وه دوو گلۆپه‌ى تۆ له ناو
پوشه‌كه‌دا شارده‌بوته‌وه.

ئه‌ويتريان وتى:

- شه‌يتانه قژسورکه، هه‌مومانى به‌دبه‌خت کرد، ژيانى لى تال
کردين، هه‌موو پۆژيک ده‌چويه وشکانى و ئاگرى ده‌کرده‌وه تا كه شتييه‌كان
ئاگادار بکاته‌وه، به‌لام هيچ كه شتييه‌ك به‌ويدا نه‌ده‌پۆشت، هه‌رچيه‌ك بوو
ويترانى کرد، ئيستا هه‌موو ده‌زانن كه جياوازي نيوان تۆ و ئه‌وه چيه، به
داخن بۆ ئه‌وه‌ى كه چۆن فريوى ئه‌ويان خواردو تۆيان له خۆيان په‌نجاندا،
به‌لام خۆ ده‌سه‌لات نيه چونكه هه‌رکه‌سيك مملانيى له‌گه‌ل ئه‌ودا بکات
ئه‌وه ده‌يكوژييت.

من ليم پرسى:

- تۆ چۆن هاتيت؟

ئەوتی:

- دەیویست بمکوژیت.

لۆمبۆ وتی:

- چۆن؟ تۆ چیت کردبوو؟

ئەو ئاوێکی دروست کردوو هەرکەس بیخواتەو شیت دەبیت کاتیک ئاوه‌که‌یان خواردەو هەر کارێک که شه‌یتان فه‌رمانی پیبکات ئەنجام دەدریت چەن شه‌ویک پیشتر ئەو ئاوه‌ی دابه‌ چەند که‌سیک پاشان فه‌رمانیدا دوو که‌س بکوژن، ئەوان هاوڕێکانی خۆیان کوشت، بۆ به‌یانی که‌ به‌ هۆشدا هاتنەو هینده‌ په‌شیمان بوون ده‌گریان.

یه‌کیکی دیکه‌یان به‌ دوا‌ی قسه‌کانی ئەودا وتی:

- دوا‌ین شه‌و که‌ ئیمه‌ پامانکرد دەیویست هه‌مومان که‌ ده‌ که‌س

بووین بمانکوژیت.

- ئەم ده‌ که‌سه‌تان تاوانتان چی بوو؟

- تاوانی ئیمه‌ ئەمه‌ بوو له‌ تاو برسیتی چوو بووینه شوینییکی

قه‌ده‌غه‌کراو و پاومان کردبوو.

لۆمبۆ سه‌یرییکی منی کرد، منیش سه‌یرییکی ئەوان.

پاشان وتم:

- ناوچه‌ی قه‌ده‌غه‌کراو چیه‌؟

- چیرۆکه‌که‌ی درێژه، ئەو شویننه‌کانی دوورگه‌که‌ی نیشانه‌ کردوووه‌و

قه‌ده‌غه‌ی کردوووه‌، فه‌رمانی زیاتر به‌ دوو سه‌د که‌س کردوووه‌ ئەوانیش بۆ

تیرکردنی خۆیان ناچارن ملکه‌چی بۆ بکه‌ن، هەر که‌سیک پی‌ بخاته‌ ئەو

به‌شانه‌ی دورگه‌که‌وه، به‌کوشتن مه‌حکومی ده‌که‌ن. هاوکات هه‌موو
ئاژه‌لان و دره‌خته به‌ریه‌کانی دورگه‌که له‌و شوینه قه‌ده‌غه‌یه‌دایه، وئیرای
ئه‌مانه یاسای سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ی داناوه که هه‌مویان له به‌رژه‌وه‌ندی
خۆیدایه.

قسه‌که‌یانم بری، تاراده‌یه‌ک هه‌موو شتی‌کم بۆ ده‌رکه‌وت، ناسینی
ئینگلیزه‌کان کاریکی گران نیه‌و په‌وشی هه‌موویان له هه‌موو دنیا‌دا وه‌کو
یه‌که.

هه‌ژاری و برسیتی‌ه‌کی ده‌سکر‌دیان هیناوه‌ته ئاراوه‌و به‌و بیان‌ه‌وه به‌سه‌ر
خه‌لکیدا زال بوون، دوو ده‌سته‌یی و براکوژی و حوکم کردن.
پیم وتن:

- چه‌ز ده‌که‌یت هه‌مووتان له‌و به‌دبه‌ختیه‌ پرزگار بکه‌م که به‌رۆکی
گرتوون؟

ئه‌و دووانه وه‌ک دیله‌کانی چاخ‌ی ناوه‌پاست خۆیان خست به‌سه‌ر
پییه‌کانمداو به‌پارانه‌وه وتیان:

- بزانه، له‌و دورگه‌یه‌و له‌گه‌ل ژنه جوانه‌کاندا ئیمه‌ چه‌ن
کویره‌وه‌ریمان چه‌شت که هاتینه‌ لای ئه‌م نارپه‌سه‌نانه ژیانمان له‌گه‌ل
پیره‌ژناندا بۆ مانه‌وه له به‌هشتدا هه‌لبژارد. پرزگارمان بکه.
بازویانم گرتو له جیی خۆیان به‌رزم کردنه‌وه وتم:

- مه‌رجیکی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌مه‌یه له که‌شتییه‌که‌وه برۆنه وشکایی
به هه‌ر زمانیک که ده‌زانن په‌نجا که‌س له زرنگترین و که‌م ته‌مه‌نترین ئه‌و
پیره‌ژنانه له گه‌ل خۆتان که ده‌که‌سن بیینه‌ که‌شتییه‌که‌وه.

لۆمبۆ به نیگه رانیه وه سه‌یری کردم وتی:

- کارت به پیره ژنه‌کان چیه؟ ده‌ته‌ویت چیان له‌گه‌ل بکه‌یت؟

وتی:

- خه‌مت نه‌بی‌ت، ئی‌مه ده‌بی‌ت به هاوکاری ئه‌وان هیرش بۆ دورگه‌ی

به‌هه‌شت بکه‌ین و ملکه‌ چیان بکه‌ین.

وتی:

- به‌هه‌بوونی ئه‌م چه‌خماخانه‌ی خۆمان پئویستمان به‌ پیره‌ژن

چیه؟

وتی:

- ئی‌مه ئه‌م چه‌خماخه‌ گه‌ورانه ناتوانین له‌ که‌شتیه‌که‌ بی‌نینه

دره‌وه، ئی‌مه ده‌بی‌ت له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ دورگه‌که‌ له‌گه‌ل (جان) دا

بجه‌نگی‌ین دووه‌م تۆ هیشتا (جان) ت به‌ باشی نه‌ناسیوه نازانیت چ کاریکی

لی‌ ده‌وشی‌ته‌وه، گه‌ر ئی‌مه له‌ خۆمانه‌وه هیرش بکه‌ین به‌ دیلی بکه‌وینه

ده‌ست ئه‌و، به‌ ده‌ستی خۆی له‌تو کوتمان ده‌کات، بۆیه‌ په‌نجا پیره‌ژن

پاهینانی سه‌ربازی پیده‌که‌م تا به‌ هاوکاری تۆ و ئه‌م پیاوانه‌ هیرش بۆ

دورگه‌ی به‌ هه‌شت بکه‌ین ته‌نیا به‌م ری‌گایه‌ ده‌توانین دل‌نیا بین که‌

سه‌رکه‌وتن بۆ ئی‌مه‌یه‌.

له به یانی پوژی دواتره وه جم و جول دهستی پیکرد، ده که سی گهنج و په نجا پیره ژنی نازاو زرنگ هر یه که و وه لایمی په نجا پیاویان ده دایه وه ده سته کار بوون.

هر پینج ژنم سپارده دهستی پیاویک، پیاوه کانم کرده سه روکی ژنه کان، به لام له گهل ژنه کاندای مه رجم دانا به دریزایی سه فهره که و تا ئه و پوژه‌ی ده گه رینه وه دورگه‌ی خویمان هه وه سی پیاویان نه بییت.

فییرکردنی تیره ندازی و نیشانه شکینی بو پیاوه کان گهلک قورس بوو، چونکه ئه وان له دهنگی ته قه کردنه که زور ده ترسان، بو ئه م کاره ش ناچار بووم به شینه‌یی و قوناغ به قوناغ برۆم.

سه ره تا تفهنگه کانم به بی فیشه که دایه دهستی پیاوه کان فییرمکردن که چون به دهستییه وه بگرن و نیشانه بییکن. پاشان باروت و گولله و فیشه که کانم به تال کردو تا راهاتن له گهل دهنگی ته قه کردندا، که ماوه یه که تیپه‌ری و ترسیان له تفهنگو و دهنگی گولله شکا، فیشه که راستیه کانم کرده تفهنگه کانه وه، فییری تیره ندازی و نیشانه شکینیم کردن.

ژنه‌کانیش له پینمایی پابه‌ندبونی سه‌ربازیدا به‌شدار بوون، به‌لام کاری
ئه‌وان ئه‌مه بوو فییری به‌کارهینانی نیزه ببن، تفه‌نگو ته‌قه‌مه‌نی و خۆراک
هه‌لگرن، پیویسته ئه‌وان فییری ریکو پیکی ببنو له ده‌نگی ته‌قه‌ی فیشه‌ک
نه‌ترسن.

ره‌نگه پیم بلئیت بو شکست پی هینانی ئینگلیزیکی بی چه‌ک و چه‌ن
هه‌زار پیاویک که زۆربه‌یان ناکوک بوون له‌گه‌لیدا چه‌کیشیان بیجگه له
نیزه‌و تیرو که‌وان پینه‌بوو، ئه‌م هه‌موو ریکخستنه بوچی؟ منیش ئه‌مه
ده‌زانم، به‌لام ئه‌وه‌ی منی ده‌ترساند ئه‌مه‌بوو له پیاوه هه‌لاتوه‌کانی ئه‌و
دورگه‌یه‌م بیستبوو ئه‌و به‌رده‌وام له وشکانیدا ناگر ده‌کاته‌وه تا سه‌رنجی
که‌شتیه‌کان کیش بکات ده‌یتوانی گلۆپی نیهره‌ر بدۆزیته‌وه بیانخاته‌گه‌رو
داوای کۆمه‌کیان لیبکات. ئه‌مه‌ش وایکرد که من خۆم بو جه‌نگیکی
راسته‌قینه ئاماده بکه‌م.

سه‌ره‌نجام پۆژی به‌ریکه‌وتن هاته پیشه‌وه، فه‌رماندا ژنه‌کان سه‌رقالی
کوکردنه‌وه‌ی خۆراک بن.

رۆژیکی ته‌واویان پیچوو تا بری پیویست له میوه‌و ماسی و گوشتی
بالنده ئاماده بکه‌ن، ئه‌وان هه‌رچه‌کیان ده‌هینا منیش له به‌سته‌ره‌ی
که‌شتیکه‌م ده‌نا، تیرکردنی شه‌ست و سی که‌س کاریکی گران بوو،
خۆش‌بختانه که‌شتیه‌که به‌سته‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، هه‌موو گوشته‌کانم
تیکردو میوه‌کانیشم له جییه‌کی وشکی ئه‌نباری که‌شتیه‌که‌دا پاراست،
شته‌کانی وه‌کو (کوش) که خراپ ده‌بوو نه‌ده‌گه‌نی، میوه‌یه‌کی زۆری
وشکیشیان هینابوو.

رینگاکه مان له (دۆیس) هوه بۆ به ههشت زۆر دووردریژ نه بوو، به
کهشتیه کی ماتۆریی رهنگه شه وو پۆژیک بییت، به لام من نه خشه یه کی
دیکه م هه بوو که بۆ ئه نجامدانی رهنگ بوو دوا بکه وین.

کاتیك هه موو هاتنه ناو کهشتیه که وه، مه راسیمی خواحافیزی له گه ل
زۆریه ی ژنانی دانیشتیوی دوورگه که دا ئه نجامدرا، په نجا پیره ژنم کو
کردبویه وه، له هیلی به رامبه ریاندا گه نجه کانم داناو وتم:

- ئیوه ی ژنان به خته وه ترین خه لکی سه رزه وین. (تۆما) خوای
خۆر هه موتانی خوژده ویت، به لام ئه و شه ی تانه قژسوره نایه ویت ئیوه
به خته وه رین، ئه و گه نجانیه ی له به هه شته وه هاتوون، به چاوی خۆیان
شه ی تانیا ن دیتوه .

پاشان لیم دوپات کردنه وه:

- ئه وان پشتراستی قسه کانیا ن کردمه وه، پاشان به رده وام بووم
وتم:

- ئه و شه ی تانه قژسووره نه یه یشت پیاوه کانتان بگه رینه وه بۆ
(دۆیس)، ئه و ده که سه ی هه لاتوون، ئه گه ر شه ی تان بیزانیا هه موویانی
ده کوشت.

هینده قسه م کرد پیره ژنه کانم توپه کرد، وایان لی هاتبوو چه زیان
ده کرد له و ساته دا بگه نه به هه شت و سه ر له له شی شه ی تانی قژسوور
بکه نه وه، گوشتی به ده نی به ددانی خۆیان پارچه پارچه بکه ن. من
سووم له م حاله بینی ئه و بریارانه ی که درابوو دووپاتکرانه وه به لئیم پی
نوئ کردنه وه. له میانه ی سه فه ره که و له دوورگه که دا خۆراگرین.

له كوټايي وته كانمدا وتم:

- كاري ئيمه كاريكي پيرۆزه، گهر به پيچه وانهي ياساوه ريفتار بکهين (توما) ي خوي خور له دهريادا نو قمان دهکات.

دوچار په يمانم لي وه رگرتن سه روکايه تيم خسته نه ستوي لوچي تا ناگاداري و چاوديريان بکات.

به ري كه وتين، هه مان نه و حاله ي له کاتي کار پيکردني گلپو ماتوره كاندا به سهر لوچي و لومبو دا هات به سهر نه وانيشدا هات. له گلپو ماتورو دهنگي راديوو جولهي كه شتييه كه زور ترسان، به لام به هوي دلنه واييکردنيان له لايه ن منه وه خيرا راهاتن و نارام بوونه وه.

من كه شتييه كه م له وشكاني باشووري دوورگه كه وه به ره و خوراوا ناژواند.

لومبو وتي:

- بوچي لي ره وه ده رويت؟ گهر راسته وخو بروين زووتر ده گهين. پيم نه وت مه به ستم چييه تاكو سي روژي دواتر دووباره گه شتینه وه شويني خومان.

مه به ستي من له گه ران به ده وري دورگه كه دا نه مه بوو، له پيشا ناشناي دوخي ناوچه كه بيم دواتر بزانه كه شتي ديکه له و ناوه دا بووني هه يه، بويه له تيکرای ماوه كه دا له مه ودايه كي كه مي وشكانييه وه ده روشتين، روژي چواره م کاتيک خاترجه م بووم، كه شتييه كه م به ره و دورگه ي به هه شت خسته ري.

تا ئه و پۆژه پیره ژنه کان له سهر به لاین و په یمانی خویان بوون، کاته کانی
بیکارییان به بیده نگی و ئارامی به سهر ده برد، به لام بو پۆژی دواتر که
وشکانی دۆیسمان به جی هیشت بیخه م بوون له وهی که چیتر ناتوانم
پیاده یان بکه م په فتاری ناشیرینیان ده نواندو ده ستیان کرده وه
ئارایشترکردنی خویان.

ئێستا که بیر له و ژنانه ده که مه وه ناتوانم هه لسوکه وتیان به شتیکی
ناسایی بزائم، بیگومان به نه خوشییه ک گرفتار بوون.

به لاین و په یمانیان هه ر ئه و پۆژه شکاند. سه ره تا به دوا ی ده که سی
که نجی خویاندا ده گه پان، دواتر پیرگیان له من ده کرد، هه ر کاتی ک
ده مویست بچه عه رشی که شتییه که قۆلیان راده کی شام.

ئه مه کاریکی که وجانه بوو، هه م توپه ده بووم هه م پیکه نینم ده هات،
ئه مه ش مایه ی ئه وه بوو ئه وان هیوایه کی زیاتریان هه بیته له کاری خویان
زیاتر پیدایه کی بکه ن، پۆژی دواتر بویری ئه وان هینده زیاد بوو، که ده
دانه گه نج وازیان له کاره کانی خویان هینا په نایان بو من هینا خویان له
یه کی که له ژوره کاندایه ند کرد تا له ده ست پیره ژنه کان به دوور بن،
که شتی له جوله که وت، به م حاله ش من کاره که م تیکه ده چوو، هه ر یه کی که
له وان ئه رکیکی هه بوو خزمه تیکی ده کرد، ئه گه ر هه مویان له ژوریکدا
بونایه، کی کاره کانی ئه نجام بدابایه، بریارمدا به جدی ده ست پی بکه م،
ده رگای ژوره که م کرده وه و به گه نجه کانم وت:

- بپۆنه ده ره وه. هه موتان بچه عه رشی که شتییه که وه تا کو من

دیم.

- ئەوان به ترسو پارانه‌وه پۆشتن، هەر که چوونه سەر عەرشی
که شتییه که پیره‌ژنه‌کان له دەوریان کۆبونه‌وه، من به په‌له گه‌یشتمه لایان
وتم:

- گوئی بگرن، من ده‌زانم ئیوه ده‌تانه‌وێت هاوسه‌رگیری بکه‌ن.
یه‌کیان وتی:

- به‌لی من هه‌میشه ده‌موت که تو گه‌لیک زیره‌کیت.
قسه‌که‌م پی بری وتم:

- گهر ئیوه ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی من نه‌بن، نه‌ک هەر ناگه‌ینه
به‌هه‌شت به‌لکو ناچار ده‌بم هه‌مووتان له ده‌ریادا نوقم بکه‌م.

هه‌موو چاویان تیبریم، سه‌ره‌تا باوه‌ریان نه‌ده‌کرد کاریکی به‌وشیوه‌یه‌م
لی ده‌وه‌شیته‌وه، به‌لام کاتی پوخساری جدی منیان بینی قسه‌کانم
تۆکمه‌و بی دوودلیه، گوئیان گرتو باوه‌ریان کردو ترسان، کاتی له‌م
پوه‌وه ته‌واو خاترجه‌م بووم، چووم بو‌هاوکاریکردنی ئەو گه‌نجان‌ه‌ی
خه‌ریکی ئاماده‌کردنی به‌له‌می پزگاری بوون.

کاتیك وشکانییه‌کانی به‌هه‌شت له دووره‌وه ده‌رکه‌وت به‌له‌مه‌که ئاماده
بوو، به‌لۆمبۆم وت:

- گوریسه‌کان ببه‌سته، پیاوه‌کان کۆ بکه‌ره‌وه ده‌مه‌وێت به‌له‌مه‌که
له شوینیکی چۆلی به‌هه‌شت داگرم.

- له مه‌ودایه‌کی سی میلی دوورگه‌که‌وه پیچم کرده‌وه به‌ره‌و باشور
پۆشتم. وه‌ک ده‌زانیت باشوری دوورگه‌که‌ چۆل بوو، من تاکو ئەو پۆژه ئەو

شوینهم به باشی نه دیتبوو زانیارییه کی ئەوتۆم له باره‌یه‌وه نه‌بوو، ئەوه‌ی ده‌مزانی ته‌نیا چۆله‌وانی ئەو ناوچه‌یه بوو.

دوو که‌س و لۆمبۆم کرده چاودێر، کاتیکی که دلنیا‌بووم هیچ که‌سیکی چاری لێمان نییه، به‌له‌مه‌که‌م داگرته خواره‌وه و له شوینیکی فراوانی دوورگه‌که‌دا شاردمه‌وه، چهن دره‌خت و نه‌مامیکم بری و دام به‌سه‌ر به‌له‌مه‌کدا تا‌کو وه‌کو لقو پۆپی دره‌خته‌کان ده‌رکه‌وێت. ده‌مه‌و ئیواره کاری داگرتنی به‌له‌مه‌که‌ ته‌واو بوو، پیره‌ژنه‌کان په‌له‌ی دابه‌زینیان بوو، ده‌پارانه‌وه که تاویکی زووتر دابه‌زن، به‌لام من نه‌مده‌ویست که‌س له باشوره‌وه بنیرم.

هیواش هیواش له تاریکی شه‌وداو له‌کاتیکی که گلۆپ و ماتۆری کاره‌باو مه‌موو شتیکی خامۆش کردبوو، به‌ره‌و وشکایی پۆژه‌ه‌لات به‌ریکه‌وتین. خۆشبه‌ختانه به‌ بی‌ پوبه‌پوبونه‌وه‌ی هیچ ئاسته‌نگیک هه‌موو پریگی خۆره‌ه‌لاتی دوورگه‌که‌مان بری گه‌شتینه‌ باکوری خۆره‌ه‌لات و له‌ویدا وه‌ستاین، له‌و شوینهمه‌وه تا ئەو خیل و ناوچه‌یه‌ی که پیشتر من شارم تیدا دروست کردبوو به‌ پی‌ کاترژمیریکی زیاتر نه‌ده‌بوو. شوینیکی له‌وی باشریش نه‌بوو بۆ له‌نگه‌رگرتنی که‌شتییه‌که، لۆمبۆم بانگ کردو وتم:

--ژنه‌کان دابه‌زینه‌و ئاگات لێیان بیته‌ تا‌کو ئیمه‌ش دین.

لۆمبۆ ئەم کاره‌ی کرد، لوچی ده‌یویست له‌گه‌لیاندا بروات، نه‌مه‌یشت،

وتم:

--تۆ ده‌بیته‌ له‌گه‌ل مندا بیت، کاری پیویستم به‌ تۆ هه‌یه.

په نجا پیره ژن، که به جوش و خرۆشه وه پياده بوون، له وشکانيدا به
بيچه وسه له بيه وه وه ستابوون، شه ويکی تاريک بوو له مه وداي ده پيوه
هيچ شتيک نه ده بينرا، لوچی و ده که سي گه نجم له که شتييه که دا هيشته وه
خویشم دابه زيم، پیره ژنه کان به بي ئوقره بيه وه چاوه پوانی من بوون، پيم
وتن:

- ئە مه دوورگه‌ی به هه شته، به لام رهنگه ليیره نه ميینه وه،
فه رامۆشی نه کهن له مه وداو کاری ئيوه ئە مه يه ئە وه پياوانه‌ی له (جان)
هه لگه راونه ته وه بگه ريینه وه بو دويس.
فه رمانی پيوستم ده رکرد، هه موو به وردی گوويان گرت به گوپو
تینه وه پشتيوانيان له قسه کانم کرد.

چيتر کارم نه بوو، وشکانی دوورگه که م نيشاندان و وتم:

- ليیره وه برۆن ده گه خياله که، گه ر ليين پرسين که بوچی
هاتوون، بلين تۆما خوای خوړ ئيمه‌ی هيناوه ته ئيره که پياوه کان
بگه ريینه وه، پييان بلين گه ر له دوورگه‌ی به هه شته‌دا بميینه وه زريان و
گه رده لولی به تين پوو ده دات و هه موتان له ناو ده چن، هينده ترس بخه نه
نيو دليانه وه که هه موويان بگه ريینه وه بو دويس.

کاری ئيوه ئە مه يه بيانترسيين و بلاوه يان پي بکه ن.

به ر له وه‌ی من قسه کانم ته واو بکه م پیره ژنه کان به پاكردن به ره و
هۆزه که به ري که وتن. کاتيک ئە وان له چاو وونبون گه رامه وه بو
که شتييه که لۆمبوو ده که سه که م ريز کردو وتم:

- ئیوه ده‌بیٚت چه‌ك هه‌لگرن و ئاماده‌ بن، به‌لام هیچ كه‌سیكتان مافی نه‌وه‌ی نیه‌ سه‌ریپچی له‌ فه‌رمانی من بکات، نه‌مه‌ بزانه‌ گه‌ر په‌رت و بلاو بن بیگومان به‌ ده‌ستی جان ده‌کوژرین، پاشان تفه‌نگیك و بریك فیشه‌کم دا به‌هه‌ر یه‌کیکیان.

دواتر به‌ کۆمه‌کی لۆمبۆ خه‌ریکی شارده‌نه‌وه‌ی چه‌کی ناو كه‌شتییه‌كه‌ بوین، هه‌رچی تفه‌نگو ته‌قه‌مه‌نی گه‌وره‌و بچوك هه‌بوو هیئامانه‌ ده‌ره‌وه‌، له‌ جییه‌کی باش و له‌ژیر پوش و په‌لاشو بنی ده‌وه‌نه‌کاندا شاردمانه‌وه‌، بۆیه‌ نه‌م کاره‌شم کرد نه‌گه‌ر جان كه‌شتییه‌كه‌ی كه‌وته‌ ده‌ست نه‌توانیٚت سوود له‌ چه‌ك و ته‌قه‌مه‌نییه‌کانی ببینیٚت.

پاشماوه‌ی شه‌وم له‌گه‌ل لۆمبۆ به‌ گفتوگو کردن برده‌ سه‌ر. کاتیك كه‌ پوژ بویه‌وه‌ ئاماده‌ی جولان بووین.

یه‌کی تفه‌نگیك و بریك فیشه‌کم دا به‌ لۆمبۆو لوچی و به‌ فه‌رمانی من هه‌موو ریگای دارستانه‌كه‌یان گرت به‌ر، خه‌لكی ناوچه‌كه‌ زیاتر له‌ من شاره‌زای ریگا بوون. له‌ ریگای وشکانییه‌وه‌ زوتر ده‌گه‌شتین، به‌لام ریگای دارستان دلنیاتر بوو. به‌هه‌شت گه‌لیك بچوكتر بوو له‌ دویس، کاتی پوشتن له‌گه‌ل لۆمبۆ كه‌ سه‌رکردایه‌تی نه‌و ده‌ كه‌سه‌ی له‌ نه‌ستۆ بوو وتم:

- فه‌رمان بده‌ له‌ هه‌ر جییه‌ك پیاوه‌کانی هۆزه‌كه‌یان بینی ده‌سگریان بکه‌ن و بیانهیئن بۆلای من.

ده‌سته‌ی ئیمه‌ سیانزه‌ كه‌س بوو، ده‌ كه‌سیان گه‌نج بوون كه‌ به‌ من و لۆمبۆو لۆچییه‌وه‌ ده‌بوینه‌ سیانزه‌ كه‌س، سی‌ كه‌سیانم بۆ په‌یوه‌ندی دیاریکردو فه‌رماندا نه‌وانیتر له‌ ناوچه‌كه‌ به‌ پانتایی کیلۆمه‌تریك بلاو

ببئه وه و پيم وتن هه ركه گوئيان له فيكه يه ك بوو به ره و دهنگي فيكه ك
بين. خوئشم فيكه يه كي تايبه ت به كه ساني هيژي دهرياييم كرده ملم،
دانه يه كيشم دا به لومبو له كاتي پيوستدا به كاري بينيت، به لام پيم وتن
تا نه و كاته‌ي من فه‌رمان نه كه م ته‌قه نه كه ن.

خوره تاو بالي به سه ره موو لايه كدا كيشا بوو، ديمه‌ني دارستاني
جواني به هه شت شكو و جوانييه كي ناياي به خوئيه وه بيني بوو، له‌اي
چه په وه دهنگي هات، ده ركه وت كه كه سيكيان گرتووه، نه و هاواري
ده كرده گريا. كاتي كه هينايان بو لام نه نجا به خوئ زاني، پي و ابو
كه وتوته دهست پاسه وانه كاني جان، به لام كه چاوي پيمكه وت له خوشيدا
هاواري كرد:

- نه وه تو ماويت، نه ربابه كه م ده يوت كه (توما) توئ په وانه‌ي
دوزه خ كرده وه.

وتم:

- نه رباب كييه؟

- هه ر نه و بيگانه قزسووره نه ربابمانه. هه ر كه سيك بيگه له مه‌ي
پي بلت سزاي ده‌دات، هه ميشه ده لئيت كه ئيمه خاوه‌ني دنياين، خاوه‌ني
هه موو خه لكي دنياين، له هه موو دنيا‌دا به نه رباب و خاوه‌ن بانگمان
ده كه ن. پي كه نينم به م قسه يه هات، به لام به باشمزاني شتي پيوستر
بپرسم.

وتم:

- بوچي ده پارايته وه.

وتی:

- مه گهر نازانیت که ئیره شوینیکی قه ده غه کراوه. له ویدا
نوسراوه.... له و نزیکانه ش تابلویه کی چه رم هه لواسرا بوو به
دره ختی که وه له لایه ن (جان) هوه، نیشانیدام لئی نوسرابوو پارکی
سه لته نه تی، هاتنه ژووره وه و پاوکردن بو ئه و که سه ی ئینگلیز نه بیت
قه ده غه یه، به توره یی له دره خته که م کرده وه و فریما.

کابرا پهنگی له پوو برا، باوه پی نه ده کرد که من ئه و بویره م هه بیت،
له ترسا لیوه کانی ده له رزین، له دلی خومدا وتم ئه م ئینگلیزه نارپه سه نه چ
پهفتاریکی له گه ل ئه م به دبه ختانه دا کردوه، ته نانه ت له پاشهمله ش لئی
ده ترسن.

مه رچونیک بوو دلنه وایم کرد پیم وت چه ز ده که ییت له گه ل ئیمه دا بیت؟
ئه و که چاوه پروانی پیشنیاریکی به و جووره بوو هاته نیو تا قمه که مانه وه و
دوباره به ری که وتینه وه.

له و زانیاریانه ی پیم گه شتبوو ئه وه سه یر بوو که برسیتی و هه ژاری
هه موویانی به چو کدا هیئا بوو، خه لکی هینده برسیتی و سه ختی
چه شتبوو که هه وسه له ی عه شقبازیان له ده ستدابوو چیتر جه ژنیان
نه ده گپرا.

ئه م زانیاریانه وایکرد که من هیوادار بم زور به خیرایی به بی شه پرو
کوشتار به سه ر جاندا سه که وتن به ده ست بینم.

له ویوه ئاواپی هۆزه که دیار بوو، خه لکه که خویان له بهر خو ره تا وه که
هه لختبوو، نه خوش و شه لو بی تواناکان دیار بوون، ژنان له پرو لاوازو

جوانی و پاراوی جارانیان نه مابوو، من سه‌رگه‌رمی ته ماشاگردنی هۆزه که بووم که جاریکی دیکه هه‌راو هوریا ده‌ستی پیکرده‌وه ده‌نگی فیکه‌ی لۆمبۆ له لای چه‌په‌وه به‌رز بویه‌وه.

هه‌موو به‌ره‌و ئه‌ولایه پامانکرد، نیوان لۆمبۆو پیاوه‌کانی من به‌ر پاسه‌وانه‌کانی پارکه‌که که‌وتین سه‌ره‌نجام چونکه من فه‌رمانم نه‌کردبوو که‌س ته‌قه‌ی نه‌ده‌کرد، پیکدا هه‌لپژانیکی ترسناک بوو سی‌که‌س به‌سه‌ختی بریندار بوون.

یه‌که‌م شتی‌ک به‌پیاوه‌کانی خۆم وت ئه‌مه‌ بوو:

- تا ده‌توانن ته‌قه‌مه‌که‌ن.

کۆمه‌لیک له پاسه‌وانه‌کان له ئیمه زیاتر بوون، ئه‌وان نیزه‌یان پی‌بوو به‌رگریه‌کی به‌تینیان ده‌کرد، یه‌ک دوو که‌سیکیان لی‌گیرا تا (جان) و پاسه‌وانه‌کانی ئاگادار ببه‌وه.

ئیمه هیشتا سه‌رگه‌رمی پیکدا هه‌لپژانه‌که بووین من به‌تایبه‌تی هه‌ولم ده‌دا پاسه‌وانه‌کانی پارکه‌که قایل بکه‌م که شه‌ر نه‌که‌ن و گوئی بۆ قسه‌کانم بگرن، له نا‌کاو لۆمبۆ هه‌والیکی ترسینه‌ری پیدام وتی:

- چوارده‌وریان گرتوین، نزیکه‌ی هه‌زار که‌س له پاسه‌وانه‌کانی (جان) به‌نیزه‌وه چوارده‌وریان گرتوین، باشه به‌پرۆای ئیوه ئه‌م هه‌واله ناتوانیت ترسیکی گه‌وره بخاته دل‌مانه‌وه؟

ئیمه هه‌رچه‌ن چه‌کدار بووین، لۆمبۆ به‌ترسه‌وه وتی:

- ئەوان دەیانەوێت بمانسوتینن، درەختەکان دەبرنەوێه که ئەم سنوره له دارستانه که دابرن تاکو له ئاگردا بمان برژینن، گویت لی بوو ئەوان سەرقالی برینەوێه و گر تیبەردانی درەختەکانن. له م کاته گویم له دەنگی (جان) بوو فهرمانی دەدا:

- ئەمەیان لابه‌ن، ئەمەیان بپرئەوێه، خیراکه (تاچامانی) کۆتەر داره‌کان کۆ بکه‌ره‌وێه. تۆ ئاگری پیوه بنی، خیرا چوارده‌وریان بگرن. من بۆ ئەوێه بیانترسینم و جلەوگیری له کاریان بکه‌م په‌نجەم خسته سەر په‌له‌پیتکه‌و چه‌ن گولله‌یه‌کم ته‌قاند، دەنگی ته‌قه‌کان زرینگانه‌وێه‌کی مه‌ترسیداری به‌رپا کرد، به‌لام جلەوگیری له کاره‌که‌ی (جان) نه‌کرد، به‌لکو مایه‌ی جه‌ختکردنه‌وێه و زیاتر هاندانی بوو، چونکه ئەو چاک ده‌یزانی که تاکه‌ ریگای پزگاری ئەمەیه‌ له داویکی خستوین به‌ زیندویی بمانسوتینن، به‌ خیرایی دوکه‌لی ئاگره‌که به‌ چوارده‌ورماندا بلاوه‌ی کرد، هیچ شوینیک نه‌ده‌بینرا ئاگر بلیسه‌ی سه‌ندبوو درەختەکان وه‌ک چیلکه‌ شقارته‌ ده‌سوتان.

لۆمبۆ به‌ شپرزهیی و ترسه‌وێه وتی:

- تا زووه‌ با له‌م لایه‌وه‌ بکه‌رپینه‌وێه.

هه‌موو به‌ ریگای خۆماندا گه‌رپینه‌وێه، به‌لام بی سوود بوو، چونکه هه‌نگاومان بۆ هه‌ر شوینیک ده‌نا ئاگر ریگاکی به‌ستبوو، لاشه‌ی پوتی خه‌لکه‌که‌ی ده‌سوتاند.

دهنگی ناله و گریانی ئەو سیّ که سه‌ی که سوتابوون به رزبویه‌وه،
یه کیکیان زۆر به سه‌ختی سوتابوو، ئاگره‌که سات به سات نزیك ده‌بویه‌وه
ئەمه‌ش زیاتر ته‌نگی پیّ هه‌لده‌چنین.

دوو کاتژمیری ته‌واو ئیمه‌ له‌ جه‌رگه‌ی ئاگرده‌ بووین، به‌ بیّ ئەوه‌ی
هیوایه‌کی پزگار بوونمان هه‌بیّت.

مردن له‌ ئاگرده‌ یه‌کیکه‌ له‌ شیوه‌ ترسناکه‌کانی مردن، منیش له‌وه
سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تییه‌ ده‌ترسام.

ئاگر له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بلیسه‌ی سه‌ندبوو نزیکتر ده‌بویه‌وه، ئەو
ئەلقه‌یه‌ی ده‌وری دابووین سات به‌ سات بچوکت‌ر ده‌بویه‌وه، هه‌رچه‌ن من
زیاتر خۆم ده‌پاراست چه‌ن شوینیکی له‌شم سوتابوو. من له‌وه‌ پ‌قو
نه‌فره‌ته‌ی له‌ (جان)ی ئینگلیز هه‌مبوو په‌نجه‌م خسته‌ سه‌ر په‌له‌پیتکه‌وه
به‌ره‌وه‌ ئەو شوینه‌ی گومانم لێی هه‌بوو ته‌قه‌م کرد. هه‌ر که‌ سیکی دیکه‌ش
له‌جیاتی من بوایه‌ هه‌ر ئەمه‌ی لیّ ده‌وه‌شایه‌وه، له‌ میانه‌ی قرچه‌ قرچو
سوتان و شکان و دارمانی دره‌خته‌کاندا ده‌نگی چه‌ن هاواریکم بیست، زانیم
که‌ گولله‌کان چه‌ن که‌ سیکیان کردۆته‌ قوربانی، به‌لام دلم ئۆخه‌ی نه‌ده‌کرد
چونکه‌ جان نه‌کوژرابوو، له‌ مردنی خۆم و هاواریکانم بیگومان بووم،
ده‌مزانی هه‌مومان له‌وه‌ ئاگرده‌دا ده‌سوتیین ده‌بینه‌ خۆله‌میش، به‌لام
حه‌زده‌کرد لانیکه‌م له‌ دواساته‌کانی ژياندا تۆله‌ له‌ جان بکه‌مه‌وه‌ بیکوژم.
من له‌ مملانییم له‌گه‌ل جاندا خۆم بوّ جه‌نگیکی سه‌ربازی ئاماده‌
کردبوو، به‌لام ئەو له‌ من زرنگتر بوو ده‌یویست من به‌ حه‌ربه‌ بکوژیّت.

نازانم له ژيانی ئیوه دا پویداوه که توشی ناومیدییه کی په ها بوو بن؟
مه بهستم نه و ساتانه یه که هه موو ده رگاکانی ئومید له پووی خۆتدا به
داخراو ده بینیت؟ نه گهر پووبه پووی نه و دۆخه بووبیتنه وه دیاره نه وه تان
نه زمونکر دووه له هه موو جییه ک و هه موو که سیك هیوا بپراو ده بن و په نا بۆ
خوا ده به نه وه.

منیش له خۆمه وه که وتمه وه یادی خواو هیزی سه رو سروشت، له و
چهن چرکه یه ی که ده متوانی بیری تیدا بکه مه وه سه رم بۆ ئاسمان
هه لپری و وتم:

- خودایه، خۆت فه ریاد په سیك بنیره و من و هاوړی کانم له م ئاگرو
مردنه په ها بکه، خودایه به هانامانه وه وه ره.

پاشان هه ر له ویدا دانیشتم، نه وانیترو لۆمبو به ملاو به ولادا رایانده کرد،
ده یانویست ریگایه ک بدۆزنه وه، به لام من دانیشتبوم چونکه هیوام به
رزگار بونی خۆم هه بوو، وه ک یه کیك بچپینیت به گویمدا وتی:

- مه ترسه (جیوانی) مه ترسه، ئازابه، له م دارستانه دا دره ختانیك
هه یه که ناسوتین.

به لام چۆن ده بییت، نه مه چ خه یالیکه هات به میشکی مندا؟ سه یریکی
ده ور به ری خۆم کرد له نا کاو چاوم چوه سه ر شوینیکی باشور که
دووکه لیکی زۆر تیدا په نگی خوار دبوویه وه ده چوو به ئاسماندا، دووکه ل
له هه موو شوینیکی ئیمه دا هه بوو، به لام نه و دووکه له ی نه وئی به بی ئاگر
بوو.

لوچی تازه له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتبوو من له جیی خۆم هه‌ستام لۆمبۆ
ده‌یویست له‌ویوه بپه‌ریتته‌وه وتم:

- لۆمبۆ ئەوی دەبینیت؟ ئەوی ئاگری لی نیه.

ئەو به‌که‌مه‌رخه‌مییه‌که‌وه وتی:

- دووکه‌ل به‌ری ئاگره‌که‌ی گرتوو، زیاتر بچینه پێشه‌وه ئاگره‌که
بلیسه ده‌سینیت. به‌لام من باوه‌رم نه‌کرد، ته‌نیا به‌ره‌وه ئەوی پامده‌کرد،
په‌نجه‌م له‌یه‌که‌م دره‌ختدا. قه‌دی دره‌خته‌که‌ وه‌ک میلیکی ئاسن له‌ ئاگردا
سور کرابیتته‌وه به‌و چه‌شنه‌ بوو، دوکه‌لی لی هه‌لده‌سا، به‌لام ئاگری
نه‌بوو.

لۆمبۆم بانگ کرد وتم:

- لۆمبۆ باوه‌ر بکه‌ ببینه لی‌ره دره‌خته‌کان ناسوتین، به‌ر له‌وه‌ی ئەو
قسه‌ بکات، ده‌ستی لۆچیم گرت به‌ قۆناغی تفه‌نگه‌که‌ لقه‌کانی سه‌ر
پێگا‌که‌م شکانده‌وه. لقه‌کان هی‌نده‌ گه‌رم بوون ئە‌گه‌ر بچزایه‌ به‌ هه‌ر
شوینیکی جه‌سته‌ی مرۆفدا داخی ده‌کرد، به‌لام وه‌ک گومانه‌که‌ی خۆم ئاگر
نه‌بوو، دووکه‌ل هه‌بوو، به‌لام خۆشبه‌ختانه‌ ئاگر نه‌بوو.

لۆمبۆ چه‌ن ساتیک لیم ورد بویه‌وه پاشان پویکرده‌ ئەوان و وتی:

- وه‌رن خیرا‌که‌ن، پێگا‌که‌وه‌ته‌وه.

هه‌موو بو‌ ئەو لایه‌ هی‌رشیان هی‌نا، ئەم هی‌رشه‌ هی‌نده‌ به‌خیرایی
ئە‌نجامدرا له‌ ماوه‌ی چه‌ن چرکه‌یه‌کدا پێش من که‌وتن و پێگا‌که‌یان زیاتر
کرده‌وه، بریک چوومه‌ پێشه‌وه به‌ خۆم وت:

- نه و ئاگره‌ی چهن وه خته پړگای لی گرتووین چی لی هات؟
موعجیزه پویداوه؟

وه لّامی نه م پرسیاره خوی هاته سهر پړگاکه مان. چیتر زانیم ته نیا
کۆته ره داره کان سوتاون له گهرمایی نه وان دره خته کانیش گهرم بوون،
خه لکه که پییان په تی بوو وه ک بوکه له سه مایان ده کرد، ژیر پییان
خۆله میشی گهرم و ژيله مؤ ده سوتاند، به لّام من که پیلاوم له پیدا بوو
تاراده یه ک باشتر بووم.

هه رچۆنیک بوو له ماوه‌ی ده خوله کدا گه شتینه شوینیک که خهرمانی
ئاگره که که وته پشتمانه وه، خه لکه که م هه ژمار کرد، لوچی و لۆمبۆم بۆ
دلنیایی بانگ کرد، خۆشبه ختانه کهس له ئیمه نه سوتابوو، به لّام
بریندارمان زۆر بوو. له م دۆخه هیچمان پی نه ده کرا ده بوو تا ماوه یه ک
خۆمان بشارینه وه و بیدهنگ بین تا بزانی دواتر چی پوو ده دات.

لوچی وتی:

- ده بیته بچینه سهر شاخ.

لۆمبۆم وتی:

- نا، سهره تا ده بیته نه و شهیتانه قژسووره بکوژین تا خه یالمان
ئاسوده بیته.

پیشنیاره که ی لوچی ژیرانه تر بوو، به لّام نه وانه ی له گه لّ مندا بوون زۆر
لیی ده ترسان، هاوکات ماندوو شه که تیش بوون له گهرمه ی شه پدا زۆر زوو
مه دیدانیان چۆل ده کرد یان ده شکان، بۆیه پیم وتن:

- خیرا بابروینه سهر شاخ.

پیکه وه به پری که وتین، لومبو به تفهنگه که یه وه پوشته پیشه وه و پریگای کرده وه، چاودیری هه موولایه کی ده کرد، دهنگیکی بچوکی بیستایه یان سیبه ریکی به دی بکردبایه خیرا ئاماژهی ده کرد و نه وانیش ده وستان و خویان له بنه ده وه نه کاندا هه شار ده دا.

زور به خیرایی و بیئه وه ی که س بمانبینه گه شتینه نه و کوخه ی که پیشتر مالی من بوو، به وپه پری سه رسامیه وه بینیم ده رگای کوخه که داخراوه به خشت هه لچنراوه تا که س نه توانیت بچیته ژوره وه، نه مه ش له شاکاره کانی (جان) بوو، به لام من گویم پینه دا، فه رماندا هه موو له بن ده وه ن و به رده کاندا خویان بشارنه وه.

دوو که س دوو که س، دهسته دهسته له گوشه و که ناروه و بلاو بونه وه دهنگی ناله یان له هه رلایه که وه ده بیسترا. یه کیک له خه لکه که هاته لای من وتی:

- چاره یه ک بدۆزه ره و گهر وا بپوات بلقی سوتاوییه کان گهره ببنو بته قین به خیرایی بوگن ده که ن.

نه و راستی ده کرد، نه و به لایه به سه ر منیشه وه ده گه را، ته قینی بلقی سوتاوییه کان و برینه کان له هه وای گهرمدا به راستی شتیکی بیزارکه ر بوو، به لام چیمان له ده ست ده هات، له گه ل لوچی و لومبو دا پاویرم کرد. لومبو وتی:

- لوتوما، شاره زایی له ده رمان و گژو گیادا هه یه، نه و تاکه که سینکه له م دوخه پرزگارمان بکات.

له لۆتۆماو چل که سی دیکه ی پیره ژنه کان که له گه لماندا بوون هیچ مه والیکم نه بوو، پیم وتبون به ره و هۆزه که برۆن، هه رچۆنیک ده توانن پیاوه کان له جان هه لگێرنه وه به گه رانه وه قایلان بکه ن.

بریارماندا که شه و داها ت خودی لۆمبۆ به دوا ی لۆتۆمادا بروات و بیهینیت بۆ چاره سه ری برینداره کان. ئەو پۆژه مان به خۆحه شاردان به پیکرد، که میک گوێزی هیندی و میوه ی دیکه مان له دارستان په یدا کردو خۆمان پی تیر کرد. ئاگره که کوژایه وه، ئیمه له دووره وه خه لکه که و جانمان ده بینى که له نیو خۆله میشه کاندای به دوا ی لاشه ی نیوه سوتاوی ئیمه دا ده گه ران. دیمه نیکی سه یر بوو، ئیمه هه لاتبووین و له سه ر شاخ بووین که چی وایانده زانی که سوتاوین ده یانویست پاشماوه ی سوتاویه که مان ببینن. هه رچی بوو تیپه ری، پۆژ ئاوا بوو، به ئاوابوونی خۆرو شنه بایه کی فینک ئازارو سوئی برینداره کان که میک سوکنایی ها توو هاوارو ناله یان که م بویه وه. دنیا ته واو تاریک بووبوو که لۆمبۆ ها ت بۆلام، مۆله تی پۆشتنی لی خواستم، مۆله تی پۆشتنیمدا، به لام هیشتا نه پۆشتبوو خه یالیکى تازه ها ت به میشکمدای به لۆچیم وت:

- تۆ مه هیله که س بزانی ت که من ده پۆم، ئەگه ر هه والیان پرسیم تۆ بلی له پشت ئەو به رده وه خه وتووم، له گه ل لۆمبۆ ده پۆم و زوو ده گه ریینه وه.

لوچی به لینی پیدام تا ده توانیت هه ول بده ت ئارامیان بکاته وه. من و لۆمبۆ به ره و هۆزه که به ری که وتین.

نزیکه‌ی نیوکاتژمیڤری پیچوو تا کیلومه‌تری‌کمان ریگا بری، سه‌ره‌نجام
نزیک بوینه‌وه.

له دوره‌وه هه‌راو هوریا‌یه‌کی زۆر ده‌بیسرا، نه من ده‌متوانی بزانه‌چی
بووه نه لۆمبۆ، (جان) بریاری تازه‌ی ده‌رکردبوو به‌مه‌ش کاروباری
دورگه‌که تی‌کچوو بوو، یه‌کی‌که له وه‌حشیا‌نه‌ترین کاره‌کانی جان
بلاو‌کردنه‌وه‌ی برسی‌تی ده‌ستکرد بوو! به‌رنامه‌یه‌که که هاوپه‌ی‌مانه‌کانی ئه‌و
له هه‌موو شوینه‌کانی دنیا‌دا کاری پی‌ده‌که‌ن. ئه‌و به‌شی‌کی دورگه‌که‌ی
قه‌ده‌غه‌کردبوو، خه‌لکه‌که‌ی توشی برسی‌تی کردبوو، تواناو هی‌زی خۆیان
له ده‌سچوو بوو، ئه‌و کاته‌ش له‌به‌رامبه‌ر شتی‌کدا جان خواردنی پی‌ده‌دان،
هه‌راو هوریا‌ی ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌مان شت بوو، خه‌لکه‌که ده‌یانویست به‌شه
خۆراکی خۆیان وه‌ربگرن.

من و لۆمبۆ له په‌نای دره‌خته‌کانه‌وه دیمه‌نی‌کی سه‌یرمان ده‌بینی، ژنان
له‌لایه‌که‌و پیاوان له‌لایه‌کی دیکه‌وه ریزیان گرتبوو به‌سه‌رو کۆلی یه‌کتیدا
سه‌رده‌که‌وتن، یه‌که‌یه‌که‌که ده‌گه‌شتنه‌به‌رده‌می ئه‌نباره‌که به‌شه‌خۆراکی
خۆیان و خیزانه‌که‌یان وه‌رده‌گرت، بۆ ئه‌وه‌ی که‌سانی دیکه‌ لی‌یان نه‌رفینن
به‌پاکردن له‌و شوینه‌ دور ده‌که‌وتنه‌وه، که‌می‌که‌له‌ولاتره‌وه لۆتوماو
چلوتۆ پیره‌ژنی دیکه‌ ریز بووبوون و له‌تاو برسی‌تی وه‌که‌به‌چه‌پشیله
باویشکیان ده‌داو چاویان قورس ده‌کرد.

جان، وه‌ستا بوو به‌سه‌ریانه‌وه چاودی‌ری دا‌به‌شکردنه‌که‌ی ده‌کرد، دوو
سی‌که‌سی قامچی به‌ده‌ست له‌ولاتره‌وه چاودی‌ر بوون.

جان، که هۆکاری تیّکرای ئەم بەدبەختیانە بوو، دەستەکانی
له‌که‌له‌که‌ی نابوو به‌ له‌خۆبایی بونه‌وه له‌ به‌دبەختی ئەو خه‌لکه‌ی
ده‌روانی، ئەتوت چیژی لیّ ده‌بینیّت.

لۆمبۆ هینده‌ تورپه‌ بووبوو، چه‌نجاریک په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر په‌له‌پیتکه‌ی
تفه‌نگه‌که‌، به‌لام من نه‌مه‌یشت، ده‌یویست جان بکاته‌ نیشانه‌، پیم‌وت:

- ئەمه‌ کاریکی باش نیه‌، ده‌بیّت خودی خه‌لکه‌که‌ ئەو بکوژن، گهر
ئیمه‌ ئەم کاره‌ بکه‌ین له‌ دوایدا ده‌لین ئەو که‌سیکی باش بوو ئیوه
نه‌تانه‌یشت خزمه‌تی‌کمان بکات.

لۆمبۆ قایل بوو، که‌وته‌ بیر کردنه‌وه‌. ده‌نگی جان پرشته‌ی بیرکردنه‌وه‌ی
هه‌ردووکه‌مانی بچراند:

- گوئی بگرن، بۆ له‌ خۆتانه‌وه‌ مل ده‌نین، ئیوه‌ به‌ چاوی خۆتان
بینیتان ئەمرۆ شه‌رمان له‌سه‌ر کردوون، له‌گه‌ل ئەو دوژمنانه‌ی که‌ گریان له
دارستانه‌که‌ به‌رداوه‌، تیّکو‌شاین و له‌ناومان بردن، دارستانه‌که‌مان
کوژاند ه‌وه‌، ئەم خۆراکه‌شمان به‌ زه‌حمه‌ت بۆ ئیوه‌ په‌یدا کردووه‌، برۆن
ببینن، ئەمرۆ که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ له‌ ولاتی به‌ریتانیاوه‌ ئازوقه‌ی بۆ هیناون
هینشتا که‌شتیه‌که‌ له‌ وشکانیدایه‌، سبه‌ی ده‌توانن به‌ چاوی خۆتا ببینن.

که‌ گویمان له‌م قسانه‌ بوو لۆمبۆ ترساو پیی وتم:

- راست ده‌کات؟ که‌شتی هاتووه‌؟ ئیمه‌ تیاچوین؟

پیم‌وت:

- مه‌ترسه‌، مه‌حاله‌ له‌ زمانی ئەو و نه‌وه‌کانی ئەو وشه‌یه‌کی راست
ببیستیت، ئەمانه‌ له‌ دنیا‌دا به‌ درۆ ناسراون، ئەو که‌شتیه‌ی گه‌وره‌یه‌ی که‌

ئەو دەلّیت هه‌لگري ئازوقه‌يه هه‌مان ئەو كه‌شتيه‌يه كه ئيمه پيی هاتينه
دوورگه‌كه‌وه، بۆيه ئەم درۆيه ده‌كات دلّنيايه له‌وه‌ی هه‌رگيز ئەم درۆيه
ده‌رناكه‌ويت، ئيمه سوتاوين و تياچوين، وا ده‌زانيت كه‌سمان ليّ ده‌ر
نه‌چووه درۆكه‌ی ئاشكرا بكات.

كه‌ميك له‌م باره‌يه‌وه گه‌فتوگومان كرد، تا تۆبه‌ی پيره‌ژنه‌كان هات،
ئەوانيش به‌شه خۆراكي خۆيانيان وه‌رگرت و پۆشتن له‌ سوچي‌كه‌وه بيخۆن.
لۆمبۆ كاتيک پيره‌ژنه‌كاني به‌و پيک و پيکيه‌وه بينی كه وه‌ك كه‌رويشكي
ده‌سته‌مۆن وتی:

- ئيمه ئەقلمان پيی نه‌ده‌شكا، بۆ ئارام‌کردنه‌وه‌ی ئەم جانه‌وه‌رانه
هه‌چ پيگايه‌ك باشتەر له‌ برسي کردن نيه.

من پي‌كه‌نيم، به‌لام چاوم له‌سه‌ر لۆتۆما هه‌لنه‌ده‌گرت. سه‌رۆكي
پيره‌ژنه‌كان مۆزه وشكبوه‌كاني به‌ تويك‌له‌وه‌ ده‌جاوی و ده‌بخوارد، هه‌نده
سه‌رگه‌رمي خواردن بوو كه‌ من و لۆمبۆي له‌ دواي خۆيه‌وه نه‌بينی.

من له‌ لای چه‌پ و لۆمبۆ له‌لای راسته‌وه‌ خۆمان ليّ نزیک کرده‌وه،
خۆمان گرت تا خواردنه‌كه‌ی ته‌واو كرد، لۆمبۆ به‌ ئاماژه‌ی من ده‌ستتيكي
کيشا به‌ پشتیداو ئيمه‌ی بينی، هه‌رکه چاوی پيم كه‌وت وتی:

- مي‌رده ئازيزه‌كه‌م ئەوه تۆيت.

منيش وتم:

- به‌ليّ هاوسه‌ره دل‌رفينه‌كه‌م، زۆرم بير ده‌کردیت، هاتووم له‌گه‌ل
خۆمدا بته‌م.

کاتیك ئەمەم دەوت له ناخی دلەوه دەمويست به هەموو هیزی بازوه کانم بەردیك به سەریدا بکیشم. پیره ژنی ناشیرین به بیستنی ئەم قسانه به پهله به پری کەوت و وتی:

- با خیرا برۆین، خیرا.

لۆمبۆ به قسه کردنه وه سەرقالی کردو به م فیله وردە وردە له هۆزه که دوورکه وتینه وه.

بیجگه له وه خشه یه نه بیته هیچ ریگایه کی دیکه مان بۆ بردنی لۆتوما نه بوو، گەر بمان ویستبا به زۆر بیبهین ئەو ده یقیژاندو هەموو لایه کی لی ناگادار ده کردینه وه و جانیش ده یزانی که هیشتا نیمه ماوین.

له ریگا هەرچه ن ههنگاوێک که ده پۆشتین، لۆتوما دهستی منی ده گرتو رایده کیشا به لۆمبۆی دهوت:

- تۆ برۆ لیمانگه پری، لیمان دوورکه وه ره وه.

پینج سه ده ههنگاوێک له ولاتره وه، وهک ئەوه ی شیتیه که ی بۆ هاتبیته وه هه مان دیمه نه که ی پيشوی دووپات ده کرده وه دهستی منی کیش ده کردو ده بیردم بۆلای دره خته کانه وه.

زۆر به زهحمهت توانیمان ئەو له ناوچه ی مهترسیدار دوور بخهینه وه بگهینه شوینیک ئەگەر هاواریش بکات که س نه بیستیت، لهوی به دواوه ناچار نه بووین گوئی بۆ بگرین، دواچار که ویستی قۆلم پاکیشیت، لۆمبۆ پرچه ره شو سپیه کانی که ئەتوت یالی ئەسپه گرتی و به دواي خویدا کیشی کرد. وتی:

- وه ره نیمه کاری دیکه مان به تۆ هه یه.

لۆتۆما ئەنجا تیگهشت راستییه که ی به دەر له وهیه که ئیمه نیشانی
ده دەین.

سه ره تا یه ک دوو جار یك قیزاندى، پاشان دهستی کرده پارانه وه وتی:
- هاوسه ره ئازیزه که م ده بینی چی له هاوسه ره که ت ده که ن ئەو
بکوژه.

من له و کاته پیکه نینم ده هات و تورپه ش بووم، به لام له جیاتی من لۆمبۆ
هه قی خۆی پێدا، ههروهک قژی گرتبوو به دواى خۆیدا کیشی ده کرد،
هینده لۆتۆمای به و حاله وه هیشته وه تا کو گه شتینه وه سه ر شاخه که .
کاتیك باسه که مان بۆ گێرایه وه، نۆبه ی سه ما کردنی ئەو بوو، شانەکانی
هه لته کاندو وتی:

- من نازانم، من ئەم کاره ناکه م.

دوو سی کاتژمیر پارینه وه و به لێنمان پێدا تا دوا جار قایل بوو به لێنیدا
که سبه ی به یانی چاره سه ری هه مویان بکات.
سبه ی چالاکییه کان دهستی پیکرد، لۆتۆما له گه ل سی که سی دیکه دا
چوونه دارستان گوگۆدو چه ن به سته یه ک گیایان له گه ل خۆیاندا هینایه وه .
لۆتۆما به هۆی گیراوه ی گوگرد ه که وه برینه کانى ده شۆرد، پاشان
ده سته کار بوو، جوړه گیایه کی له سه ر دوو پارچه به رد کوتا، ئەمجۆره
بۆ ته سکینی ئازارو کرانه وه بوو که ده سته جی دواى شۆردن گیراوه ی
گوگرد ه که ی لیده دا، کاریگه ریه کی به تینی هه بوو، من خۆم کاتیك بریک
له و گیا کوتراوه م خسته سه ر برینه کانى پشت و ملم، له ماوه ی چه ن
چرکه یه کدا ئارام بوومه وه .

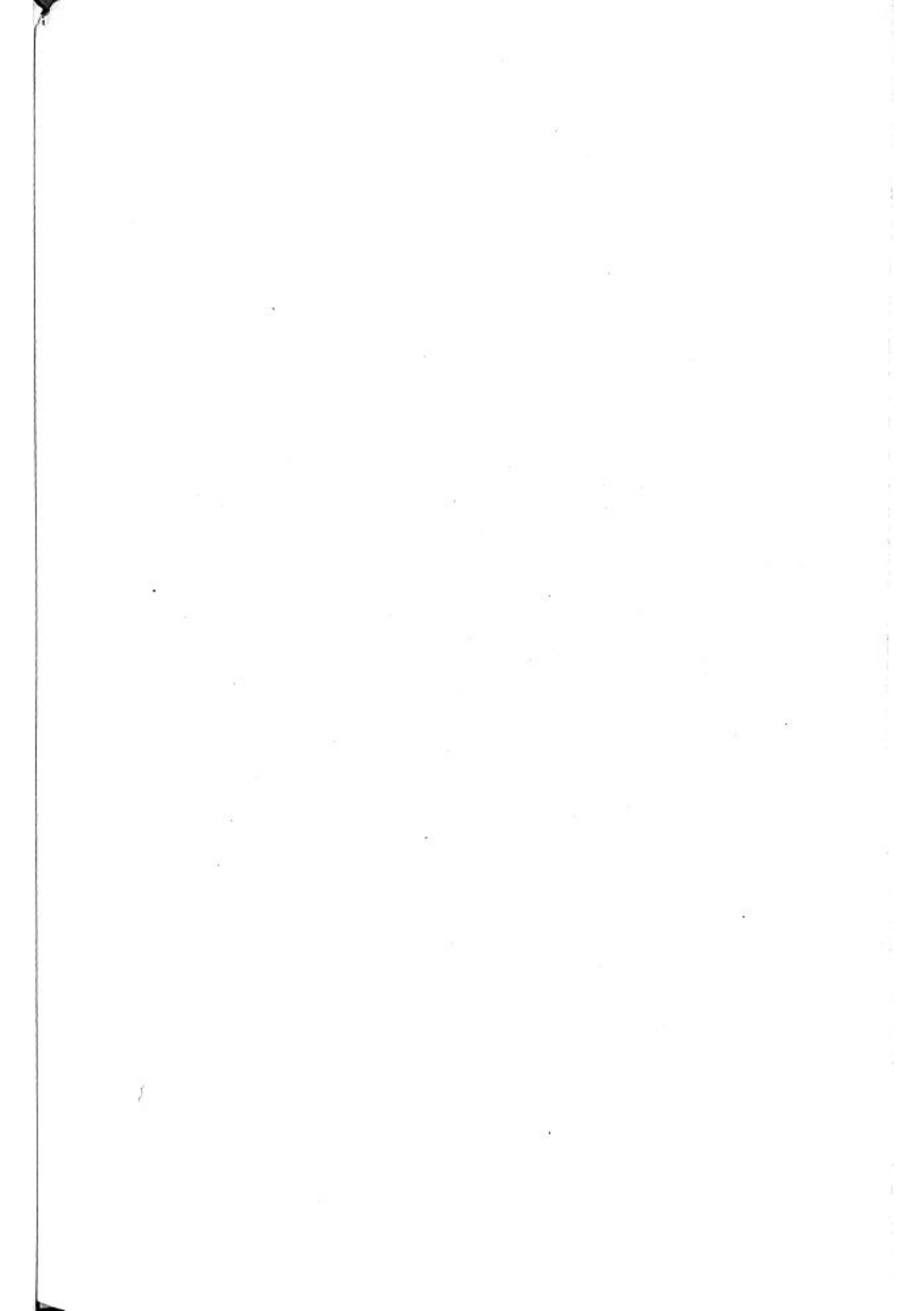
كاتيک يه کيک به له‌شى سوتاوه‌وه له‌و گه‌لا سه‌وزه‌ی تيگيرا بوو که به‌ريدا ده‌رؤشت له‌وه ده‌چوو له‌ ئاسمانه‌وه دابه‌زيبيته سه‌ر زه‌وي.
که دنيا تاريک داها، نه‌ينييه‌کی دیکه ئاشکرا بوو که سه‌يره
هاوکات مایه‌ی تيپرامان بوو، من و لوچی له‌سه‌ر به‌ردیک دانيشتبوين له‌پر
يه‌کيک هاواری کردو وتی:

- ئە‌ها، سه‌يرکه‌ن، تيشک هات.

من ئاورم دایه‌وه، به‌وپه‌ری سه‌رساميه‌وه بينيم که ئە‌وان ئيمه‌ به
په‌نجه نيشانی يه‌کتر ده‌ده‌ن.

بۆ زياتر پوونبونه‌وه هه‌ستامه سه‌رپي، گيانم ده‌بريسکايه‌وه، له‌شى
ئە‌وانيش دره‌وشانه‌وه يه‌کی تايبه‌تی هه‌بوو، ته‌نيا که سيک
نه‌ده‌بريسکايه‌وه (لوماتو) که ئە‌ویش ده‌سته‌کانی له‌ په‌نجه‌يه‌وه تا
مه‌چه‌کی وه‌ک ئيمه‌ی لی هاتبوو.

شتيکی سه‌ير بوو، من به‌ خي‌رايی هۆکاره‌که‌م دۆزييه‌وه، له‌و جيه‌ی که
جۆری دووه‌می گياکه‌يان کوتابوو هه‌مان دره‌وشانه‌وه‌ی هه‌بوو، نيشانه‌ی
ئە‌وه‌بوو هه‌رچيه‌ک بوو گيايه‌که بوو ئە‌و گيايه‌ی له‌ خۆيانيان دابوو جۆره
فسقۆرپک بوو، چونکه له‌ هه‌وايه‌کی ره‌هادا بوو وشک ده‌بوو
ده‌بريسکايه‌وه.

۷

- له م کاته دا ئه وه والگره ی نار دبووم بو هه وال، گه رایه وه وتی:
- جان، بو مردنی تو ئاههنگ ده گیریت، فه رمانی داوه ژمه خوراکیکی زیاده دابهش بکات، به په له ئه وه خه یالهی که هه مبوو فه رمانی جو له کردنم کرد، لو تو مام بانگ کرده پیشه وه چپاندم به گویدا:
- ئه وه پیاوه قرسوورته خوشده ویت؟
- لو تو ما ددانه ره شه کانی ده رخت و وتی:
- بیگومان، بیگومان.

وتم:

- زورباشه، ئه ویش تو ی خوشده ویت، کاتیک گه شتینه ئه وی تو برۆ بۆلای و کاریک بکه بتباته کوخه که ی خوی، ئه گه ر زانیت به رگری کرد بی هیوا مه به، ئه وان له شوینی خویاندا نه ریتیان وایه، سه ره تا به رگری ده که ن به لام دواتر....

لۆتۆما له خۆشیاندا چه پله یه کی لیداو که و ته ری، ئیمه ش به دوایدا.
هه رچی ئه و شیه ی گیایه ی له خۆماندا بوو وشکتر بویه وه زیاتر
ده بریسکایه وه، کۆمه له که سیکی بریقهدار به په له ی سه وزه وه به ریگی
دارستاندا ده رپۆشتن، لۆتۆما دهسته کانی تا مه چه کی ده دره وشایه وه، ئه و
له پیشمانه وه به جۆش و خرۆشه وه ده رپۆشت.

ئه و باوه ری کردبوو که جان عاشقی ئه و بووه. له خه یالی ئه و دیمه نه ی
که کاتر میریک دواتر پوو ده دات، پیکه نینم ده هات، به لام نه مه یشت.
کاتر میریک شه و تیپه ری بوو، گه شتینه شوینی هۆزه که، هه مویان سه مایان
ده کرد، (جان) یش له سه ر کورسییه کی ته خته دانیشتبوو که ده میک بوو
دروستم کردبوو، به خوینساردی و که مته رخه کییه وه ته ماشای جه ژنو
خۆشی خه لکه که ی ده کرد. له و کاته دا بیری لای ژنه جوانه کانی
دوورگه که و ئاهه نگه که یان بوو، بیری له ئیمپراتۆری ئینگلته ره و
ده سته سه ردا گرته ی دوورگه ی به هه شت و ده ره یانی نه وت و دانانی
بنکه ی سه ربازی ده کرده وه، بیری له وه ده کرده وه که پۆژیکی خوی وه ک
فه رمانده ی ئینگلیزی بو دوورگه ی به هه شت کاندید بیته و به ده سته
پاشای ئینگلیز مه دالیا وه ریگریته.

من له نزیکی خیله که وه فه رماندا که لۆمبوو ده که س له خه لکه که جیا
ببنه وه به ریگی باکورو که ناری ده ریادا خویان بگه یینه هۆزه که، بو
ئه وه ی هه ردوو تا قمه که به یه که وه بگه یین، که می پشووم پراگه یاند.

(تاچامانی) و پاسه وانه کانی (جان) به نیزه ی درێژه وه له و ده وروبه ره دا
چاودیر بوون جار جاریک ده گه رانه وه و سه یری پشته وه یان ده کرد، که س

چوزانیّت ره‌نگه دلّیان هه‌والّی دابیّت که له و کاته‌دا هه‌ست به مه‌ترسی بکه‌ن.

هیرشه‌که له‌ناکاو ده‌ستی پی‌کرد. لۆمبۆو ده‌که‌س له ژیر‌فه‌رمانی ئەودا به‌ره‌و باکور، من و ئەوانیتر له باشوره‌وه هیرشمان برد.

(جان) بیری له هه‌موو شتی‌ک ده‌کرده‌وه، ته‌نیا له کاتی ئاهه‌نگه‌که‌دا نه‌بیّت ئەویش ئەو ئاهه‌نگه‌ی بۆ مه‌رگی ئیمه‌ی ده‌گی‌را، له‌پرسه‌رو چاوی ئیمه‌ی له‌به‌رده‌می خۆیدا بینی.

(تاچامانی) خۆی خسته به‌رده‌می جان تا به‌رگری لی‌بکات، به‌لام من به گولله‌یه‌ک که ئاراسته‌ی زه‌ویه‌که‌م کرد ناردمه‌وه بۆ دواوه، جان هه‌راسان و ترساو ده‌یویست رابکات، به‌لام زوو په‌شیمان بویه‌وه وتی:

- هاوریان هه‌رچۆنی‌ک بووه ئەمانه ده‌ستگیر بکه‌ن، چهن واقورماو بوو کاتی‌ک که بینی هه‌موو خه‌لکه‌که له‌به‌رامبه‌رمان کړنوش ده‌به‌ن.

ده‌نگی (هوهو) (هوهو) یان ده‌چویه ئاسمان، هه‌موو به‌چۆکدا هاتبوون له به‌رامبه‌رمان که هه‌موومان بریقه‌مان ده‌دایه‌وه کړنوشیان برد.

ترسی ئەوان هه‌مان ئەوبریسکه‌یه‌ی فسفۆره‌که بوو، که به‌خه‌یالی خۆیان ئیمه له ئاسمانه‌وه دابه‌زیوین، کړنوشیان بردو به‌پی‌ی نه‌ریتی خۆیان (هوهو) یان کی‌شا.

جان خیرا تی‌گه‌شت که هیچ شتی‌کی لی‌ ناوه‌شیته‌وه، هیچ یه‌کی‌ک له‌وه خه‌لکه‌که ملیکه‌چی بۆ ناکه‌ن، ره‌نگه‌ گوییان لی‌ نه‌بووبیّت یان گوییان لی‌ بووبیّت و به‌قسه‌ی نه‌که‌ن.

لۆمبۆ (جان) ی ده‌سگيرکرد، منيش تاچامانی، فه‌رماندا ده‌ست و پيی به گوريس ببه‌ستنه‌وه، به جانم وت:

- له به‌رامبه‌ری ئه‌و خراپيانه‌ی ده‌ره‌ه‌ق من کردت، هه‌قی ئه‌وه بوو به ئه‌شکه‌نجه‌وه بتکوژم، به‌لام من ئه‌م کاره‌ ناکه‌م، به‌ جوړيکی دیکه تو‌له‌ی خو‌مت لی ده‌که‌مه‌وه.

له‌ماوه‌ی نیو کاتژمی‌ردا هه‌موو هۆزه‌که هاتنه‌ پیزی ئی‌مه‌وه ئه‌وه‌ی به‌رگری ده‌کرد خو‌ی پاده‌ست کرد، له‌م لایه‌وه خاتره‌م بووم، ئاماژه‌یه‌کم بۆ لۆتۆما کرد که بجیته‌ لای جان و سه‌رقالی بکات.

کۆمه‌لیکی زۆر مه‌شخه‌لیان هی‌ناو ده‌وری (جان) یان دا که وه‌کو گورگی ترساوی لی هاتبوو لی‌مان ورد ده‌بویه‌وه. ئه‌و بازنه‌یه‌ی که جانی تی‌که‌وتبوو به‌ جوانی پوناک بویه‌وه، هه‌موو ده‌یانبینی که لۆتۆما چی له‌گه‌ل (جان) دا ده‌کات. دیمه‌نیکی ته‌ماشایی بوو. (جان) که ده‌رباره‌ی ژنان که‌مه‌رخه‌م بوو ئیستا له‌به‌رده‌می لۆتۆمای پیردا چی ده‌کات، جان چاوی تی‌پری بووم، له‌ پوانینه‌که‌یدا پارانه‌وه‌وه هه‌په‌شه‌ به‌دی ده‌کرا، من نه‌ گویم به‌ پارانه‌وه‌که‌ی ئه‌ودا نه‌ له‌ هه‌په‌شه‌ کردنه‌که‌یشی ترسام.

خه‌لکه‌که‌ پیده‌که‌نین، ژنه‌کان چه‌پله‌یان لی‌ده‌دا، به‌ جانیان پاده‌بوارد. لۆتۆما، ده‌ستی گرتو له‌گه‌ل خویدا بردی بۆ یه‌کی له‌ کوخه‌کان، ئه‌مه‌ش باشت‌ترین سزای پیاویکی خوینساردو که‌مه‌رخه‌م بوو، کاتی‌ک که هه‌ستم کرد ته‌واو ماندوو بووه، مۆله‌تمدا لۆتۆماو دوو پیره‌ژنی دیکه می‌ردی هاو‌پیکه‌یان ببه‌نه‌ کوخه‌کانی خو‌یانه‌وه.

(جان) یان به پراکیشان برده کوخیکه وه و من خۆم ده رگای کوخه که م به نیرگه یه که به ست که به هیچ جوړیک نه کریتته وه . بۆ به یانی که ده رگا که م کرده وه ، جان به چاوانی هه لاساوه وه له سوچیکی کوخه که وه چیچکه ی کردبوو پیره ژنه کان باوه شینیان ده کرد ، له سه روسه کوتییه وه گومانی هه موو شتیکم کرد .

جان ، که چاوی پیم که وت وتی :

- ئە مه سوکایه تییه که بوو تۆ به ولاتی ئینگلته رهت کرد ؟

به پیکه نینه وه پیم وت :

- نا ئە مه سزای تۆ بوو ، به لام هیشتا ته واو نه بووه و سزای دیکه له دواوه یه .

به پارانه وه وتی :

- چیترا ماوه بیکه یه ؟

- ده مه وی له گه ل پیره ژنه کان بتنیرم بۆ دوورگه ی دوویس ، تۆ بویتته میردی هه میشه یی لۆتۆما ، ئە و مافی ئە وه ی هه یه هاوکات میردی دیکه شی هه بیته ، هه ر کاتی که ویستی به ئاره زوی خوی تۆ بدات به پیره ژنه کانی دیکه یان بتفرۆشیته ، من که فه رمانده یه کی ئیتالیم ئە و مۆله ته به و ده به خشم .

لۆتۆما و پیره ژنه کانی دیکه له خوشیدا له جیی خویان هه ستان ، مزگینه کی گه وره م پیدان باوه رپیان پی نه ده کرد ، به لام راست بوو ، چونکه پیاوه کانی دوورگه که له تاقیکردنه وه دا خراب بوون فه رماندا هه موویان به بی لۆمبوو ئە و ده که سه ی له گه ل مندا بوو بگه رینه وه بۆ دوویس

کاره کانیش ئاماده بوون. دهمه و به یانی ئه و پوژده به له مه که یان ئاماده کرد
بو سه فەر ئازوقه یان ئاماده کردبوو، کاتیك هه موو شتیك ئاماده بوو،
تاچامانیم به دهستی به ستر اووه هیئا له ته نیشته جانه وه دامنا وتم:

- گوئی بگرن، هه موو ده بیته بگه ریته وه بو دویس، هه رچه ن له
ده ره ق خراپه کارییه کانی له گه ل مندا کردت ده بیته بتکوژم، به لام
جاریکی دیکه ده رفه تی ژیانته پی ده ده مه وه.

له م سه فه ره دا جه نابی سه رکرده (جان) یش له گه ل ئیوه دا ده نیرم تا
دویس فه رمانده یه کی ئینگیزی هه بیته، به مشیوه یه ئه و دوورگه یه
ده به خشمه ده وه ته ئیمپراتوری ئینگلته را.

هیشتا جان نه یه ده زانی دویس چوون شوینیکه، په نگه له خه یالی خویدا
وایزانی بیته له دوا ی چه ن پوژتیك ده توانیته بگه ریته وه بو دوورگه ی
به هه شته، نه درێژایی ریگا که ی ده زانی و نه بارودوخی ژیانته دویسیش
شتیکی ئه و تووی ده زانی، بویه به خو شحالییه وه پیشنیاره که ی په سه ند
کردم و وتی:

- به دلمه. قبولی ده که م، ئیره بو تو، منیش دویسم به سه.

تاچامانی که له ته نیشتییه وه وه ستا بوو به هیواشی وتی:

- قبولی مه که، دویس دوزه خه، ئه م پیره ژنانه ئه لئی قرژالن، به لام

جان هه ر بیده نگ بوو، ناچار خو ی به دهنگی به رز وتی:

- ئیمه نارپوین، لیره ناچینه ده ره وه، هه مومان بکوژه و ناچین بو

دویس.

یه کیک له ژنه کانی پیشوی خۆم ئه و پۆژه هه والی پیدابووم که
تاچامانی پیلانیکی دارشتوه و دهیه وی تو بکوژیت، ئاگات له خۆت بیئت.
من زۆر گویم به و قسانه ی ئه و نه دا، به لام لۆمبوو لوچی چاودیر بوون و
که مته رخه میان نه ده کرد.

دروست ئه و کاته ی که تاچامانی قسه ی له گه ل ده کردم، له پر یه کی
له وان نیزه که ی هه لبری به ره و من وه شاندی، ئه م کاره ی هیئده به
دهستوبرد کرد که نه متوانی خۆمی لی لابده م.

شانی چه پم سوتا، دهنگی چه ن گولله و هاواری پیاویکم بیست و چیت
نه مزانی چی بوو، سه رم گیژی خوارد له خوینی خۆمدا ده گه وزام، نیزه ی
ئه و پیاوه پیک شانی چه پی پیکابووم، له ژیر ئیسکی شانمه وه
ده رچوبوو.

هه ولکی زۆرمدا تا بی هۆش نه بم، به لام بی هوده بوو، چونکه خوین
به ربوونه که له هۆشی خۆمی بردبووم، دنیا له بهر چاوم سوپایه وه و ره ش
بوو هیچ شتیکم نه ده بینی. شتیك له دواین ساتی هۆشیاریمدا بیرم لی
ده کرده وه، راپه رین و شۆرش بوو، به مردنی من ده کرا لۆمبو بکوژن.
نازانم چه ندیک بی هۆش بووم، کاتیك به هۆشدا هاتمه وه که بیدهنگی
ئاسوده بیکی به چیژم له ده ور بوو، ئیش و ئازارم نه بوو، دهنگی جیکه
جیکی چۆله که و بالنده کانی دارستان له ده ره وه ی کوخه که ده هات. هیچ
دهنگ و هه راو زه نایه ک نه بوو.

که میك سه رم هه لبری، له سه ر لای راستم شانم دادا، له م کاته دا هه ستم
به ئازاریکی به تینی شانی چه پم کرد بانگم کرد:

- لوچی، لوچی.

دەرگای کوخه که کرایه وه له جیاتی لوچی ژنیکی جوان هاته ژوره وه،
سه ره تا به هوی پوناکی به تینی دهره وه نه متوانی بیناسم، به لام کاتیک
که دەرگاکی داخست لومالوم ناسییه وه.

لومالو له تهنیشتمه وه دانیشتم، سه ری خستمه سه ر ئه ژنوی خوی،
دهستی به قژمدا هیئاو وتی:

- چیت دهویت، حالت باشه، به هوش هاتیته وه؟
وتم:

- لوچی له کوئییه؟

- لوچی و لومبو، هه موو پوژیک ده چنه که نار دهریاکه و چاودی ری
ده که ن، نه وه که ئه وشه ی تانه قژسووره و پیاوه کانی بینه وه بو ئه م
دورگه یه.

- به سه رسامیه وه وتم:

- تو چی ده لئیت؟ مه گه ز ئه وانت دهر کردوه؟

هیشتا لومالو وه لامی نه دابومه وه که لوچی و لومبو هاتنه وه، لوچی که
منی بینی قیژاندی خویدا به سه ر پیمدا، له وه ی که به هوش هاتبومه وه
زوری پیخوش بوو.

به سه رهاته که م له لومبو پرسی وتی:

- نه و که سه ی نیزه که ی تی گرتیت به دوو گولله کوشتم، چهن
که سیک له هاورپیکانی تاجامانی ویستیان گیچه ل بکه ن، ئه وانیشم کوشتم،
ئه مه ش ئه وانی دیکه ی ترساند، هه موو خویان پاده ست کرد، منیش

ده‌ستبه‌جی فه‌رماندا به‌ره‌و دؤيس به‌پری بکه‌ون، ئەم‌پۆ سى پۆژى ته‌واوه
که تۆ بى هۆشيت، سى پۆژه ئەوان پۆشتوون.

پرسيم:

- چ که سانیک پۆشتوون؟

- وهك خۆت وتت، پیره‌ژنه‌كان، پیاوه‌كان و جانم نارد. (كامینۆ)
زیندانییه‌و له پیاوه‌كانیش بیست که سم له به هه‌شت داناوه که له
دروستکردنه‌وه‌ی سه‌ر له‌نوێی شاردا هاوکاریمان بکه‌ن.

لۆمبۆ دروست هه‌مان ئەو پلانه‌ی جیبه‌جی کردبوو که من خۆم
دامنابوو، دوورگه‌ی به‌هه‌شت جاریکى دیکه ئارام و بیده‌نگ بوو، ژنان به
کارى ئاسایى خۆیان‌ه‌وه سه‌رقال بوون، به‌لام هیشتا ئەو چالاکی و
خۆشبییه‌ی جارانی نه‌بوو، شوینه‌واری برسیتی و نارپه‌هه‌تی له جه‌سته‌یان
ده‌رنه‌چوو بوو، برسیتی ئەو ماوه‌یه‌یان له کۆل نه‌بوو بوویه‌وه.

لۆمبۆ گه‌شبین بوو باوه‌پری وابوو بۆ هه‌میشه له شه‌پری جان پزگارمان
بووه، به‌لام من نه‌مده‌توانی تا ئەو پاده‌یه هیوادار بم، راستییه‌که‌ی ئەمه
بوو چه‌زم ده‌کرد جان بکوژم، ئەگه‌ر ئەو بکوژرایه من بۆ هه‌تا هه‌تایه
خه‌یالم ئاسوده ده‌بوو، تا زیندو بوو مه‌ترسی هه‌بوو، به‌لام لایه‌نی
مروّقایه‌تی به‌ربه‌ستی کوشتنی ئەو بوو.

ورده ورده برینه‌که‌م چاک بویه‌وه، حال‌م به‌ره‌و باشی ده‌چوو، پۆژانه
به‌ناو دارستاندا ده‌گه‌رام، ژنه جوانه‌کانی دوورگه‌که، منالان، کچه‌كان،
هه‌موو به ستایشه‌وه لییان ده‌پوانیم، له پوانینیان منه‌ت و سوپاس
ده‌بارى، ئارامی و ئاسایشی دووباره‌ی دوورگه‌که‌یان به قه‌رزارى من

ده زانی، منیش له وهی که ده مبینی ئه وان پیده زانن و تیده گهن، چیژم ده بینی و پازی بووم.

رۆژیک که حالم باشتر بوو سه ریکم له وشکانیدا، لۆمبۆ ژیرانه په فتاری کردبوو، به دره ختی دارستانه که، به لقو گه لایه کی زۆر که خۆی و ئه وانیت کۆیان کردبووه، که شتییه ئینگلیزیه که یان داپۆشی بوو ته واو کردبویان به ژیر دارو گه لآو لقو پۆپی داره وه، بۆ جۆریک له هیچ لایه که وه هیچ که سیك نهیده توانی بزانییت که له وشوینه بچوکه دا که شتییه کی چه کداری چه شار دراوه.

نزیکه ی مانگیك تیپه ری، له و ماوه یه دا، من ته واو چاک بوومه وه کارو چالاکییه کانم دووباره دهست پیکرده وه، بۆ ئه نجامدانی کاره کان پلانیکی دورو دریژم دارشتبوو ده مویست به خیرایی دهستبه کار بم، چونکه له و ماوه دوورو دریژه دا هینده پوداو و کاره ساتی جۆراوجۆرم به سه ردا هاتبوو به ته واوی نیشتمانه که ی خۆم بیر چووبوو یه وه و هیوای گه پانه وه م بۆ ئیتالیا له دهستدابوو، وه ک که سیکی خه لکی دوورگه ی به هه شت بیرم ده کرده وه، به لام له وه ده چوو که خودا ویستی نه بییت من له دوورگه ی به هه شتا ئاسوده بم.

هیشتا به لایه کم له سه ر لانه ده چوو به لایه کی دیکه به رۆکی ده گرتم، پۆژیکیان به یانی که تازه له خه و بیدار بوومه وه، ده مویست له گه ل لۆمالۆ لۆچیدا له ئاوی ئه ستیلی قازه کاندایه له بکه م، لۆمبۆ به پراکردن هات بۆ لام و وتی:

- جان، له گه ل چوار که سی دیکه ی وه ک خوی قژسور کۆمه لیک له خه لک هاتونه ته دوورگه که و به دوا ی که شتییه که دا ده گه پین.

به بیستنی ئەم هه واله شوک بووم، به لام کاتیک بیرم که وته وه که شتییه که چه ک و ته قه مه نی تیدا نه ماوه، تیکرای ته قه مه نیه کانم شار دۆته وه خه یالم ئاسوده بوو وتم:

- مه ترسه به تفهنگ ده یانکوژم.

لۆمبۆ به ترسه وه وتی:

- ئەوانیش چه کدارن هه ر له م چه خماخه ئاگرینه ی ئیمه یان پییه.

ئهمه ش به راستی مایه ی ترس بوو، جان تا ئەمڕۆ تاکه که سینک بوو من به هه بوونی ئەو ئارامی و ئاسوده ییم نه بوو، ئەگه ر چوار که سی دیکه ی ئینگلیزی له گه لدا بیته ئاخۆ چه به لایه کی دیکه م به سه ر بینن.

بۆ زیاتر به دوا دا چون له گه ل لۆمبۆدا پۆشتم، له دارستانه که وه ناوبرمان کرد تا ئەو جییه ی ئەوان. لۆمبۆ راستی کرد. جان و چوار که سی دیکه و ژماره یه ک له خه لکی دوورگه که ده رکه وتن. هه ر پینجیان چه کدار بوون به له میکی ماتۆپی گه وره ی چه کداری ده رکه وت. به دیتنیا ن دلم داخو رپا.

ئوه ی سه رنجی راکیشاین ئەمه بوو ئاگایان له خویان نه بوو، وه ک ئوه ی بۆ مالی خویان هاتبن، به بلاوی به پيدا ده رۆشتن و قسه یان ده کرد به تایبه تی یه کتیا ن له پوی سه ربازییه وه پله دار بوو، به چله داریک له سه ر زهویه که هیلی ده کیشا ئاماژه ی بۆ ئەملاو ئەولا ده کرد ئەوانی دیکه ش وه ک بلتی بۆ مالی خویان هاتبن، هیچ بیریان له وه نه ده کرده وه که من له و دوورگه یه دا ده سه لاتدارم و نایه لم بمیننه وه، به لام پینج که سی ئینگلیزو

چەك به دەست بیست كه‌سی دیکه‌ی نێزه به دەستی دۆیسی زۆر ترسام،
به لۆمبۆم وت:

- دەزانیت دەبیت چی بکه‌ین؟ هەر ئەمپۆ دەبیت ئەمانه بکوژین،
جان و ئەو چوار كه‌سه و تاجامانی و ئەوانی دیکه‌ش، من تا ئەمپۆ
نه‌مویستوه مرۆڤ کۆژی بکه‌م، به‌لام ئەگەر لیگه‌پڕین ئەمانه ده‌مانکوژن.
لۆمبۆم وتی:

- ئەگەر مۆلەت بدەیت من دەپۆمه شوینێك خۆم هه‌شار ده‌ده‌م و
ده‌یانکوژم.

وتم جاری با بزانی چي ده‌که‌ن، کوشتنی ئەوان هینده ئاسان نیه.
به‌په‌له‌ له‌گه‌ڵ لۆمبۆم لوجی گه‌پاينه‌وه و ئەوانی دیکه‌مان له‌ بابته‌که
ئاگادار کرده‌وه، هه‌موو ناره‌حه‌ت و نیگه‌ران بوون، چونکه ده‌یانزانی
ئەگەر جاریکی دیکه‌ جان بالاده‌ست بیته‌وه به‌دبه‌ختی و برسیتی و هه‌ژاری
به‌رۆکی خه‌لکی ناوچه‌که ده‌گریته‌وه.

چەن كه‌سیك له‌ ژنه‌كان ده‌ستیان کرده‌ گریان و پارانه‌وه كه‌ بیانکوژم،
من به‌لینم پیدان كه‌ ده‌روازه‌ی دورگه‌که ده‌به‌ستم و نایه‌لم كه‌سی بیگانه
پێ بنیته‌ دورگه‌که‌وه، هه‌موو پیاوه‌کانم چه‌کدار کردو فه‌رمانی پێویستم
پیکردن، دروست هه‌مان ئەو کاته بوو كه‌ ده‌نگی ته‌پلی مه‌ترسی به‌رز
بویه‌وه، ته‌پلی مه‌ترسی ته‌پلیکی تایبته‌ بوو كه‌ له‌ پیستی ئاسك دروستم
کردبوو، چەند كه‌سیکم بۆ ته‌رخان کردبوو له‌ کاتی هه‌بونی مه‌ترسیدا لێی
بدەن، ئیستا ته‌پل لیده‌درا، دیاربوو كه‌ ئەوان لیمان نزیك بونه‌ته‌وه،
لوجی به‌ په‌له‌ هاته‌ لامه‌وه، لۆمبۆم تفه‌نگه‌که‌ی ئاماده‌ی ته‌قه‌ کردن کرد،

پیاوه کانی دیکه به هه مانشیوه، به لام ژنه کان وهك مشکی بیابان به په له
چونه کوخه کانی خویانه وه ده رگیان داخست.

به لومبوم وت برؤ بزانه چی بووه، ئەو پوشتو به لام هیشتا سی چوار
خوله کی پینه چوبوو له گه ل یه کیکی دیکه دا گه رایه وه، ئەو پیاوه له
دهسته ی ژیر فه رمانی خومدا نه بوو، له و که سانه ی هاوکاری جان بوو
له گه ل ئەودا هاتبونه به هه شته وه.

چه چپیان بوو، شتیکی سهیریان بینی بوو، به لام من وهك ئەوه ی بیرم
نه ماییت له دورگه ی به هه شتدایم، که سه که نیزه یه کی پی بوو به سه ری
نیزه که یه وه کاغه زیکی پیوه بوو. هاته پیشه وه، سه ری ریژی دانه واند،
نیزه که ی له به رده ممدا به جوړیک دانه واندو پارچه کاغه زیکی له به رده م و
چاومدا وه ستاند.

تیگه شتم جان و هاوړیکانی کاغه زیان بو نویوم، نامه که م هه لگرت و
کردمه وه، کاغه زیکی شه ترنجی کال بوو که له سه رویه وه نیشانه ی هیژی
ده ریایی پیوه بوو، چه ن ساتیک لی ورد بوومه وه، هه موو چاویان
تیبری بووم به لام ئەوانه ی له ده ورم بوون هیچ له مه تیغه گه شتن، چونکه
مانای نووسین و خویندنه وه یان نه ده زانی، هه رگیز کاغه زیان نه دیتبوو،
له وه ی که شتیکی ناسکیان به ده ستی منه وه ده بینی و خشه خشی
ده هات زور پییان سه یر بوو.

نوسرابوو:

به ریژ ئەفسه ر جیوانی، ئەفسه ری هیژی ده ریایی ئیتالیا له دورگه ی
به هه شت، مۆله ت ده خوازم خومت پی بناسینم، من فه رمانده (مایک)م،

هاورپيکانم فریدو ئانتۆنی و جیمی، هه‌ر چوارمان له‌که‌شتییه‌کی جه‌نگیدا کارمان ده‌کرد، دوا‌ی نوقمبونی که‌شتییه‌که به‌هاوکاری هاوشاری (جان بیکن) زانیاری ته‌واومان هه‌یه، به‌لام نامانه‌وێت شه‌رت له‌گه‌ل بکه‌ین، دان به‌وه‌دا ده‌نیین که‌ تۆ حاکمی ئه‌م دورگه‌یه‌یت، چونکه‌ پێشتر هاتویت ده‌توانیت دورگه‌که‌ بکه‌یت به‌ ناوی ده‌وله‌تی ئیتالیاه، به‌ده‌ر له‌مه‌ش ده‌بی‌ت ئاگادارت بکه‌مه‌وه‌ که‌ دۆخی جه‌نگ له‌ ئه‌وروپادا گۆراوه، ئیستا ئیتالیا هاوپه‌یمانی ئینگلته‌راو ئه‌مریکایه‌و له‌گه‌ل ئه‌لمانیا‌دا ده‌جه‌نگین، بۆیه‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئیوه‌ له‌مه‌دایه‌ هاوپه‌یمانیمان قبول بکه‌ن، بی‌جگه‌ له‌مه‌ گه‌ر بته‌وێت له‌گه‌لماندا به‌شه‌ر بی‌یت له‌وه‌ناچیت سه‌رکه‌وتوو بیت. ئه‌گه‌ری زۆری ئه‌وه‌ هه‌یه‌ هه‌موومان بکوژرین، به‌لام ئه‌گه‌ر قایل بیت هه‌موومان له‌م دورگه‌یه‌دا بین پیکه‌وه‌ ژیانیکی نوێ ده‌ست پیده‌که‌ین. له‌گه‌ل خۆشترین پۆژه‌کان.

"فه‌رمانده . ما‌یک"

ئه‌م نامه‌یه‌ بۆ من شتیکی چاوه‌پواننه‌کراو بوو، نه‌مه‌ده‌توانی ده‌ستی دۆستایه‌تی ئه‌وان په‌ت بکه‌مه‌وه‌، چونکه‌ خۆیان وته‌نی په‌نگبوو له‌ شه‌ردا خودی خۆم بکوژم سه‌رباری ئه‌وه‌ی سی‌که‌س له‌ ئه‌فسه‌رانی هی‌زی ده‌ریایی به‌ریتانی پێشنیاری ئاشته‌واییان بۆ کردووم، ئه‌وان به‌ پێچه‌وانه‌ی جانه‌وه‌ خاوه‌ن بپروانامه‌ی زانکو بوون ده‌رباره‌ی یه‌کگرتنی ئیتالیا، ئینگلته‌را ده‌بی‌ت دان به‌وه‌دا بنیم له‌و بارو دۆخه‌ی من تیدا بووم به‌لامه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو، چونکه‌ تیکرای هه‌ولی من بۆ ئه‌مه‌ بوو ژیان و پێگه‌ی خۆم بپاریزم.

لۆمبۆم بۆ کوخه که بانگ کردو هه موو شتیکم پی و ت، سه ره تا لۆمبۆ
پی سه یر بوو، ئه وه ی پی سه یر بوو که س له گه ل مندا قسه ی نه کرد ئیتر
من چۆن ئه م بابه تانه له زمانی ئه وانه وه باس ده که م. وتی:

- ئه م هه موو قسانه یان له سه ر ئه م کاغه زه کیشاوه؟

- به لی، ئه م بابه ته یان له سه ر ئه م کاغه زه نوسیوه، دواتر فیتر

ده که م، به لام ئیستا بزانه رای تو چیه له م باره یه وه؟

لۆمبۆ، بیری کرده وه، پاشان به سیمایه ک که ژیری لی ده باری وتی:

- ئه وانیش هۆزیکن؟ له دورگه یه کدا ده ژین؟

لۆمبۆ به پی ژیری خوی بیری ده کرده وه، وایده زانی له دنیا دا چه ن

هۆزیکه دیکه هه یه که هه موو مرۆقه کان ناچارن له و هۆزانه جیا ببنه وه،

تیگه یانندی فراوانی دنیا و نه ته وه کان و ولاته کان بۆ ئه و کاریکه سه خت

بوو، وتم:

- به لی، هۆزیکن.

لۆمبۆ وتی:

- که واته وه ک ئه و شه ی تانه قرسووره درۆزنن، ده بیته لیان به دور

بین، دیاره فیلیکی تازه ده که ن.

کاتزمیتریک له و باره یه وه قسه مان کرد، تیم گه یاند هه رچه ن ئیمه

ژماره ی چه کدارمان زیاتره، به لام له شه ردا ده ره قه تی پینج ئه فسه ری

کارای ئینگلیزی نایه یین، سه ره نجام بریاماندا جان و مایک و سی که سه که ی

دیکه بانگ هیشت بکه یین که شه و بین و له ئاهه نگ و خوشیه کاندایه شداری

بکه ن، چونکه هیچ شتیکی نووسینم پی نه بوو ناچار ئه و ئه رکه م سپارده
لۆمبۆ، ناردم بۆ لای مایک.

لۆمبۆ له گه ل نیراوه که دا پۆشت مایک و ئانتۆنی و جانی بانگه یشت کرد،
تا شه و بین بۆ لامان.

کاتی لۆمبۆ گه رایه وه پی و تم:

- فه رمانده، که سیکی باش دیار بوو، به پیچه وانه ی جانه وه گه لیک
خوینگه رم و خوشه ویسته، به لام مه خابن که زمانی ئیمه نازانیت.
و تم:

- ئه وان زیره ک نین، به لام له خراپی ناخی خۆیان که هه یانه زۆر
به خیرایی فییری زمان ده بن، زمانی هه موو نه ته وه یه ک فییر ده بن تا بتوانن
میله ت له ناو ببه ن.

لوچی هاته نیو قسه کانمانه وه.

پیم وت:

- برۆ لۆمالو، خوشکه کانی بینه، ده که سیش له کچه تازه
پیگه شتوه کان ئاماده بکه.

لۆمبۆ وتی:

- نا! باشتر وایه هه موویان کو بکه ینه وه خۆت ده که س
هه لبرتیریت.

بیرۆکه یه کی خراپ نه بوو، لوچی ئه و ئه رکه ی ئه نجامدا، هه موو ئه و
کچانه ی ته مه نیان هه ژده یان بیست سال بوو کو یان کردنه وه له ریزیکی
دریژدا له به رده م کوخه که ی مندا وه ستان.

کچه‌کان له خۆشيدا جييان به خۆيان نه ده‌گرت.

کچانی دوانزه ساله‌ی خياله‌کی له کچانی بيست ساله‌ی نه‌ورويایي جوانترو به هه‌یکه‌لترن، بۆيه ئه‌مه‌م وت به‌هۆی هه‌وای مامناوه‌ندی ناوچه‌که، هه‌ر بونه‌وه‌ريک له دورگه‌ی به‌هه‌شتو دورگه‌کانی نه‌و ده‌وروبه‌ره‌دا گه‌شه‌يان بکردبايه، کچان له ته‌مه‌نی ده‌سالی‌دا هه‌راش ده‌بوون و کورپه‌کان له دوانزه سالی‌دا ده‌بوونه‌ پياو ژنيان ده‌هینا، هۆکاريش ئه‌مه‌ بوو که کورپه‌کانيان دروست له ده‌سالی‌دا ده‌برده‌ دۆيس.

ده‌کچی جوانيان هه‌ه‌لبژاردو به هه‌له‌له‌ لیدان به‌ره‌و دارستان پۆشتن، تا خۆيان به‌گوله‌ کيويه‌کان بپازيننه‌وه به‌گه‌لای بۆنخۆشی گياکان له‌شيان بشۆن. مه‌به‌ستی من له‌م کاره‌ ئه‌مه‌ بوو له هه‌مان پۆژی يه‌که‌مه‌وه تامی خۆشيان پي بچيژم تا چيتر بيري مرۆف کوژی و داگيرکردن له ناخياندا بسپمه‌وه.

لوچی سه‌رنجی هه‌موو کاره‌کانی ده‌دا، خواردنی ئاماده‌ ده‌کرد. لۆمبۆ چه‌ن بزنه‌ کيويه‌کی پراو کردو به‌ دره‌ختی نه‌ستوردا هه‌ليواسين تا له‌سه‌ر ئاگر بپه‌ژين.

من بيم چوو نه‌وه‌ بلیم، نه‌و پۆژانه‌ی که هيشتا جان نه‌هاتبوو، من بپيکی زۆر هه‌نجیری گه‌ييوو شيرينم له‌ گۆزه‌يه‌کی گليني گه‌وره‌دا خستبويه‌ چال، مه‌به‌ستم ئه‌مه‌ بوو تۆوه‌که‌يان بگرم و نان شيريني پي دروست بکه‌م، به‌لام چه‌ن پۆژيک دواي نه‌وه‌ جان هاته‌ دورگه‌که‌وه‌ نه‌وه‌ی که‌وتم پوي‌دا، ده‌می گۆزه‌که‌ نه‌به‌سرابوو هه‌وای ده‌کيشا هه‌ربۆيه‌ نه‌و پۆژه‌ی سه‌ر له‌نوي ئاراميم بۆ دورگه‌که‌ گه‌پانده‌وه‌ بۆنی توندو که‌سکونی

سرکه م کرد، که میک گه پام بۆم دهرکه وت هه نجیره کان بونه ته شه راب،
خیرا دامپۆشیه وه نه وهك ئەوانیتر بزانه و فیر ببن.

ئەو شه وه ی که بریار بوو پینچ که سه ئینگلیزه که بین بو هۆزه که،
دەرگای گۆزه که م کرده وه، که میکم لی پالوت و له گۆزه یه کی بچوکدا له
سوچیکی کوخه که وه دامنا.

دهمه و ئیواره هه راو زه نای ئاههنگ دهستی پیکرد، هه لپه رکی و خوشی
دهستی پیکرد، لۆمبۆو چه ن که سیکم ئاماده کرد که وریا بن ئینگلیزه کان
هیرش نه که ن.

میوانه کان دروست کاتی خۆرئاوا بون هاتن.

فه رمانده مایک که لایکی بالابه رزی سیما جوان بوو، له پیشتره وه
دهرۆشت، له دوایه وه فریدو ئانتۆنی و جان به قره سورو به دغه سهاله ییه وه
دهرۆشتن، چه کیان پی نه بوو، مایک چونکه پله ی له ئیمه بالاتر بوو،
سلۆیکی سه ربازیم بو کرد، دهستی گویشیم، ماچی کردم و هه والپرسییه کی
باشی کردم، به ئەفسه ران فرید، ئانتۆنی، جیمی ئاشنای کردم، له گه ل
جاندا پوبه پوو بوومه وه، ناچار له بهر مایک که جه ختی کرده وه ئاشت
ببینه وه دهستیم گوشی و ته وقه م له گه لدا کرد.

هه روهك لۆمبۆ و تی مایک لایکی باش دیار بوو. له چاوه کانیدا فروفیل
دهرنه ده که وت، پیکه نینی ساده بوو، له ناخی دلّه وه پیده که نی و
خۆشحال بوو، به لام چوار که سه که ی دیکه و اتا فریدو ئانتۆنی جیمی و
جان وه کو په یکه ر ساردو سرپو بی گیان بوون، ئەتوت ئیره یی به و
دلخۆشییه ی من ده بن، یان به نه بوونی نادیاریک ناره چه تن.

ژنه کان پیشوازیان لیکردین.

مايك، گوشتی بزنه کیوی به چیژه وه ده خواردو خولکی هاوړیکانی ده کرد.

له ئیواره دا مايك وتی:

- تۆ لیږه هه موو کاریکت کردوه، بیستومه تهنانه ت شاریکت بنیات ناوه، کارخانه ی توانه وه ی ئاسنت دامه زانده وه، به لام کاریکی گرنگت نه کردوه که مایه ی بی سه لیکه یی تۆ ده بیئت.

به سه رسورمانه وه وتم:

- چیه؟

وتی:

- خواردنه وه ت دروست نه کردوه.

به رله وه ی وه لامی بده مه وه، ئاماژه یه کم بو لومبو کرد. لومبو ده سته جی له گوزه هه نجیره که ی هیئا.

مايك که میکی لی چه شت. له خوشیدا هاواری کردو وتی:

- بفرموون، بخون، بنوشن ماندوییتی جهنگ ده بیئت له م شه وه دا

ده ربکه یین.

جان زور به زویی مه ست بوو؟

ئانتونی پیاویکی قه له وی کورته بالابوو. ئه ویش به دوا ی جاندا پوشتو

ده سته دوو ژنه که ی خوی گرتو به نیو دره خته کانی دارستاندا ون بوو.

فرید، چاوه‌کانی ورد بوون، قژیکي که می پشته سه‌رو پيشیکی کۆسه‌ی
هه‌بوو، چهن خوله‌کيک دواي ونبونی هاوپيکاني به مه‌ستيبه‌وه لیی
پرسیم:

- ئەوان بۆ کوی پۆشتن؟

به په‌نجه ئاماژه‌م بۆ دارستانه‌که کردو وتم:

- تۆيش ده‌توانیت برۆیت.

ئەویش ژنه‌کانی خۆی هه‌لگرت و پۆشت. جیمیش به دوو کچه‌که‌ی
به‌شی خۆیه‌وه به‌دوايدا پۆشت، ته‌نیا من و مايک ماینه‌وه. فه‌رمانده‌ی ئیمه
مه‌ست بوو، به‌لام زرنگی و هۆشیاری خۆی له ده‌ست نه‌دابوو، له کاتی
مه‌ستیدا ئاگای له هه‌موو شتیکی و هه‌موو که‌سیکی بوو، کردار و په‌فتاری
نیشانی ده‌دا که خودا ئەوی بۆ فه‌رمانده‌یی دروست کردوو، ئەفسه‌ریکی
گه‌لیک نایابه که ده‌زانیت چۆن په‌فتار له‌گه‌ل ژیر ده‌سته‌کانی خۆیدا
بکات.

به مايکم وت:

- تۆ ناخه‌ویت؟

ئەو وتی:

- من نارۆم بۆ دارستان شوینيکی گونجاو نیه، ئەگه‌ر ئەو چاکه‌یه‌م
له‌گه‌لدا بکه‌یت بۆ یه‌ك شه‌و ژووره‌که‌ی خۆتم پيیده. له سبه‌ی شه‌وه‌وه
بیریکی بۆ خۆم ده‌که‌مه‌وه، پاشان به‌و چاوانه‌ی که به هۆی مه‌ستيبه‌وه
سوور بووبوونه‌وه لیی روانیم وتی:

- ژووره‌که‌ت به من ده‌ده‌یت جیوانی؟

به‌وپه‌ری خوْش‌حالّيه‌وه وه‌لام دايه‌وه:
- به‌لی، به خوْش‌حالّيه‌وه.

به لؤمبؤم وت که مايک و هاوسه‌ره‌کانی بباته کوخه‌که‌ی من، به داخستنی دهرگای کوخه‌که‌و پؤشتنی مايک ئاهه‌نگی ئه‌و شه‌وه‌مان کؤتایی هات، ژنه‌کان لی‌ره‌و له‌وی خه‌وتن، لؤمبؤش پالی به دره‌ختیکه‌وه دابوو وه‌نه‌وزی ده‌دا.

تاچامانی و کامینؤ، نه‌ده‌هاتنه به‌رچاوم، خه‌لکه‌کش دلّیان پییان خوْش نه‌بوو گوئیان پی نه‌ده‌دان.

لوچی پیی وتم:

- ئه‌مشه‌و من و تو ده‌بیّت له‌ژیر ئاسماندا بخه‌وین.

وتم:

- قه‌ینا، شه‌ویکه خوْ ته‌مه‌نیك نیه.

به‌دهم ئه‌م قسانه هه‌ستام و ده‌ستی لؤچیم گرت و له‌سه‌ریه‌کیک له‌و دره‌ختانه‌ی بؤ شوینی پاسه‌وانه‌کان چی کرابوو خه‌وتین.

هینده شه‌که‌ت بووم که زؤر به زویی خه‌وم لیکه‌وت، نازانم چه‌ن کاترّمیر تیپه‌ری، خه‌و به شینه‌یی وه‌ک مه‌رگی گران و تاریکی لی هات منیش له‌م چه‌ن کاترّمیره‌دا ئه‌توت مردووم.

له‌وه‌ی له‌ ده‌وروبه‌رم پویده‌دا هیچ ئاگایه‌کم نه‌بوو، هیچ ده‌نگیک بی‌داری نه‌ده‌کردمه‌وه، هیچ هه‌ستیکی دیارو نادیار له‌ پؤحمدا کاریگه‌ری نه‌بوو، له‌ناخه‌وه هه‌ستم ده‌کرد یه‌کیک ده‌مجولینیت، ده‌نگی لؤچیم بیست ده‌یوت:

- هه‌سته، جیوانی، بیدار ببه‌وه، ئەمه چ خه‌ویکه.

پیلوه‌کانم قورس بوو، به زه‌حمه‌ت ده‌متوانی چاو هه‌لبینم، له‌م کاته‌دا
ده‌نگیکی پیاوانه‌م بیست که ده‌یوت:

- بیداری بکه‌ره‌وه، بیجولینه، خیراکه کات نه‌ما.

ئهو ده‌نگه‌م بیرکه‌وته‌وه، ده‌نگی فه‌رمانده‌م مایک بوو، هه‌ستیکی نامۆو
گران له‌ناخی منه‌وه هاواری ده‌کرد منی له‌کاره‌ساتیکی ترسناک به‌ئاگا
هینایه‌وه.

به‌په‌له‌ له‌جیی خۆم هه‌ستم، چاوه‌کانم کرده‌وه.

- چی بووه؟ چی بووه؟

له‌لای منه‌وه لۆمبۆو لوچی له‌سه‌ر لقی دره‌خته‌که دانیشتبون، له
سیمای هه‌ردووکیان ترسو بیم ده‌باری، لوچی به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌یه‌کی بۆ
خواره‌وه کرد وتی:

- ببینه، کاریان به‌تۆ هه‌یه.

ئهو شته‌ی زووتر له‌فه‌رمانده‌م مایک سه‌رنجی کیش کردم پوناکی پۆژ
بوو.

لۆمبۆ وتی:

- شتیکی سه‌یر پویداوه مایک ئیمه‌ به‌به‌رپرس ده‌زانیت.

- چی بووه؟

سه‌یری خواره‌وه‌م کرد، مایک تفه‌نگیکی به‌ده‌سته‌وه بوو پیی وتم:

- وه‌ره‌ خواره‌وه جیوانی، خیراکه.

- به په له چوومه خواره وه، له کاتیکا هیشتا خه والوو بووم،
لوچی و لومبو به دوامدا هاتن، لومبو تفهنگه که ی خوی به دهسته وه بوو،
ئه وه ی منیشی کردبویه شانی، گومانم کرد که ئه وان ماوه یه کی زور پیش
من بیدار بوو بونه وه و چالاکیان کردوه، به لام هیشتا نه مده زانی چی
پویداوه!

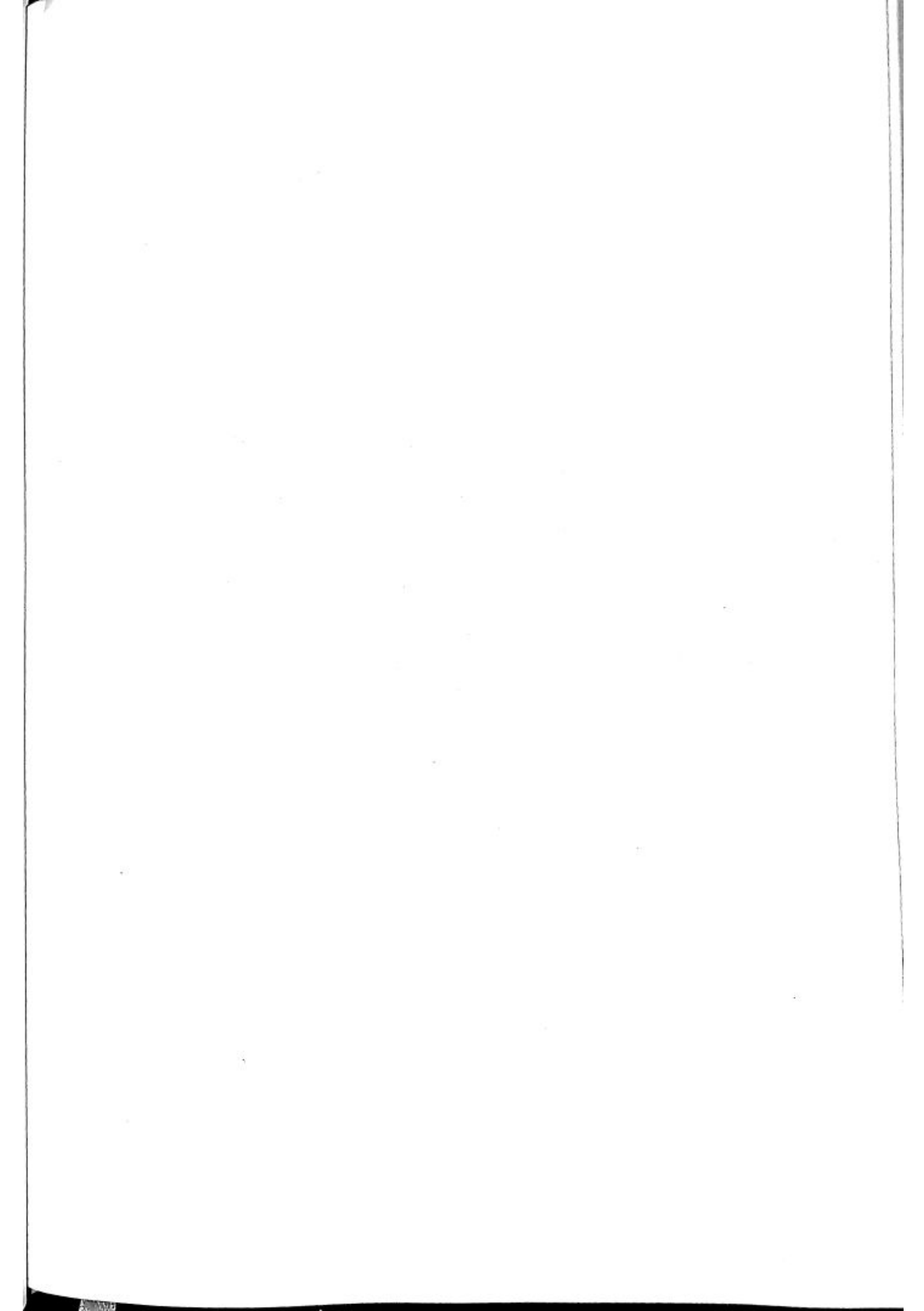
مایک، به دیتنی من بازوی گرتم وتی:

- خیرا وهره، ده بیئت بیریک بکه یته وه، دۆخیکی خراپ هاتوته
پیشه وه.

به واقورمانه وه وتم:

- ئاخر پیم بلی چی بووه؟

- ده ته ویت چی بو بیئت؟ چوار هاوړیکه م دیار نه ماون و هیچ
شوینه واریکیان نیه و ئه گهر بیئت و نه دۆزینه وه من تو به گوله داده بیژم.

له هه ره شه‌یه‌ی ئه‌و که می‌ک ترسام، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خۆم به‌لاواز
نیشان نه‌ده‌م وتم:

- مایک، ده‌ته‌وئیت گالتهم له‌گه‌لدا بکه‌یت؟

به‌لام مایک چاوی تیبریم و تی:

- نه‌خیر زۆر به‌راستیمه، بۆ ئاگاداربونه‌وه‌ت دوپاتی ده‌که‌مه‌وه‌ که
هاورپیکانم دیارنه‌ماوون، گهر به‌و زوانه‌ په‌یدا نه‌بنه‌وه‌ من به‌ گولله
داتده‌بیژم.

وتم مایک، دورگه‌ی به‌هه‌شت وه‌کو مالله‌که‌م ئاسایشه، له‌م ماوه‌یه‌دا
ئیمه‌ته‌نانه‌ت ماریکی گه‌زیده‌مان تی‌دا نه‌دیتوه، که ده‌لین به‌هه‌شت به
راستی به‌هه‌شت ئیره‌یه، چۆن ده‌کریت چوار پیاوی چه‌کدار که سیانیان
ئه‌فسه‌ری جه‌نگ و کارامه‌بن به‌و ئاسانیه‌ وون بن.

مایک به‌ داخیکه‌وه‌ سه‌ری خۆی له‌قاند ئاورپیکی دایه‌وه، چونکه
دلنیاوو که‌س گوی بۆ ئه‌م قسه‌یه‌ی من ناگریت، وتی:

- مه سه له که زور جدیه جیوڤانی، ده کریت تۆ له م مه سه له یه دا
دهستیوه ردانت نه بییت، به لام من هاوړپیکانم به شیوه یه کی ته مومژاوی وون
بوون، وهک بلئی زهوی قووتی دابن، ده بییت ده سبه جی بیان دۆزیته وه.
به ده نگیکی کزه وه وتم:

- فه مانده، تۆ ده لئی چی، ئە مه له که سیکی رۆشن بیری وهک تۆ وه
دووره، من دلنیام هاوړپیکانت له گه ل ژنه کاندان و ئیستا هر یه که وه له
سوچیکی دارستاندا سه رگه رمی رابواردن.

فه مانده مایک، به بی چه وسه له ییه وه سه ریکی له قاند، لیوه
زیرینه کانی خوی به تور په ییه وه ده کرۆشت وتی:

- بۆ له قسه که م تینا گه ییت؟ وه ره با ژنه کان بۆت بگیړنه وه.
به وتنی ئە م پرسته یه منی برده کوخه که یه وه وه ده رگا که ی داخست،
هه شت دانه له و کچانه ی که شهوی پیشوو له گه ل جان و فریدو ئانتۆنیدا
بوون له وی بوون دوو به دوو له ته نیشته یه کتره وه دانیشته بوون،
چاوه کانیان فرمیسکاوی و هه لاوسا و بوو، ئە توت تی کرای شه و
نه خه وتوون و به نار په حه تیه وه به سه ریان بردووه.

کاتیك چوینه ژوره وه فه مانده مایک وتی:

- دوو ژنه که ی جان....

دوانیان هه ستان. فه مانده وتی:

- بلئی، چی بووه.

ئه وان له مه به سه ته که ی فه مانده به زه حمه ت تیگه شتن، زیاتر له
ئاماژه کانی ئە و زانیم که چی ده لیت.

ئه مجاره خۆم پرسیارم کرد، یه کیکیان وتی:

- دویئی شه و من و میرده که م و ئه م کچه چوینه دارستان، چونکه
ئه و ده یویست که س نه مانبینیت زۆر دورکه وتینه وه، له و گژو گیایه دا
خه وتین، شه ویکی خوشمان به سهر برد، جان هه ردو کمانی وه ک یه ک
خۆشویست.

به زبریه که وه وتم:

- مه سه له که بلی.

وتی:

- ئه م ژنه خه وتبوو به لام من بیدار بووم، ده سبازیم له گه ل قژسور
(جان) دا ده کرد، له پر هه ستم کرد که حالی جان تی کچوو، چاوه کانی
ناتروکین، وامزانی خه وتوو، به لام وانه بوو بیدار بوو، هیچ نه ده جولایه وه.
سهیری ئاسمانم کرد، وتم رهنگه سهیری شتیکی سهر دره خته کانی به دی
کردبیت و بترسیت. هیچ شتیکی له و تاریکیه دا به دی نه ده کرا. به ترسو
له رزه وه له جیی خۆم هه ستامه وه، ئه م ژنه م بیدار کرده وه هاوکاریم
بکات، به لام کاتیکی هاتینه لای جانه وه، نه مابوو، غه یب بووبوو، وه ک به
رۆخی زه ویدا چوبیت.

کاتیکی قسه کانی ته واو کرد به ئاماژه ی من دانیشته وه، من و مایک ماتو
مه لول بووبوین، ناباوه پیری بوو، خه ریکبوو له سه رسامیدا شاخم لی برویت،
حالی خۆم نه ده زانی. ده مم وشک بوو.

مایک وتی:

- گویت لیبوو، بزانه ئه و دوانه چی ده لئین.

ئەو دوانە ی لە گەڵ فریددا بوون هەستان.

یە کە میان وتی:

– من و فریدو ئەم ژنه له دارستان له سەر گژو گیا خه وتبوین. فرید دە یویست فییری زمانی ئیمه بییت، قسه مان ده کرد، هیشتا ئەو داماوە فریای ئەو نه که وتبوو دە سبازیمان له گەڵدا بکات، له پەر نازانم چۆن بوو به هەردوو دەستی ئیمه ی کیشایه وه دواوه به جۆریک ئەم کاره ی کرد که من به سه ختی نارەحەت بووم، هەردوکمان کشاینه وه، حالی فرید زۆر خراب بوو. چاوه کانی ئەبلەق بوون، ددانه کانی دەرکه وتن، وه ک بلیی شتیکی ترسناکی به دی کردوو، شتیکی که زۆر سه یرو سه مه ره بییت، ئەو بوو فرید پان بویه وه، دروست وه کو په یکه ریکی گلین له ژیر قورسای ته نیکی قورسدا پان بییته وه، ته نیا ده نگیکمان لی بیست ئەویش وتی:

– رۆشتم، رۆشتم.

چیتەر ئەومان نه دیته وه وه ده نگیمان نه بیسته وه، به رۆخی زه میدا رۆچوو خاکی ئەو شوینه ی ئەوی داکیشا پر بویه وه وه له گەڵ زه ویه که دا یه کسان بویه وه، ئیمه ش هەردوکمان پامانکرد، به راکردن و قیژاندن تا ده مه و به یان خۆمان گه یانده وه هۆزه که.

دوباره نیگامان گۆریه وه، مایک دانه چیره ی ده کرد، هه ندیجار هینده نارەحەت بوو که پیی خۆی به توندی له زه ویه که ده کوتا. پوداوه که ی دیکه ش که پویدا بوو هه روه ک جان و فرید بوو.

فه رمانده مایک ئاماژه یه ی کردو تیی گه یاندم پییان بلیم برۆنه دهره وه، هه ره هشت که سه که له وه خه مه ی که هه یانبوو ده گریان و خه مبار بوون بو

ئەوێ جارێکی چۆن بتوانن مێردی وهك فریدو جان و ئانتۆنی و جیمی به دەست بێننه‌وه، به‌هه‌رحال ئەوان رۆشتن و من و مایک ماینه‌وه.

شتیکی بێ پیشینه بوو که من نزیکه‌ی دوو سال له‌و دورگه‌یه‌دا بووم شتی به‌وجۆره‌م نه‌دیتبوو، ئاخر چۆن ده‌کریت مرۆڤ به‌ رۆخی زه‌ویدا بچیت، مه‌گه‌ر ئەوێ له‌ لیتاودا بێت.

ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ خستیمه‌ ده‌ریای بیرکردنه‌وه که بۆچی ته‌نیا پیاوه‌کان رۆ ده‌چن، له‌ بیرکردنه‌وه ئە‌نجامی‌کمان ده‌سنه‌که‌وت، بریار بوو له‌گه‌ڵ لۆمبۆدا راویژیک بکه‌ین، من بانگم کرد بۆ کوخه‌که، وستم مه‌سه‌له‌که‌ باس بکه‌م وتی: هه‌موو شتی‌ک ده‌زانم، کچه‌کان بۆیان باس کردووم.

وتم:

- تو له‌م باره‌یه‌وه باوه‌رت چۆنه‌؟

ئەو به‌بێ بیرکردنه‌وه وتی:

- چهن سالێک له‌مه‌وبه‌ر کۆمه‌لیک له‌ پیاوه‌کانی هۆزه‌که‌ له‌ زه‌ویه‌کانی ناوه‌راستی دارستاندا پۆچوون، ئەو سه‌رده‌مه‌ من منال بووم ئە‌قلم کامل نه‌بوو، به‌لام ئەو کاته‌ گه‌وره‌کان ئامۆژگاری مناله‌کانیان ده‌کرد که نه‌چنه‌ ئەو به‌شهی دارستانه‌که‌وه.

پرسیم:

- له‌ نیو ئیوه‌دا که‌سیک هه‌یه‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ی له‌بیر ما‌بیت و بتوانیت

باسی ئەو سه‌رده‌مه‌ بکات.

ئەو وتی:

- پیره‌ژنه‌کان بیریان ماوه، به‌لام ئەوان له‌ دۆیسن.

تیکرای ئه و رۆژه من و مایک به دارستانه که دا گه پراین، ده مه وئیواره
ماندوو شه که ت گه پراینه وه بی ئه وه ی هیچ ئه نجامیکمان ده سکه ویت.

شه و لۆمبۆ هات بۆلام و وتی:

- چۆنه سبه ی ئه و شوینه مان نیشان بده ن و ئیمه هه لیکه نین.

ئه مه شتیکی باش بوو. ئه و شه وه خه ریکی ئاماده کردنی که لوپه لی
هه لکه ندن بوین، بریک ئاسنی تیژ، قولنگیک که خۆم پیشتر دروستم
کردبوو، کۆمه لیک شتی دیکه که به هۆیانه وه ده کرا زه وی هلبکه نیت،
ئاماده مان کردو سبه ینی زوو به سی که س له ژنه کانه وه به ره و دارستان
به ری که وتین، پیم سه یربوو که ئه وانه به حالی مه ستیه وه چۆن توانیویانه
به م ریگایه دا برۆن، نزیک نیوه رۆ گه شتینه شوینی مه به ست، هینده
ماندوو بوین که له سه ر پیشنیاری لۆمبۆ ماوه یه ک پشومانداو نانمان
خوارد.

هیشتا خۆر به نیوه ی ئاسمانه وه بوو له پر ده نگی هاواریکمان بیست،
ئه م ده نگی که سیکی خیله کی بوو بۆ به هاناوه چوون له گه ل چه ن
که سیکی دیکه دا هینا بومان. لۆمبۆ وتی:

- من ئه ووم بینی چۆن پۆچوو، به خیرایی که سیک له سه ر ئاو
بوه ستیت و نوقم ببیت، له پر وون بوو.

به راستی سه یر بوو، مایک به له پی ده ستی ئاره قه ی نیوچه وانی خۆی
سریه وه .

من وتم:

- وا باشتره ئه و ده وره هه لکه نین که پیاوه که ی تیدا پۆچوو.

ئه وانیش په سه ندیان کردو ده سبه کار بوین، یه ک دوو مه تریکمان
هه لکه ند، زهویه که ئاسایی بوو وه ک هه موو شوینه کانی دیکه ی دارستانه که
ته نیا جیاوازی خاکی ئیره دره وشاوه تر بوو، قهت بینوته باروت تیکه ل
به خو ل ببیت یان شه کرت بینووه تیکه ل به خو ل ببیت، شتیکی
به وشوویه له و خاک و خو له درده که وت، مایک به دیکه ته وه مشتیک له و
خو له ی هه لگرت دایه بهر خو ره تاوه که پاشان پرشتیه وه سه ر زهویه که، له
تیکرای ئه و ماوه یه دا خه لکه که به سه رپه رشتی لومبو سه رقالی
هه لکه ندنی زهویه که بوون.

کاتر میتر سیی پاش نیوه رو بوو له ناکاو یه کیک وتی:

- چال، چال.

- به په له گه پرایه وه دواوه، لومبو قو لی ئه وی گرت له چاله که ده ری

هینا، ئه ویش خه ریکبوو رو بچیت.

- مایک به ره و چاله که پرایکرد، ئه وانی دیکه ش به دوایدا، هه موو

ملیان کیشا بوو سه یری ئه و چاله یان ده کرد که نزیکه ی سیی مه تریک

قوول بوو. له شوینیکدا که قولنگه که کونی کردبوو تاریکیه کی خه ست

ده بینرا، سه یر له وه دا بوو سه ری ژماره یه ک خشت یان به ردی وه ک خشت

دیار بوو، ئه م خشته به ردینانه له قولایی شه ش مه تر دا بوون، وه ک تاقی

لیکدراو، بوونی نم بوونی شی بوونیک کی سه یری تیکه ل او له کونه که وه ده هات،

کچه کان ده یانوت ئه مه هه مان ئه و بوونه یه که ئیمه ئه و شه وه بوئمان کرد.

مایک دوا ی وردبونه وه یه کی زور وتی:

- توشی پوداویکی سه‌یر بوین، به‌لام پیّم وایه هاورپیکانمان زیندوو
بن.

وتم:

- ئەم پوداوه چیه؟ چۆن ده‌کریت ئەوان له‌چه‌ند مه‌تریک
به‌رزاییه‌وه به‌ر ببنه‌وه و زیندوو بن.

مايك، لیوه‌کانی خۆی گه‌ست و به‌هیواشی وتی:

- شارستانیته‌کی کۆنمان له‌به‌رده‌مدایه.

دوکه‌ل له‌سه‌رمه‌وه ده‌رچوو، به‌لام ناچار باوه‌پم کرد، چونکه به‌لگه
هه‌بوو که تاراده‌یه‌ک قسه‌کانی مایکی پشت راست ده‌کرده‌وه. به‌لام
شارستانی کۆن مانای چی؟ له‌دورگه‌یه‌کی دوره‌ده‌ستدا که چه‌ندین
سه‌ده‌یه پێی بیگانه‌ی تی نه‌که‌وتوو، چۆن ده‌کریت شارستانیته‌ی کۆنی
تیدا بیت؟!؟

ئەم شارستانیته‌ په‌یوه‌ست بوو به‌چه‌سانیکه‌وه؟ کین ئەوانه‌ی
لیره‌دا ژیاوون، چه‌شوینه‌واریکیان لی به‌جی ماوه، چۆن له‌ناوچوون؟
هه‌موو ئەمانه‌ بابه‌تگه‌لیک بوون که من له‌خۆم ده‌پرسی، مایکیش
نه‌یده‌ویست یان نه‌یده‌توانی وه‌لامم بداته‌وه.

چه‌ن ساتیک بیده‌نگی بالی کیشا، لۆمبۆو ئەو خه‌لکه‌ی له‌گه‌لماندا
هاتبوون ملیان ده‌کیشاو ده‌یانویست له‌تاریکیه‌ خه‌سته‌ قوله‌که‌وه شتیک
ببینن و شوینه‌واری وونبوه‌کان بدۆزنه‌وه.

په‌نگه‌ له‌وه‌موو بابه‌ته‌ی که من و فه‌رمانده‌ مایک ده‌مانوت و
ده‌مانببست ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ بۆ لۆمبۆو ئەوانیتریش پوون نه‌بوو، گرنگ

ئهمه بوو ئه و چهن كه سه چۆن به زهويدا پۆچوون، تا ئیستا چ به لایه كیان به سه ردا هاتبیّت.

له ناكاو مايك، وهك ئه وه ی بیروكه یه کی نوئی بو هاتبیّت، ئاماژه ی بو كردم كه بچینه په نایه كه وه، ئاماژه كه ی به جوړیك كرد كه لۆمبو بینی و له مه به سته كه ی تیگه شت، به لام به سه ر خویدا نه هیئا، هه روا خه ریکی ته ماشا كردنی خو ی بوو.

من و مايك چهن هه نگاویك له ولاتره وه له ژیر دره ختیكدا دانیشتن، كاتیك كه ئه و دانیشت تیگه شتم هیچ هیوا یه کی به رزگار بونی هاوړیكانی نیه. ئه م هه موو په له كردن و شپرزه ییه ی نه ماو له جی خوی به ئارامی پالی لیدایه وه.

له یه كه م قوناغدا وتی:

- پییان بلی له ده وری چاله كه دور بكه ونه وه، بو هه مویان مه ترسیداره.

من فه رمانم به لۆمبو كرد، هه موو له و چاله ی كه دروست بوو دور بكه ونه وه، ئه و به خیرایی ئه م فه رمانه ی جیبه جی كرد.

مايك، پاش تاویك وتی:

- گوئی بگره جیوقانی، من ده بیّت بچمه نیو ئه و چاله وه، تو ئازادیت ده توانیت بیّت، ده توانیت نه یه یت.

نازانم چ هیژیک بوو منی وا لیكرد به بی بیركردنه وه و ره چاوكردنی مه ترسی وه لامی به لئی بده مه وه، به بیركردنه وه وتم:

- منیش دیم، چی ده بیّت با بیّت.

— مايك، وهك ئه وهی منالیک بترسیئیت وتی:

— ئه گه ری ئه وه ههیه بکوژرین، له ناو بچین، بچوکتین مه ترسیهك
كه هه پره شه مان لیده كات هه بونی جانه وه ری گه وره و گه زیده یه كه
هه میشه له م ژیر زه مینانه دا ده ژین.

— ئه مجاره یان به بیركردنه وه یه کی ته وا وه وه وتم:

— من ریگه به خۆم ناده م تۆ به جی بیلم، ئایا ئه مه ژیرانه یه تۆ به

ته نیا بۆ مه رگ بنیرم خۆم له سه ر زه وی خه ریکی خۆشگوزه رانی بم؟
ئه مه تاكه وه لامیکی من بوو بۆ مايك، به لام مايك ده یویست له خۆیم
دور بخاته وه. هیشتا نه مده توانی بزانه م هۆی ئه مه چیه. بۆچی هه ز به وه
ناكات منی له گه لدا بم، به لام ئه مه م به باشی زانی كه له وه لامه كانی من
پازی نیه. بۆ ئه وه ی خۆی نه دۆرپینیت پیکه نینییکی كردو ده ستی كیشا به
شانمداو وتی:

— ئافه رین ئه فسه ری ئازا. زۆر سوپاس. ده مزانی به جیم ناهیلیت،
جیاوازی نه ته وه یی لیره دا گرنگ نیه، ئیمه ده بیئت هاوړییه تی بپاریزین،
ئه و دوا ی بیده نگیه کی كه م وتی:

— زۆر باشه، سی چوار كه س هه لبرژیره و ئه وانی دیکه بنیره وه بۆ
هۆزه كه.

من وتم:

— لۆچیش بیئت.

مايك وتی:

- نا، نا، با ژنمان له گه لدا نه بیټ، ئه و به سته زمانه. گه نجه، نابیټ
بمریټ.

وتم:

- زور باشه، هه رچون تو به باشی بزانیټ ئه و کاره ده کهین، به لام
رای تو دهر باره ی لومبو چیه؟

- عه یبی نیه، با لومبو بیټ.

به لام ئه م رسته یه ی به بی مه یلیه وه وت، به جوریک بیرکردنه وه یه کی
نالوزی خسته می شکمه وه، به خوم وت، باشه مایک له و ژیر زه مینه دا
بیجگه له دوزینه وه ی هاوپی ونبوه کانی خوی چ شتیکی دیکه ی ده ویټ که
حه ز ناکات که سی له گه لدا بیټ.

وه لامی ئه م پرسیاره ته نیا داها توو ده توانیټ بیداته وه، داها تو یه ک که
بو هه موان نادیار بوو.

ئو شتانه ی پیویست بوو له گه ل خوماندا بیبهین بریتی بوون له بریک
پون، چرای زه یتی که خوم دروستم کردبوو شیوازی به کاره ینانم فییری
خه لکه که کردبوو. بریک موم، خواردنی به سه رنه چوو، وه ک گویزی هیندی،
میوه ی وشکراوه و وزه به خش.

مایک، له سه ر هینانی گوشت جه ختی کرده وه وتی:

- بریکی زیاترمان گوشت پیویسته، چونکه نازانین که ی
ده گه ریینه وه.

له م قسانه تیینه ده گیشتم، به خوم وت:

- ئه بیټ ئه م شوینه کوئی بیټ وا ئه وه نده مان پی ده چیت؟

به لام ناچار پيشنياره‌که‌ی نه‌ووم قبول کرد، بي نه‌وه‌ی نکولی بکه‌م
فهرمانم به لومبو کرد کولوپه‌ل ناماده بکات، وپرای نه‌مانه پيوستمان به
گوريس هه‌بوو. له دورگه‌ی به‌هشتدا دوو جوړه گوريس هه‌بوو، جوړيک
خورسک له دارستاندا ده‌سده‌که‌وت، نه‌م جوړه‌يان نه‌ستورو قايم قه‌دی
پيچکيکي تايبه‌ت بوو که هه‌نديچار دريژيه‌که‌ی ده مه‌تریک ده‌بوو.

جوړی دووه‌م گوريسي لۆکه بوو که به ده‌سکرد من دروستم ده‌کرد،
فيرم ده‌کردن، نه‌م جوړه‌يان له خوری بزنه کيويه‌کان ناماده‌م ده‌کرد.
نه‌و شه‌وه‌ش تيپه‌پی، تيکرای نه‌و رۆژه‌مان به ناماده‌کردنی که‌لوپه‌ل
برده سهر. بۆ رۆژی دواتر مايک هات بۆ کوخه‌که‌ی من، له ده‌رگايدا،
کاتيک ده‌رگام کرده‌وه نه‌و هاته ژوره‌وه وتی:

— کاتی رۆشتنه.

لومبو له‌گه‌ل من ده‌بيت، تو نه‌و سي چوار که‌سه‌ی پيشتر وتم هه‌ليان
بژيره له‌گه‌ل خوت بيان هينه.

مايک، نه‌مه‌ی وتو رۆشت، من خيرا ده‌سبه‌کار بووم، سي که‌سم له
به‌هيزترين و دلسوزترين خه‌لکی ناوچه‌که ناماده کردو له‌گه‌ل خوم بردن.
کاترميريک دواي نه‌وه‌ی که خوره‌تاو به چياو گه‌لای دره‌خته‌کانی
دارستاندا هه‌لبيت، پينج که‌س له ده‌وری چاله‌که وه‌ستابوين، لومبو
له‌ولاتره‌وه سه‌رگه‌رمی نه‌لقه‌کردنی گوريسه‌کان بوو، به‌وه‌وه ده‌بوينه
شه‌ش که‌س، مايک خه‌ريکی بيرکردنه‌وه بوو، بيرکردنه‌وه‌ی چوني‌تی چوونه
خواره‌وه، قولاييه‌کی زوری ناديار، ته‌نانه‌ت کاتی نيوه‌رو که خور به
شيوه‌يه‌کی ستونی ديته خواره‌وه قولايی چاله‌که ده‌رنه‌ده‌که‌وت.

لئی پرسیم:

- به پروای تو چۆن بچینه خواره وه.

خیرا وتم:

- به گوريس، وهكو شاخه وانه كان.

هیشتا ئەم پرسته يه م ته واو نه كردبوو، له پر له دوره وه دهنگی لۆچی
هات، كه بانگی ده كردم و ناوی ده هی نام.

- جیوقانی، جیوقانی.

ئەم دهنگه كاتیك بيسرا كه لۆمبۆو من گوريسمان له پشتینه مان
بهستبوو ناماده وه ستابوین، تا ئەوانی ديكهش خۆیان به هه مان ئەو
گوريسه وه ببهستنه وه، سه ریکی گوريسه كه كراوه وه له سه رزه ويه كه وهك
ئه لقه دانرابوو.

لۆمبۆو له پيشی منه وه له ئەلقه كه وه نزيكتر بوو. لۆچی هات و دروست
ههنگاویك له ولای گوريسه ئەلقه كراوه كه وه وهستا و تی:

- جیوقانی، به جیم مه هیله من له كامینۆو تاچامانی ده ترسم،
ئه گه رتۆ نه بیت.

به لام هیشتا قسه كه ی ته واو نه كردبوو له پر هاواری كردو دهسته كانی
هه لبری وتی:

- بمگرن، بمگرن، پۆچووم.

كاتیك كاتیك گه پامه وه بۆلای لۆچی ئەو ئەژنۆکانی پۆچوو بوو،
نهمده زانی چی بکه م، خۆلی ژیر پیی ئەو وهك ئەوه ی قورساییهك بکه نه
لمیکه وه ده جولاو لۆچی هاواری ده کرد. لۆمبۆو لییه وه نزيكتر بوو، به لام

ئەویش شپرزە بوبو، دەیویست بچیت بە لایەوه، بەلام پشتینە‌ی بە
گوریسه‌که‌وه بە سرابوو سەری گوریسه‌که‌ش بە پشتینە‌ی منەوه بوو،
بەشیکی دیکە‌ی بە دەستی مایک و ئەوانی ترەوه بوو، کاتیک که لۆمبۆ
بەرەو لۆچی رۆشت، گوریسه‌که‌کشاو هەرسیکمان واتا من و لۆمبۆو مایک
که‌وتینە خوارەوه هیچی نە مابوو که مایک سەرنگون بیّت. چەن
چرکه‌یه‌کی کورت، وه‌ک بروسکه تیپەری. لۆچی رۆچوو، ئیمە بە سەرسامی
ماینه‌وه، تاراده‌یه تا بن هەنگلی لۆچی خۆله‌که هاتبوو که چاووم بە
ئەلقە‌ی گوریسه‌که‌وت هاوارم کرد وتم:

- لۆچی، لۆچی، گوریسه‌که‌ بگره‌ له‌ دەستی تۆوه نزیکه‌ بیگره‌.

پیشتر وتم که لۆچی له‌ هەنگاوێک ئەولای ئەلقە‌ی گوریسه‌که‌دا
وەستابوو له‌ویدا پۆچوو، بەهۆی رۆچوون و وون بوونی‌ه‌وه زه‌ویه‌که‌ش
مه‌ودایه‌کی له‌ نیوانی ئەوو ئەلقە‌ی گوریسه‌که‌ که‌متر بوبو، بۆیه‌ کاتیک که
دەستی درێژ کرد توانی بەشیکی گوریسه‌که‌ بگریّت هەموو بەره‌و خۆی
کیش بکات.

ئیمە له‌ملاوه پامانده‌کیشا لۆچی له‌ولایه‌ی دیکه‌وه، گوریسه‌که‌ی بە
توندی گرتبوو بەهۆی ئەم هەوله‌ دوو لایه‌نه‌وه رۆچونه‌که‌ی لۆچی وه‌ستا،
ئارەق بەسەر و دەموچاوماندا ده‌چۆرا. قاچمان له‌سەر خاکی ئەو بەشە‌ی
دارستان بە شیوه‌یه‌کی سەیر له‌گه‌ڵ شوینە‌کانی دیکه‌دا جیاواز بوو
بریسکه‌دار بوو، تا مه‌چه‌کی پۆچوو بوو، هەرچۆنیک بوو نەمان هیشت
له‌وه زیاتر رۆ بچیت.

به م کاره ساته، بۆچونه که ی پیشووم که ده موت بۆچی ته نیا پیاوان پۆ ده چن پوچه ل بویه وه، پوداوه که ی دوو شهوی پیشتر که پیاوه کانی تیدا پۆ چوو بوون ژنه کان به سه لامه تی ده رچوو بوون ئەو خه یاله ی بۆ من دروست کرد، به لام پۆ چوونی لۆچی ئەوه ی سه لماند که ژنو پیاو به یه کسانی پۆ ده چن، ئەمه ش په یوه سته به شوین و دۆخی وه ستانه که وه.

مايک له پشتمه وه هاواری کرد وتی:

- خیرا لۆچی پراکیشننه وه ئەگه ر پۆ بچیت ده کوژریت.

ئەم فه رمانه ش تیی گه یاندم که مايک هیچ هیوايه کی به هاواریکانی نه ماوه. کاری ئەوان به وه ده زانیته هاتوته کو تایی.

ده سته کانی لۆچی خویناوی بوون، پراکیشانی گوریسه که به هۆی شه ش پیاوی به هیزه وه فشاریکی زۆری له ده ست و بازوه کانی لۆچی کردبوو، که پیستی دامالی بوو خوینیان لی ده تکا، به رده وامبون له م دۆخه دا بیهووده دیار بوو؟ له کیشکردنی گوریسه که بیجگه له وه ی وزه ی به رگریکردنی لۆچی ته واو ده بوو هیچ سوودیکی دیکه ی نه بوو، لۆمبوؤ که له پیشتره وه وه ستابوو ئاواریکی بۆ لای ئیمه دایه وه وتی:

- که میک گوریسه که شل بکه ن، لۆچی تا گه ردنی چه قیوه، من پیش ئەوه ی ته واو پۆ بچیت خۆمی پیده گه یه نم پزگاری ده که م.

ئەمه ش وای لیکردین که ره نگه خودی لۆمبوؤش وه ک لۆچی پۆ بچیت، به په له گوریسه که مان شل کرد، لۆمبوؤ به په له ویستی خۆی به لۆچی بگه یه نیت، له ماوه ی هه مان ئەو چه ن ساته دا لۆچی زیاتر پۆ چویه وه به جوړیک ده سته کانی هه لپریبون خۆیشی تا شاننه کانی نوقم بوو. لۆچی

به که ساسیه وه لیی دهروانین، پوخساری ئه وه له و کاته دا هینده کاریگه رو
ناره‌هت بوو که من هزم ده‌کرد بۆی بگریم، به‌زه‌ییم پییدا ده‌هاته وه.
لۆمبۆ خۆی گه‌یاند ه لۆچی، هه‌ردوو ده‌سته‌کانی گرت فشاریکی زۆری
له خۆی کرد، په‌نگی له وه فشاره‌ی که ده‌یکرد، ئه وه زۆره‌ی ده‌یکرد،
وزه‌یه‌ک که خه‌رجی ده‌کرد ره‌ش هه‌لگه‌را چاوه‌کانی زه‌ق بوبون، لۆچی
خۆیشی کۆمه‌کی ده‌کرد، مه‌چه‌که‌کانی له‌سه‌ر خاک دانابوو خۆی
هه‌لده‌پری، نزیکه‌ی بیست سانتی مه‌تریک خۆی هه‌لکیشابویه وه،
هه‌موومان خۆشحال بوین که لۆچی رزگار بوو، به‌لام له‌ناکاو دۆخه‌که
تی‌کچوو.

نه‌مزانی چی بوو، پیک وه‌ک ئه وه بوو ته‌قینه‌وه‌یکی به‌هیز پوو بدات و
هه‌موو دورگه‌ی به‌هه‌شت له‌جیی خۆی هه‌لکه‌نی‌ت و به‌قولایی ده‌ریایدا
بیات، هه‌رچه‌ک بوو دیارنه‌بوو که چۆن پوو ده‌دات، هه‌ستم کرد له‌جیی
خۆم هه‌لده‌که‌نریم و به‌ره‌و لایه‌کی دیکه‌ ده‌پۆم، هیچ کاتی‌ک له‌فرۆکه‌دا
توشی قولایی هه‌وایی بویت؟

من له‌و کاته‌دا به‌و شیوه‌یه‌ بووم، وه‌ک بلایی له‌په‌ر ژیر پیم چۆل بی‌ت به
قولایی چالیکدا پۆ بچم، چیتر هۆش و هه‌واسم نه‌ما، ئاگام له‌ده‌وربه‌ری
خۆم نه‌بوو، کاتی‌ک به‌خۆمدا هاتمه‌وه جه‌سته‌م له‌خاکدا نوقم بوبو ته‌نیا
سه‌رو ملم له‌زه‌ویه‌کی شیداردا به‌ده‌ره‌وه بوو.

هه‌مان بۆنی شیدارم کرده‌وه، بۆنی‌ک له‌چاله‌که‌وه ده‌رده‌چوو که پی‌شتر
باسم کرد، ئه‌مجاره‌یان زۆر به‌تین هه‌ستی پی ده‌کرا.

هه وایه کی گهرم بوو ریڅ وه کو گه رماو، به زه حمهت چاوه کانم کرده وه،
دیاره چاو هه لهینان زه حمه تیکی نیه، به لام چونکه له سه رده موچاوم
تویژالیک خۆل هه بوو ناچار به جوړیک چاوه کانم هه لهینا که خۆل نه چیته
چاوم وه.

به سوچیکی جله کانم ده موچاوم سرپیه وه، سه یری ده وروبه ری خۆم
کرد، هه موو جیه ک تاریکیه کی نه نگوسته چاو بوو، سه ریکم هه لبری نه نجا
تیگه شتم چی بووه، ژورسه رم به به رزایی بیست مه تریک کونیکی گه وره
هه بوو، کونیکی له وه گه وره تر که خۆمان دروستمان کردبوو، ورده ورده
شتم بیر که وته وه، زه وی له ژیر پیماندا رۆچوو بوو، چالیک گه وره ی به دی
هینا بوو هه مومان تییدا سه رنگون بوین.

یه ک به یه کیانم بیر که وته وه. لۆچی و لۆمبو له پیشتره وه بوون، من له
نیوان مایک و نه وانیترا بووم، مایک ریڅ له دوی منه وه بوو به مه ودای دوو
مه تر.

ده سه به کار بووم، پیش هه ر شتیڅ ده بوو خۆم ده ربینم، خوشبه ختانه
خاکه که هارپاوه یه کی ورد بوو زور به خیرای ده جولاً، نه توت که وتویته
نه باریک شه کره ورده وه. له ماوه ی یه ک خوله کدا خۆم ده رهینا، هیشتا
به پیوه نه وه ستا بووم ده نگیک له دوامه وه هات.

- جیوقانی، جیوقانی، ده رمبینه.

نه مه ده نگه ی مایک بوو، به ره وه ده نگه که ئاورمدا یه وه، دوو سی
هه نگاویک له ولای خۆمه وه نه ووم له حالیکه سه یردا بینی، سه ری له
خاکه که ده رهینا بوو، قاچیکی له ده ره وه بوو، به لام ده سته کان و

قاچه که ی دیکه ی نوqm بوبون، جوړیک گیرسابویه وه نه یده توانی خو ی
بیڼیته دهره وه.

ئو گوريسه ی له پشتینه ی خو مانمان به ستبوو بچرا بوو، به لام مايك
هیشتا گوريسه که ی پیوه بوو، من به دۆزینه وه ی سه ریکی گوريسه که
توانیم دهری بیڼم.

هه ردو کمان ده ستمان کرد به گه ران، ئه وانیی دیکه ش بیجگه له
دانه یه کیان که هه رگیز نه ده دۆزرایه وه سه لامه ت بوون، لوچی و لو مبو ش له
ته نیشته یه کتره وه بی هوش بوون، له وه ده چوو ده میکی بیت خه ویان
لیکه وتبیت، یه که مجار لوچی به هوشدا هاته وه، دواتر لو مبو چاوی
کرده وه.

شه ش که سمان هه رچه نده گه راین نه مان توانی جه سته ی که سیکی وون
بوو بدۆزینه وه، له م گه رانه دا ئه و که لوپه لانه ی که له گه ل خو مان بر دبو مان
له ژیر خاکدا دۆزیمان وه، ئازوقه که مان نه فه وتا بوو، لو مبو که میک له
گوريسی خوریه که ی به سه ر پارچه نیزه یه کی شکا وه وه به ست و هه رچو نیك
بوو له رو ن و زه یته که یه وه داو مه شخه لیکی دروست کرد. تا ئه و ساته
ده ورو به ری خو مان نه دیتبوو، په نگه توانای دیتنمان نه بوبیت، مايك کاتیک
دلنیا بوو هیچمان لی وون نه بووه فه رمانیدا لو مبو مه شخه له که
داگیر سینیت، له داگیر ساندن و به کار بردنی مه شخه له که دا ده بوو به باشی
به کاری بیڼین ئه گه ر ئه وه مان ته واو بکردبایه ئه وا بیجگه له مو م هیچ
سه رچا وه یه کی رونا کیمان نه ده بوو.

هه‌موو له ژیر چاله‌که‌دا بوین، سه‌ره‌تا پوناکی مه‌شخه‌له‌که له چاومانی ده‌دا، تاریکی ناو چاله‌که‌ش هینده خه‌ست بوو که مه‌شخه‌له‌که ده‌ره‌قه‌تی نه‌ده‌هات، ته‌نیا یه‌ک دوو مه‌تریکی روناک ده‌کرده‌وه، کاتی‌ک که چاومان به پوناکی مه‌شخه‌له‌که راهات، مایک وتی:

- لۆمبۆ تۆ به‌م مه‌شخه‌له‌وه هه‌میشه له‌گه‌ل مندابه.

لۆمبۆ له‌گه‌ل مایکدا بوو، هه‌ردوکیان به‌ره‌و ئاراسته‌ی رۆژه‌لات به‌پری که‌وتن، من و لۆچی به‌ دواياندا دوو که‌سی دیکه‌ش له دواى ئیمه‌وه. مه‌شخه‌له‌که مه‌ودای دوو مه‌تری پوناک ده‌کرده‌وه، به‌مه‌ش که‌میک رۆشتینه پيشه‌وه، له‌پر مایک وه‌ستاو خۆی چه‌مانده‌وه.

لۆمبۆ مه‌شخه‌له‌که‌ی برده پيشه‌وه، من خۆم پی‌گه‌ياندن، ستونیکى به‌ردکاری کراوو جوان به‌ به‌رزایی نیومه‌تر ده‌رکه‌وت، په‌نگی به‌رده‌که جوان دیار نه‌بوو، به‌لام دیار بوو که له مه‌رپه‌ریان به‌ردیکى گرانبه‌هاو جوان دروستکراوه. ستونه‌کانی دیکه چۆن که‌وتون و له‌ناوچوون، مه‌تریک له‌ولاتره‌وه ستونیکى دیکه‌ی وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌که‌م به‌لام زۆر به‌رز نه‌بوو. له‌سه‌ر ئه‌مه‌یان چه‌ند هیل و شیوه‌یه‌ک هه‌بوو، مایک ده‌یوت نوسراوی له‌سه‌ره، ده‌بی‌ت ئه‌و خه‌ته بخوینینه‌وه، له‌ ستونه‌کان تیپه‌رین، ئه‌مجاره‌یان لۆمبۆ بو‌یریه‌کی زیاتری هه‌بوو به‌ ته‌نیا، به‌لام به‌ وریاییه‌وه به‌پیدا ده‌پۆشت، نزیکه‌ی چوار پی‌نج مه‌تریک ئه‌ولاتر، له‌پر لۆمبۆ خۆی کیشایه‌وه دواوه وتی:

- نای، ئه‌مه‌ چیه‌؟

من سیبه ریکی سپیم بینی، به لام نه متوانی بزانه چیه، تا مایک مه شخه له که ی له لومبو وهرگرت خوی چویه پیشه وه. به راستی سهیر بوو.

په یکه ری مرؤقیك به به رزایی دوو مه ترو نیو، په ننگه زیاتر. په یکه ره که ئیسی گه وره و توکمه ی هه بوو، له وهش سهیرتر بربره کانی بوو که په ننگه چوار پینج به رامبه ر گه وره تر له بربره ی مرؤقیکی ئاسایی دیار بوو، له گه ردن و بازوه کانی په یکه ره که دا زنجیری سور ئاویزان بوو که هه ر به شیکیان به نه لقه یه کی کانزایی له هه مان جووری زنجیره که له مه چه کی هه ردوو ده ستیداو به گه ردن و مه چه که کانی په یکه ره که وه بوون. مایک به په نجه کانی ده ستیدا له زنجیرو نه لقه کان.

— ئەمه کانزای مسه. جووره مسیکی به هیزه، ئەمانه خه ریکی دروستکردنی شته مسینه کان بوون.

ئه توت مایک له گه ل خویدا قسه ده کات، چونکه دواين وشه ی جوړیک درده بری که من نه مده بیست، به لام به مه زهنده ی خوم زانیم چی ده لیت، په یکه ره که به لای منه وه شتیکی سه رنجراکیش بوو که چه ن کاتر میریک ده متوانی بری لی بکه مه وه، له خوم ده پرسى نه و که سانه ی لی ره ژیاوون هه موویان که ته و که له گه ت بوون، یان نه م یه که یان جیاوازه وا هینده که ته و که له گه ت بووه؟

مایک وه ک بلئی بری من بخوینیتته وه وتی:

— ئەمه په گه زه جهسته گه وره یه، به توژیینه وه ی زاناکان نزیکه ی پینج هه زار سال پیش زاین له ناوچوون، به لام نه وه ی به لای منه وه سهیره

ئهمه یه ئەمانه خاوه نی شارستانیتیه کی ئەوتۆ نه بوون، ئەم به ردکاری و زنجیره مسینانه، دوو نیشانه ی بچوکی شارستانیتیانە که ئەوان هه یانبوو، مایک هیئده نوومی وردبونه وه بوبو تا راده یه ک هاو پیکانی بیرچوو بویه وه، ئیمه هه موو بهر بوبوینه وه و زیندو بوین، دورنه بوو ئەوانیش زیندوو بن، سی چوار هه نگاوێک له په یکه ره که دورکه وتبوینه وه، زهویه که ی ژیر پیمان فراوانتر بوو، سافو سهخت بوو، به فه رمانی مایک، لۆمبۆ مه شخه له که ی له زهوی نزیکتر کرده وه، وه ک ئە وه بوو زهویه که یان به ردپێژ کردبیت، به ردی گه وره و یه ک ته خته، ئەمه ش سهیر بوو ئەم بهردانه یان له کوی و به چی هینابوو لیڤه یان دانا بوو؟

دوباره ویستمان برۆینه پیشتره وه، به لام له پشتی په یکه ره که وه دیواریکی به ردی بته ومان بینی که له هه ردولاره مه شخه ل و روناکی بوو. مایک به دیتنی دیواره که وتی:

ئهمه دیواری شاره که یه. بیگومان ده روزه یه کی هه یه، ئەم که سه له پاسه وانه کانی دیواره که یه، یان تاوانباریکه. ویستمان به لای چه پدا برۆین، لۆمبۆ به مه شخه لیکه وه له پیشتره وه ده رۆشت، رۆشتنی ئیمه ش به ئاراسته ی دیواره که بوو. مایک وتی:

- وریا بن، هه رکه بچوکتین روناکیتان له دیواره که وه به دی کرد پیم بلین. منیش ئەم فه رمانه م بۆ لۆمبۆ و لۆچی وه رگیڤرا، ئەو رینگایه ی ئیمه ی پيدا ده رۆشتین له تونیلێکی گه وره ده چوو. له لایه کیه وه دیواریکی به رد هه بوو، ئەولا که ی دیکه ی له بهر تاریکی ده رنه ده که وت، ژیر پیمان به ردپێژیکي ساف بوو، بالای سه رمان ته ختایی دارستان لیڤه و

له وئ پره گي دره ختانی کۆنه سال هاتبونه ناوه وه، کاتيک گه شتینه ئه و به رامبه ره مايک وه ستاو وتی:

– بۆستن، يه ک دوانیکتان بئو و برون بزنان که ئه م ره گي دره ختانه چه نده ی له م پيگايه گرتووه، ئه گه ر وا دريژ بوييتنه وه ناتوانين لي ره وه برۆين.

من له وه لامدا وتم:

– له هه موو شوينيکی دارستانه که دا له مجوره دره خته به ته مه نانه که ره گي دريژيان هه يه زوريک بوونيان هه يه.

مايک قسه کانی پي بریم وتی:

– راست ده که يت، ئه و شوينانه ی روناچن هه بونی ره گي ئه م دره ختانه يه، ئه و شوينه ی ئيمه ليوه رۆچوين ره گي تي دا نه بوو.

کاتيک من و مايک سه رگه رمی قسه کردن بوين، يه کيک له وانه ی له گه لماندا بوون چه مايه وه، پاشان هه ستايه وه شتيکی به ده سته وه بوو به ره و لای من هات و وتی:

– ئه مه چيه؟

سه یرم کرد، پاچه يه ک جلی خويناوی. يه خه يه کی دادراو، به شيک له شانی بلوزيکی سه ربازی. مايکيش هاته پيشه وه، لۆمبوش مه شخه له که ی هي نا، مايک هه رکه چاوی به جله که که وت وتی:

– ئه مه بلوزه که ی جانه، به لام بۆچی خويناویه و دراره، ئه گه ر ئه ويش وه کو ئيمه هاتبيته ئه م توني له وه نابيت جله کانی خويناوی و دراره

بن، به‌دهر له‌مه‌ش، ئە‌گەر وایدانیین که ئە‌وان مردبن، تهرمه‌که‌یان له‌ کوئییه؟ تۆبلیی له‌ژیر خاکدا بن...

هیشتا قسه‌کانی ته‌واو نه‌کردبوو، که ده‌نگی تۆقینه‌ری لۆچی به‌رز بویه‌وه، ئە‌و له‌ نیوانماندا به‌ جۆریک وه‌ستابوو که پوی له‌ په‌گی داره‌کان بوو راسته‌وخۆ سه‌یری ئە‌وی ده‌کرد.

من به‌ په‌له‌ وتم:

- لۆچی، چی بووه؟

من ئە‌م پرسیاره‌م کرد، به‌لام لۆچی وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

روخساری وشک و سارد، چاوه‌کانی زه‌ق بوو، وه‌ک که‌سانیک به‌ موگناتیس خه‌وینرابن، وه‌ک چۆله‌یه‌ک مار په‌لاماری بدات.

هیشتا چاوه‌روانی وه‌لامی پرسیاره‌که‌م بووم، یه‌کیک له‌وانه‌ی له‌گه‌لماندا بوو به‌وپه‌ری هیزه‌وه‌ نیزه‌که‌ی هه‌لپری و به‌ره‌و پشتی مایک و په‌گی داره‌کانی وه‌شاند. وه‌شاندنی نیزه‌که‌ له‌گه‌ل فیشکه‌ فیشکیکدا تیکه‌ل بوو، به‌ره‌و په‌گی داره‌کان رۆشتین هه‌رچیه‌ک بوو له‌ویدا بوو، مایک که‌ ناوپردایه‌وه ديقه‌تیدا، سی‌ چوار هه‌نگاویک گه‌رایه‌وه بۆ دوا‌ی خۆی و وتی:

- خۆتان بپاریزن، ئیمه‌ هاتوینه‌ته‌ شوینیکه‌وه که‌ مۆلگه‌ی ماره‌

گه‌ره‌ مه‌ترسیداره‌کانه‌.

دوو کهس له خيټله‌کيه‌کان که يه‌کيکيان نيژه‌که‌ی خو‌ی له ده‌ستدابوو
چوونه لای مايکه‌وه ئه‌ملاو لایان گرت، تا له‌کاتی هيرشکردنی ماره‌کاندا
چه‌که‌کانيان به‌کار بيئن.

لومبو مه‌شخه‌له‌که‌ی بلند کرد تا بو ئه‌و شوينه‌ی بوه‌شينيټ، به‌لام
دواتر وه‌ک ئه‌وه‌ی بيروکه‌يه‌کی نو‌ی بو هاتبيټ، په‌شيمان بويه‌وه،
مه‌شخه‌له‌که‌ی نزم کرده‌وه به‌ دوو سي هه‌نگاويک خو‌ی گه‌يانده‌ مايک.
چيتر من له نزيکی ره‌گه‌کانه‌وه بووم، لوچی که وه‌ک مردويه‌کی بي گيان
وه‌ستا بوو به‌ په‌له په‌له هه‌ناسه‌ی ده‌دا.

يه‌که‌م شتيک که سه‌رنجی راکيشاين، کو‌مه‌ليک خالی دره‌وشاوه‌ی سپی
بوو، دوو به‌ دوو له ته‌نيشتی يه‌کتره‌وه به‌ سه‌ير کردنيانيان مرو‌ف سست
ده‌بوو. فيشکه‌ فيشکی ماره‌کانمان ده‌بيست، خاله‌ سپيه‌کان ريک و به
جوله‌ی خيرا ده‌جولان.

ديسان ده‌نگی مايک به‌رز بويه‌وه وتی:

- جيوڤانی، خۆت رزگار بکه، دهمه وئ ته قه بکه م. وهره دواوه، خیراکه.

من به ئاسانی له هه مان ساته کانی سه ره تاوه ده متوانی خۆم بگه یه نمه مایک، به لام له بهر لۆچی نه متوانی، نه مده توانی و دلّم قایل نه ده بوو، ئه و ژنه جوان و نازه نینه ی که هینده خۆشی ده ویم و منیش ئه ووم خۆشده ویت به جیی بیلم و برۆم.

پهنگه تۆ ئیستا که ئه م چیرۆکه ده بیستتیت له بهر خۆته وه بلّیت هه لگرتنی ژنیکی جوان که رهنگه په نجا شه ست کیلۆیه ک زیاتر نه بیت کاریکی گران نیه. تۆ راست ده که یت، به لام ئه گه ر بۆ چه ن خوله کیك خۆت بخه یته شوینه که ی من پهنگه هه ق به من بده یت.

من هینده شپه رزه بو بوم که حالی خۆم نه ده زانی. دوو سی جار یك لۆچیم کرده باوه شو دامنا یه وه، دوا جار ئه گه ر لۆمبۆ نه هاتبا یه به هانا مانه وه پهنگه هه ردو کمان تیا بچوینا یه.

دروست ئه و کاته ی که من له وپه ری شپه رزه یی و ترسدا بووم، لۆمبۆ وه کو هه لۆ له جیی خۆیه وه بزواو مه شخه له که ی دایه ده ستی یه کیك و خۆی گه یانده ئیمه، به وپه ری خیراییه وه لۆچی کرده کۆل و به منی وت:

- وهره خیراکه، به ره و ئیمه خۆت هه لده.

من له دورگه ی به هه شتدا هه رگیز ئاژه لی ترسناکم نه دیتبوو، که سانی دیکه ش بیران نایه ت که له وجۆره ئاژه له یان دیتبیت، به لام له و شوینه دیرینه دا ژماره یه کی زۆرو مه ترسیدار له و ئاژه لانه هه بوون که به چاوه بریقه داره کانیا ن له نیچره تازه کانی خۆیا نیا ن ده پوانی.

کاتیڭ که لۆمبۆ لۆچی دورخسته وه، من به ته نیا مامه وه، به لام هیشتا مه نگاویکم به ره و ئه وان هه لئه گرتبوو له نا کاو جهسته یه کی قورسو گه وره رپڭ له ته نیشتمه وه به ربویه وه.

ئه و ئازه له خۆی بۆ گرتنی من هه لدا بوو، به لام جو له ی خیراو بی ویستی من نه یه یشت ئه و نیشانه که ی خۆی بپیکیت، ئه نجا زانیم که مار هیرش ده کات، چونکه لیمه وه نزیکه چیترا کردن سوودیکی نابیت. به لام هه ر له م کاته دا دهنگی ته قه به رز بویه وه، فیشکه فیشکی کردو تاویک به ده وری خۆیدا خولایه وه و له جو له که وت.

من سوودم له م ده رفه ته بینی، وه کو که سیڭ تازه له خه وه ستیت به ته پاوتل خۆم گه یانده مایک و لۆمبۆ، یه کیڭ له وان ه ی له گه لماندا بوو سه رگه رمی به هۆش هی نانه وه ی لۆچی بوو، ئه ویدیکه شیان به نیزه یه که وه به دیاریانه وه وه ستا بوو.

من و مایک و لۆمبۆ، هه رسیکمان چه کمان پیبوو، له ریزیکی به رامبه ر به ماره کان، هه ر ساته و ژماره یان زیادی ده کرد وه ستا بوین.

مایک وتی:

- ده بیٹ بگه رپینه وه، ئه گه ر ئه وان به کۆمه ل هی رشان بۆ بیئن، له ناومان ده بن، ده بیٹ هه ول بده ین هه میشه مه ودا یه کمان هه بیٹ.

وتم:

- دوا وه له کو یوه یه؟

- له ملای ئه م دیواره وه، که به هه ردولادا دریز بۆته وه، تونیلیکی به مشیوه یه که ناری دیوای به ردینی شاره که یه.

من وتم:

- بی سووده.

مايك وتی:

- چاره چیه؟

هیشتا وه لّامی ئه ووم نه دابویه وه، ماریکی گه وره ره ننگه دریژایی ده مه تر بوبیت لیمان نزیك بویه وه وهك سه ما بکات سه ری چه نجاریك پیش و دوا پیکرد، زمانه دوفاقه ناسکه که ی به ده نگیکی ترسناک و فیشکه فیشک جولانده وه. هاواری مایک به رز بویه وه وتی:

- وریابه.

لۆمبۆ وتی:

- برۆ دواوه، ده یه وی خۆی بۆ ئیمه هه لّبات.

راستیان کرد، ئه و ماره گه وره یه له چاوتروکانیکدا به و له شه قورسه یه وه خۆی بۆ هه لّداین.

لۆمبۆ ته قه ی لی کرد، به لّام مه خابن نه یییکا، من خۆم کی شایه وه دواوه، قاچم له لۆچی هه لکه وتو که وتمه سه رزه ویه که. ماره که دروست هی رشه که ی بۆ من کردبوو، کاتیك که وتم سه ری ئه و ریك له شوینی یه که مجاری مندا بوو، ده می کرده وه تا قاچی لۆمبۆ بگریت، هیچی نه مابوو قاچی لۆمبۆ بچی ده می ماره که وه، ئه گه ر ئه وه پوی بدابایه لۆمبۆ تیا چوبوو، به لّام نیزه به ده سه ته که ی له لای منه وه وه ستابوو کاریکی گرنگی ئه نجامدا، به و په ری هیزی خۆیه وه نیزه که ی گرته ماره که نیزه که

له ده می ماره که هه لچه قی، مار له تاو نازاری سه ری خوی کشایه وه، ئەم
دەرفه ته ش بهس بوو که مایک ته قه ی لی بکات.

من هه موو گیانم شه لاله ی ئاره ق بوبو، تنۆکی گه وره ی ئاره ق له
نیوچه وانم ده چۆرا، به دبە ختانه مه شخه له که له کوژانه وه دا بوو، دهنگی
فیشه فیشکی ماره کان جهسته ی سست ده کردین.

مایک وتی:

- ئەم مارانه کوڵنه دهرن، ژماره شیان هینده زۆره که ناتوانین
هه مویان بکوژین، ده بیته رابکه یین خۆمان له کونه که ی سه ره وه دهر باز
بکه یین، ئەمه تاکه ریگیای رزگار بونمانه.

وتم:

- ئەگه ر تو بت هیشتبایه هه موو خه لکی ناوچه که مان بهینایه،
ئیستا به ئاسانی هه لیان ده کیشایین و توشی ئەم مه ترسیانه نه ده بوین.

ئەو وتی:

- هه رچی بوو روشت، به رای من باشترین کار ئەمه یه بهر له وه ی
دەرفه تی په لاماردانیان بو بره خسینین هه رسیکمان ته قه یان لی بکه یین،
به لکو به هوی بریندار بونیان به گولله و دهنگی ته قه له کوڵمان ببه وه.
هه ر چوارمان له ماره کان ورد بوینه وه، هه رچه ن پوناکی مه شخه له که
کز بوبو ده ور بهر دیار نه بوو، به لام له به رامبه رمانه وه به جو له ی خیراو
چاوه بریسکه داره کانیان و دهنگی فیشکه فیشکیان سات به سات به تینتر
ده بوو زیاتر ناره حهت ده بوین ئەمه ش وایکرد که بزانیان به کۆمه ل

په لامارمان دده‌ن، هه‌رسیکمان به‌ره‌و ئه‌و شوینه بریسکه‌داره نیشانه‌مان
گرته‌وه‌و ته‌قه‌مان لی‌کردن.

ده‌نگی ته‌قه‌و گولله‌کان به شیوه‌یه‌کی مه‌ترسیدار له‌و ژیر زه‌ویه‌دا
ده‌زرنگایه‌وه، دواتر بینیمان که ده‌یانویست په‌لامارمان بده‌ن بو
ماوه‌یه‌کی که م‌چونه‌وه دواوه.

ئه‌مه‌ش بو ئیمه به‌س بوو تا حالی خو‌مان که می‌ک‌ریک بخه‌ینه‌وه. مایک
وتی ئه‌م شوینه به بروای من گه‌لیک مه‌ترسیداره، باشتر وایه بگه‌رینه‌وه،
منیش پیم باش بوو، به لومبوو لوچیم وت به‌په‌له له‌و شوینه
دورده‌که‌وینه‌وه، ئه‌وانی دیکه‌ش که له‌گه‌لماندا بوون به دواماندا هاتن،
به‌لام له پاشه‌کشی‌کردماندا وریا بوین که نه‌که‌وینه به‌ر شالووی ماره‌کان
یان هه‌ر ئاژه‌لیکی دیکه‌وه، له‌گه‌رانه‌وه‌ماندا مایک له پیشمانه‌وه بوو
پاشماوه‌ی مؤمه‌کانی به ده‌سته‌وه بوو له پر وه‌ستاو ئاماژه‌یه‌کی بو من
کرد که نزیک بيمه‌وه.

کاتی‌ک گه‌شتمه نزیک مایکه‌وه، به ترسه‌وه شتیکی له‌سه‌ر زه‌ویه‌که
نیشاندام ووتی:

— سه‌یرکه، ئه‌م پارچه‌ی جل و پیلاوی هاورپیکانمه.

ئه‌و راستی ده‌کرد، له‌و به‌ش‌ه‌ی ژیرزه‌ویه‌که‌دا که ده‌چویه‌وه سه‌ر
ژیرزه‌مینیک بریک پارچه‌و پیلاوو جل ده‌رده‌که‌وت.

مایک به هیواشی چویه ژیرزه‌مینه‌که‌وه منیش به دوایدا رو‌شتم، له‌وی
چه‌ن سندوقیکی گه‌وره‌ی لی بوو، لی نزیک بوینه‌وه سه‌یری ناوه‌که‌یمان

کرد پر بووله زيږو به ردي گرانبه‌ها، کاتيک له ده‌وربه‌رمان پوانی کومه‌ليک
جلو به‌رگو نيسکی نه‌فسه‌رانی ئينگليزي له‌ويډا که‌وتوون.

ئيمه به سه‌رسورمانه‌وه سه‌يري خشل و جله‌کانمان ده‌کرد، له‌وپه‌ري
خه‌يالدا بوين که ده‌نگی هاواری لومبوومان بيست:

- ږاکن، خيرا ږاکن، ماره‌کان هه‌لتان ده‌لوشن.

کاتيک سه‌يري نه‌و شوينه‌مان کرد که نه‌و ئاماژه‌ی بو ده‌کات، چاومان
به ژماره‌يه‌کی زور ماری گه‌وره که‌وت، که گه‌وره‌تر بوون له ماره‌کانی
پيشوو، ته‌نيا ساتيک به‌س بوو بو تياچونمان، وازمان له خشل و جه‌سته‌ی
هاورپيکاني مايک هيناو له کاتيکا ته‌قه‌مان له ماره‌کان ده‌کرد، به‌لام هيوای
ده‌ريازبونمان نه‌بوو، چونکه نه‌گه‌ر زياتر ته‌قه‌مان بکردبايه گولله‌کانمان
ته‌واو ده‌بوو، نه‌گه‌ر بگه‌شتينايه‌ته شويني يه‌که‌مجاری دابه‌زينمان
گوريس و هيچ هوکاريکی سه‌رکه‌وتنه‌وه‌مان نه‌بوو، به‌لام جاريکی ديکه
شانس ياوه‌رمان بويه‌وه، کاتيک گه‌شتينه‌وه شويني دابه‌زينه‌که‌مان
بينيمان قه‌دی دره‌ختيکی گه‌وره له‌ويډا وه‌کو په‌يژه دانراوه، دواتر من
تيگه‌شتم، تاچامانی کاتيک زانی ماوه‌يه‌ک به‌سه‌ر روشتنی ئيمه‌دا تپه‌ري و
هه‌واليکمان نيه، ديته دارستان و نه‌و چاله‌ی به‌هوئی به‌ربونه‌وه‌ی ئيمه
دروست بوو له‌ويډا چاوه‌پوانيه‌کی زور ده‌کات، که ده‌نگی ته‌قه‌و
گولله‌کانی گوی لي ده‌بيت ده‌زانيت که کاره‌ساتيکمان به‌سه‌ردا هاتوو،
نه‌ویش که ناتوانيت گوريس دروست بکات، به‌هاوکاري چهن که‌سيکی
ديکه دره‌ختيکی گه‌وره به‌ته‌ور ده‌برپيته‌وه‌و ده‌يخاته چاله‌که‌وه بوئه‌وه‌ی

بيته خواره وه هاوکاريمان بکات، ئەمەش پیکه‌وتی کاتیك بوو که ئیمه له ماره‌کان پامان کردبوو گەشتبوینه وه ئەوی.

مايک فه‌رمانیدا که لۆمبۆ هاوکاری ئەوانیتر بکات، یه‌که‌مجار لۆچی سه‌رخات، خۆیشی تا نزیکي داره‌که که ماره‌کان دوامانکه‌وتبون ته‌قه‌ی لی ده‌کردن، به‌ من سه‌رکه‌ووتم پاشان خۆی به‌ دوامدا هات، به‌لام له‌په‌ر یه‌کێک له‌و لقانه‌ی ئەو له‌سه‌ری بوو شکاو مایک که‌وته‌ خواره‌وه، کاتی من به‌ ده‌نگی هاواری ئەو ئاوپمدايه‌وه بینیم مایک به‌ربۆته‌وه ماریکی گه‌وره‌ی لی‌وه‌ نزیکه‌، میش ده‌سه‌به‌جی سه‌ری ماره‌که‌م کرده‌ نیشانه‌و سه‌ری ماره‌که‌م پارچه‌ پارچه‌ کرد، مایک توانی به‌ داره‌که‌دا سه‌رکه‌وێته‌وه. من ئیستا ناتوانم باسی ئەوه‌ بکه‌م که ئیمه‌ به‌ چاپوکی و خیراییه‌ک به‌و دره‌خته‌دا سه‌رکه‌وتینه‌وه، به‌لام هی‌نده‌ ده‌لیم کاتیك هاتینه‌وه سه‌رزه‌وی وه‌ک ئەوه‌بوو دوباره‌ بیینه‌وه بوون، به‌لام مایک به‌ ئەندازه‌ی من گه‌شبین نه‌بوو، ده‌یوت ئەگه‌ر ئەو مارانه‌ چه‌ن سه‌ده‌یه‌ک له‌و ژیرزه‌مینه‌دا ژیا‌بن پیکه‌یه‌کی ده‌رچونیان نه‌بویت و ئیستا بینه‌ سه‌ره‌وه، چونکه‌ هی‌نده‌ ژماره‌یان زۆره‌ له‌وانه‌یه‌ بۆ هه‌موو دانیش‌توانی دورگه‌که‌ مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ بن، بۆیه‌ بریاریدا هه‌مویان له‌ناو ببات.

بۆ ئەم کاره‌ش فه‌رمانیدا دره‌ختی گه‌وره‌و بچوک بپرنه‌وه بیکه‌نه‌ ناو چاله‌که‌وه، کۆمه‌لێکی دیکه‌ی نارد تا له‌ ده‌فری گه‌وره‌دا نه‌وت بی‌نن بیکه‌ن به‌و دره‌ختانه‌دا، کاتیك دره‌خت و نه‌وتیکی زۆر ئاماده‌ بوو مایک گه‌ری تیبه‌ردا.

بلیسه ی ئاگر به ئاسماندا ده چوو، ئه و ناوچه یه ی تا مه و دایه کی دور
گه رم و سوتینه ر کردبوو، به لام دوباره مایک فه رمانیدا دره ختی دیکه
بپرته وه .

ئه م کاره چهن کاتر میریکی خایاند، تاراده یه ک هه موو شه که ت و
هه ندیکیش به هوی ئاگره که وه سوتابوو، من که چیتر توانای رۆشتنم
نه مابوو به مایکم وت باشتره برۆین و پشویه ک بدهین و پاشماوه ی کاره کان
سبه ی ئه نجامی بدهین، به لام مایک وتی ئه گه ر نیوه ناچل به جیی بیلین
مه ترسیدارتر ده بییت، چونکه له وانه یه دوا ی کوژانه وه ی ئاگره که ماره کان
بیته دهره وه به دورگه که دا بلاوه بکه ن، بۆیه ده بییت هه رچۆنیك بووه
ئه مرو ئه و چاله پر بکه ینه وه .

له و ماوه یه ی که دوا ین به شی دارو ده وه نه کان ده سوتان، ئاگره که
به ره و کوژانه وه ده چوو، ئیمه چهن دره ختیکی دیکه مان بریه وه وه کو
خاچ له سه ر چاله که هه لمانچنی چوارده وریمان به لقو گه لا داپۆشی پاشان
بریک خۆل و به ردمان کرد به سه ریداو ته ختمان کرده وه، کاتیك خاترجه م
بوین، هه ریه که و له گو شه یه که وه پشوماندا .

به یانی رۆژی دواتر که بیدار بوومه وه، لۆچی به ژور سه رمه وه
وه ستابوو، که میك میوه ی له دارستان هینابوو که بیخۆم. پیش هه موو
شتیک بۆ مه له کردن و خۆشۆردن چوومه ئه ستیله که وه، ژنه کان وه کو
جاران له ده وری ئه ستیله که کو بوبونه وه، هه رکه چاویان پیم که وت
ده ستیان کرد به خۆشی و شادی، دوو سی که س هاتنه پیشه وه ریگه یان
پیگرتم، یه کیان وتی:

- جیوقانی، له و ئاوه به تامه‌ی دوینی شه و خواردمانه وه به شمان بده.

مه به ستیان خواردنه وه که بوو، تیم گه یاندن که ئە و ئاوه ئاگرینه به و ئاسانیه ئاماده نابیت، دوا‌ی ئە وه‌ی دورگه که وه کو جاران ئارام بویه وه، ده بوو بریک ئاماده بکه م که هه میسه هه بیت له کاتی پیوستدا بخوریته وه، قایل نه ده بوون، به لام بیجگه له گوپرایه‌لی چاره‌یه کیان نه بوو، من دوا‌ی ئە وه‌ی خۆم شۆرد، گه پامه وه بۆ کوخه که م، لۆچی و یه کیکی دیکه له کچه کان که بابیان له گوشتی بالنده‌یه کی کیوی بۆ ئاماده کردبووم که بۆنیکی خوشی هه‌یه و دوا‌ی لینانی بۆنه که‌ی وون نابیت.

سه‌رگه رمی نانخواردن و میوه‌خواردن بووم، له پر مایکم بیرکه وته وه،

لۆچی وتی:

- مایک روشتوه بۆ پشکنینی که شتییه که.

- کام که شتییه.

- ئە و که شتییه له ئاسن دروستکراوه و چیشته‌خانه و ژوری هه‌یه.

زانیم مه به ستی هه‌مان که شتییه ئینگلیزیه که‌یه که له دورگه‌ی دۆیسدا

دۆزیمانته وه، به په له جله‌کانم له بهر کردو روشتم بۆ دارستان، هیشتا زۆر

نه روشتبووم، که توشی مایک بووم، ده‌ستی گوشیم و وتی:

- جیوقانی من به م که شتییه ده‌رۆم.

وتم:

- به ته‌نیا ده‌رۆیت؟

وتی:

- به‌ئی، به ته نیا، له م نزیکانه نزیکه‌ی چوارسه د میلێک دورتر لیڤره باره‌گایه‌کی ئینگلیزه‌یه، خۆم ده‌گه‌یه‌نمه ئه‌وی.

مایک خه‌مبار بوو، ئه‌و رۆژه بۆی باسکردم له‌گه‌ڵ فریدو جیمیدا هاوڕێی دیرین بوو. ئانتۆنیش برای بوو، تا ئه‌و ساته نه‌مه‌زانی که ئانتۆنی برای بوو، به‌هه‌رحال جاریکی دیکه سه‌ره‌خۆشیم له مایک کرده‌وه دل‌به‌داخی خۆم بۆ ده‌ربړی.

مایک به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و ئینگلیزه‌ی من دیتبومن پیاوێکی زۆر خوینگه‌رم، میهره‌بان و به‌سۆز بوو، هه‌ر که‌سیکی دیکه له‌جیاتی مایک بوايه، که‌شتیه‌که‌ی لی وهرده‌گرتم و به‌گولله وه‌لامی ده‌دامه‌وه، به‌لام له به‌رامبه‌ر مایک و خزمه‌تکردنیدا به‌تایبه‌ت که گیانی له‌مردن پرزگار کردبوم، بیده‌نگ بووم و پازیبونی خۆم بۆ ده‌ربړی.

دوای نیوه‌رۆی هه‌مان ئه‌و رۆژه هه‌موو شتیێک بۆ رۆشتنی مایک ئاماده بوو، هه‌رچه‌ن به‌پۆشتنی مایک منیش ته‌نیا ده‌بووم، به‌لام شتیێک نیگه‌رانی ده‌کردم ئه‌ویش ئه‌مه بوو که مایک هه‌والی هه‌بونی دورگه‌ی به‌هه‌شت به‌ئینگلیزه‌کان بدات، ئه‌وان به‌ته‌ماکاری نه‌وته‌وه باره‌گیان هینابویه ئه‌وی، من و زۆربه‌ی دانیشتوانی دورگه‌که ئاواره‌بین. به‌لام راستیه‌که‌ی نه‌مه‌زانی چۆن ئه‌مه‌ی پی بلییم تا کاتی خواحافیزیی کردن هاته‌پیشه‌وه، من بی ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی خۆم شتیێک بدرکینم، وتم:

- مایک، پیت وانیه‌گه‌ر لیڤره بمینیته‌وه ژیانیکێ خوشترت هه‌بیته، ئیمه‌ ده‌توانین لیڤره ژیانیکێ به‌خته‌وه‌رانه‌ بژین، تۆ له‌م ماوه‌که‌مه‌دا

په‌نگه ده‌رکت به‌وه کردبیت که خه‌لکی ئەم شوینه به‌خته‌وه‌رت‌رین خه‌لکی
سه‌ر زه‌وی بن، من هه‌رچه‌ن بیر ده‌که‌مه‌وه ناتوانم ئەم شوینه به‌جی بیلمو
نه ویزدانیشم پێگه‌م پی دەدات ئەو رۆژه‌ی که برۆم هه‌بونی ئەم دورگه‌یه
به‌که‌س بلیم.

مايك، که که‌سیک زیره‌ک بوو له مه‌به‌سته‌که‌م تیگه‌شت و وتی:

- جیوقانی، من له‌م باره‌یه‌وه زۆر بیرم کردۆته‌وه، ته‌نانه‌ت بۆ
یه‌که‌مجار له ژيانمدا مرۆقايه‌تیم پی‌باشتره له به‌رژه‌وه‌ندی ئیمپراتۆری،
بریارمداوه کاتی‌ک گه‌پامه‌وه بۆ نیشتمانی خۆم یه‌ک وشه‌ ده‌رباره‌ی
دورگه‌ی به‌هه‌شت به‌که‌س نه‌لیم، لیگه‌پیم چه‌ن هه‌زار که‌س دور له
جه‌نجالی شار به‌خۆشی بژین. له‌م باره‌یه‌وه خاترجه‌مه‌به، به‌لام بۆ وه‌لامی
داواکه‌ی تۆ ده‌رباره‌ی مانه‌وه‌م ده‌بیت بلیم به‌داخه‌وه ناتوانم ئەم داوايه‌ت
قبول بکه‌م، چونکه من خاوه‌نی ژنی‌ک و دوو منالم تا ئیستاش وابزانم که
جه‌نگ له به‌رژه‌وه‌ندی ئیمه‌ کۆتایی هاتبیت. به‌مه‌ش گه‌ر ئەوان بزنان که
من ماووم گه‌لی‌ک حۆشحال ده‌بن.

به‌بروای من قسه‌کانی ئەو مه‌نتیقی بوو، زۆرم لینه‌کرد خواحافی‌زیم
لیکرد، که‌شتیه‌که له نیوانی هه‌له‌ه‌وه هه‌راو هوریا‌ی ژناندا که‌وته گه‌ر، له
کاتی‌کا که ئالای ئینگلیزی به‌سه‌ریه‌وه ده‌شه‌کایه‌وه سینه‌ی ئاوی
زه‌ریاکان و شه‌ق بوون و دورکه‌وته‌وه.

من تا ئەو کاته‌ی که‌شتیه‌که له‌چاو وون بوو، هه‌ر وه‌ستا بووم لی‌ی ورد
ده‌بوومه‌وه. پاشان بۆ دورکه‌وتنه‌وه‌ی ما‌یک دل‌م ته‌نگبوو، حاله‌تی
ته‌نیا‌یی و غه‌ریبی به‌سه‌رمدا زال بوو. وه‌ک ئەوه‌ی دل‌م بۆ نیشتمانیان و

هاونيشتمانيه‌کان ته‌نگ بوبو، رۆحم به‌ره و ئه‌وروپا، ئيتاليا به‌تايبه‌تى
(ناپل) په‌روازى ده‌کرد.

- ئيستا له ئيتاليادا چ باسه؟ ئايا جه‌نگ ته‌واو بووه؟ مه‌مله‌كه‌ت
ئارامى جارانى بو گه‌راوه‌ته‌وه، له هاورى ديريئه‌كانم كاميان مابيت،
كاميان مردبيت. وه لامي ئه‌م پرسياره داوى چه‌ند ساليك نيشته‌جى بوون
له دورگه‌ى به‌هه‌شتدا ئاسان نه‌بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مده‌توانى گومانيش بکه‌م.
ده‌نگى لۆچى و لۆمالۆ، هيئاميه‌وه هۆش، ئاورمدايه‌وه به‌وپه‌رى
سه‌رساميه‌وه بينيم تاچامانى له‌لامه‌وه وه‌ستاوه وه‌ك ئه‌وه‌ى بيه‌ويت
شتيک بليت.

وتم:

- چيه؟ چ باسه؟

لۆچى ئاماژه‌ى بو تاچامانى کرد وتى:

- تاچامانى، ئيستا كه مايك رۆشتوو وه‌دانه‌زانيه تۆ ده‌ته‌ويت ئه‌و
بكوژيت، هاتوو داواى ليبوردين بکات، كامينوۆش له‌ويدا وه‌ستاوه.
بينيم كامينوۆ، بيست هه‌نگاوێك له‌ولاتره‌وه لای يه‌كيك له‌ دره‌خته‌كانه‌وه
سه‌رى شوپر کردۆته‌وه له‌ژيره‌وه لى ده‌پروانيه‌ت.
ده‌ستم خسته سه‌ر شانى تاچامانى و وتم:

- من دژايه‌تيم له‌گه‌ل تۆدا نيه، ئامانجم ئه‌مه‌يه ئاشته‌وايى و ئارامى
فه‌رمانه‌وا بيت. جان كه ئيستا مردوو له‌ناوچوو، دوژمنى به‌خته‌وه‌رى
ئيوه بوو، ده‌يويست دورگه‌كه بخاته ژير ده‌سه‌لاتى خۆيه‌وه، تۆ كه

له وانيتر ژيرتريت ده بئيت بزانيت، من چ بجم و چ نه بم فریوی که سانيتر نه خویت، سپی پئسته‌کان زۆر زوو فریوتان ده‌دهن، پاشان پرسیم:

- ئیستا پیم بلی ئەو شاره جوانه‌ی ئیمه دروستمان کردبوو کی گری تیبه‌ردا.

ئەو سه‌ره‌تا نه‌یده‌ویست ئەم وه‌لامه بداته‌وه، سه‌ری داخستبوو بیری ده‌کرده‌وه، پاشان به جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که بو زانینی راستیه‌که به شه‌رمه‌زاریه‌وه وتی:

- راستیه‌که‌ی ئەمه‌یه که جان گری تیبه‌ردا، ئەو فه‌رمانیدا ماله‌کان بسوتینین مه‌به‌ستی ئەمه بوو رقی خه‌لکه‌که هه‌ستینیت تو بکوژن، ئیستا چه‌نده‌م پیخۆشه که تو نه‌کوژارویت و زیندویت.

- خه‌لکه‌که راستیه‌کان زانی، زیاتر خۆشه‌ویستیان بو ده‌ربیریم، به جوله‌ی ده‌ست و سه‌ریان میهره‌بانیان بو ده‌ربیریم و پشتیوانیان لیکردم، له‌م کاته‌دا تاچامانی وتی:

- - بو قه‌ره‌بو‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی رابردوو مؤله‌ت بده به‌هاوکاری ئەم پیاوانه‌ی که لی‌ره‌ن سه‌ر له‌نوی شاره‌که دروست بکه‌ینه‌وه.
له وه‌لامدا وتم:

- دیاره هه‌مومان پیکه‌وه ئەم کاره ده‌که‌ین، به‌لام چیتر خانوو به ته‌خته‌و دار دروست ناکه‌ین، من کوره‌ی خشت‌سازیتان بو دروست ده‌که‌م خانوه‌کان به خشت دروست ده‌که‌ینه‌وه، بو دانیشتوانی دورگه‌ی دؤیسیش بیریک ده‌که‌مه‌وه که له‌مه‌ودوا به خۆشی بزین.

- برپيار بوو دوو روژ دواتر دهست به م کاره بکه‌ين، دوو مانگ دواتر پريژيک خانوی به خشت دروستکراو ئاماده بوو ئه م خانوانه به خشتی سپی که له گلی خودی دورگه که چیمان کردبوو گه چکاریمان کرد. به‌ردی گه چ له شوینیکی نزيك ئه و شوینه‌ی من چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نيه‌کانم تیدا چه‌شار دابوو له‌ویدا هه‌بوو، کاتيک گه‌چی پوخته‌و جوړی به‌کاره‌ینانم فیږی خه‌لکه که کرد زوریان پی سه‌یر بوو. به ژوری سپیدا ده‌روشتن و شاديان ده‌کرد، یه‌کيک له‌و خانوانه م کرده ئه‌نباری تايبه‌تی خوّم، هه‌موو چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نيه‌کانم گواسته‌وه بو ئه‌وی. چه‌ندین جوړی چه‌کمان هه‌بوو، بوئه‌وه‌ی شیی ده‌ریاچه‌که‌کان خراپ نه‌کات و ژه‌نگ لییان نه‌دات من له جوړه روئیکم هه‌لکیشان، ته‌نیا چه‌کی به‌رده‌ستی خوّمان نه‌بیّت تی‌کرايم کرده ئه‌نباره‌که‌وه.

خه‌لکه‌که‌م کو کرده‌وه خانوه‌کانم نیشان‌دان، ئه‌مه چه‌ندیجار بوو پونکرده‌وه م بو ده‌کردن. زوری نه‌خایاند خانوه‌کان ئاماده بوون و خه‌لکی تی‌چوو.

به پیی ئه‌و هه‌ژماره‌ی لۆمبو نۆ مانگ به‌سه‌ر روشتنی مایکدا تی‌په‌ری بوو، وه‌رزی به‌هار هاتبوو، به‌هاری دورگه‌ی به‌هه‌شت له‌گه‌ل وه‌رزه‌کانی دیکه‌دا هینده جیاواز نه‌بوو، ته‌نیا ئاوی ده‌ریا هه‌لده‌کشا ماسیه‌کان بو گه‌را دانان ده‌هاتنه پوباره‌کانه‌وه، له‌م وه‌رزه‌دا خه‌لکه‌که هه‌ر کاریکیان هه‌بوايه ده‌سبه‌رداری ده‌بوون، بو‌پاوی ماسی نایاب ده‌چونه ده‌ریاو که‌ناری پوباره‌کان.

عه شقبازی، هاوسه رگيری و گه پان و جۆش و خرۆش هه مووی له م
وه رزه دا بوو.

له كه ناری ده ریادا هه راو زه نایه ك به رپا بوبو، شه وو رۆژ به رده وام بوو،
ماندویتیان نه ده ناسی، هینده سه رگه رم بوون كه من چه ن رۆژ جارێك یه ك
كه رته لۆمبۆم ده بیینی.

منیش وه كو جاران له هاوسه رگيریدا ده سبه كار بووم، ژنه كۆنه كانم
ته لاقد او ژنی تازهم هینایه وه، له ژنه كۆنه كان ته نیا لۆچی و لۆمالۆ
هه میشه له گه لمد ا بوون، هه ندیک شه وان له به له مه كه ی خۆمدا به سه رم
ده برد. بیجگه له وان ده متوانی ده ژنی دیکه شم هه بییت.

رۆژیکیان به لۆمبۆم وت:

- ئیستا کاتی ئه وه هاتوه ئه و كه شتیه رزگاریه ی له گه ل خۆماندا
هینامان ته واوی بکه یین تا ببیته چارۆکه دار.

- ئاماده کردنی ستونی چارۆکه کان کاریکی ئاسانه. به لام بۆ
چارۆکه چی بکه یین. چارۆکه پارچه ی پان و تایبه تی ده ویت، ئاماده کردنی
لۆکه و ده زوو چنن لانیکه م سی مانگی ده ویت. ئه و راستی ده کرد، به لام
کاتیك كه پیم وت: ئه ویش ئاماده یه. برۆ بۆ دارستان و چه تری رزگاری
جان بینه كه شاردویه تیه وه.

واقورماو بوو وتی:

- من نه مده مزانی ئه م پارچه سپیه بۆچی باشه كه تۆ
ده یشاریته وه، راستیه كه ی له ناخه وه پیکه نینم به تۆ ده هات، به لام
ئیستا ده زانم كه ئیوه ی سپی پیستان هیچ کاریك به بی هۆ ناکه ن.

به خویشیه وه رۆشت بۆ دارستان چه تری پزگاری جانی هیئا، چه تره که پارچه یه کی قایمی هه بوو، ته نیا که میکی لی دپا بوو.

من و لۆمبۆ ده سبه کار بوین، له ماوه ی ههفته یه کدا که شتی پزگاری که سه ولی هه بوو گۆریمان بۆ که شتی که چارۆکه دار. دوا ی ئه نجامدانی ئه م کارانه، که میک پۆنمان هیئا، به ده نه ی که شتی که و گوریسی له نگه رگرتن و ئه و شته کانزایانه ی له ئاودا ده مانه وه به روکه شیکی ئه ستور چه ورمان کرد، به مه ش خاترجه م بووم.

رۆژیک ژنه کانی خو م سواری که شتی که کرد، له نگه ره کانم کی شایه وه له پانتایی زه ریادا سه رگه رمی پیشپه وی بووم، که میک زیاتر چه و مه پیشه وه، لۆمبۆ دوان له هاوسه ره کانی له که شتی که دا بوون، زۆریان لیده کردم بگه ریمه وه زۆر نه چه مه پیشه وه، نزیک ی نیوه رۆ بوو گه راینه وه، به لام من له و شوینه ی ده ریادا ماسیه کی زۆرم بین ی که به کۆمه ل ده ژیان، چونکه به له مه سه وه له کان نه یانده توانی بگه نه ئه وی و پراویان بکه ن، به لام من پیشتر له وانه م خواردبوو ده مزانی گۆشتیکی به تامیان هه یه، بریارمدا له ده رفه تی کدا برۆم بریک له و ماسیانه پراو بکه م له ئه ستیل و ده ریا چه ی دورگه که ی بکه م تا له ویدا گه را دانین. چه ن رۆژیکی دیکه له دورگه که دا مامه وه هه رگیز نه رۆشتمه وه بۆ ده ریا، به لام رۆژیک دوباره هه وه سی که شتی وهانی دایه وه له سه رم، بریارمدا برۆمه وه بۆ هه مان ئه و شوینه تا بریک ماسی پراو بکه م، چونکه هه موان له دورگه که دا سه رقالی کار بوون بریارمدا به ته نیا برۆم. لۆچی جه ختیکی زۆری کرده وه که نه پۆم، ده یوت ئه مرۆ گه رده لول ده بییت.

به لام من گویم به قسه کانی نه دا، ئەو ههستی کرد ناتوانیت من له
رۆشتن بۆ دەریا بگه پینیته وه، ویستی له گه ل خۆمدا بیبه م، ئەم داوایه ی
ئەوم له لا په سه ند نه بوو، چونکه وتم ئەگەر گه رده لول بییت من ده توانم به
مه له کردن خۆم رزگار بکه م و بگه پیمه وه بۆ دورگه که، به لام لۆچی
ناتوانیت وه کو من بکات.

لۆچی به گریانه وه ده یوت:

- ده ترسم ئەمرۆ به لایه کت به سه ردا بییت، ده ترسم گه رده لول
هه لبکات، دەریا که شتی هه که ت نوqm بکات. مه پۆ، ئەم قسه یه م لی وه ربگره
مه پۆ.

به لام من گویم به قسه کانی ئەو نه دا، چارۆکه کانم هه لکرد که شتی هه که م
خسه ته گه ر.

به پیکه وتم، ورده ورده وشکایی له به رچاووم وونبوو. دره خته کان وه کو
چله پوشیان لی هاتو له چاووم وون بوون.

ئێستا من و زه ریای بی که نار، به خیرایی جوړه حاله تیکی ته نیایم
هه ست پیکرد، ته نیا بووم و بیرم ده کرده وه، ئەگەر ئەم ته نیاییه بخایه نییت
چی پوو ده دات.

به له مه چارۆکه داره که ی من وه کو قاز به ده م بایه کی له باره وه ده جولاً،
نزیکه ی دوو کاتژمیر به مشیوه یه و به ئارامی ده پۆشتم، له نا کاو بینیم
شه پۆله کانی دەریا گه وره ده بن.

له ئاسمانه وه هه وره په شه کان ده رکه وتن، بالنده ماسیخۆره کان به
په له به ره و که نار به پیکه وتن، منیش که زانیم گه رده لول به پۆوه یه، به په له

ئاراسته ی به له مه که م به ره و وشکانی گۆری، به لام باو زریان نه یانه یشت، چارۆکه کان ئاوسا بوون و دواين به رگری خویان له به رامبه ر زریانه که دا ده نواند، پیک له م کاته دا سوکانه ک شکا. وای چ به لایه کی گه وره یه ! لیواری سوکانه که که گرنه گترین به شی بوو له ناوه راستدا بوو به دوکه رته وه و لیک جیا بویه وه .

له ترسا هاوارم کرد، هاواریک رهنگه گه شتیته ئاسمان، به لام به گوئی که سدا نه گه شت، له ناوه راستی زه ریای بیکه ناردا که سیک نه بوو ده نگم بیستیته، بیرم کرده وه هیچ نه بیته چارۆکه کان کۆ بکه مه وه، رهنگه به له مه که بوه سیتی با زۆر دوور نه بم، بو کۆکردنه وی چارۆکه کان له حالیکی ئاوادا ده که سی به هیز که م بوو، من به ته نیا چۆن بتوانم ئه و کاره بکه م. ته نیا موعجیزه یه ک ده توانیته رزگارم بکات، سه رکه وتم و خۆم گه یانه ته خته ی ستونی چارۆکه که، به لام له پر قاچم خزا، هاواریکم کردو پیک که تمه وه ته ختی که شتییه که، تا چهن ساتیک ئاگام له خۆم نه ما.

ته نانه ت ده ستم گپرا خوینیکی زۆر له سه رم رۆشتبوو، دواتر به رچاووم ره ش بوو له هۆشچووم.

کاتیك هۆشم هاته وه له ژوریکی خاویندا بووم، دوو سی که س له ده ورم بوون قسه یان ده کرد، سه ره تا له بنمیچه که م پوانی، گلۆپم بیینی، ئیره کوئییه، ویستم هه ستمه وه. ده ستیکی به هیزو ده ستیکی نه رم رایکی شامه وه، زۆر زوو هه موو شتیك ده رکه وت، من له که شتییه کی بازرگانی ئه مریکیدا بووم.

پرسیم:

- ئيوه چۆن منتان دۆزیه‌وه؟

وتیان:

- ده‌مه‌وبه‌یانی بوو له دوره‌وه به‌له‌می‌کمان بینی، که نزیك بوینه‌وه
تۆمان له خویناودا دۆزیه‌وه.

وتم:

- که‌شتیه‌که‌م له کوئییه؟ ئيوه بۆ کوئی ده‌رۆن؟

وتیان:

- که‌شتیه‌که‌ی تۆ چونکه تیك شکابوو، به‌که‌لک نه‌مابوو له ده‌ریادا
به‌جیمان هیشت، به‌لام ئیمه بۆ ئیتالیا ده‌چین.

- چیتر هیچ نه‌ووت، چاره‌نوس هه‌مانشیوه‌و بی‌ویستی خۆم منی
بردبویه دورگه‌ی به‌هه‌شت، ئیستاش به‌بی‌ویستی خۆم ده‌مباته‌وه بۆ
زیدی خۆم.

- کاتیك گه‌رامه‌وه بۆ ئیتالیا، جه‌نگ ته‌واو بوو، من له هیزی
ده‌ریای ئیتالیا خۆم ناساند، به‌لام باسی دورگه‌ی به‌هه‌شتم بۆ که‌س
نه‌کرد، ته‌نیا نه‌گه‌ته‌ی له‌وه‌دا بوو من هیچ نیشانه‌یه‌کی ئه‌و دورگه‌یه‌م پی
نه‌بوو.

رۆژیک که‌وتمه‌ بیری ئه‌وه‌ی مایک بدۆزمه‌وه، ره‌نگه‌ به‌کۆمه‌کی ئه‌و
بتوانم خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه دورگه‌ی به‌هه‌شت، دۆزینه‌وه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی
ئینگلیزی هینده‌ گران نه‌بوو، به‌هۆی هیزی سوپای به‌ریتانیاوه داوای
ئه‌دریسی ئه‌ووم کرد، پاش ماوه‌یه‌ک نامه‌یه‌کم پیگه‌شت که‌ نوسرابوو
به‌داخه‌وه ده‌بیئت ئاگادارت بکه‌مه‌وه، داوای ئه‌وه‌ی مایک ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ

به ریتانیاو ده بیستیت که ژنو دوو مناله که ی به هۆی بۆمبارانه وه
تیاچوون، به هۆی ئەو زه برانه ی له جهنگدا له رۆحی ئەو درابوون خۆکوژی
کردوو مرد.

بۆ مردنی مایک زۆر نارەخەت بووم، به لام هاوکات زانیم ئەو هیچ
شتیکێ دەرباره‌ی دورگه‌ی به ههشت نه درکاندوو، بۆیه له دنیا دا تاکه
که سیک هه والی لیی هه یه خودی خۆم، ده بییت به تاقی ته نیا بۆی
بگه ریمه وه.

هیشتا له م بیرکردنه وه یه دا بووم، له یه که م ده رفه ت و به که شتییه کی
ماتۆری بچوک که کړیبووم، هینده له م به شو له وه شی زه ریادا ئە ملام
کرد تا کو دورگه‌ی به هه شتم دوباره دۆزیه وه.

کاتیك قسه کانی ئە فسه ر(ع) گه شته ئیره، پیکه نی و وتی:

- به برۆای تو من ده توانم باوه ر به قسه کانی بکه م.

وتم ویرای ئەو کاره ساته سه يرانه ی که دیوته، په نگه قسه کانی ئەو

ته واو راست بن، به لام سه ره نجام جیوقانی رۆشت یان نا؟!؟

ئە فسه ر (ع) وتی:

- به لی، شه ش مانگ دوا ی ئەو میژوه ی که یه کتریمان بین، ئەو

به ره و دورگه‌ی به هه شت رۆشت، په یمانیشی له من وه رگرت رۆژیک برۆم
بۆلای.

من وتم:

- تۆش ده پۆیت؟

پیکه نی و وتی:

- به‌لئى، تا ژنم نه هيناو ده‌روم بۆلاى جيوڤانى.

وتم:

- تكات لئده‌كه‌م كه رۆشتيت، به‌سه‌رهاتى خۆتانم بۆ بنوسه تا له

دواى ئەم كتيبه‌وه بۆلاوى بکه‌مه‌وه.

ئەفسەر (ع) وتى:

- مه‌به‌ستت ئەمه‌يه ئەو چيرۆكه‌ى بۆم گيڤرايته‌وه بۆلاوى بکه‌يته‌وه.

وتم:

- به‌لئى، نايابه، بيگومان بۆلاوى ده‌كه‌مه‌وه ئىستا ده‌بينيت كه من

پابه‌ندم به به‌لئنه‌كه‌مه‌وه، هيوادارم ئەفسەر (ع) ئەگه‌ر پۆشت،

به‌سه‌رهاتى خۆيم بۆ بنوسيت، كه پيشكه‌ش به ئيوه‌ى خوينه‌رانى

وه فادارى بکه‌م.

هەرێمی کوردستانی عێراق

Kurdistan regional - Iraq

Council of ministers

سەرۆکایەتی ئەنجومەنی وەزیران
وەزارەتی رۆشنیاری و لاوان
بەرزۆوە بەرێوەبەرانی کتێبخانە گشتییەکان
کتێبخانەی گشتی سلێمانی
بەشی سپاردن

رئاسە مجلس الوزراء
وزارة الثقافة والشباب
المديرية العامة للمكتبات العامة
المكتبة العامة/السلیمانیة
ژماره: ٨٠٠
بەرۆار: ٢٠٢٠ / ٣ / ١

ژماره:

رۆژ: / / کوردی ٢٧١٩

بۆ چاپخانهی چوارچرا
بابەت / ژمارهی سپاردن

بە پێی یاسای چاپمەنێی ژماره (١٠) ی سالی ١٩٩٢

ژمارهی سپاردنی (١٣٨٢) ی سالی ٢٠٢٠ تەرخانکراوه بۆ کتێبی (دوورگهی ژنه وه حشییهکان) که لە نووسینی (مەنوجەر موتیعی) ه، وه له وهرگێڕانی (کامیل محمەد قادر - جەبار عەبدولکەریم رەسول) ه، بە تیرازی (٥٠٠) دانە، که بابەتەکی (رۆمان) ه، بە مەرجیک (٥) دانە له کتێبهکه بۆ بەشی سپاردن رهوانه بکړیت.

له گەڵ رێزماندا

فەرمانهی رێنێدراو

نالان محمد رؤوف
بەرزۆوەبەر

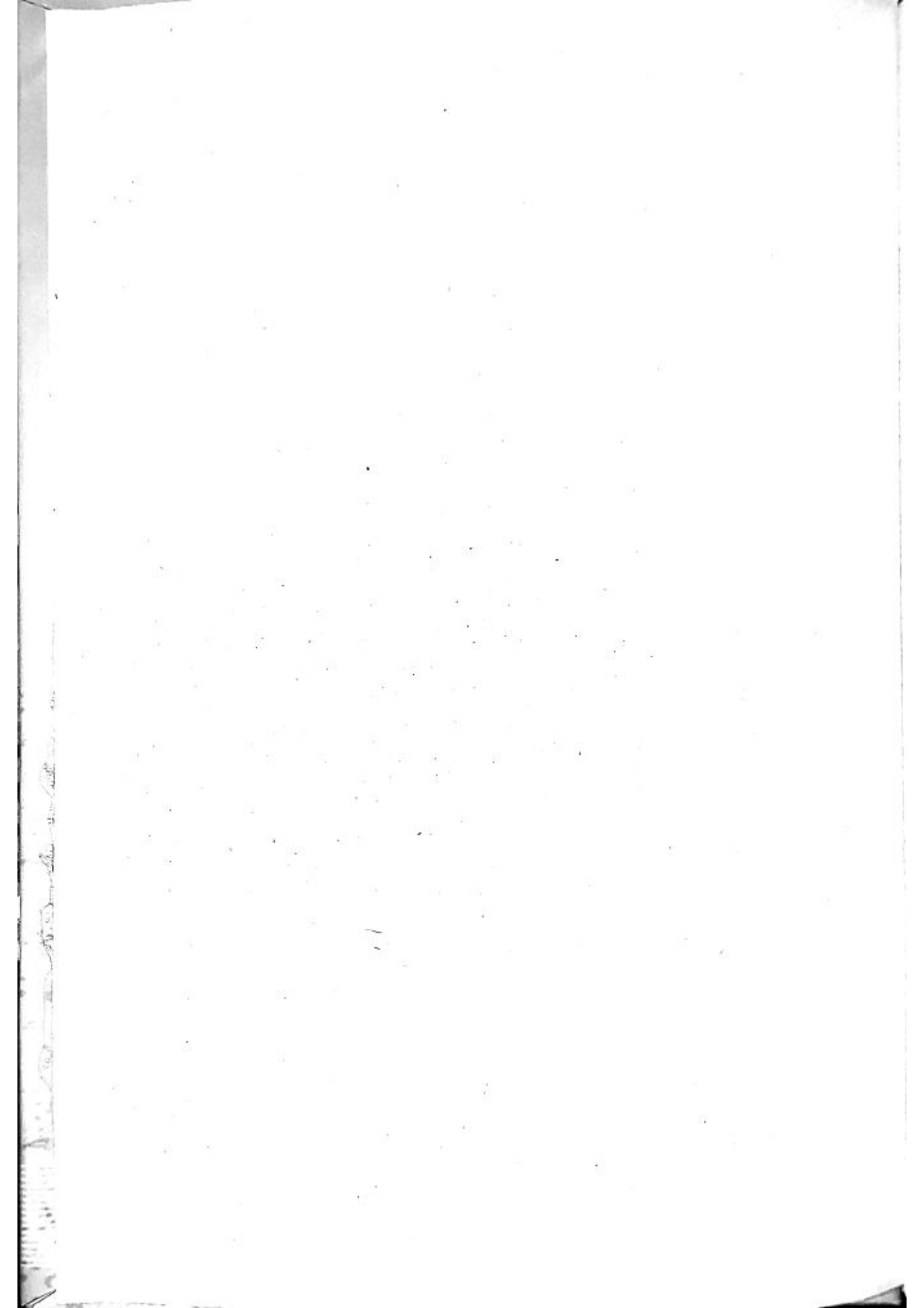

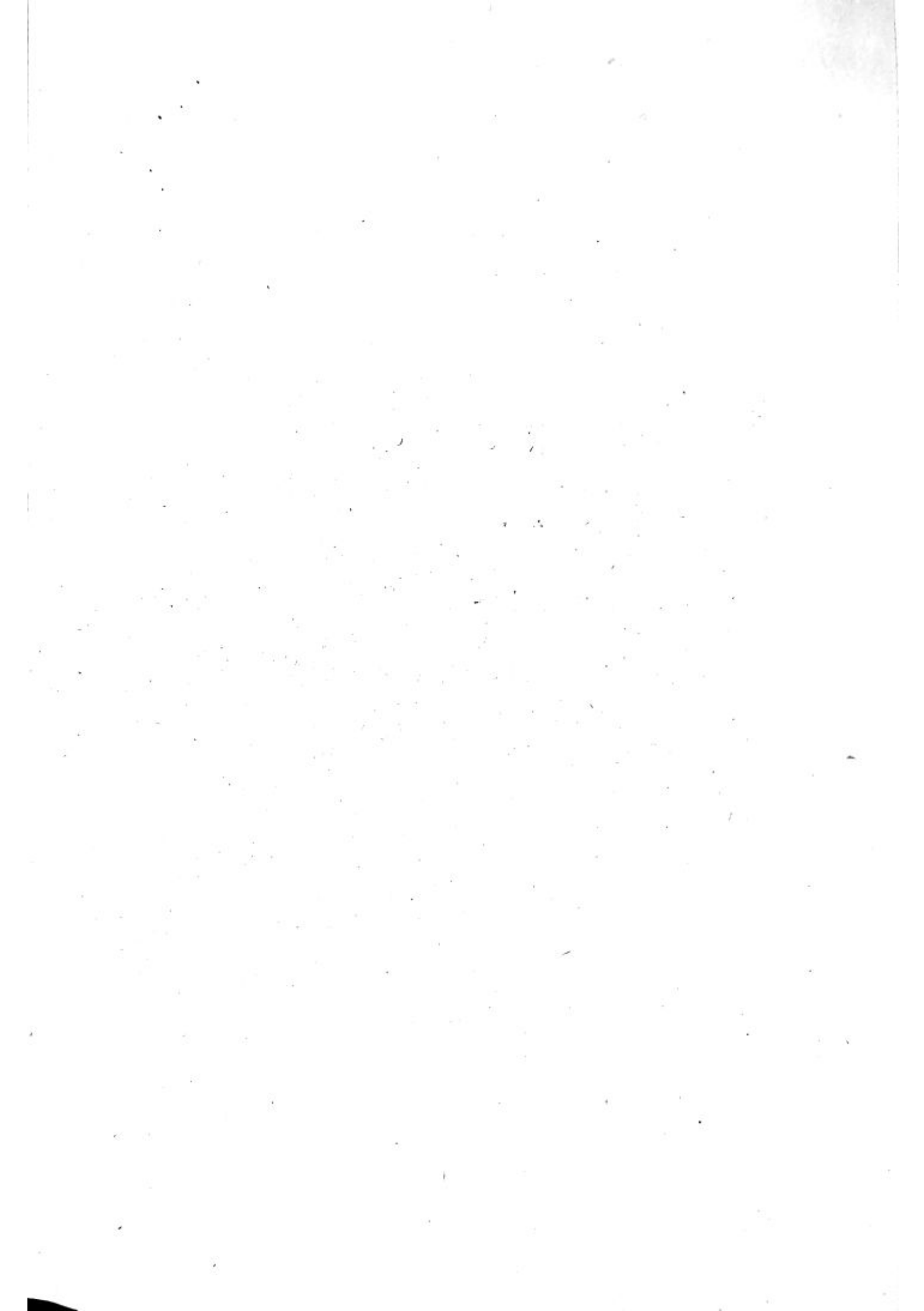
تێبینی:

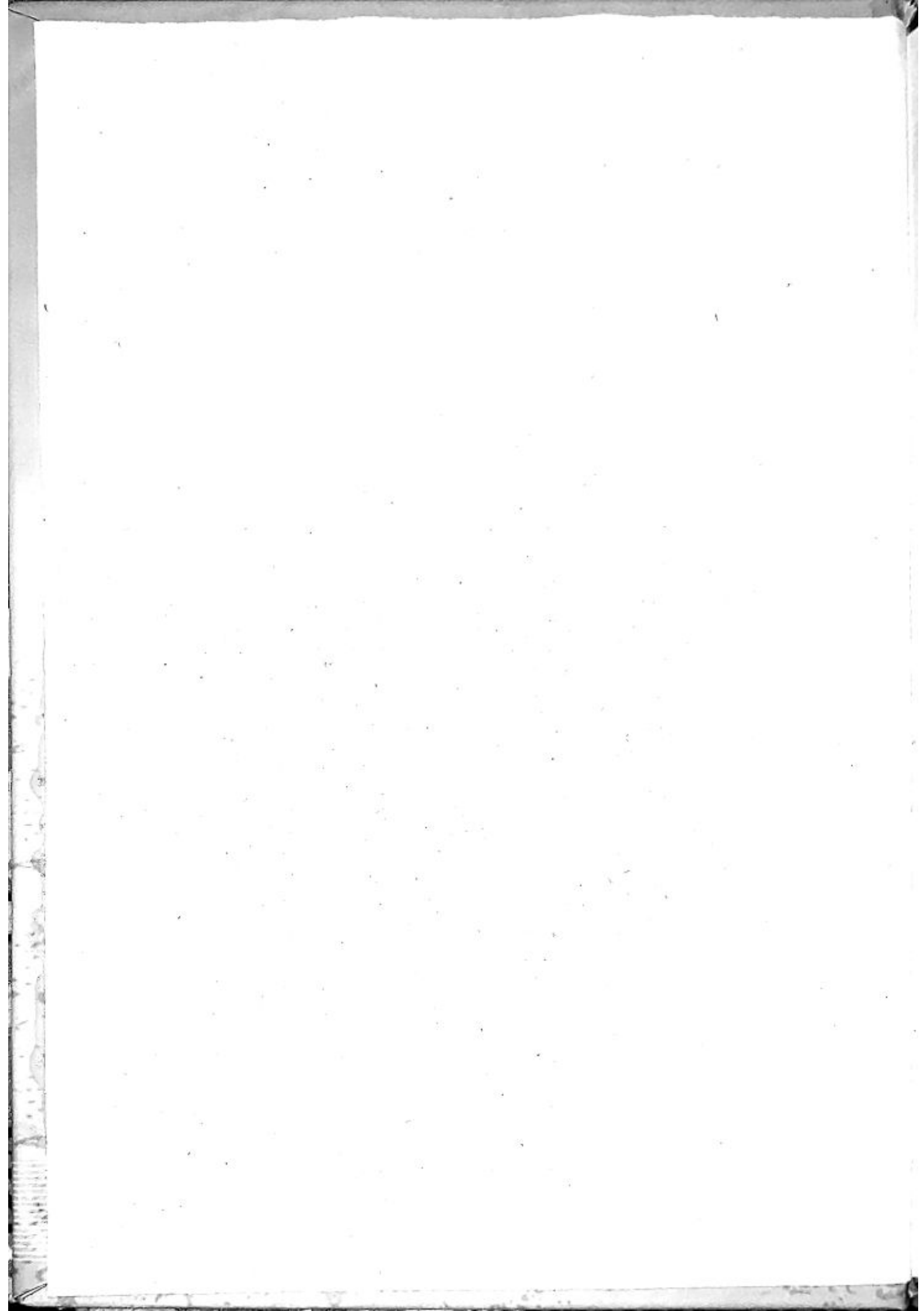
- ١- دەستەواژەی سپاردن بەم شیوهیە لەسەر کتێبهکه چاپ بکړیت، له بەرزۆوەبەرانی کتێبخانە گشتییەکان ژمارهی سپاردن () ی سالی ٢٠٢٠ ی یێدراوه.
- ٢- هەر چاپخانهیهک پابه‌ند نه‌بن به ناردنه‌وه‌ی (٥) دانە له کتێبه‌که، ژمارهی سپاردنی نادریت.

وێنەیهک بۆ/

• دوسیه‌ی سپاردن

چەند مانگ دواى تەواو بوونى كۆتۈرۈش شەش سال ئەناو
ژنە ۋە حىيەتلىكلىرى نامازۇن، بەككەك لەتەفسەرەكانى
ھىزى دەريايى ئىران كە لەو سەردەمدا بەمەبەستى
خولى پىسپۇرى لەئىتالىا بوو، نامەبەكسى بۇ نووسەر
نووسى كەدواى ماوھىك دەستاۋدەستكردن و
دواكەوتن بەدەستمان گەيشت.

گەشتى نامەكە تەبوو ھۆى سەرسورمانم چوونكە
ئىرانىيەكانى نىشتەجىنى دەروەى ۋلات زۆربەى كات
خوشەويستى بۇ نووسەرەكانىان دەردەبەرن، ھەرچەند
خەرجىيەكانى پىوست گران و داھاتى ئەوان
سەرسوردارە، بەلام لەنووسى نامەى دوورو درىژ و تىرو
تەسەل خۇيان بەدوور ناگرن، بەلام تەوہى بوو ھۆى
سەرسورمانم تەوہ بوو، ئەو ئەفسەرەى رىگەى ئەدا
نامازە بەناوہكەى بەدەم، بەئىتىدابوو بەشەك بۇ ئەم
كۆتۈرۈش زىاد يكات.

نۆخى ۵۰۰۰ نىنارە

ISBN: 9781126388461

9 781128 388461

خانەى خانەى ۋە ئاۋگۇرەنەوونى چوارچرا

سەلمەنى سەردەتايى شەقامى مەولەوى

لەرەى سەئىد ئەمە كۆبى

۰۷۰۱۱۲۸۳۸۸ - ۰۷۷۰۱۵۷۵۰۶۷

Ktebxanal chwarchra

